

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 204

Ίδρες
ιδέες
για
την ευχέρεια
σταδιοθέσης
του
συντακτικού
σας

ΜΑΤΕΡΙΚΗ
ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ... ΛΑΣΤΕΞ... ΣΟΥΤΙΕΝ

- 1 Μονοκόμματος κορσές - σουτιέν, απαραίτητο συμπλήρωμα για τη γκαρνταρόμπα σας.
- 2 Κορσές από λάστιχο και ύφασμα που άνεβαινει ψηλά στη μέση, Σουτιέν με φαρδιά εσάι για να υποστηρίξει καλά το στήθος.
- 3 Έλαφρό λαστέξ για όλες τις ώρες. Σουτιέν νύκτων.
- 4 Κορσές από καλό λάστιχο και σατέν, ενισχυμένος με γαζιά στην κοιλιά και τα πλάγια. Σουτιέν με κυκλικά γαζιά, κατάλληλο για μικρό στήθος.
- 5 Σουτιέν από ύφασμα νύκτων με λάστιχο στα πίσω μέρη. Σουτιέν με πρωτάτυπες τσιρόντες που εφίνει ελεύθερη την πλάτη.
- 6 Σουτιέν για εξάπλωτο φόρεμα, που στηρίζεται στο πίσω μέρος του λαστέξ.
- 7 Μονοκόμματος κορσές με σουτιέν στράπλες. Μπορούν να ενισχυθούν με μπυλές.

ΕΤΟΣ 8ον ■ 13—26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 204 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) .. ορχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) .. 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) .. 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια) :

Δολάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0
Βελγικά φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τα έμβασματα δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

του Ακαδημαϊκού
Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Η ΣΚΗΝΗ σ' ένα κομψό εστιατόριο, που μπορεί κανείς να βρει δυο πιάτα της προκοπής, σερβιρισμένα εύρωπα. Μπαίνει μια συντροφιά, κυρίες και κύριοι καλοβαλμένοι και παίρνουν θέσι σε μια γωνιά. Ο μαϊτρ ντ' οτέλ πλησιάζει με σμόκιν άνωγο, να πάρη συμπληρωματικές παραγγελίες, γιατί ο άμφιτρώων έχει προσδιορίσει το κύριο πιάτο: Γαλοπούλα α' λά μιλανέζα...

Το τραπέζι θαυμάσια στρωμένο, με λινο τραπεζομάντηλο, κρυστάλλινα ποτήρια, πιάτα έγγλέζικα (ή σχεδόν) έμμεσος φωτισμός, περιβάλλον πολιτισμένο.

Άλλα κάποιον από τις καλεσμένες την ένοχλούν τα λουλούδια στα βάζα: Είναι της εποχής, κάτι «αστράκια» ρόζ - μόδ, απαλότερο χρώμα, που στέκουν πολύ ώρα στο άδρό, λεπτό και ήρεμο περιβάλλον. Την κυρία όμως την ερεθίζουν. Με ύφος άγανακτισμένου πελάτου, που έχει ανακαλύψει κατσαρίδα στο φαί του — το λιγότερο — καλεί τον ίδιο τον καταστηματάρχη:

— Να πάρουν άμέσως από δω —που λέει σε τόνον όργης—αυτά τα λουλούδια... Ο δυστυχής δεν καταλαβαίνει, μένει έμβρόντητος:

— Γιατί, κυρία: — Πρώτον, δεν είναι άκριβώς μόδ—Και, δεύτερον, αν ήσαν πράγματι μόδ, τί προηγούμενο έχετε μ' αυτό το χρώμα;... Άλλα, τέλος πάντων, ως υποθέσουμε ότι είναι μόδ για να μη σας χαλάσουμε το κατήρι... Τι βρίσκετε σ' αυτό; — Βρίσκω, ότι είναι πένθιμο —συνέχισε η κυρία στον ίδιον άπότομο τόνο—πάρ'τε τα άμέσως και πηγαίνετε!...

Ο άνθρωπος πήρε το βάζο και κοντοστάθηκε, σατισμένος: — Και να φέρετε στο τραπέζι μας —πρόσθεσε η κυρία— κάτι χαρούμενο: Κόκκινα τριαντάφυλλα.

— Μάλιστα κυρία —έκαμε ο άλλος, χωρίς να συνέλθη, έννοείται, από την έκπληξη— κόκκινα τριαντάφυλλα, κόκκινα τριαντάφυλλα... Έπήγε στον πάγκο, έξαπέλυσε έναν μι-

ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΙΑ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

- 1 Μπλούζα ζέρσεϋ ριγέ που φοριέται με μια «κασάμπλινκα» με ντεκολτέ τριγωνικό και τρία κουμπιά.
- 2 Φόρεμα φλάντο από ζέρσεϋ μάλλινο ή άλλο λεπτό ύφασμα γαυρισμένο με τσέπες καρό.
- 3 Ζώνη από τουρνί και δέρμα σε πρωτότυπο σχέδιο.
- 4 Καπέλο από ύφασμα σε τριγωνικό σχήμα

- 5 Δερμάτινα γάντια με μπορντούρα από πλεκτό λάστιχο ή τουρνί.
- 6 Παπούτσια από ύφασμα καρό για πρωτότυπο σχέδιο.
- 7 Χωστό καπέλο από λεοπαρδαλί ίμιτασιόν γαυρισμένο με κορδέλα γκρό.

Δώστε ιδιαίτερη φροντίδα στην έκλογή των αξεσουάρ που τονίζουν το κομψό σας ντύσιμο

κρόν υπόλληλό του σ' ένα κοντινό άνθοπωλείο, που είχε κλείσει, άλλα κρατούσε ακόμα την πόρτα του μισανοιχτή, και, σε λίγο, έφερε θριαμβευτικά ένα μπουκέτο από φλογάτα τριαντάφυλλα. Η κυρία έδωσε την ύψηλή της έπιδοκιμασία:

— Τώρα, μάλιστα!... Και, στο έξης—πρόσθεσε στον ίδιο πάντα πρωτοκτικό τόνο —να βάζετε σ' όλα τα τραπέζια σας κόκκινα τριαντάφυλλα... Ένα κατάστημα περιωπή δεν έπιτρέπεται να μην έχη αισθητική.

Ο καταστηματάρχης δεν είχε πεισθή καθόλου. Ήθελε να ρωτήσει, να μάθη, να του εξηγήσουν γιατί τα κόκκινα τριαντάφυλλα ήταν πιο αισθητικά από τα ρόζ, μολάστρα και να συζητήση. Έρριξε μια μοτιά στα γύρω τραπέζια με τ' αστράκια και, τόλμησε να πη:

— Τα μόδ νομίζω πως γηναίνουν καλύτερα, κυρία... και με το φωτισμό και με το σύνολο...

— Σας παρακαλώ... Όλα κι' όλα... Δεν θα πάρω τώρα και μαθήματα αισθητικής από σας... Βάλετε παντού κόκκινα τριαντάφυλλα και κατακόκκινα γαρύφαλα και θα ιδήτε...

Ο καταστηματάρχης είχε φθάσει σε τέτοιο άποκορύφωμα άγανακτίσεως μέσα του, που του 'ρχόταν να την καταχερίση. Συγκρατήθηκε, απέφασισε να καταπιή την όργη του και να τή ρίξη στην είρωνα:

— Έλάτε τη λαμπρή, κυρία... Θα τα

βρήτε όλα όπως τα θέλετε... Κόκκινα ασγ... κόκκινες παπαρούνες... κόκκινα τριαντάφυλλα... κόκκινα γαρύφαλα...

— Έχουμε τώρα και πνεύμα... —παρετήρησε αυστηρά η κυρία.

— Έμεις πνεύμα; —έκαμε ο άλλος με ύφος μισοκακόμοιρο— που να το βρούμι τέτοιο πράγμα; Έμεις όλο μας το πνεύμα το βάζουμε στο λογαριασμό...

Λυπηθήκα το χριστιανό, τον φώναξε κοντά μου:

— Μην την άκούτε —του είπα— δεν είναι στα καλά της.

Χαιρολόγησε πανηγύρα: — Να ιδήτε, σε λίγο, που θα την κάμω να συνέλθη:

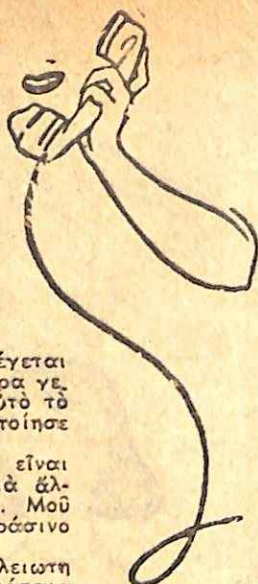
Η έκδίκησιν ήρθε με το λογαριασμό. Τι είναι αυτές οι εξηταπέντε δραχμές του Κάπα, που σημειώνετε εδώ; —τον ρώτησε κάποια φορά ο άμφιτρώων.

— Είναι τα τριαντάφυλλα της κυρίας... μωσε!

— Τα πήρατε για το κατάστημά σας... Άλλα ο καταστηματάρχης την άποστόμωσε:

— Τα πήρα μόνο και μόνο για το γούστο σας... Το κατάστημα είχε τα άνθη του.

Το ύφος του ήτανε τόσο καθηγορηματικό, που ο άλλος έπληρώσε άμέσως, χωρίς να πη μια λέξη. Και, για πρώτη φορά στη ζωή μου, είδα καθηγήτρια της αισθητικής να πληρώνη το μάθημα που έδωσε.

ΑΛΛΟΙ 'Ο Ντουμέρ καλεί τη Βιολέτ.

— 'Ο Ντουμέρ καλεί...
— 'Η Βιολέτ δεν είναι ακόμη στο τηλέφωνο. Περιμένετε λιγάκι.

Και οι συνομιλίες ξαναρχίζουν. 'Ανεκάλυψε εκείνο το δράδυ, έντελως τυχαία, την ύπαρξη ενός περιεργής λασχης, που τα μέλη της δεν γνωρίζονται μεταξύ τους παρά μ' ένα ψευδώνυμο και δεν βλέπονται ποτέ. Είναι γυρίσει άργα και είχε προσπαθήσει να μάθω περισσότερες πληροφορίες τηλεφωνώντας στην ΙΝΦ.1 χωρίς να σκεφτώ ότι στη μία το πρωί ο οργανισμός αυτός είχε πιά δικαίωμα αναπαύσεως. 'Ακουσα μερικές φράσεις που άρχισαν να με δάζουν σε περιέργεια στην αρχή και ύστερα να μου κινούν το ενδιαφέρον, σε σημείο που κάθισα σε μια πολυθρόνα για να παρακολουθήσω άνετα τις συνομιλίες.

— Για ποιο λόγο, ρωτούσε μια φωνή βαρειά, καλείτε την ΙΝΦ.1 μετά τις ώρες εργασίας;

— Είμαι μόνη, απάντησε μια φωνή δροσερή που έμοιαζε ύστερα ότι ήταν κάποιος που λεγόταν Βιολέτ. Απλή την ώρα μου είναι αδύνατο να θυμηθώ μια φίλη μου για να κουβεντιάσουμε και το ραδιόφωνο τελείωσε την έκπομπή του. Αύριο, είμαι πάντοτε βέβαιη πως θα βρώ κάποιον για να μιλήσω, και έχω έτσι λίγο την εντύπωση ότι βρίσκομαι με φίλους.

— Πρέπει να δηρτέ ένα ψευδώνυμο, διέταξε κάποιος λεγόμενος Ναπολέων, και προσπαθήστε να διαλέξετε ένα που να μην το έχω άλλος.

— Μπορώ να λέγωμαι Ροδεσπιέρος; πρότεινε βελιά, κάποιος «καινούργιος».

— Ναί, είναι ελεύθερο το όνομα αυτό.

Τη στιγμή εκείνη αποφάσισα να λάβω κι' εγώ μέρος στο παιχνίδι. Παρασιόστικα με το όνομα Ραντάρ και σχεδόν κάθε δράδυ, έρχομαι να κουβεντιάσω με τους άοράτους φίλους μου. 'Εφτάσα να συνδεθώ ιδιαίτερα με τη Σουλβί, που η γλυκεία φωνή της με τους θαυματούχους τό- νους με είχε γοητεύσει. 'Η συνομιλήτριά μου μου διηγόταν τη ζωή της, μου μιλούσε για βιβλία που είχε διαβάσει, για ταινίες που θα πήγαινε να δει και μου έμπιστευόταν τα σχέδια που έκανε για τις διακοπές της. 'Από το δικό μου μέρος, της μιλούσα για τις στενωχώριες μου στο γρα- φείο, για τις βλάβες του αυτοκινήτου μου και για την αγανακτική που μου προκα- λούσε η καινούργια γυναικεία μόδα. 'Η Σουλβί γελούσε και περνούσαμε έτσι πολύ ευχάριστες στιγμές. Στο τέλος έμαθα ότι ήταν πολύ νέα, πράγμα που το φανταζό- μουν, ανύπαντρη και ότι έμενε κοντά στην πλατεία των 'Απομάχων. 'Υστερα από κάμ- πους μήνες είχα ερωτευθεί τη Σουλβί και της ζητούσα να μου δώσει ένα ραντεβού. Μετά από πολλούς δισταγμούς, εκείνη δέ- χτηκε. Συμφωνήσαμε να συναντηθούμε σ' ένα ζαχαροπλαστικό των 'Ηλυσίων Περί- ων, μία Τρίτη, στις έπτά το βράδυ. 'Εκεί- νη θα φορούσε μαύρο επανωφόρι και κόκ- κινο κασκόλ, ενώ εγώ θα κρατούσα ένα βιβλίο στο χέρι.

Δεν ήρθε. Θυμωμένος και ίσως και λίγο απογοητευμένος για την έλλειψη έμπιστο- σύνης που έδειξε εκείνη απέναντί μου, απο- φάσισα να μη τηλεφωνήσω το βράδυ εκείνο και το επόμενο. 'Υστερα, βρίσκοντας χί- λες δικαιολογίες για τη Σουλβί, που η καθημερινή της κουβέντα μου έλειπε τρο- μερά, σχημάτισα στο κεφάλι μου το τηλε- φώνου τον αριθμό. Πολλές γνωστές φωνές που με άκουσαν με καλή τη Σουλβί χωρίς επιτυχία, μου έκαναν φιλικές ερωτήσεις για το ραντεβού μας. 'Αναγκάστηκα να πω την αλήθεια.

— Δεν το περίμενα αυτό από τη Σουλβί, παρετήρησε ο Ναπολέων. Φαινόταν αλη- θινά πολύ εύγελική.

— Οι γυναίκες είναι όλες ίδιες, είπε ο 'Ετιέν σαρκάζοντας. Μας δουλεύουν.

— Πώς να κάνω για να την ξαναβρώ;

ρώτησα. Δεν ξέρω καν αν το Σουλβί εί- ναι το αλη- θινό της ο- νομα.

— Μπορώ να σας πω ότι λέγεται Νικόλ, γιατί μία μέρα γε- λάστηκε και είπε αυτό το όνομα, μου γνωστοποίησε αμέσως η Βιολέτ.

— Νομίζω πως είναι μελαγχολική, είπε μια άλ- λη γυναικεία φωνή. Μου είχε πη ότι το πράσινο δεν της πηγαίνει!

— 'Επί μία ατέλειωτη θδομάδα ρωτούσα μάταια τον ένα και τον άλλο για την άφαντη Σουλβί που δεν έπαιρνε πια στο τηλέφωνο το ΙΝΦ.1.

— 'Ενα βράδυ που η Βιολέτ και η 'Αντι- γόνη, συγκινημένες από την ιστορία μου, μου πρότειναν διάφορες λύσεις για να ξα- ναβρώ τη Σουλβί, έγινε το θαύμα.

— Κολώ το Ραντάρ εκ μέρους της Σουλ- βί. Καλώ...

Τά «παιχνιδίσματα»

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ

Α ΕΧΕΤΕ άκουσει ασφαλώς πολλές φορές φιλάρεσκες κοπέλλες να λένε ότι ξέρουν τους άνδρες πολύ καλά και να ύ- ποστηρίζουν ότι οφείλουν την έπι- τυχία τους στο ότι δεν αφήνουν τους άνδρες να είναι ποτέ σίγου- ροι για τον εαυτό τους και τους κρατάνε πάντα σε αμφιβολία σχε- τικά με τα αισθήματά τους.

Και όμως αυτές οι προκλητικές και φανατικότερες κοπέλλες, που «παίζουν» τους άνδρες στα δαχτυλά τους, δεν παντρεύονται εύκολα. Οι άνδρες δεν παντρεύονται συνή- θως αυτές τις γοητευτικές κοπέλ- λες που μαεύουν όπου κι' αν βρε- θούν γύρω τους τους άνδρες και φλερτάρουν με πολλούς μαζί. Ζη- τάνε να βρουν ένα κορίτσι καλό και εύθυμο που να ξέρη να μα- γειρεύη.

Το να τον κρατάτε πολύ καιρό σε αμφιβολία τον κάνετε στο τέλος να χάσει την υπομονή του. Ψάχνει να βρή ένα κορίτσι που να τον εκτιμά και να τον λογαριάζη. Θέ- λει να είναι σίγουρος πως άρεσει σ' ένα κορίτσι πριν το ζητήσει σε γάμο. Δεν θα τον άρεσε καθόλου μία άρνηση. Οι πιο πολλοί άνδρες είναι περισσότερο δειλοί απ' ό,τι φαντάζεστε και λιγώτερο σίγουροι για τον εαυτό τους.

Μη ποντάρτε λοιπόν μόνο στην όμορφιά σας ή στη χάρη σας, αλλά φροντίστε να δείχνετε και τα άλλα σας χαρίσματα που αν δεν έχετε πρέπει να καλλιεργήσετε. Και μην παύετε με τους άνδρες σαν τη γάτα με το ποντίκι. Μην ξεχνάτε πως ο άνδρας έχει κι' αυτός τον εγωισμό του και στο τέλος θα σας γυρίσει την πλάτη για ένα ίσως λι- γώτερο νόστιμο κορίτσι που θα του κολακεύει όμως τον εγωισμό του.

Παρ' όλίγω να μου πέσει το άκουστικό από το χέρι.

— 'Εδώ είμαι! Ξεφώνισα. Πού είναι η Σουλβί;

— Είναι άρρωστη, συνέχισε η φωνή. Θα ήθελε πολύ να σας δει.
— Φθάνω. Πού πρέπει να πάω;
— 'Οχι αυτή την ώρα, είπε σιγά η φω- νή. 'Αλλά αύριο να είστε το μεσημέρι στην Πλατεία των 'Απομάχων, προς την πλευρά της οδού Κωνσταντίν. Θα με ά- ναγκάσειτε εύκολα. 'Εχω ύψος ένα και ένενηντα και είμαι ξανθός. 'Ρεβερούα.

Και ο άγνωστος διέκωψε. 'Όσο κι' αν προσπαθούσα να λογικευθώ και να λέω μέ- σα μου πως ήταν γελοίο να κάνω έτσι για μια γυναίκα που δεν την είχα δει ποτέ, που ήταν ίσως άσχημη, κομψή ή δεν ξέρω τί, δεν κατάρθωνα να κοιμηθώ. Την άλλη μέρα το πρωί, κόπτηκα τρεις φορές ενώ ξυριζόμουν, έφτασα άργα στο γραφείο, και αντί να σκεφτώμια τα γραμμάτα που ύ- παγόρευα στη δακτυλογράφο, δεν σκεφτό- μουν παρά τη Σουλβί που σε λίγο θα έ- ληπα.

Στις δώδεκα παρά πέντε, πήδησα στο αυτοκίνητό μου και όταν έβρησα στο μέ- ρος όπου είχα το ραντεβού, δεν άργησα ν' ανακαλύψω ένα νέο που μου φάνηκε να έχη ανάστημα πολύ ψηλότερο από το μέτριο, προς τον οποίο και ώρμησα άμέσως.

— Είμαι το Ραντάρ. Πηγαίνετε με στη Σουλβί.

Ο νέος με κύτταξε με τρόπο και γύ- ρισε δεξιά του όπου έκοβε δρόμος ένας ά- στυφύλακας. Τραύλισα μερικές δικαιολο- γίες ακατάλλητες και άποκαρσύνθηκα γρή- γορα. 'Ενα χέρι με χτύπησε στον ώμο, και μία φωνή που άνεγνώρισα χωρίς κόπο, μου είπε:

— 'Εδώ είμαι!

— 'Ηταν ο άντρας που ζητούσα.

— Πώς με άναγκάρισατε; ρώτησα. 'Ε- γώ ούτε σας είδα.

— Δεν έχει κανείς παρά να σας δει με το πελώριο κουτί σκοκολακία που κρα- τάτε και το χαμένο σας ύφος, για να κα- ταλάβη. Πάμε, η Σουλβί σας περιμένει.

— Ακολούθησα τον άγνωστο, που ήταν ένα κεφάλι ψηλότερος μου και ήδη άρχιζα ν' αναρρωτιέμαι: Ποιος ήταν αυτός ο άνθρ- ωπος που φαινόταν να γνωρίζει τόσο καλά τη «Σουλβί μου», ενώ ήξερα ότι δεν είχε αδελφό;

— Άνεβήκαμε δυο πατώματα και ο σύν- τροφός μου άνοιξε την πόρτα με το κλειδί του, πράγμα που δεν μ' ευχαρίστησε κα- θόλου. Λίγο άρχη, μία μελαγχολική νέα ή- ταν ξεπληρωμένη σ' ένα ντιβάνι του σαλόνι- ου, έχοντας τα πόδια της σκεπασμένα με μία σκιτσέζικη κουβέρτα. Δεν ήξερο πιά τί να πω τώρα. 'Ο Νέος έξαφάνιστη, αφίνοντας μας μόνους, τη Σουλβί κι' έμέ- να. 'Αδέξια, άφησα τις σοκολάτες μου στα χέρια της και πλησίασα μία καρέκλα για να καθήσω κοντά της.

— Λοιπόν, σεις είστε το Ραντάρ; είπε η νέα κυττάζοντας με με τα μεγάλα κα- στανά μάτια της, που είχαν μία λάμψη πικρίας.

— 'Απογοητευθήκατε; ρώτησα με άνη- συχία, γιατί η Σουλβί ανταποκρινόταν στο ιδανικό μου.

— 'Ό, όχι! 'Εχετε ύφος λίγο τρελό, μα αυτό δεν με δυσαρεστεί. Σας βρήκα πολύ συμπαθητικό.

— Σουλβί, είπα παίρνοντάς της το χέ- ρι, γιατί δεν ήρθατε στο ραντεβού;

— 'Εσπασα ανόητα το πόδι μου, το πρωί της ημέρας που επρόκειτο να συναν- τηθούμε. Με μετέφεραν στο νοσοκομείο και ήμουν πολύ άρρωστη επί μία βδομάδα. Δεν μπορούσα να σας είδομαι, ως έξον- τας τίποτα για σας. 'Ο Ζαν, ο δικηγόρος, στο γραφείο του οποίου εργάζομαι και που είναι εξάδελφός μου, έβηκε να σας τηλεφωνήσει στην ΙΝΦ.1 που ήταν ο μόνος συνδσμος μεταξύ μας. Και ήλθατε, κα- τέληξε μ' ένα χαμόγελο.

— 'Αμφιβάλλετε γι' αυτό Σουλβί, ή μάλ- λον, όπως μου έπινον, Νικόλ;

— 'Όχι, δεν αμφέβαλλα. Με το να βε- λήσω να διακόψω τη γοηπεία του άδρα- του, ξέρω ότι διέτρεφα ένα κίνδυνο. 'Αλλά χωρίς αυτόν τον κίνδυνο, δεν θα είχα γνω- οίσει ποτέ το πρόσωπο της ετυχίας μου.

Τά νεώτερα ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

■ 'Ο Τζέφ Ρίτσαρντς φι- λαρκενείται στη βίλα του φίλου του Ρόντ Τάινλορ, στο Μαλιμπού, τώρα που χωρίσε από τη γυναίκα του Βίκυ. Αυτός είναι ο τρίτος χωρισμός του ζευ- γαριού αυτού που δεν ά- ποφασίζει τελικά να χω- ριστεί.

■ 'Ο Κόρνελ Γουάιλντ έ- δωσε πεντακόσια δολάρια άμοιβή για να βρεθώ ο λο- γιστής που έκλεψε την τράπεζα της γυναίκας του Τζην Γουάιλντ. 'Η τράπεζα δεν είχε μέσα τίποτα πολ- λύτιμο, μα ο Κόρνελ το θεωρούσε γρουσουζιά.

■ 'Η Τζέην Πάουελ απέφά- σισε να φτιάξει πιάνα στη βίλα της σ' ακατάλληλη στιγμή. Μόλις την τελείω- σαν οι κτίστες, έκαναν οι υδραυλικοί άπεργία κι' έτσι δεν μπόρεσε να λει- τουργήσει. 'Η Τζέην ήταν απαρνηρότη.

■ 'Η Πατρίτσια 'Όουενς, η όμορφη στάρ που πρω- τανίστηκε στη «Σαγιονά- ρα» με τον Μάρλον Μπράνο είναι πιο τυχερή στην επαγγελματική της καριέρα, παρά στην οικο- γενειακή της ζωή. Είχε παντρευτεί το συγγράφει Σαμ Μπράντλετ πριν δέκα οκτώ μήνες και τώρα θα ζητήσει διαζύγιο.

■ 'Ο Γουίλλιαμ Χόλντεν, όπως γράψαμε και όταν πέρασε από δω, είναι πολύ στοργικός πατέρας. 'Επει- δη έλειψε πολύ καιρό πέ- ρουσι από το σπίτι του με το γυρίσμα της ταινίας «'Η ψεύτρα του ποταμού Κουάι», πήρε τα παιδιά του μαζί του τώρα που βρίσκται στο Λονδίνο. 'Ε- κεί πρωταγωνιστεί μαζί με τη Σοφία Λάρεν στην ται- νία «Το κλειδί» όπως γρά- φουμε και σ' άλλη στήλη.

■ 'Όσο για τη γλυκεία γυ- ναικά του, τη Μπρέντα Μάρεν, αυτή δεν τον ά-

ποχωρίζεται ποτέ. Τα πα- ριά του φοιτούν στο 'Α- μερικανικό Κολέγιο του Λονδίνου για να μη χά- σουν το χρόνο τους.

■ 'Η Μάρθα Χάιερ ένωθ- σιάστηκε με τις γαλλικές πινακοθήκες κατά το τα- ξίδι της στην Εύρωπη ό- στε έπευτρώσε φερνόντας δυο σπουδαίους πίνακες. 'Εναν του Πικασσό και έ- ναν του Μονέ. Τους άφα- λισε για εκατόν πενήντα χιλιάδες δολάρια στη μεταφορά.

■ 'Η 'Ελίζαμπετ Τάινλορ κι' ο Μάρκ Τόντ, θέλησαν να επισκεφτούν τη Γκρές Κέλλυ όταν πέρασαν απ' το Μονακό. Τους ήρθε ό-μως μία ειδοποίηση από το παλάτι πως έπρεπε να υποβάλουν επίσημη αίτηση για να τους δοθεί άκρως- σης από την πριγκίπισσα Γκρές. 'Η 'Ελίζαμπετ, έ- πειδή ήταν φίλη της Γκρέ- ς, άλυτο, θεωρούσε υπερ-βολική την αξίωση αυτή και άλλάξε γνώμη.

■ 'Η Ρόζμαρι Κλάουν κι' ο Χοσέ Φέρρερ απέκτησαν το τρίτο παιδί τους, ένα αγοράκι. 'Εχουν ήδη ένα αγοράκι ακόμη κι' ένα κο- ρίτσι.

■ 'Ο Ρορσάνο Μπράτσι έγκρατατάθηκε με τη γυ- ναικά του στο Χόλλυ- γουντ. Άλλωσε πως δεν πρόκειται να ξαναγυρίση στην 'Ιταλία μετά την έ- πιθεσι που του έκαναν οι συμπατριώτες του γιατί δέχτηκε να παίξη το ρόλο ενός άσυνείδητου παλιαν-θρώπου στην ταινία «'Η Χρυσή Πορβέννα».

■ 'Η Ρίτα Χαίγνιουορθ δεν άπρηχόλησε πολύ τον τύπο τώρα τελευταία, αλ- λά αυτό δεν σημαίνει πως έγινε καλογορη. Ποτέ της δεν μπόρεσε να μείνη χω- ρίς φλετό και τώρα φαί- νεται νάναι ο παραγωγός Τζαίμς Χιλ.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΡΕΝ

— 'Ενα τελευταίο σκίτσο της Σοφίας Λάρεν όπως έ- φανίζεται στην ταινία «Πά- θος» και υπερφάνεια» που πρωταγωνιστεί με τον Κάρο Γραντ και τον Φρανκ Σι- νάτρα. 'Η Σοφία Λάρεν έγι- νε τώρα η μεγαλύτερη στάρ του κόσμου. Μετά την ται- νία «Το παιδί και το Δελ- φίνι» γύρισε για λογαρια- σμό του Χόλλυγουντ την ται- νία «Πάθος και υπερφάνεια» και την ταινία «Πόθος κάτω απ' τις λευκές» με τον Άντονι Πέρκινς. Μόλις τελείωσε την ταινία αυτή, πήγε στο Μεξικό και παντρεύτηκε τον Κάρολ Πόντι, τον παραγωγό που την ανέδειξε και με τον ό- ποιον ήταν έρωταμένη. 'Αμέσως πήγε στο Λον-δίνο όπου θα πρωταγωνιστήσει στην ταινία που γυρίζεται εκεί «Το κλειδί» με τον Γουίλλιαμ Χόλντεν. 'Ο γάμος της Σοφίας με τον Πόντι έαφνισε όλους, γιατί ο Πόντι είναι παντρεμέ- νος κι' έχει παιδιά. Το διαζύγιο του είναι άκυρο στην 'Ιταλία, ήταν έγκυρο όμως στο Μεξικό γι' αυτό παντρεύτηκαν εκεί. Λένε πως η Σοφία έ- ναι φανατική καθολική και την πειράζει το ότι παντρεύτηκε με πολιτικό γάμο. Πάντως τώρα βρίσκται με τον άντρα της στο Λονδίνο για το γυρίσμα της ταινίας αυτής που τη σκηνο-θετεί ο περίφημος σκηνοθέτης Κάρολ Ρήντ. Το σενάριο της ταινίας «Το Κλειδί» βασίζεται πά- νω σε έργο του Γιαν ντε Χάρτογκ, συγγραφέας του «Νυφικού Κρεβατιού».

Οι 'Αμερικανοί δεν θ' άφήσουν τη Σοφία Λά- ρεν από τα χέρια τους τώρα που τη βρήκαν αλλά κι' εκείνη είναι κατανευσιασμένη που της δίνουν ρόλους σε τόσο μεγάλες ταινίες.

ΤΖΙΝ ΣΗΜΠΕΡΓΚ

— 'Όσοι είδαν τη νέα «Ζαν ιντ' 'Αρκ» του 'Οτ- τβό Ιρεμίγκερ, σε προσέ- ζαν το φωτεινό προσωπί της νεας ήθοποιου, που α- πεύωσε την 'Ιωάννα της 'Αρωαίνης μία πολλοστή φορά στην οθόνη. Είναι η νέα στάρ Τζην Σημπεργκ της οποίας το ταλέντο υ- ποχρεώνει πολλά.

Αυτή ήταν η πρώτη ται- νία της Τζην Σημπεργκ. Για να πάρη όμως το ρό- λο αυτόν, κέρωσε σ' ένα παγκόσμιο ο ι αγωνισμό, που προκηρύχτηκε γι' αυ- τή το σκοπό. 'Ο 'Οττο Ιρεμίγκερ όταν αποφάσι- σε ν' αποδώσει την 'Ιωάν- να της 'Αρωαίνης στην ο- θόνη όπως την έβλεπε και την αισθανόταν εκείνη, έμαξε σ' όλο τον κόσμο για να βρη την ήθοποιό που θα άπειριε την ηρωί-δα του. Δεν ήθελε «φίρ- μα» αλλά μία άγνωστη κο- πελλά με εκφραστικό πρό-σωπο. Κι' ανάμεσα από τις χιλιάδες που του πα- ρουσιάστηκαν διάλεξε τη Τζην Σημπεργκ.

Έμενε κατενθουσιασμέ- νος με το «εργμα» της. Τόσο, που στην άμέσως έ-πομένη ταινία του, που είναι το πολυκροτο έργο της Φρανσουά Σαγκαν «Καλημέρα Θλίψη» την έ- βαλε να πρωταγωνιστήση με την Ντέμπορα Κέρ και τον Ντέβιντ Νίβεν σε ί- σασίο ρόλο και ήθοποιό φτασμένο πήραν μικρότε- ρους ρόλους, απ' αυτήν.

— 'Η Τζην Σημπεργκ εί- ναι μικρή και δεν έχει Ι-στορία. Είναι από τη Μαρ- σαλτάου της 'Αμερικής και άσπου να γίνη στάρ σπουδάσε και φοιτούσε στη δραματική σχολή. Εί- ναι μόλις δεκαοκτώ ετών, απλή, χωρίς κομψιά επι- τήδευσι. Βασίζεται μόνο στο ταλέντο της και τα διάφορα τρέκ που κατα- σκεύαζον τις γοηστρες την άφινουν αδιάφορη. 'Ε- κείνη πιστεύει πως δεν θα επιβληθώ μ' αυτό τον τρό-πο. Κι' έχει όληνη, γιατί διαδέχεται κατ' άλλο πιο πολυτίμο: το πηγάιο τα-λέντο.

■ 'Η 'Αρλιν Ντάλ περιμέ- νει να γίνη μπέρα του 'Ι- ανουάριου. Είναι το πρώτο της παιδί, ενώ ο άνδρας της έχει κι' άλλο απ' τον προηγούμενο γάμο του.

■ 'Η Λάνα Τάρνερ δέχτηκε πολλά κτηνητάτα τώρα τελευταία. Χάρισε από τον άνδρα της Λέτ Μπάρ- κερ. 'Η κόρη της Τσέρυ έπεσε από το άλογο και κτύπησε σοβαρά. Και τε- λος την είδοπιση από το Μεξικό πως το σπίτι που κτίσει στο 'Ακαπούλ- κο καταστράφηκε από τους σεισμούς.

■ 'Η Σέρυ Νόρθ, είναι η πιο μυστική στάρ του Χόλλυγουντ. 'Όταν πα- ντρεύτηκε πριν δυο χρόνια τον Μπράντ Φέρμαν, άνη- γειλε το γάμο με δυο χρόνια. Τώρα που δεν τα πήγαμε καλά με τον άν-δρα της, πετάχτηκε ως το Μεξικό να πάρη διαζύγιο.

Τά άγνωστα των θεατρικών παρασκηνίων ΜΙΑ ΤΕΤΡΑΠΟΔΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ

Ε ΠΕΙΤΑ από κάμποσα χρόνια που είχε μείνει έξω από το θέατρο, ξαναγύρισε και πάλι στη σκηνή μια... τετράποδη καλλιτέχνης. Πρόκειται για την Κάθρην, τη σκυλίτσα του Κώστα Μουσούρη. Το ντεμπούτο της το είχε κάνει προ έτών, στην «Πέγκυ, καρδούλα μου», όπου είχε σημειώσει μεγάλη επι- τυχία, στο πλευρό της 'Ελληνς Λομπέτη. Τώρα, που ο Κώστας Μουσούρης ξαναχρηστάθηκε ένα σκυ- λάκι για το έργο «Σ' κηνές του δρόμου», επανέφερε στην ενεργό υπηρεσία την Κάθρην.

Χρόνια, τώρα, η Κάθρην, σαν καλή και φρόνιμη «επενέτω» του θεατρου, επαναπαύτηκε στις δάφνες που είχε άποκομίσει με την «Πέγκυ». Οι πιο πολλοί θα νόμιζαν, ίσως, πως η καλλιτεχνική της καριέρα είχε άρχισει κι' είχε τελειώσει μ' εκείνο το έργο. 'Όμως αυτή περιμένει. Σ' το θέατρο 'τα πάντα είναι δυνατά. Ποτέ δεν ξέρεις τι άπρόσποτο μπορεί να συμβεί. Και να, που ανέτειλαν νέες ημέρες, η μυθ- λον... νύχτες δόξης για τη σκυλίτσα της «Πέγκυ» με τα νέο έργο του Μουσούρη.

Τις πρώτες ημέρες η Κάθρην ήταν λιγάκι δι- στακτική και ντροπαλή. 'Ισως γιατί είχε χάσει τη ζωή της σκηνής, ίσως γιατί είχε κι' αυτή... «τράκ», σαν ευσυνείδητη καλλιτέχνης. Για να ά- ποφασίση να βγη, έπρεπε να τη σέρνη από το λουρί της η Τζόλη Γαρμπή που είναι, στο έργο, η ιδιοκτήτρια της σκυλίτσας. Τώρα όμως συνήθισε, το τράκ της έφυγε και όχι μόνο δεν χρειάζεται να τη σύρουν αλλά, στο τέλος της πρώτης πρά- ξης, όταν άκουση χειροκροτήματα, τρέχει και βγαίνει μόνη της και παίρνει θέσι ανάμεσα στους ήθοποιους που υποκλίνονται μπροστά στο κοινό. Βγαίνει επίσης και χαιρετά και στο φινάλε του έργου, αλλά μόνο στην απογευματινή. Σ' τη θρα- συνη, μόλις τελειώσει ο «ρόλος» της, ένας υπάλλη-λος του θεατρου την παίρνει και την άδηγει στο σπίτι του Κώστα Μουσούρη. Πρέπει να κοιμηθώ χωρίς γιατί δεν είναι πια νέα — έχει κλείσει η καυμενούλα τα όχτω.

Στο θέατρο έχει τις αντιπάθειες και τις συμ- πάθειες της. Σε άλλους ήθοποιους πηγαίνει τρέ- χοντας, όταν τη φωνάζουν, και κοινωνώντας χωρπά την ούρα της και σε άλλους δεν πλησιάζει. 'Αν, αυτοί τους οποίους αντιπαθεί πάνε κοντά της να τη χαϊδέψουν, τους δείχνει τα δόντια. 'Από τους ήθοποιους που συμπαθεί, έπειτα, φυσικά από τον Κώστα Μουσούρη, είναι η πρωταγωνίστρια του έρ- γου 'Αντιγόνη Βαλάκου, η Βάσω Μεταξά, η Τζόλ-λη Γαρμπή, η Μαργαρίτα Λομπρινού και ο Νί-ωνος Παπαγιαννόπουλος. Κάθε βράδυ, μόλις εκτε- λήσει το «ρόλο» της, ο Κώστας Μουσούρης θα της προσφέρει στο καμάρνι του ένα σοκολατάκι. Είναι η ιδιαίτερη άμοιβή της για τη «σκηνική δημιουρ- γία» της. 'Εχει επίσης και τις ιδιοτροπίες της στο φαγητό, όπως οι... άποδες επενέτες του παγκό- σμιου κινηματογράφου. Με τη διαφορά ότι η Κά- θρην δεν άποφύγει τα γλυκά και δε νοιάζεται καθόλου για τη σιλουέτα της.

Το πιο περίεργο στην ιστορία αυτή είναι ότι η Κάθρην έκαμε την Τζόλη Γαρμπή να της φύγη ο φόβος που είχε για τα σκυλιά. Πραγματικά, η έκλεκτή ήθοποιος, αντιπαθούσε και φοβόταν τα σκυλιά. 'Όταν έβλεπε σκύλο στο δρόμο ήταν ικα- νή ν' αλλάξη πεζοπόριο. 'Όταν άκουσε ούρλιαχτό ή και απλό γαυγισμό σκύλου, ανατρίχιαζε.

— 'Όταν έγινε η άναγνώσι του έργου «Σ' κηνές του δρόμου» και είδε ότι πρέπει να βγαίνει στη σκηνή κρατώντας από το λουρί μία σκυλίτσα, η Τζόλη Γαρμπή τα έχασε. Είχε υπογράψει, άμως, συμβό- λαιο και δε μπορούσε να κάνει διαφορετικά. 'Υ- πέκυψε με έγκαρτερησι.

Την πρώτη φορά που έπιασε, στις δοκιμές του έργου, την Κάθρην από το λουρί, την κρατούσε από την άκρη και τραβούσαν γι' τυχόν και την πλησίαση η σκυλίτσα. Τώρα όμως η Τζόλη ξε- βάρεψε. 'Εγινε πρώτη φίλη με την Κάθρην. Φω- νάζει τη σκυλίτσα στο καμάρνι της και της προσ- φέρει καραμέλες, τη χαϊδεύει, παίζει μαζί της.

— 'Η Κάθρην έγινε η αττία να της φύγη έτελέως ο φόβος για τα σκυλιά. Πρώ ήμερην είχε πει στο σπίτι της ένας οικογενειακός φίλος που κρατούσε σκύλο. 'Ερποντας τη φοβία της έκλεκτης ήθοποιού, ρώτησε:

— Είναι μέσα η Τζόλη;
— Μέσα είναι.
— Τότε δεν μπαίνει.
— 'Η Τζόλη πετάχτηκε.
— Γιατί δεν μπαίνει; τον ρώτησε.
— 'Ο φίλος της έδειξε τον πελώριο σκύλο που κρα- τούσε.

Και η Τζόλη ξεπαρρηγένη.
— Πέρασε, χριστιανέ μου μέσα.
Και απλώνοντας το χέρι, προς μεγάλη κατ- απληξία του οικογενειακού φίλου, χαϊδεψε το με- γαλόσωμο σκύλο.
— 'Ας είναι καλά η Κάθρην, είπε η Τζόλη Γαρμπή. Τώρα πια δεν φοβάται τα σκυλιά.

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Ζωγράφοι καλλιτέχνες, που μια άδικη μοίρα τους παραμόρφωσε και τους στέρησε το ιερό δικαίωμα της συμμετοχής τους στην ανθρώπινη χαρά, αναγκάστηκαν για να ζήσουν, να ζωγραφίσουν με το πινέλο στο πόδι ή στο στόμα. Δημιούργησαν τον «Ομίλο των Αναπήρων Καλλιτεχνών», που παραρτήματα του υπάρχουν στις περισσότερες χώρες του κόσμου και ανατυπώνουν το έργο τους σε καλλιτεχνικές κάρτ-ποστάλ, που δεν υστερούν διόλου σε τέχνη και πρωτοτυπία. Μία σειρά από έννεα κάρτες στοιχίζει μόνο 20 δραχμές, υπάρχουν δε και άλλες εκτός σειράς κατάλληλες για κερνισιάρια προς 25 βρχ. ή μία. «Αν θέλετε να προμηθευθείτε κι' εσείς τις όμορφες αυτές κάρτες μπορείτε να στείλετε το ανάλογο χρηματικό ποσό στην εξής διεύθυνση: Νίκης 8, Μ. Χατζηγιάννη, Κακάρ 4, Αθάντων 6, Χαλκίς.

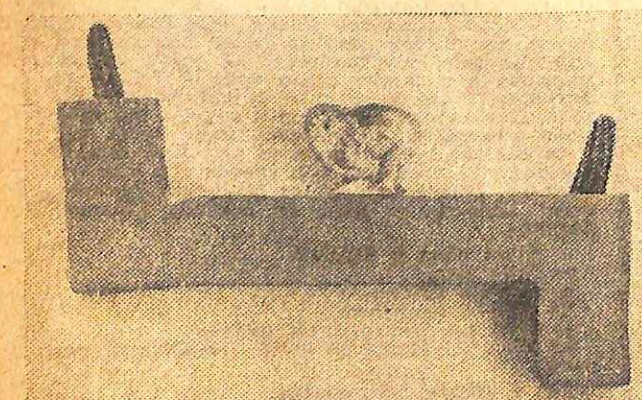
χρόνια θα δώση την Κυριακή 17 Νοεμβρίου ρεσιτάλ τραγουδιού στην αίθουσα του «Παρνασσού». Στην 'Ιταλία όλα αυτά τα χρόνια έσποδαζε και τραγουδούσε όπερα σε πολλά γνωστά θεάτρα. Στο πιάνο θα τη συνοδεύει ο κ. Κ. Κυδωνιάτης-καθηγητής του 'Ωδείου Αθηνών.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΣ
ΣΧΟΛΗ

Συνεχίζονται οι έγγραφες στην Παπαστρατεϊκή Δημοσία 'Επαγγελματική Σχολή ΑΜΦΙΕΣΕΩΣ & ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗΣ. Προσόντα: Απολυτήριο δημοτικού. Δίδακτρα: 250-300 βρχ. ετησίως. 'Η Σχολή περιλαμβάνει τα εξής τμήματα: διακοσμητικών τεχνών, παιχνιδιών, ξυλουργικών, ραπτικής και κοπτικής. 'Η Σχολή βρίσκεται στην οδό Λάμπρου Κατσώνη 35, στον Ύμηττο.

«Ο ΜΠΑΡΜΠΑ - ΜΥΤΟΥΣΗΣ»

Κάθε Σάββατο στις 4 μ.μ. και τις Κυριακές 11 π.μ. και 4 μ.μ. στην αίθουσα της Χ.Ε.Ν., 'Αμερικής 11, όλες οι μητέρες μπορείτε να χαρίσετε μια ώρα διασκεδαστική στα παιδιά σας «Ο Μπαρμπα - Μυτούσης» έχει νέο πρόγραμμα κάθε Σαββατοκύριακο από τα καλύτερα και πιο άγαπημένα παραμύθια των παιδιών. Κάθε παράσταση είναι και μία απόλαυση.

ΚΕΡΑΜΙΚΗ

Στην Έκθεση του «συγχρόνου σπιτιού» στο Ζάππειο έθαυμάσθησαν ιδιαίτερες διάφορες διακοσμήσεις κεραμικής του κ. Μ. Δημητρίου. Στο κατάστημα του οδός Βερανζέρου 25 θα βρείτε πολλά όμορφα καλλιτεχνήματα για τη διακόσμηση του σπιτιού σας.

...διαλέξαμε γιά Σας *

Είδη κομμώσεως

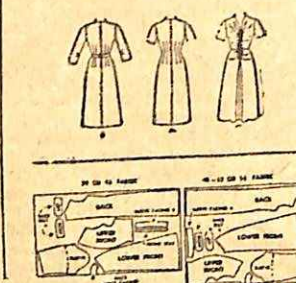
Υπάρχει ένα κατάστημα στην Αθήνα, που κάθε γυναίκα μπορεί να βρει σ' αυτό ένα σωρό μικροπραγματάκια, που αφορούν την κόμωσή της. Από το ψήλ φουρκατάκι ως την πιο πολυτέλεια στόλισμα για τα μαλλιά της. Είναι ένα κατάστημα πολύ πρωτότυπο, που μπορείτε να βρείτε εκεί μέσα τα πιο περιεργα πράγματα, που ασφαλώς θα σας έθουσαν. Κατάστημα «PARADIS», οδός Ακαδημίας 19.

Διόρθωση

Στη σελίδα του τεύχους 202, σ. 11, εξέγησι του εξωφύλλου μας έκ τυπογραφικού λάθους έγραφη «ώραίο λευκό φόρεμα» αντί του σωστού «ώραίο πλεκτό φόρεμα».

Πατρών

Ένα μουσικό μιάς μεγάλης οικονομίας για τις αναγνώστρες της «Γυναίκας» είναι τα πατρών Mc Call's. Περιέχει λεπτομερείς οδηγίες για το πόσο ύφασμα θα χρειαστεί το σχέδιο, το είδος του υφάσματος, πώς θα τοποθετήσετε το πατρών, ώστε να μη σπαταληθεί το ύφασμα, σίτσα του φορέματος.

πό την καλή κι' από την ανάποδη ώστε να μη γίνει ούτε το παραμικρότερο λάθος στο ράψιμο κι' ολ' αυτά με ελάχιστα χρήματα: 25 δραχμές το φθηνότερο σχέδιο και 55 δραχμές το ακριβέστερο. Αλλά δεν περιορίζεται μονάχα στα φορέματα. Σας προσφέρει παιδικά, ρόμπες, πυτζάμες, παντοφύλες, ποδιές της κουζίνας, πρωτογονικάκια παιζίνες, που μπορεί να χαρίσετε. Το κατάστημα Mc Call's, είναι 'Ερμού 6, μέσα στη στοά.

Το εξωφύλλό μας

Η δ. ΛΑΟΥΡΑ ΤΖΟΜΠΑΝΙ, από τη Ν. Φιλαιδέφεια, μία μεταχρονική όμορφη που θυμίζει τον τύπο της γυναίκας του 1925, εποχή με την οποία παραλληλίζεται κατά το πλείστον η έρετηνη μόδα, παρουσιάζει ένα μοντέλο που ούκο Δ. ΚΡΙΤΣΑ και ένα καπέλο της ΜΑΡΑ. Και τα δυο σας διωνούν μία ιδέα από την καινούργια γραμμή της μόδας. Το μικριγιά προσώπου δεικνύει στη δ. ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ.

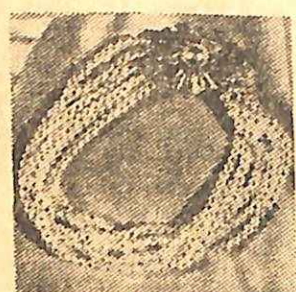
Ανθοφρουτόναλα

Με το παροδείο ανθοφρουτόναλα θα έχετε πάν-

τοτε πρόσωπο καθαρό, δροσερό, νεανικό. Είναι το πιο άγιο και ωφέλιμο. Καθαρίζει το πρόσωπο από τα νεκρά κύτταρα, δροσίζει, τονώνει, όμορφαίνει και δίνει λαμπρότητα. Προλαμβάνει και θεραπεύει τις πανίδες, εξανθήματα, λευκίες, φακίδες, ρυτίδες. Εξοφανίζει τα μπιμπικία και σμικρύνει τους πόρους του δέρματος. Τιμή βρχ. 18. Θα το βρείτε στο κατάστημα «PARADIS», οδός Φιλελλήνων 24.

Κολιέ

Ένα πολύ όμορφο κολιέ με πολλές σειρές από κορινθιακά στο χρώμα του τοπάζ, 'Έχει ένα ωραιότατο

κούμπωμα από σμαράγδια, ζαφείρια και τοπάζια. 'Επίσης υπάρχουν τα άσπρη σκουλαρίκια. Όλα μαζί στοιχίζουν 650 βρχ. Κατάστημα «ΤΟΠΑΖ», οδός Βουλής 18.

Γυμναστική έγκυμοσύνης

Ειδική γυμναστική των έγκυων γυναικών προς επίτευξη φυσικού ανόδου του τοκετού (μόνον κατόπιν ιατρικής εγκρίσεως) από το 5 μηνός ΕΜΜΥ ΣΠΕΚ - ΜΕΛΙ ΣΗΝΟΥ, Βησσαρίωνος 8, ('Ακαδημία), 11-1 και 5-7 πλην Σαββάτου. Τηλ. 24.325.

Σουτιέν

Ένα πολύ καλό μοντέλο σε σουτιέν. Είναι από ναντέλα νάιλον με γαζιά για να συγκρατεί το στήθος. 'Έχει διπλό ζωνάκι νάιλον με ελαστική μπάντα έμπρός για να είναι άνετο. Δίνει πολύ καλή γραμμή

στο στήθος, πλένεται εύκολα και στεγνώνει γρήγορα. Στοιχίζει από 70 βρχ. και άνω. Κατάστημα Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ, πλατ. Καπνικαρέας.

Μπρέτσλες

Γερμανικά μπρετλόν σαλέ, πολύ νόστιμα, σε διάφορα σχήματα, που σερβίρονται

με το θερμού ή το ούζο. Είναι άεροστεγώς κλεισμένα μέσα σε ζελατίνα, που τα διατηρεί πάντοτε φρέσκα. Το πακετάκι στοιχίζει 4 βρχ. Κατάστημα Β. ΝΤΑΚΟΣ, Λεωφόρος Πανεπιστημίου 47.

Παπούτσια

Ένα πολύ πρακτικό παπούτσι σπόρ, μαλακό σε

στόλ ντεμί μποτάκι, χαμηλό σαν σκαρπίνι. Σφίγγει το πόδι με ένα λουρί και κουμπώνει με μία φαρδιά άγγράφα. Είναι επιταγμένο από χοντρό καστόρ σιμούα και σε χρώμα σκούρο μπλε-μελί. Οι σόλες του είναι από κρέμ βερνίκι με το ίδιο χρώμα με το καστόρ. Στοιχίζει 280 βρχ. Κατάστημα ΣΙ. ΚΙΑΡΙΔΗ, οδός Σταδίου 31.

Σόμπα

Μία σόμπα καναρού πετρελαίου (χωρίς μπουριά), που θερμαίνει ένα δωδ δωματία. 'Έχει την πρωτοτυπία να μη χρειάζεται φυτίλι, αλλά μία λουρίδα

αμίαντου, που κρατάει 8-10 μήνα και που όταν καταστραφή στοιχίζει το ανταλλακτικό 4 δραχμές. 'Επίσης μπορεί ή σόμπα να χρησιμοποιηθεί και για μαγειρέμα. Δεν μυρίζει ούτε κανίζει. Στοιχίζει 600 δραχμές. Κατάστημα Γ. ΔΟΥΖΙΝΑ, οδός Πεισμα ζόγλου 98.

Μαθήματα ναλλικών

Γαλλικά μόνο με 250 βρχ. το μάθημα ιδιαίτερο παρά νέος πεπεισμένος καθηγητής. Σίστημα νέο και αποδοτικό. Προτοιμάει για όλες τις τάξεις του 'Ινστιτούτου, βοήθει αδυνάτους γυμνασίου, ειδικά μαθήματα για κυρίες, δεσποινίδες κι' όσους θέλουν να ταξιθεύσουν Μέσοδο καταπληκτική για μικρά παιδιά, με εικόνες, παιχνίδια, τραγουδάκια. Τηλ. 36.475 καθηήτρια 7-10 π.μ. και 1-6 μ.μ.

διαλέξαμε γιά Σας * διαλέξαμε γιά Σας

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ
ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

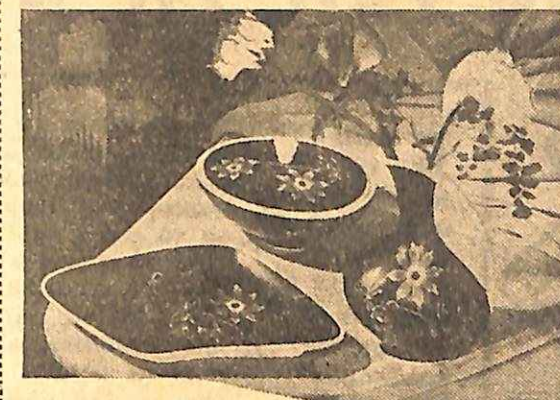
Πριν από λίγες μέρες, στην οδό Πινδάρου 5 έγιναν τα εγκαίνια μιας καινούργιας μπουτικ πολύ διαμορφωμένης απ' αυτές που έχουμε συνηθίσει να σάς περιγράφουμε ως τώρα. 'Η μπουτικ αυτή αντιπροσωπεύει το γνωστό Ιταλικό οίκο «Casa Line», που είναι ο μεγαλύτερος οίκος στην Ευρώπη, που έδρευε στη Ρώμη και κατασκεύαζε τα πασιγνώστα στον κόσμο πατρών «Casa Line». 'Αφού συγχαιρούμε για την ωραιότατη διακόσμηση της μπουτικ τη διευθυντριά της δ. Βαχλιώτη, τη ρωτάμε αν είναι ή πρώτη φορά που άσχελεύεται με την ένδυματολογία.

— Όχι, γιατί έχω σπουδάσει στο Παρίσι, στη Ρώμη και στη Φλωρεντία. 'Εχω εργασία με τον σκηνοθέτη Ντι Μαρτινο και τον σκηνογράφο Κολασάντι. 'Εχω δε εργασία σαν ένδυματολόγος και μοντελίστ στο ελληνικό θέατρο και στον κινηματογράφο. Τότε που είχε ανεβάσει το θέατρο «Κοτοπούλη» την «Ωραία 'Ελένη» του Ρουσσέν είχα φτιάξει τα κοστούμια της Μελίνας Μερκούρη. 'Επίσης στην ταινία «Στέλλα», τα κοστούμια της Μελίνας, καθώς και τα κοστούμια της ταινίας «Ο Δράκος». Δεσποινίς Βαχλιώτη, πώς σας ήρθε αστή ή ιδέα ν' ανοίξετε τη μπουτικ;

— Σκέφθηκα ότι ήταν καιρός πια να ντύνονται και οι 'Ελληνίδες κομψά με οικονομικό τρόπο. Αλλά τα πατρών θα δώσουν μία πραγματική ευκαιρία στην 'Ελληνίδα να ντύνεται όπως ντύνεται ή γυναίκα στην Ευρώπη. Στις γυναίκες που εργάζονται θα προσφέρει οικονομία χρόνου, οικονομία χρήματος και πιστή απόδοσι του πατρών. Όλα αυτά ισχύουν και για τις

Ωραιότατο μοντέλο από βελούρ ντραπέ

ΩΡΑΙΟ ΣΕΤ

Ένα ωραιότατο σέτ που αποτελείται από ένα βάζο, μία φοντανιέρα και μία κούπη του εργοστασίου «Αλκα» με ντεκόρ «Μαρίνα». Είναι από άσπρη εργοστασιακή στο χέρι. Το σέτ αυτό στοιχίζει 275 δραχμές. Κατάστημα «ΑΛΚΑ», οδός Σταδίου 31.

ουν και για τις μοδιότερες που θα τις βοηθήσουν ν' άσχελεύουν από την άγανία της δουλειάς τους. 'Η μπουτικ σε δεκαπέντε ημέρες έτοιμάζει τη μεγάλη συλλογή έραδων φορεμάτων σε πατρών όλων των μεγαλυτέρων οίκων της Ευρώπης και την έρχομένη άνοιξη έτοιμάζει τα εγκαίνια του δεύτερου καταστήματός της στη Θεσσαλονίκη.

Αργότερα σκοπεύει να φέρη επίσης στην 'Ελλάδα τα ωραιότατα παιδικά πατρών της «Casa Line», καθώς και όλη τη Λενζερί της Φλωρεντίας. Χαιρετάμε τη δ. Βαχλιώτη για να δρεθούμε ύστερα από λίγο σε μία άλλη μπουτικ στην οδό Μηθύμης και 'Επτανήσου 52, πλατεία 'Αμερικής στην «FEMME».

Σ' αυτήν είδαμε ωραιότατα φορέματα σε έμπρι- μέ μάλλινα ύφασματα ραμμένα πάντοτε επί παραγγελία σε πατρών Ντιόρ, Ντεσσε, Κορβέν κλπ. Πολλές όμορφες φοούστες από διάφορα ύφασματα γαρνιρισμένες με δέρμα. Ραμμένες άλλες σε στενή γράμμη. Οι τιμές τους άρχίζουν από 300 δραχμές. Θαυμάσαμε τη συλλογή της μπουτικ σε πλεκτά. Όλα έχουν όμορφα σχέδια και γλυκούς χρωματισμούς. Μπουζούκια πλεκτά που στοιχίζουν 120 βρχ. Νεανικά καπέλακια σε μοντέρνα γραμμή που διωνουν πάντα ένα καινούργιο στυλ στο γυναικείο κεφάλι.

Για τα πατελόνια που σάς έχουμε ελαγχράψει έχουν πολύ καλό ραψίμο και τέλεια έμφορμηση. Είναι φτιαγμένα από μάλλινο μονόχρωμο ή καρό ύ-

φασμα και στοιχίζουν από 350 βρχ.

Θαυμάσαμε ένα ωραιότατο ύφασμα για παλτό που μοιάζει πάρα πολύ με γούνα. Είναι σε χρώμα μαύρο-άσπρο και έχει μακρές τριχές. 'Έχει έρβει μόνο ένα κομμάτι και είναι άγορασμένο από το γνωστό κατάστημα «Μπου-χάρ», του Παρισιού. 'Επίσης είδαμε τσάντες σε μοντέρνα γραμμή από μπόξ και Ιταλικό δέρμα σε σχέδια άμπιγιέ και σπόρ σε διάφορα χρώματα. Θα ήταν παράλειψις να μην άναφέρουμε ότι όλα τα είδη της μπουτικ είναι σε τιμές προσιτές για το κάθε πορτοφόλι. Θ. ΣΠΕΝΤΖΑ

Βιβλία

Ένα βιβλίο γραμμένο από τον Γιάννη Ρίτσο Περιέχει ένα ποίημα τη «Σονάτα του σελινοφώτος». Το ποίημα αυτό πήρε το πρώτο κρατικό θραείο έφέτος. Είναι μία περιποιημένη έκδοσι του «Κέδρου», Στοιχίζει 20 δραχμές. Κατάστημα «ΚΕΔΡΟΣ», Λεωφόρος Πανεπιστημίου 44, μέσα στη στοά.

Νέοι δίσκοι

Το κατάστημα δίσκων Λουκά Ρόδη, στοά Νικολάου 7, παρέλαβε μία σειρά δίσκων με τις τελευταίες έπιτυχίες έλαφράς μουσικής.

«Δη γκέρλ κάντ χέλπετ», ένας δίσκος με τη Τζένη Μάνοφλη, έγγραφης Μέρκουρη 45 στροφών. 'Αριθμός δίσκου ΕΡ 60043. «Μαρίαννο», με του Χιλ Τόπερ, που σημειώνουν με γαλή έπιτυχία. 'Εγγράφη Βερασάτ, 45 στροφών. 'Αριθμός δίσκου 905155.

«Καλύψω», με τις μελωδικές φωνές των άδελφών Φονταίν. 'Εγγράφη Βερασάτ, με αριθμό δι-905163.

«Σ έρενάτε Μεξικάνες», με τους άδελφους Νταμάντες. Είναι έγγραφης

RCA, με αριθμό Β72V 0041.

«Φρέντλυ Περούσιου», με τον μοντέρνο τραγουδιστή Πάτ Μπούν. Είναι έγγραφης Ντότ και έχει αριθμό δίσκου DEP-1054.

Φόρεμα

Ένα φόρεμα πλεκτό που είναι πολύ της μόδας. Αύτο μπορεί να φορεθί και σαν παλτό. 'Έχει από πά-

να μέχρι κάτω κουμπιά και άνοιγμα στα πλάγια στις ροφές. Φοριέται με ζώνη ή χωρίς ζώνη. Υπάρχει σε όμορφα φωτεινά χρώματα. Στοιχίζει 1.750 δραχμές. Μπουτικ «ΚΑ-ΠΡΑ», Νίκης και Καραγεώργη Σεβείας μέσα στη στοά.

Επίδειξις των χειμερινών μοντέλων

ΟΙΚΟΣ ΜΟΔΑΣ Σ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μέσα σε μία εύχρηστη άτμόσφαιρα γεμάτη από κομψές κυρίες, λουλούδια και φάτα έγινε ή επίδειξις των μοντέλων του οίκου Σ. Κιουσούπουλου, οδός Μεσσαλίας 20.

Τα μοντέλα παρουσίασαν τα χορηγόμενα μανεκέν 'Αντουανέτα Ροντοπούλου και 'Εφη Μελά και άρεσαν ιδιαίτερος τα έξη: «Ένα μοντέλο του Κρέ άραιότατη καμπίνα από ντραπέ, σαν ένα μεγάλο πορτατίφ θάμνα τέχνης. Όλες οι ντραπές ήταν κάθεται από ένα στρουγγυλεμα έμπρός, όπου οι σούρες ήταν όριζόντιες με τρία λοξά στρογγυλά. Ό μπουστός στράπλες και αυτός ντραπέ. Από τη μία πλευρά το μπουστόν έκινούσε ένα σωρό το σάλι.

Ένα θαυμάσιο έραδινό μοντέλο του Ντιόρ από τορκοιάς βελούρ σιφόν με πολλές νερόδρ κάτω από τη μέση δίνοντας ένα

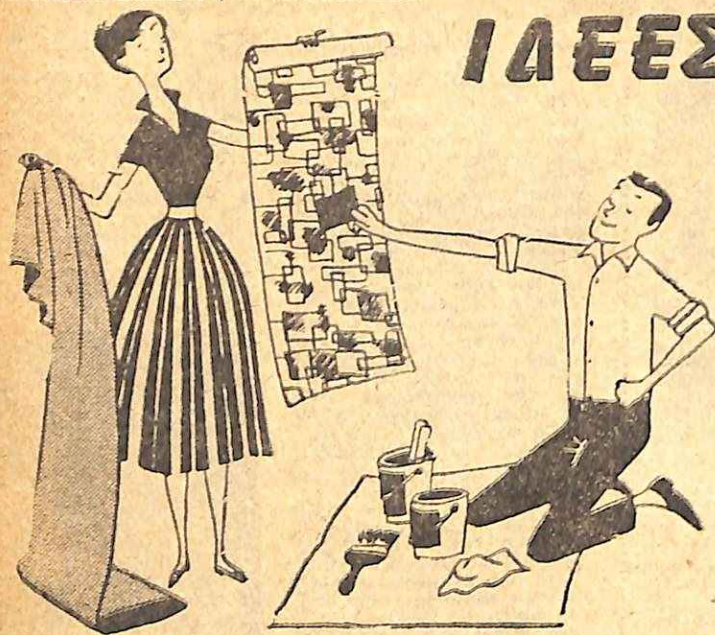
τεράστιο φόρεμα με μικρές κουφάτες. Περίφημο το κέντημα με δυο μεγάλα τριαντάφυλλα στον μπουστό, όπου συνέχισε μέχρι το πίσω μέρος το μπουστό. Όλο μαζί πολύ πλούσιο σύνολο.

Ωραιότατο μοντέλο του Κιουσούπουλου από βελούρ ντραπέ σε γραμμή που σχηματίζει έναν ήλιο με κέντρο το άριστερό πλάι όπου είναι και το κουμπωμα που καλύπτεται από ένα άριστουργηματικό κέντημα θαυμάσιο σαν έργασια και σε περίφημη γραμμή. Ντιόρ, κοκτέιλ από ρεμπροντέ ύφασμα σε κίος όλο κεντητό με πολύ πυκνό κέντημα στη μέση σβόνοντας προς το μπουστό και προς τα κάτω, στράπλες με λίγο μυτερό ντεκολτέ έμπρός και δυο φίνες μπρεντέλες κεντητές. Ζάκ Κρίφ, κοκτέιλ, στράπλες φόρεμα από ντυ-

Μοντέλο του Κρέ καμπίνα από μουσελίνα

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ

ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ θα ήθελε να ζήσει μέσα σ' ένα ωραίο κι' εύρύχωρο σπίτι, αλλά αυτό δεν είναι τίς πιο πολλές φορές εύκολο. Μέχρις ότου λοιπόν σ'ας βοηθήσει η τύχη να το αποκτήσετε, μπορείτε να διακοσμήσετε κατά τέτοιο τρόπο το σπίτι που μένετε, όσοδηποτε μικρό κι' αν είναι, και να τακτοποιήσετε έτσι τα έπιπλα, ώστε να δίνουν την πιο καλαισθητή εντύπωση. Σκοπός των σελιδιών αυτών είναι να σ'ας δώση μια λύση στα προβλήματα της διακοσμήσεως και της επίπλωσως, όπως αυτά εμφανίζονται σ' ένα σύγχρονο σπίτι. Γιατί ένα σπίτι δεν πρέπει να έχει μόνο μια εύχρηστη εμφάνιση: πρέπει να δίνει και το αίσθημα της ανέσεως, της οικογενειακής ζεστασιάς και της προσωπικότητάς σας.

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

Και πρώτα - πρώτα θ' αρχίσουμε απ' αυτό που χτυπά άμεσα στο μάτι: τα χρώματα. Γιατί η χρωματική εμφάνιση ενός δωματίου παίζει σπουδαιότατο ρόλο στην όλη εμφάνισή του.

Θέλετε να τονίσετε τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά του σπιτιού ή την όμορφιά ενός ντιβανιού ή κι' ακόμα να προκαλέσετε την προσοχή σ' ένα σημείο; Μπορείτε να το επιτύχετε με μια ζωηρή αντίθεση των χρωμάτων. Θέλετε πάλι να κρύψετε ένα άκαλαίσθητο καλοριφέρ ή τζάκι ή τις χονδροειδείς γραμμές μιας αναπαικτικής πολυθρόνας; Δώστε τους τον κατάλληλο χρωματισμό.

Αυτά τα χρωματικά παιχνιδίσματα μέσα στο σπίτι που ζούμε, δεν στοιχίζουν πολλά χρήματα για να πραγματοποιηθούν. Μας δίνουν, όμως, θαυμάσια αποτελέσματα, φτάνει να χρησιμοποιήσουμε το κατάλληλο χρώμα στην κατάλληλη θέση και περίπτωση, γιατί — διαφορετικά — μπορούμε να φτάσουμε σε πραγματωποιήσεις εντελώς αντίθετες από εκείνες που επιθυμούμε.

Ποιά, όμως, είναι τα καταλληλότερα χρώματα για κάθε περίπτωση; Σ'ας δίνουμε εδώ μερικές οδηγίες.

Ατονα και χτυπητά χρώματα

Προκειμένου να κάνετε ένα δωμάτιο να φαίνεται φαιδρότερο και φωτεινότερο, χρησιμοποιήστε παστέλ και άχρα χρώματα. Είναι αποτελεσματικότερα αν το δωμάτιο είναι πολύ μικρό ή πολύ σκοτεινό — κάνουν τους τοίχους σαν ν' απλώνονται πέρα στο βάθος. Αντίθετα, τα χτυπητά χρώματα δίνουν στο μάτι την εντύπωση ότι πλησιάζουν κοντά σας, γι' αυτά τα χρησιμοποιούμε σε πολύ μεγάλα δωμάτια και πολύ ψηλά ταβάνια.

Αν θέλετε να τονίσετε κάτι, π.χ. να κάνετε το τζάκι ή ένα ωραίο ντιβάνι το κέντρο του ενδιαφέροντος, φροντίστε τα χρώματά τους να κρύβονται σε αντίθεση με τον τοίχο. Αν όμως θέλετε να κρύψετε ένα αρχιτεκτονικό ελάττωμα, ή τις χοντρές γραμμές μιας ωραίας πολυθρόνας χρωματίστε τα με ένα χρώμα που να είναι παραπλήσιο προς το χρώμα του τοίχου. Δεν θα το παρατηρήσει κανείς. Το μάτι δεχεται τα άχρα χρώματα χωρίς «σάκ». Αν το ταβάνι είναι πολύ χαμηλό, οι άσπροι

ή φωτεινοί τόνοι θα δώσουν στο δωμάτιο την εντύπωση του ύψους.

Ζεστά και κρύα χρώματα

Υπάρχει ένας διαχωρισμός των χρωμάτων, που, ίσως, δεν τον ξέρετε οι πολλοί κόσμος και που εκ πρώτης όψεως, μπορεί να φανεί παράξενος. Χωρίζουμε τα χρώματα σε δυο μεγάλες ομάδες: τα ζεστά και τα κρύα χρώματα. Σ'ας δίνουμε άμεσα την εξήγηση πώς γίνεται ο χωρισμός αυτός, καθώς και πώς χρησιμοποιούμε τα χρώματα κάθε μιάς απ' αυτές τις δυο κατηγορίες.

Το μπλε και το πράσινο χρώμα δίνουν την εντύπωση του δροσερού, γιατί είναι τα χρώμα του νερού και των δένδρων. Τα χρώματα αυτά τα μεταχειριζόμαστε σε ήλιοφώτιστα δωμάτια. Το κόκκινο, το πορτοκαλί και το κίτρινο μας δίνουν την εντύπωση της ζεστασιάς, της θλιπτικής του ήλιου ή της σόμπας. Τα προτιμούμε σε δωμάτια που δεν τα βλέπει ο ήλιος. Υποσυγκεντρώνεται η μορφή μας θυμίζοντας τη σκληρότητα του ήλιου της ερήμου και τη ζέση της πυρκαϊάς. Γι' αυτό τα χρησιμοποιούμε σε μικρές ποσότητες. Το άσπρο είναι το χρώμα του χιονιού και μας δίνει την εντύπωση της κρύας, γι' αυτό φροντίζουμε να το ζεσταίνουμε με μερικούς χαρούμενους τόνους που δίνουν στο χρωματισμό των διαφόρων αντικειμένων.

Ο συνδυασμός των χρωμάτων

Προκειμένου να διαλέξετε χρώματα, έχετε πάντα υπ' όψιν σας ότι ένα χρώμα επηρεάζεται από ένα γειτονικό του. Π.χ. Ένα καφέ της σκοτεινιάς φαίνεται άτονο δίπλα σ' ένα πορτοκαλί, ενώ γίνεται πιο ζωντανό δίπλα στο μαύρο.

Αυτή η αλληλεπίδραση των χρωμάτων είναι γνωστή σε όλους μας. Όταν λέμε την ποιόγνωστη έκφραση «σαν τη μυϊγα μέσ' στο γάλα» εννοούμε αυτό ακριβώς: ότι το μαύρο χρώμα της μυϊγας φαίνεται έντονα, γιατί βρίσκεται δίπλα στο άσπρο χρώμα που έχει το γάλα. Κάθε χρώμα επηρεάζει το άλλο, το γειτονικό. Έτσι, έχοντας αυτό υπ' όψιν μπορείτε να δώσετε μια καινούργια ατμόσφαιρα στο δωμάτιό σας, αλλάζοντας το χρωματισμό. Αν έχετε ένα κόκκινο ντιβάνι που άκουμπάει σ' ένα μπλε χαλί και κόκκινα ράφια δίπλα σ' ένα πορτοκαλί, δοκιμάστε αυτό: Βάλτε σκέπασμα στο ντιβάνι που να

ταιριάζει με το χαλί και θάψετε τα ράφια της διδολοθής με το ίδιο χρώμα. Το δωμάτιο θα φαίνεται φαιδρότερο κι' αυτή την αδιάσπαστη έκταση του μπλε χρώματος στο πάτωμα, στην οποία θα προστεθεί και το μπλε των ραφιών.

Οι κανόνες των χρωμάτων

Θα φανεί περίεργο, αλλά μπορείτε να είσαστε βέβαιες ότι ξέρετε περισσότερα για τα χρώματα, απ' ό,τι φαντάζεστε. Δεν έχετε παρά να εφαρμόσετε και για το σπίτι σας τις ίδιες αρχές που εφαρμόζετε για το φορέμά σας, τα παπούτσια σας, το καπέλο, τα γάντια και τ' άλλα αξεσουάρ. Μη φοβόσαστε ποτέ να μεταχειρισθείτε ένα χρώμα κι' έχετε πάντοτε υπ' όψιν σας τα εξής:

- Τα χτυπητά χρώματα σ'ας κάνουν να βλέπετε τα αντικείμενα πλησιέστερα.
- Τα άτονα, άχρα χρώματα κάνουν ένα δωμάτιο να φαίνεται φαιδρότερο και φωτεινότερο.
- Ένας ώρισμένος συνδυασμός είναι άρκετος. Μη μπροδεύετε πολλούς συνδυασμούς.
- Μερικά χρώματα είναι ψυχρά — κατά συνέπεια θα τα χρησιμοποιήσετε σ' ένα ήλιοφώτιστο δωμάτιο.
- Τα ζεστά χρώματα τα χρησιμοποιείτε σε μισοφωτισμένο, ψυχρό δωμάτιο.
- Οι άνισες χρωματιστές επιφάνειες είναι πιο ευχάριστες. Φροντίστε ώστε τα δύο τρίτα του δωματίου σας να έχουν ένα χρώμα.
- Το χρώμα και το περιβάλλον. Μια άσπρη λάμπα ταιριάζει μ' ένα άχρο μπλε τοίχο. Αν όμως τοποθετηθεί σε μαύρο φόντο δίνει πένθιμη εμφάνιση.
- Και το έζυλο αποτελεί χρώμα. Γι' αυτό φροντίστε ο χρωματισμός των ξύλων των επίπλων σας να είναι άσπορ με όλη τη διακόσμηση.

Η αντίθεση των χρωμάτων

Αν έχετε μια κλίση προς το έντονο, σιακό, όπως π.χ. ένα χτυπητό χρώμα και ταυτόχρονα θέλετε να δείξετε τα έπιπλά σας, τότε χρησιμοποιήστε την αντίθεση των χρωμάτων. Αν το δωμάτιο που θέλετε να διακοσμήσετε έχει ανάγκη από ποικιλία, ή αντίθετα αυτή θα σ'ας δώση το ποθούμενο αποτέλεσμα και θα τονίσει τα έπιπλά που θέλετε να είναι έντονα.

Εξ άλλου, διαλέξετε ένα καθαρισμένο

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

τύπο διακοσμήσεως και εφαρμόστε τον παντού — αυτό είναι το μυστικό της καλαισθητής διακοσμήσεως. Π.χ. ένα ώρισμένο χρώματος χαλί, ένα κάλυμμα του τοίχου σε συνδυασμό με τα άλλα έπιπλά και αντικείμενα. Εάν χρησιμοποιήσετε πολλά σχέδια και τύπους διακοσμήσεως, θα έρχονται σε σύγκρουση το ένα με το άλλο και η γενική εντύπωση θα πάει χαμένη.

Όπως είπαμε παραπάνω, το κίτρινο, το κόκκινο και το κόκκινο - καφέ είναι τα χρώματα της φωτιάς και της γής, που δίνουν την εντύπωση της ζεστασιάς, της θερμότητας του ήλιου. Χωρίς και σεις να το νοιώσετε, τα χρώματα αυτά σ'ας δίνουν τα ίδια αίσθημα της ζεστασιάς και της οικειότητας.

Η πολλή ζεστασιά όμως μπορεί να είναι ενοχλητική. Γι' αυτό καλό θα είναι σε αντίθεση προς τα χρώματα αυτά, να τα σπάζουν λίγο τα «κρύα» χρώματα, όπως το μπλε, το άσπρο και το μπλε - πράσινο. Τα χρώματα αυτά προσθέτουν μια έμφαση στη ζεστασιά.

Σε θερμά κλίματα, όπως το δικό μας, που όλα είναι φωτεινά και χαρούμενα, μπορούμε να μεταχειριστούμε τα «κρύα» χρώματα του νερού και των δένδρων: τις αποχρώσεις του πράσινου και του μπλε. Και μια κι' αυτά είναι τα χρώματα της φύσεως ταιριάζουν πολύ καλά και μπορούν να τονίσουν με όποιοδήποτε άλλο χρώμα σ'ας άρεσει. Αν το βασικό σας χρώμα είναι ψυχρό, διατηρείτε το με μικρές ποσότητες ζεστών τόνων: κόκκινου, ρόζ, κίτρινου, κίτρινοπράσινου, καφέ, μπλε — όλα ταιριάζουν σ' ένα ψυχρό θέμα. Κι' η ένταση τους όμως έχει μεγάλη σημασία. Οι δυνατές αποχρώσεις δίνουν όμορφα στα έπιπλά, ενώ οι άτονες τα κάνουν να φαίνονται σ'α να χάνονται.

Ιδιότητες των χρωμάτων

Μολονότι το πράσινο, το μπλε και το άσπρο είναι κυρίως ψυχρά χρώματα, υπάρχουν παραλλαγές τους που δίνουν την εντύπωση ζεστασιάς.

Αν θυμάστε τον καιρό που ζωντανίζετε στο σχολείο, θα θυμάστε ότι ίσα μέρη μπλε και κίτρινο χρώματα σε συνδυασμό μας δίνουν πράσινο. Όσο πιο πολύ μπλε υπάρχει, τόσο ψυχρότερος είναι ο τόνος και όσο πιο πολύ κίτρινο τόσο πιο ζεστό γίνεται το πράσινο.

Προσθέτοντας μια - δυο σταγόνες μπλε στο άσπρο χρώμα το κάνετε ακόμα πιο ψυχρό. Αν το χρησιμοποιήσετε σ' ένα μπλε δωμάτιο ή αντίθετα δε θα είναι χτυπητό.

Όταν θέλετε να δώσετε ψυχρά χρώματα στο δωμάτιό σας, κανονίστε πρώτα τις μεγαλύτερες εκτάσεις — το γαλί δηλαδή, τους τοίχους, τα μεγαλύτερα κομμάτια ταπεταρίας. Τα δυο τρίτα τουλάχιστον της συνολικής χρωματιστής επιφάνειας πρέπει να είναι σε ψυχρούς τόνους. Το υπόλοιπο τρίτο μπορείτε να το μοιράσετε σε μισόψυχρους και ζεστούς τόνους, ανοιχτούς και σκούρους, χτυπητούς και άτονους, για να δώσετε μια αισθητική ισορροπία στο δωμάτιο.

Άνισες εκτάσεις χρώματος

Ο σκοπός της διακοσμήσεως είναι να αναμείξετε τα διάφορα στοιχεία του δωματίου σας — χρωματισμός, διάταξη των επίπλων, στυλ — σ' ένα αρμονικό σύνολο.

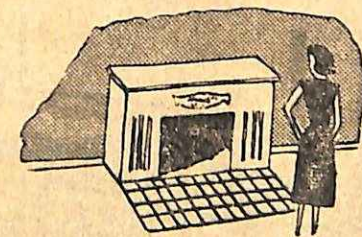
Έτσι, όταν αποφασίσετε για το χρωματισμό, αφήστε ένα χρώμα να κυριαρχήσει. Οι άνισες εκτάσεις του χρώματος είναι πιο ευχάριστες στο μάτι, όπως σ' ένα φορέμα π.χ., σε μια εικόνα, σ' ένα δωμάτιο. Οι ίσες ακριβώς εκτάσεις δημιουργούν σύγχυση, χωρίζουν το ένα μέρος του

δωματίου από το άλλο, δίνουν ίδια έμφαση σε όλα τα μέρη του.

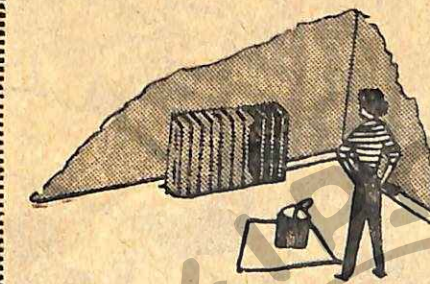
Φροντίστε συνεπώς περισσότερο από το μισό δωμάτιό σας να έχει το κυρίαρχο αυτό χρώμα, σ' όποιο τόνο προτιμάτε. Μπορεί να ποικίλλει από ένα χαλί με βαθιά σκούρα απόχρωση ως ένα ανοιχτόχρωμο ταβάνι με ενδιάμεσες αποχρώσεις μεταξύ τους. Πού και πού δώστε του και μερικές σπίτες χτυπητών χρωμάτων.

Το παιχνίδι των χρωμάτων

Όταν αποφασίσετε να διακοσμήσετε το σπίτι σας, σκεφθείτε πρώτα - πρώτα πώς θα φανούν τα χρώματα το ένα δίπλα στο άλλο — την επίδραση δηλαδή που θα έχει το ένα στο άλλο. Αν π.χ. το ντιβάνι σας είναι ταπεταρισμένο με χρωματιστά χρώμα και θέλετε να δείξετε τις ωραίες γραμμές του, τοποθετήστε το σε έ-

■ Τα αντίθετα χρώματα δίνουν έμφαση.

■ Τα όμοια χρώματα εξαφανίζονται.

■ Τα ψυχρά «ανοίγουν» το χώρο.

■ Τα ζεστά «κλείνουν» το χώρο.

ναν τοίχο που θα δίνει την εντύπωση της αντίθεσεως, σ' έναν ανοιχτό μπλε - πράσινο π.χ. ή σ' άλλο χρώμα με έναν ελαφρότατο κίτρινο τόνο. Αν πάλι θέλετε να κρύψετε τον δγκο και τις αναλογίες του ντιβανιού, τοποθετήστε το κοντά σ' έναν τοίχο που να έχει την ίδια απόχρωση.

Όταν πρόκειται να ανανεώσετε τη διακόσμηση, αρχίστε με τα χρώματα που θέλετε να διατηρήσετε. Και προκειμένου να αγοράσετε καινούργια ύφασματα επίπλωσως, υπολογίστε πρώτα ποιος θα είναι ο συνδυασμός με τα χρώματα που διατηρήσατε.

Το παιχνίδι των χρωμάτων παίζει ένα ρόλο πολύ βασικό στη διακόσμηση του σπιτιού. Όσα διαλέξετε σ' αυτές τις στήλες, σ'ας δίνουν μερικές γενικές οδηγίες γύρω σ' αυτό το ζήτημα. Η κάθε περίπτωση, όμως, έχει τις δικές της λεπτομέρειες, που, φυσικά δεν μπορούν να προβλεφθούν όλες εδώ. Γι' αυτό πρέπει, με βάση πάντα τους κανόνες που σ'ας δίνουμε, ν' αναπτύξετε και τη δική σας πρωτοβουλία, τη δική σας καλαισθησία.

Τα έπιπλα

Μην ξεχνάτε αυτό που είπαμε παραπάνω: ότι και το έζυλο αποτελεί ένα χρώμα.

Θα διαλέξετε τα χρώματα των ξύλινων επίπλων σας όπως διαλέγετε και τα άλλα χρώματα για το δωμάτιο. Πρώτα-πρώτα καθορίστε το βασικό σχέδιο, με τα πράγματα που έχετε ή με κείνα που θέλετε ν' αγοράσετε. Ύστερα καθορίστε τις αποχρώσεις και τους τόνους που ταιριάζουν σε κάθε μέρος, σε κάθε έπιπλο. Αν πρόκειται να δώσετε στο δωμάτιο φωτεινούς τόνους στους τοίχους, καλύψουν είναι να προτιμήσετε τα έζυλα των τραπεζιών και των καρεκλών σας να είναι σκούρου χρώματος.

Αν πάλι το βασικό χρώμα είναι κάπως σκοτεινό, τότε καλό θα είναι να προτιμήσετε ανοιχτά έζυλα, έτσι που να δημιουργηθεί μια αντίθεση. Αν πάλι προτιμάτε τα μέσα χρώματα, τότε ή σκούρο ή ανοιχτό έζυλο, θα δώση την ίδια εντύπωση της αντίθεσεως.

Μην προσπαθήσετε να ταιριάξετε όλα τα έζυλα έπιπλά σ' ένα δωμάτιο. Το αποτέλεσμα θα είναι αισθητικότερο και πιο ευχάριστο αν διαφέρουν κάπως μεταξύ τους.

Το πολύ χρώμα

Εάν θέλετε να χρησιμοποιήσετε χτυπητά χρώμα σε μεγάλες επιφάνειες, όπως π.χ. στους τοίχους ή στο πάτωμα, προσπαθήστε να έχετε ένα άκετα μεγάλο πηχία χρωματισμένο έτσι, πριν το εφαρμόσετε και σεις. Θα διαπιστώσετε ίσως ότι θα πρέπει να μετριασθή λίγο το πολύ χτυπητό του χρώμα.

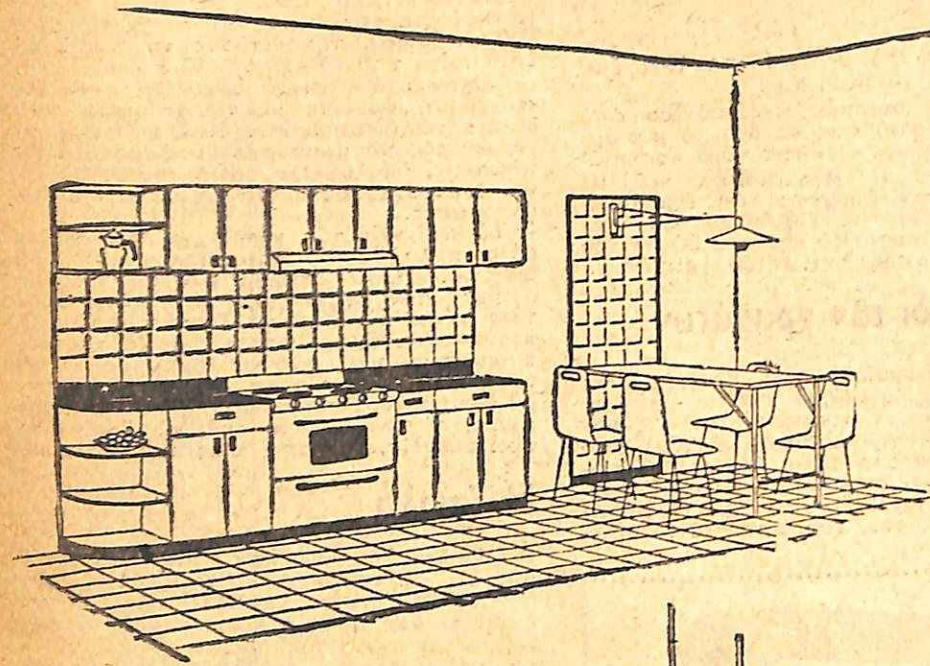
Βέβαια ένα χτυπητό χρώμα φαίνεται άκετα θελαστικό, αλλά όταν χρωματίσετε τους τοίχους σας είναι πιθανό να σ'ας κάνει άσχημη εντύπωση. Όσο πιο πολύ χρώμα έχετε χρησιμοποιήσει, τόσο πιο έντονο θα σ'ας φανεί. Κι' εκτός απ' αυτό, δίνει την εντύπωση ότι οι τοίχοι καταλαμβάνουν μεγάλο χώρο απ' όσο καταλαμβάνει στην πραγματικότητα.

Τα χρώματα βέβαια εξαρτώνται κι' από την καλαισθησία εκείνου που τα μεταχειρίζεται. Γι' αυτό πριν αποφασίσετε να υιοθετήσετε ένα χρωματισμό, καλό θα είναι να ρίξετε μια ματιά σε κανένα φιλικό ή ξένο σπίτι που να έχει το χρωματισμό της επιθυμίας σας, ώστε να σχηματίσετε ή ίδια αντίληψη αν πραγματικά σ'ας άρεση.

Στο επόμενο: ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Στις επόμενες 2 σελίδες: Σχέδια με υποδείξεις για διακόσμηση σπιτιού.

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ

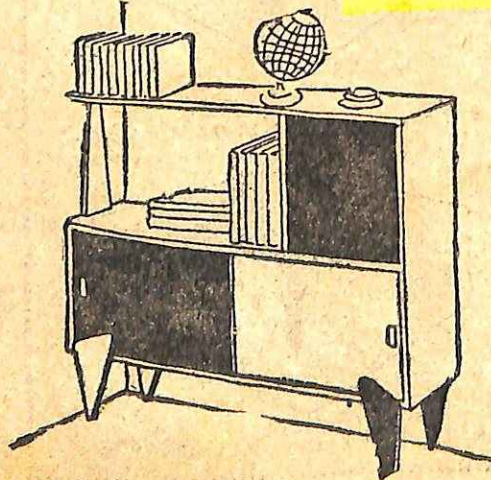
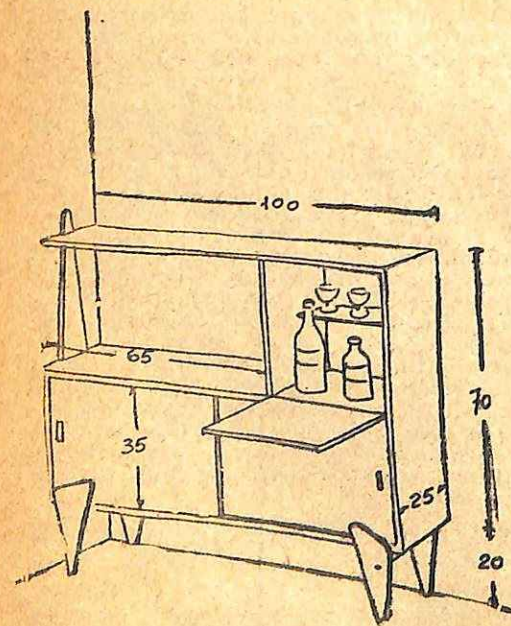
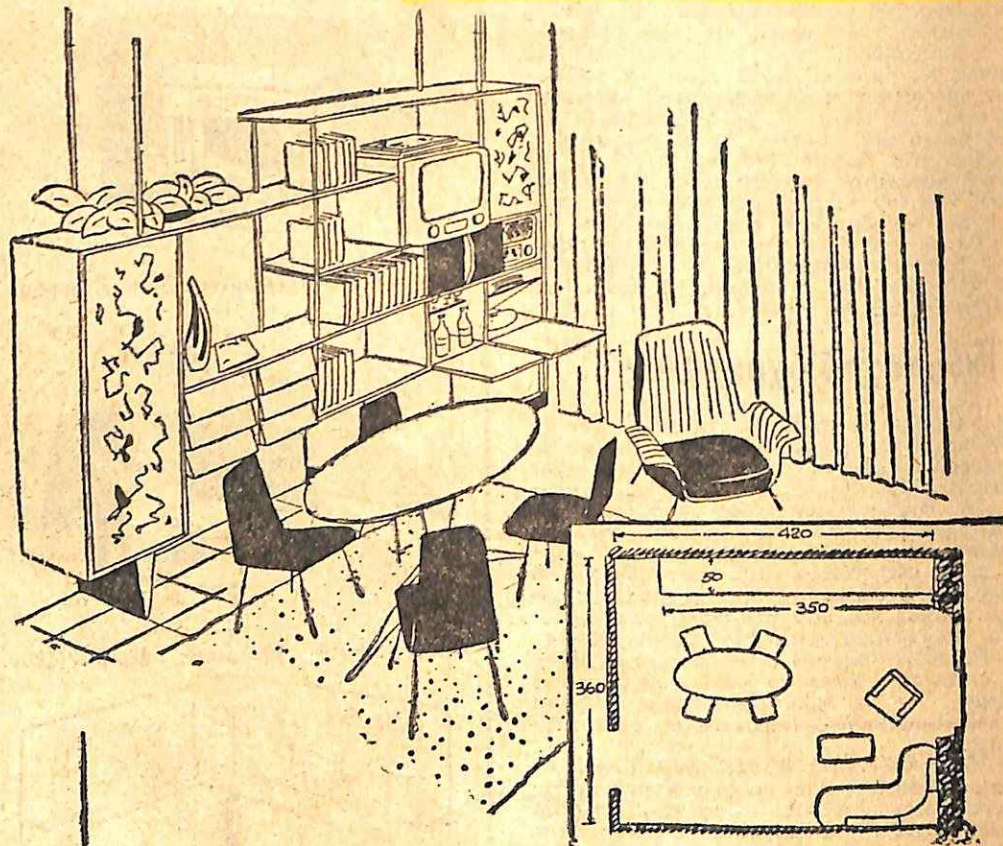

← ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Στο παραπλεύρως σχήμα δίνουμε μια σύγχρονη κουζίνα. Όπως βλέπετε, αποτελείται από ένα σύνολο μικρών επίπλων, τοποθετημένων κατά τον αμερικανικό τρόπο. Η επίπλωση που εικονίζεται εδώ βρίσκεται σε σχέση με την πόρτα της εισόδου που είναι στη γωνία, ενώ στην αντίθετη πλευρά του τοίχου τοποθετείται ο νεροχύτης. Η γωνιά του φαγητού—πρόκειται περί κουζίνοτραπέζιας—βρίσκεται στο πιο φαρδύ μέρος της κουζίνας κι' αποτελείται από ένα τραπέζι με σωληνωτά πόδια και ταιριαστές καρέκλες. Μια ηλεκτρική λάμπα με άμπαζο βρίσκεται επάνω από το τραπέζι του φαγητού. Η ηλεκτρική κουζίνα πλαισιώνεται από δύο επίπλα δεξιά κι' αριστερά, κάτω από τα οποία υπάρχουν ντουλαπάκια. Αριστερά δύο ημικυκλικά ράφια, στα οποία τοποθετούμε ό,τι πρέπει να έχουμε πρόχειρο κι' εμψύκνωση, φρούτα π.χ. Χάμω είναι στρωμένη με πλακάκι. Κι' επειδή το σημερινό θέμα αφορά τα χρώματα, το επικρατούν χρώμα στην κουζίνα πρέπει να είναι το άσπρο. Γενικά στο δωμάτιο αυτό του σπιτιού εκείνο που πρέπει να κάνει εντύπωση άμεσα είναι η καθαριότητα. Και το άσπρο χρώμα δεν δέχεται λέρα. Τη δείχνει κι' επιβάλλει το καθαρίσμα.

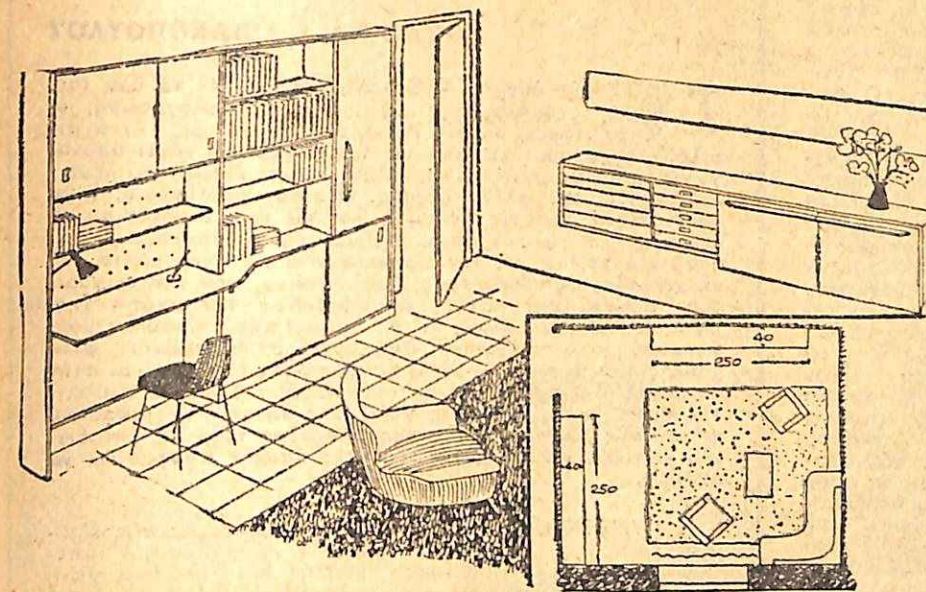
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΝΤΟΥΛΑΠΑ →

Στο σχήμα αυτό έχουμε μια βιβλιοθήκη-ντουλάπα στη σαλοτραπέζια. Τα κλειστά διαμερίσματα της χρησιμεύουν για την τοποθέτηση σκευών και άλλων ειδών καθημερινής χρήσεως (πετσέτες κλπ.). Στα ντουλάπια που βρίσκονται στις δύο άκρες σχεδιάζονται μαύρα και άσπρα σταμπάτα. Κάτω από το ραδιόφωνο βρίσκεται η δισκοθήκη κι' από κάτω ένα πρόχειρο μπάρο. Δίπλα είναι το πικ-άπ. Ένα όβαλ τραπέζι με μοντέρνες πολυθρόνες συμπληρώνει το σύνολο. Στο κάτω δεξιά σχέδιο (κάτω) δίνονται οι διαστάσεις του δωματίου και του μέρους που καταλαμβάνει η ντουλάπα. Επίσης και πού πρέπει να τοποθετηθεί το τραπέζι, ή πολυθρόνα, καθώς κι' ένα ντιβάνι στην κάτω δεξιά γωνία.

← ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΠΑΡΑΚΙ

Εδώ έχουμε ένα επίπλο που αποτελεί συνδυασμό βιβλιοθήκης και μπάρι. Το κάτω μέρος κλείνει με δύο θυροφύλλα κινητά. Το μέρος που είναι προωρισμένο για το μπάρι είναι επενδεδυμένο εσωτερικά με φορμάκια χρώματος γκριζού ανοιχτού. Το φύλλο που τραβιέται έξω θα είναι ντυμένο με κρούσαλλο. Τα θυροφύλλα, που στο σχέδιο δίνονται μαύρα, θα επενδυθούν με φορμάκια χρώματος κόκκινου. Στο αριστερό σχήμα δίνουμε και τις διαστάσεις του επίπλου, που είναι εύκολο να να το φτιάξει οποιοσδήποτε επίπλοποιός. Στον αριστερό άνω χώρο και στην επάνω επιφάνεια τοποθετούμε βιβλία ή μπιμπλό. Το επίπλο αυτό βρίσκεται έντελώς μέσα στο πνεύμα της μοντέρνας διακοσμήσεως: απλό, χαρούμενο, πρακτικό, χρήσιμο, και, το κυριώτερο, χωρίς να πιάνει μεγάλο χώρο.

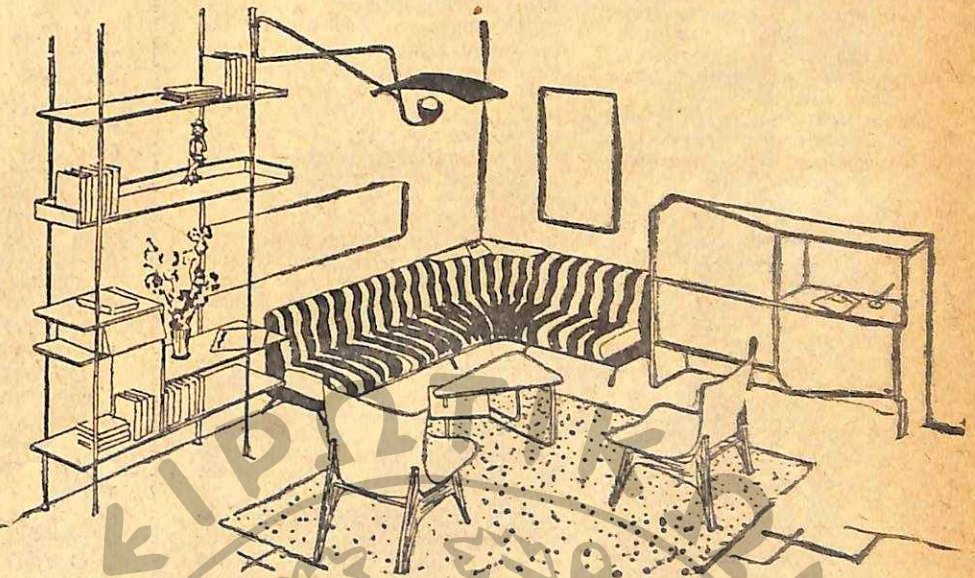

← ΣΑΛΟΝΑΚΙ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

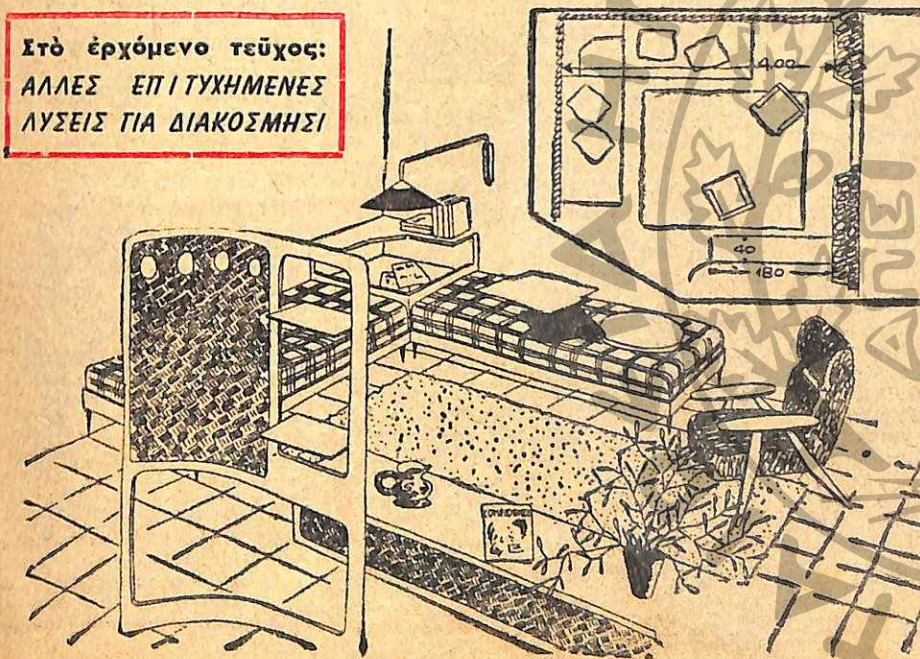
Σας δίνουμε εδώ μια ωραία ιδέα για το σαλόνι σας. Η γωνιά ντιβάνι - πολυθρόνες όπως φαίνεται στην κάτω δεξιά, τοποθετείται κατά το γούστο σας. Η βιβλιοθήκη είναι εφωδιασμένη με τρία χωρίσματα, που θα υποδιαιρεθούν ανάλογα με τις ανάγκες σας. Σε μία γωνιά της βιβλιοθήκης έχουμε και ένα μέρος για το γραφείο, που αποτελείται από μια επιφάνεια που προεξέχει. Το επίπλο που φαίνεται δεξιά στο σχέδιο, με τα δύο ντουλαπάκια, το ραδιόφωνο ή πικ-άπ, ένα βάζο επάνω μ' ένα πράσινο φυτό, δίνει θαυμάσιο αισθητικό αποτέλεσμα. Στην πλευρά του γραφείου υπάρχει μια ηλεκτρική λάμπα στερεωμένη σ' ένα μπράτσο για να φωτίζει ιδιαίτερα την ώρα που γράφουμε. Ο χρωματισμός του ντιβανιού και της βιβλιοθήκης μαζί με το άλλο επίπλο πρέπει να δίνει το κατάλληλο αισθητικό αποτέλεσμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι προκειμένου για μικρά και χαμηλοτάβανα δωμάτια, ο χρωματισμός παίζει σπουδαιότατο ρόλο, δίνοντας την εντύπωση του ευρύχωρου και του φωτεινού ή, αντίθετα, του μικρού, στενού και σκοτεινού. Στο σχέδιο κατόψεως (δεξιά κάτω) βλέπουμε τοποθετημένα το ντιβάνι, το τραπέζι, τις δύο πολυθρόνες και το χαλί που πρέπει να υπάρχει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΛΙΒΙΝΓΚ - ΡΟΥΜ →

Ένα ντιβάνι στη γωνία, δύο πολυθρόνες, ένα τραπέζι, όλα σε απλή και κομψή γραμμή, αποτελούν τη βασική επίπλωση του δωματίου αυτού. Άλλο ένα επίπλο με τρία χωρίσματα κινητά, στο οποίο μπορούμε να τοποθετήσουμε διάφορα σκεύη ή άλλα αντικείμενα και μια ελαφριά βιβλιοθήκη, στηριγμένη σε σωληνωτά πόδια, συμπληρώνουν την επίπλωση του λιβινγκ - ρούμ αυτού, που φωτίζεται με μια μοντέρνα ηλεκτρική λάμπα με μπράτσο στερεωμένο σ' έναν από τους παραστάτες της βιβλιοθήκης. Το τραπέζι είναι κατά προτίμηση τριγωνικό, τοποθετημένο στη γωνία που σχηματίζει το ντιβάνι. Οι κουρτίνες θα είναι ομοιόχρωμες με το κάλυμμα του ντιβανιού. Κι' εδώ το χρώμα παίζει σημαντικό ρόλο στην αισθητική εμφάνιση του δωματίου. Μπορεί βέβαια κανείς να διαλέξει ένα χρώμα της άρεσκειάς του. Στην περίπτωση όμως του δωματίου αυτού θα συμβουλευόμαστε χρώμα πράσινο λαδιού ριγώτο. Στη βιβλιοθήκη, δίπλα στα βιβλία, μπορούμε να τοποθετήσουμε ένα βάζο μ' ένα φυτό, πράσινο κατά προτίμηση, φιά να ταιριάζει με το χρώμα των κουρτινών και του καλύμματος του ντιβανιού.

Στο έρχόμενο τεύχος:
 ΑΛΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΕΣ
 ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

← ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΔΙΠΛΗ ΧΡΗΣΗ

Το δωμάτιο αυτό είναι επιπλωμένο με δύο ντιβάνια - κρεβάτια τοποθετημένα στη γωνία κι' ανάμεσά τους βρίσκεται ένα τετράγωνο επίπλο, που χρησιμοποιείται για να τοποθετούμε τα βιβλία ή τα περιοδικά μας. Δύο πολυθρόνες συμπληρώνουν το σύνολο. Στη γωνία τα ντιβάνια φωτίζει μια ηλεκτρική λάμπα με μπράτσο δι-δωμένο στον τοίχο. Το δωμάτιο αυτό είναι για διπλή χρήση. Πράγματι, τα δύο μεγάλα ντιβάνια, επενδεδυμένα με χιτυπτό, σκαλιστικό ύφασμα, μαζί με τις δύο σύγχρονες πολυθρόνες, μας δίνουν ένα δωμάτιο διαμονής που μπορεί όμως θαυμάσια να μεταβληθεί σε μια αναπαυτική κρεβατοκάμαρα, γιατί τη νύχτα τα δύο ντιβάνια μετατρέπονται σε δύο κρεβάτια. Όπως βλέπουμε στο κάτω δεξιά μέρος της κατόψεως, ένα επιπλο-τραπέζι και μια ντουλάπα μήκους 1.80 μ. της οποίας η στοργαυλή εσωτερική γωνία φαίνεται στο σχέδιο, συμπληρώνουν την επίπλωση. Για την εποχή που ζούμε —μιαν εποχή που τη χαρακτηρίζει η στυγνότητα του χώρου, στους οποίους διαμένουν οι οικογένειες— αυτή η διπλή χρήση των δωματίων, αποτελεί πραγματικά σωτήρια λύση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πολύ λίγες οικογένειες διαθέτουν σήμερα αρκετά δωμάτια, ώστε το καθένα απ' αυτά να καλύπτει ένα και μόνον αντικειμενικό σκοπό της ζωής.

ΟΙ ΡΥΤΙΔΕΣ

Πώς μπορείτε να προλάβετε την εμφάνισή τους ενόσω είστε νέα

ΗΜΟΥΝ άπασχολημένη με την «περιποίηση» προσώπου» σε μία κοπέλλα, που παρουσίαζε μερικές ελαφρές ρυτίδες γύρω στα μάτια. Στο κουβεντολόγιο που γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, η κοπέλλα μου έθεσε το εξής ερώτημα:

— Υπάρχουν γυναίκες που να έχουν φτάσει σε προχωρημένη ηλικία χωρίς ν' αποκτήσουν ρυτίδες;

— Ναι, δεσποινίς μου, άπάντως, υπάρχουν. Και υπάρχουν, μάλιστα, πάντοτε. Η ιστορία έχει ν' αναφέρει παραδείγματα γυναικών, οι οποίες, σε προχωρημένη ηλικία διατηρούσαν όλη τη νεανική ακτινοβολία του προσώπου τους κι' εξακολουθούσαν να γοητεύουν τους άνδρες!...

— Καλά. Μά εγώ, που είμαι τόσο νέα, γιατί να έχω ρυτίδες; άπόρησε η κοπέλλα.

— Έδώ είναι η διαφορά, της είπα. Η ρυτίδες, είναι κάτι το αναπόφευκτο, όσο περνούν τα χρόνια και δεν υπάρχει περίπτωση γυναικας στην οποία να έκανε εξαίρεση η φύσις. Άλλα οι γυναίκες που σου ανέφερα, έκαναν κάτι το πολύ έξυπνο! Πέτυχαν να προλάβουν την εμφάνισή των ίχνών, των ρυτίδων δηλαδή, που αφήνει το πέρασμα του χρόνου στο πρόσωπο. Θέλει από διάσημοι, θέλεις από τις συμβουλές των αισθητικών κάθε εποχής, γνώριζαν τί ακριβώς είναι οι ρυτίδες και ποιές οι αιτίες που προκαλούν την εμφάνισή τους.

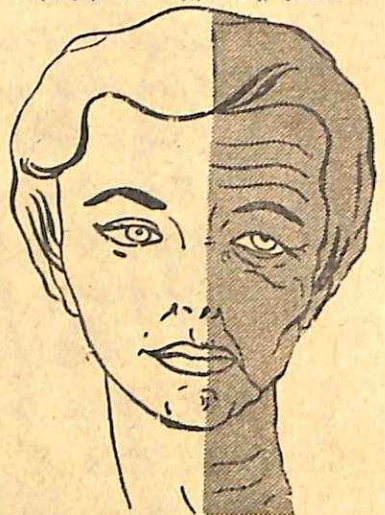
Ετσι, ήξεραν ακριβώς τί πρέπει να κάνουν για να ξενατώσουν τον άμειλικτον αυτό έχθρο κάθε γυναίκας, τις ρυτίδες, προτού καν προλάβει να παρουσιασθή. Το σπουδαιότερο είναι αυτό: να προλαβαίνει κανείς την εμφάνισή των ρυτίδων, όταν πιά εμφανιστούν και να μην έχει φτάσει το πρόσωπο, ή εξαφανιστούν τους είναι τρομακτικά δύσκολη άν άχι άκατόρθωτη. Και με άποτέλεσμα άχι πάντοτε ίκανοποιητικά. Άλλα, σήμερα, με την άλματώδη εξέλιξη της έπιστήμης, υποτίθεται πως έβρισκε πολύ περισσότερα άπ' όσα ήξεραν οι παλαιότεροι.

ΑΠΟ τη συζήτηση αυτή που διαβάσαμε, μεν ήλθε η ιδέα πως δεν θά ήταν άσκοπο να είχαν οι άνα άσπριες μία γενική γνώση γιά το ζήτημα των ρυτίδων και γι' αυτό σκέφθηκα να γράψω αυτό το σημείωμα. Γιά να έχω λοιπόν μία συνέχεια το παραπάνω θέμα, άς πούμε ότι σε είς μερωτάς και σάς άπαντίώ έγώ.

● Τί είναι λοιπόν οι ρυτίδες;

Οι ρυτίδες, αυτές οι αντίσθητικές χαρακίς που εμφανίζονται στο πρόσωπο είναι μία πτύχωση της έπιδερμίδας που προκαλείται από βαθιές βιολογικές τροποποιήσεις και εκδηλώνεται στους ιστούς του δέρματος. Έτσι, το δέρμα που άποτελείται μόνο από συνδετι-

κούς ιστούς, σκληρύνεται και χάνει την ελαστικότητά του. Αυτή η σκλήρυνσις προκαλεί άφυδάτωσι, ή όποια συντείνει άκόμα περισσότερο στην καταστροφή του δέρματος, γιατί πε-

■ Στο σχέδιο αυτό το δεξιό μέρος του προσώπου είναι νέο κι' άουτίδωτο, έχει όμως μερικές γραμμές περισσότερο ή λιγώτερο έντονες, ανάλογα με το άτομο. Στο άριστερό μέρος του προσώπου σημειώνονται όλες οι ρυτίδες που σχηματίζονται σιγά - σιγά ύστερ' από την εφηβική ηλικία και με την πάροδο του χρόνου έως την προχωρημένη ηλικία.

ρι πραγματικής και άνεπανόρθωτης καταστροφής πρόκειται.

● Πώς και πότε σχηματίζονται οι ρυτίδες;

Πολλά είναι τα αίτια που προκαλούν την εμφάνισή των ρυτίδων, άλλα άνάμεσα σ' αυτά, τα σπουδαιότερα είναι: το άπτόμο αδυνάτισμα, ή άντενδεκνόμενη διαίτα, που προκαλεί χαλάρωσι του δέρματος, ή κατάχρησις οινόπνευματών ποτών, το ύπερβολικό κάπνισμα. Τα ξενύχτια και οι άυπνίες είναι επίσης σπουδαίοι πα-

ράγοντες γιά την πρόωρη εμφάνισή των ρυτίδων.

Υπάρχουν όμως και οι λεγόμενες «ρυτίδες της έκφράσεως». Αυτές σχηματίζονται από τις συνεχείς κινήσεις ώρισμένων μυών του προσώπου που προκαλούνται από το γέλιο, το κλάμα, τις σκετούρες και τις σκέψεις.

Οι «ρυτίδες της έκφράσεως» είναι πιο συχνές και μπορούν να παρουσιαστούν από την παιδική ακόμα ηλικία, όποτε ήθεραπεία έχει ως άποτέλεσμα τη μερική ελάττωσί τους.

Οι ρυτίδες παρουσιάζονται κυρίως στο μέτωπο, στο έξω μέρος της γωνίας των ματιών, ως άνάμεσα στα άκρα του στο μάς και της μύτης.

● Γιά ποιό λόγο οι ρυτίδες προσβάλλουν μόνο το πρόσωπο;

Ο λόγος είναι άπλός. Για-

τί το πρόσωπο, περισσότερο από κάθε άλλο μέρος του σώματος είναι έκτεθειμένο στις καιρικές μεταβολές. Φυσικό είναι έτσι να έπιδρούν δυσμενώς ό ήλιος, το κρύο, ή ύγρασία κι' ό άνεμος. Έπίσης οι συνδετικοί ιστοί του προσώπου είναι ιδιαίτέρως χαλαροί και εύ-αίσθητοι στις διάφορες διαταραχές του οργανισμού.

Άκόμα θα πρέπει να σημειωθεί πως οι ψυχικές καταστάσεις: λύπη, χαρά, πόνος, άπογοήτευσις άντανακλούν στο πρόσωπο και κατά το άτομο που τις υφίσταται εμφανίζονται περισσότερο ή λιγώτερο έντονα τα ίχνη τους.

● Ποιές γυναίκες είναι εύπαθείς στις ρυτίδες;

Πρώτα είναι οι γυναίκες που διαθούν την κλιμακτήριο. Κατά την περίοδο αυτή ό οργανισμός άποστερείται από τις όρμόνες. Η μόντερα όμως ένδοκρινολογία έπιτρέπει την παραγωγή όρμονών, με τη διαφορά ότι το έργο αυτό θα πρέπει να το αναλάβει ειδικός και ύπεύθυνος γιάτρός. Τα άποτελέσματα της θεραπείας αυτής είναι ίκανοποιητικά.

Κατόπιν έρχονται οι γυναίκες οι κουρασμένες από τη συνεχή κοπιαστική εργασία. Οι εξασθενημένες από οικονομικές στενοχωρίες ή από αισθηματικές άτυχίες.

Οι άλλεπάλληλες έγκυμοσύνες γερούν τον πρόωρα. Το πρόσωπο της γυναίκας μαραινείται έτσι και ρυτιδώνεται από ένωρίς. Κατά γενικό κανόνα, οι γυναίκες που παρουσιάζουν αύτοδηλητηρίασι του οργανισμού από παθήσεις των έντέρων ή του ήπατος, από παθήσεις χρονίες όπως είναι ή σκληροειδίτις, ή άμυγδαλίτις, ή μητρίτις κ.λ.π.

Έπίσης οι κακές συνήθειες εργασίας καθώς και οι κακοί όροι διαβιώσεως και ή κακή διατροφή άλλοιώνουν την άντιστάσι των συνδετικών ιστών, χαλαρώνουν και γερούν πρόωρα το πρόσωπο.

● Η ποιότης του δέρματος παίζει ρόλο στο σχηματισμό των ρυτίδων;

Τα φυσιολογικά δέρματα ή τα λιπαρά ρυτιδώνονται άργά, έν αντίθεσι προς τα ξηρά δέρματα που «σπάζουν» εύκολότερα. Αυτό όφείλεται στο ότι τα λιπαρά δέρματα εκκρίνουν δερματικό λίπος περισσότερο από τα άλλα έτσι που δημιουργείται ένα προστατευτικό στρώμα. Άς σημειωθεί ότι τα ξηρά δέρματα είναι λεπτά, ένω τα λιπαρά χονδρότερα.

● Ποιοι τρόποι υπάρχουν γιά να προλάβουμε τις ρυτίδες;

Αυτό είναι το σπουδαιότερο που έχει να κάνει γενικώς κάθε γυναίκα:

1. Ν' άποφεύγη την ύπερβολική τροφή και την κατάχρησι οινόπνευματών και κάπνισματος.

2. Νά κοιμάται νωρίς και καλά. Ό ύπνος είναι ή καλύτερη άντιρυτιδική κρέμα!...

3. Νά βρή όπωσδήποτε τον τρόπο να παραμείνη ήρεμη και σε άπόλυτη άνάπαυσι έφ' όσον είναι δυνατόν, έπί 10 λεπτά το πρωί και 10 λεπτά το άπόγευμα. Η έργαζόμενη γυ-

ναίκα πρέπει να άναπαύεται μόλις έπιστρέφει στο σπίτι και προτού άρχισή τις δουλειές του σπιτιού. Νά κάνει διακοπές μία φορά το χρόνο ή μάλλον δύο φορές. Δηλαδή να χωρίζη την άδεια της στα δύο: σε καλοκαιρινή και χειμωνιάτικη. Και πρό πάντως να μην γυρίζη από τις διακοπές κουρασμένη, όπως συμβαίνει συνήθως. Αυτές που ζούν συνεχώς στην έξρχή, να κατεβαίνουν πότε - πότε στην πόλι γιά να «ξεσκάσουν».

4. Νά είναι πάντα αισιόδοξη και να βλέπει με χαρούμενη διάθεσι τη ζωή και στη μεγαλύτερη ακόμη δυστυχία. Τα δάσανα περνούν, άλλα τα σημάδια τους μένουν! Μία γυναίκα με αισιόδοξη και εύθυμο χαρακτήρα ούδέποτε θά κάνει πρόωρα ρυτίδες.

5. Οι κανονικές σεξουαλικές σχέσεις προσδιορίζουν την όρμονική τακτοποίησι του οργανισμού, που είναι άναγκασι στη φυσική και ψυχική ίσορροπία.

6. Η μητρότητα που είναι ή άληθινός προσορισμός κάθε γυναίκας, δημιουργεί τη γόνιμη «άνησιν» της, ύπό τον όρον όμως να μη έπαυλαμδώνονται συχνά οι έγκυμοσύνες.

7. Νά μην έκτιθέται στο κρύο, στον ήλιο και στον άέρα χωρίς να έχη σκεπάσει το δέρμα του προσώπου της με μία προστατευτική κρέμα και

8. Νά φορή γυαλιά ήλιου από τις πρώτες ήλιόλουστες ήμέρες. Έτσι δεν θ' άναγκάζεται να κλείνη τα μάτια πράγμα που προκαλεί το σχηματισμό των ρυτίδων.

Αυτές είναι οι κυριότερες συστάσεις που μπορούν να δοθούν γιά το σπουδαίο σε κάθε γυναίκα ζήτημα της εμφάνσεως και του σχηματισμού των ρυτίδων. Σε προσέχες σημείωμα θα δομή τί πρέπει να γίνεται γιά να ελαττωθούν οι σχηματισμένες ήδη ρυτίδες.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
Αισθητικός

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Η Δερματολογία έχει τώρα στα χέρια της μία νέα άποτελεσματική και ταχεία θεραπεία διά τις δερματικές παθήσεις. Αυτό σημαίνει, ότι σήμερα ή όμορφιά της έπιδερμίδας σας είναι περισσότερο έξασφαλισμένη από άλλοτε. Η θαυματούργη έπίδρασι του Παντοθενικού όξέος, έπάνω στο δέρμα, άδηγησε τους χημικούς στην κατασκευή μιας κρέμας με θάσιν την θιταμίνην αυτήν, ή όποια έχει την ιδιότητα να θεραπεί ταχύτατα και άποτελεσματικά την άκμή, τα μπιμπικία που τόσο άσχημίζουν ένα ώραίο πρόσωπο, την ηεροδερμία, που μ'αίνει το δέρμα, τα έκζέματα, τις κοκκινίλες, τους έρεθισμούς, την πυοδερματίτιδα, τα μικτροαύματα από τις δουλειές του σπιτιού ή άλλες αιτίες, τα τραύματα των παιδιών και τις δερματικές τους παθήσεις φαγοράς, κοκκινίλες, φλεγμονές, συγκαύματα, καθώς επίσης και πολλές άλλες σοβαρότερες ασθένειες του δέρματος. Το σημαντικό άκόμα είναι, ότι έχει θάυμασιες και πολύ έδεργενετικές ιδιότητες γιά την περιποίησι του δέρματος, χρησιμοποιούμενη άντι άλλης Κολλυντικής Κρέμας, διότι ή έπίδρασις της είναι έντονως άντιρυτιδική. Το δονμά της είναι σύνθεσι των λεξών Παντοθενικού και δερμα, δηλαδή Παντοθενική. Την κρέμα Ρανθοθενι μπορείς να ή βρής σε άρμακία. Σημειώστε μόνο σ'ατά το όνομα, «Ρανθοθενι».

Η ΤΖΕΝΝΥ μπήκε μέσα στο σαλόνι πατώντας στα νύχια. Η βαλίτσα της ήταν τώρα έτοιμη. Την είχε ετοιμάσει από το προηγούμενο βράδυ. Φόρεσε το μαντό της και τα γάντια της, τέντωσε το αυτί της και όταν δεβαιώθηκε ότι έπικρατούσε άπόλυτη σιγή στη βίλα, πήρε τη βαλίτσα της στο χέρι και θύηκε από το σπίτι. Διέσχισε τον κήπο και άνοιξε την καγκελόπορτα. Ο θόρυβος που έκανε ή παλιά σκουριασμένη πόρτα την τρόμαξε. Κύτταξε πίσω της προς τα παράθυρα της βίλας και ιδιαίτερα προς το παράθυρο της μητέρας της. Άλλα όχι, ή μητέρα της δεν έβλεπνε. Κανείς δεν την είχε δει, κανείς δεν την είχε άκούσει.

Ήταν έλεύθερη. Δεν είχε πιά καμμία τύψη. Φθάνοντας στη μικρή γεφυρούλα, κοντά στη στάσι του λεωφορείου, τάχυνε το βήμα της. Είχε δει τον Ζάκ που την περίμενε και ό Ζάκ έσπευσε κοντά της, την άγκάλιασε και τη φίλησε με πάθος. Ύστερα πήρε τη βαλίτσα της και τρέβησαν μαζί γιά τη στάσι του λεωφορείου.

— Δεν μετάνιωσες γιά τίποτα; τη ρώτησε.

— Όχι. Γιατί πράγμα θα μπορούσα να μετανιώσω;

— Γιά τη φυγή σου.

— Δεν κάνω κανένα κακό.

— Όχι δεν κάνεις.

— Κι' έπειτα δεν μπορούσα πιά ν' άνθξω στην άτμοσφαιρα του σπιτιού μου. Δεν είμαι πιά δεκάξη χρονών. Θέλω να ζήσω τη ζωή μου.

— Στο Παρίσι θά μπορούσες να κάνης τη ζωή που επιθυμείς.

— Αυτό είναι αλήθεια. Ύπό τον όρο να βρώ δουλειά.

— Ναι, με το ουσιάδες είναι να μη χωρίζουμε πιά.

— Και σε λίγο, Ζάκ, θά παντρευτούμε και όλα θα είναι διαφορετικά.

— Γιά να σου πω την αλήθεια, δε νομίζω ότι θα μπορούσαμε να παντρευτούμε άμέσως. Αυτά που βγάξω δεν άρκούν γιά να σε ζήσω. Άλλα σε λίγους μήνες αυτό θα είναι δυνατόν.

— Πάντως, έχω έγώ χρήματα, είπε η Τζέννυ.

— Αυτά τα χρήματα είναι δικά σου, κράτησέ τα, άπάντησε ξερά ό Ζάκ.

Η Τζέννυ τον κύτταξε μ' ένα ύφος έκπληκτο. Περίμενε άλλη άπάντησι.

Το χιόνι σκέπαζε την πόλι και έδινε στους ανθρώπους και τα πράγματα μία όφι φαντασμαγορική. Μελαγχολική και συγχρόνως ώραία.

Την ήμέρα εκείνη, ό Ζάκ ήταν στη δουλειά του και εκείνη έτρεχε στους δρόμους ψάχνοντας να βρή μία θέσι, έχοντας στο χέρι την εφημερίδα με τις μικρές άγγελίες. Ένώ διέσχιζε μία όδο, ίσως να την τύφλωσε το χιόνι που έπεφτε πυκνότερο γιати, έαφαικά, άκουσε ένα φρενάρισμα, αίσθανθηκε έναν δυνατό πόνο στο δεξιό πλευρό και έπεσε κατά γής.

Ένα αυτοκίνητο την είχε άνατρέψει. Δυο στιβάρα χέρια την έπιασαν και τη σηκώσαν.

Δεν ήταν τίποτε. Η Τζέννυ άρνιθηκε να πάη στο φαρμακείο. Οι κάλτσες της είχαν σχισθή και στο φόρεμά της είχε κολλήσει χιόνι, μα αυτό ήταν όλο. Ο Σέρς, ό νέος του όποιου το αυτοκίνητο την είχε πρίξει, έπέμενε τότε να την πάη τουλάχιστον να πih κάτι

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ξεστό σ' ένα μπάρ.

Η Τζέννυ ένοιωσε άμέσως συμπάθεια γιά τον νέο αυτόν με το ένεργητικό πρόσωπο και τους ελίκρινες τρόπους. Έμειναν περισσότερο από μία ώρα στο μπάρ έπειδή ό Σέρς δεν ήθελε να την άφήση προτού συνέλθω τελείως από την ταραχή που είχε δοκιμάσει. Πολύ γρήγορα έγιναν φίλοι και ή κοπέλλα του άνοιξε την καρδιά της.

— Φοβόμυαι ότι σάς κούρασα με τις ιστορίες μου, του είπε τέλος.

— Όχι, της άπάντησε ό Σέρς γελαστός. Μά ή ιστορία σας με λύπησε λίγο. Μοιάζει με πολλές άλλες και μου φαίνεται πως την έχω άκούσει ήδη και από κάποιον άλλον.

— Τι θέλετε να πih;

— Τίποτα. Μιά έντύπωση... Σταθήτε, πάρτε τον άριθμό του τηλεφώνου μου. Τηλεφωνήστε

ώσουν, ό Σέρς της βρήκε μία θέσι σ' έναν έκδοτικό όίκο και σιγά - σιγά ή Τζέννυ άνάκτησε την έμπιστοσύνη της στη ζωή.

Δυστυχώς, ό Ζάκ ζήλευε. Η κοπέλλα τον καταλάβαινε, όμως δεν μπορούσε να μη νοιώθη μία άπέραντη ευγνωμοσύνη γιά τον Σέρς και γιά τίποτα στον κόσμο δεν ήθελε ν' άπαρνηθή τη φίλια του. Σιγά - σιγά, αυτή ή παραξήγησι κατέληξε ν' άνοίξη ένα βαθύ χάσμα μεταξύ των άραβωνισμένων.

— Ζάκ, μη ζηλεύεις τον Ζέρς, είπε μία μέρα ή Τζέννυ. Μη ξεχνάς ότι ό Σέρς με δόηθηκε και αυτός μου βρήκε δουλειά.

— Θα σου εύρισκα κι' έγω στο τέλος, Τζέννυ. Άλλα ή άνυπομονησία σου σ' έκανε ν' άπευθυνής σ' εκείνον. Πάντως, σου είχα προσφέρει να σε συντηρήσω έγώ.

■ Ό Σέργιος έγινε γρήγορα ένας καλός φίλος γιά τη Τζέννυ.

μου σε λίγες μέρες, έλπιζω να σάς έχω βρή δουλειά. Τώρα, με συγχωρήτε. Πρέπει να φύγω. Πιστέψτε πως θά κάνω ό,τι μου είναι δυνατόν γιά σας.

Τώρα, ή Τζέννυ είχε έναν φίλο, έναν άληθινό φίλο, με κατανόηση. Τον συνάντησε πολλές φορές ακόμη στο μικρό μπάρ όπου είχαν πείη την πρώτη φορά. Όστόσο, οι συναντήσεις τους ήταν άραιές. Γιατί ή Τζέννυ ήταν άραβωνισμένη και παρ' όλο που τα είχε διηγήθη όλα στον Ζάκ, δεν ήθελε ν' άβγαίνει πολύ συχνά μ' έναν άλλον. Άλλα κάθε φορά που συναντούσε τον Σέρς ήταν σαν μία άσας ευτυχίας στη ζωή της.

Τη στιγμή όπου τα λίγα χρήματά της πληθίσαν να τελει-

Η Τζέννυ έγινε κατακόκκινη. — Νά με συντηρήσεις! Τι θέλεις να πih μ' αυτό; Δεν μου άρέσουν τα διφορούμενα.

— Μην είσαι κουτή, Τζέννυ. Δεν μπορεί να υπάρχει τίποτα το διφορούμενο άνάμεσά μας.

— Που θέλεις να θάσσης; Ζάκ, έξηγήσου.

— Είναι άπλούστατο: άντι ή ζής σ' ένα ξενοδοχείο κι' έγώ σ' ένα άλλο, μου φαίνεται ότι θα μπορούσαμε να ζήσουμε μαζί. Αυτό θά μάς στοιχίσει και λιγώτερο.

— Μά τότε μπορούμε να παντρευτούμε, Ζάκ.

— Γιά να πω την αλήθεια, δεν έχω την έντύπωση ότι είναι ή κατάλληλη στιγμή. Θα μάς ήταν πολύ δύσκολο ν' άνοίξουμε ένα άληθινό σπίτι.

— Μά θά παντρευτούμε άργότερα.

— Η συζήτησι στο πνεύμα αυτό έξακολούθησε άκόμη μερικά λεπτά και στο τέλος ό Ζάκ πήρε το καπέλο του λέγοντας:

— Δεν δέχεσαι, έξ αιτίας του Σέρς;

Οι σχέσεις τους δυνάθηκαν. Ο Ζάκ δεν τηλεφώνουσε πιά παρά άραιά και που στη Τζέννυ κι' όμως ή Τζέννυ έβλεπε ότι δεν μπορούσε να κάνει χωρίς αυτόν παρ' όλο που δεν ήθελε να υποχωρήση στην άείωσί του.

Προσπάθησε να μη έρανοθή τον Σέρς και όταν αυτός της τηλεφωνούσε στο ξενοδοχείο έλεγχε να του πούν πως δεν ήταν εκεί. Μία μέρα ώστόσο, πινστεύοντας ότι την καλούσε ό Ζάκ κατέβηκε στο τηλεφώνον. Μη μπορώντας ν' άποφύγη να του μιλήση, προτίμησε να του πih ελκρινά τί συνέβαινε.

Λίγο άργότερα, κάδοταν ό ένας άπέναντι στον άλλον στο τραπέζι ενός καφενείου. Η Τζέννυ κυττούσε τον Σέρς με άγωνία και περίμενε να μιλήση. Τότε εκείνος πήρε τα χέρια της μέσα στα δικά του και κυττάζοντας τη μ' ένα βλέμμα πονεμένο:

— Τζέννυ, της είπε, ξέρεις ότι δεν ξέρω ποιός είναι ό πατέρας μου;

— Γιατί μου το λες αυτό;

— Γιατί την πρώτη φορά που σε συνάντησα σου είπα ότι μου φαίνεται ότι την ξέρω ήδη την ιστορία σου. Και είναι αλήθεια, την ήξερα. Μου την είχε διηγήθη ή μητέρα μου. Η μητέρα μου ύπέφερε πολύ στη ζωή της, Τζέννυ. Είναι σκληρό να μεγαλώσης μόνη ένα παιδί. Δεν είναι επίσης εύχάριστο και γιά το παιδί να μην έχη πατέρα. Μου διηγήθηκε την ιστορία της όταν έγινε είκοσι χρονών. Η μητέρα μου ήταν έρωτευμένη και σ'αί έίκοσι της χρόνια έδωσε τίποτι στα λόγια του ανθρώπου που αγαπούσε. Και τον άκολούθησε, έγκαταλείποντας το οικογενειακό της σπίτι. Αυτό είναι όλο. Πέθανε, προτού προλάβω να δημιουργήσω κάτι, προτού μπόρρω να την κάνω ευτυχισμένη... Πήγαμε τώρα... άκολουθήσε το δρόμο σου. Άλλα αν μία μέρα με χρειασθής, θά είμαι πάντα στη διάθεσί σου.

Η Τζέννυ σηκώθηκε. Ήταν πολύ χλωμή. Διευθυνθηκε προς το ταμείο και ζήτησε μία μάρκα. Κατόπι διευθυνθηκε προς τον τηλεφωνικό θάλαμο.

Η Τζέννυ κατέβηκε από το τραίνο και τράβηξε γιά το πατρικό της σπίτι. Όλα γύρω της ήταν όπως τα είχε άφήσει. Οι δρόμοι, τα δέντρα, ή λίμνη. Η νέα είδε τη μητέρα της κοντά στην καγκελόπορτα του κήπου. Η μητέρα της την είδε κι' αυτή και την περιέμενε με μάτια που έλαμπαν.

Γιά μία στιγμή, οι δυο γυναίκες κυττάχτηκαν χωρίς να μιλήσουν. Ύστερα έπεςαν ή μία στην άγκαλιά της άλλης.

Τότε μοναχή ή Τζέννυ κατάλαβε όλη τη σημασία των όσων της είχε πih ό Σέρς όταν έφευγε από το Παρίσι. Ουμνήθηκε επίσης τα τελευταία λόγια που ό Σέρς είχε πih στο σταθμό:

— Άγάπη μου, άγάπη μου, σε λίγο θά είμαι κοντά σου.

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΟΡΛΑΥ

● Μια κουβαροθήκη

Μπορείτε να φτιάξετε την χρήσιμη αυτή κουβαροθήκη ή να παραγγείλετε να σας τη φτιάσουν. Είναι μετallική και στερεώνεται με μια λάμα στη γωνία του τραπέζι-ού όπως π.χ. η μηχανή

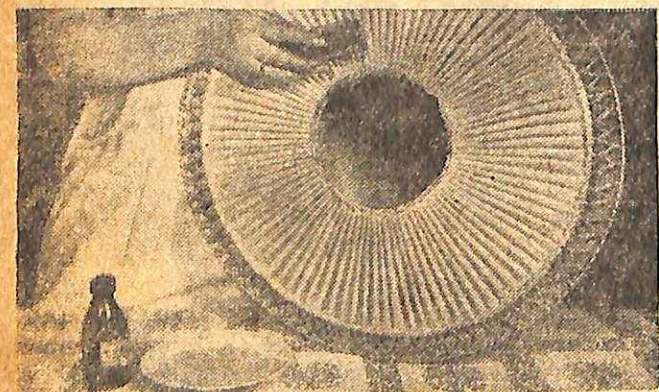
του κρέατος. Έτσι όταν πλέκετε, δεν έχετε ανάγκη να μαζεύετε κάθε τόσο από χάμα το κουβάρι σας.

● Χαραματιές στο πάτωμα

Αν τα σανίδια του παρκέ έφύσαναν τόσο ώστε να σχηματίζουν αυλάκια πλατεία ένα ή έναμιση πόντο μη προσπαθήσετε να τα γεμίσετε με στόκο ή κερί. Αγοράστε βέργες από ίδιο ξύλο, στενώτερες κατά ένα ή δυο χιλιοστά κ'ι βάλτε τις στις χαραματιές. Αλειψτε τις πρώτα στα πλαγία με μαρόκλλα ή καζέιν. Χτυπάτε τις ελαφρά με ένα σφυρί να πάνε καλά στη θέση τους.

● Με λίγο νέφτι ή πετρέλαιο

Η λαδομπογιά βγαίνει από τα χέρια ή το φόρεμα αν την τρίψουμε με ένα πανί βουτηγμένο σε νερό ή σε πετρέλαιο. Φτάνει να είναι γαλήνη γιατί άμα ξεραθεί δύσκολα χάνεται το χρώμα που θα έχει πιά απόρροφηση ιδίως στα ύφασμα.

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ ΑΜΠΑΖΟΥΡ

Μπορείτε να καθαρίσετε τα μεταξωτά αμπαζούρ, που μαζεύουν τόσο σκόνη, τρίβοντας ελαφρά το ύφασμα με μια ελαστική τρίχα, την οποία έχετε εφύψιζε προηγουμένως σε καθαρή βενζίνη.

«Η Γυναίκα» σ'ας συμβουλεύει:

ΛΙΓΟ ΞΥΔΙ ΓΙΑ ΠΟΛΛΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

Το ξύδι δεν είναι μόνον ένα από τα βασικά στοιχεία για σάλτσες που συνοδεύουν σαλάτες και όρεκτικά και ανοίγουν την όρεξη.

Κατέχει μία σημαντική θέση σε όλα τα μικρά «τρύκα» που μία νοικοκυρά χρησιμοποιεί καθημερινώς:

Για να πετύχουν τα αυγά ποσέ: Προσθέστε λίγο ξύδι στο βραστό νερό, προτού ρίξετε τα αυγά.

Για να μη διαλυθούν τα μυσλιά και για να πάρουν άσπρο χρώμα: Πλύνετε τα σε νερό με ξύδι και ρίξτε στο βραστό νερό όπου θα τα βράσετε επίσης λίγο ξύδι.

Για να σ'ας γίνουν τα θαλασσινά κόκκινα και γυαλιστερά: Προσθέστε λίγο ξύδι στο βραστό νερό όπου θα ρίξετε γαρίδες, αστακά, καβούρια, καραβίδες κλπ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Τζάμια λερωμένα από μυγίες: Τρίψτε τα με κρύο ξύδι. Ίχνη από μυγίες: Τρίψτε τα με βραστό ξύδι.

Μάρμαρα: Τρίψτε τα δυνατά με ένα κουρέλι βρεγμένο με ξύδι και βουτηγμένο σε ψιλό αλάτι. Πλύνετε τα έπειτα με πολύ νερό, σκουπίστε τα και γυαλίστε τα.

Νεροχύτες και νιπτήρες: Για να τους ξεαδώσετε τη γυαλάδα τους, καθαρίστε τους με ξύδι και αλάτι. (Δυό κουταλιές της σούπας αλάτι σ' ένα ποτήρι ξύδι). Μη παραλείψετε ύστερα να τους ξεβγάλετε με μπλόικο νερό και να τους σκουπίσετε.

Σφουγγάρια: Αν έχουν γίνει γλοιώδη, βουτήξτε τα μέσα σε ξύδι και ξεπλύνετε τα άμεσα. Θα ξεαναδρουν την ελαστικότητά τους αν τα αφήσετε όλη τη νύχτα μουσκεμένα με ξύδι και ύστερα τα ξεπλύνετε με νερό καθαρό.

● Πού έβαλα τις κάλτσες μου;

Στο ερώτημα αυτό που πολλές φορές μάς φέρνει σε απελπισία, γιατί ξεχνάμε πού τις βάλουμε, υπάρχει μία απλή απάντηση. Σ' ένα διαφανή σάκ

κο από πλαστική ύλη (πουλούν παντού στο δρόμο). Βάζετε μέσα όλα τα εσώρουχα τις κάλτσες σας και τα κρεμάτε στην ντουλάπα ή όπου άλλου σ'ας είναι ευκολότερο.

● Κάψιμο και όδυνε

Το σιδερώμα έχει και τα άτυχήματά του. Είναι τα καψίματα. Ένα ελαφρό κιτρινωπό βγαίνει με ένα πανάκι και όδυνε. Αν το κακό είναι μεγαλύτερο καλύτερα να το έμψι στευήτε στο καθαριστήριο. Εκτός αν είναι τέτοιο που να κατέστρεψε πιά το ύφασμα.

● "Οχι διπλός κόπος"

Κάντε οικονομία σε κούραση και σε κινήσεις. Όταν καθαρίζετε χορταρικά βάλτε στο τραπέζι μία παλιά εφημερίδα και μαζεύετε εκεί τα αποκαθαρίδια. Έτσι δε χρειάζεται πια να τα μαζεύετε ακόμα μ'ι φορά και να σκουπίζετε ή και να πλύνετε το τραπέζι. Ακόμα και σε ταψί αν τα ρίχνετε, στρώστε το ταψί με εφημερίδα.

● Ένα γάτα και τα ποντίκια

Τα ποντίκια είναι βρομιά και ζημιά. Χρησιμοποιήστε φάρμακα ή καλύτερα γάτα. Και η μουρδιά της μονάχα τα κάνει να φεύγουν. Φτάνει να είναι από καλή ράτσα κυνηγιάρικα. Και μην την αφήνετε νηστική, όπως νομίζουν πολλές, για να κυνηγά. Το μόνο δέδαιο αποτέλεσμα είναι να την κάνετε κλέφτρα. Κανονικά θρεμμένη η γάτα είναι πιο προσύμη να κάνει το δικό της καθήκον.

● Ό νεροχύτης θουλώνει

Πολλές φορές συμβαίνει να βουλώση ο νεροχύτης σιλήνας του νεροχύτη. Δένεται όλα τα λιγδιασμένα νερά και τα μικρά υπολείμματα τροφών που μαζεύονται εκεί και το βουλώνουν. Φροντίστε, ώστε τα νερά που ύννε στο νεροχύτη σας, να έχουν όσο το δυνατό λιγώτερο υπολείμματα

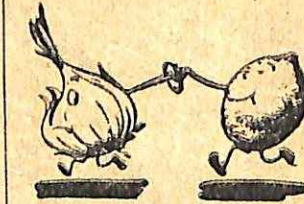
φαγητών. Προτού πλύνετε τα πιάτα σκουπίστε τα καλά μ' ένα χαρτί. Όταν ένα φαγητό — ζυμαρικά, ρύζι ή κάτι άλλο — «πιτάει» και κολλήσει στον πάτο της κατσαρόλας, γεμίστε τη νερό και τη γρήγορα βράστε τη και αδειάστε αυτό το νερό με τα υπολείμματα σ' ένα τρυπητό. Θα ρίξετε τα «κοιματάκια» στο σκουπίδοτενεκέ και το νερό θα χυθή στο νεροχύτη καθαρό.

● "Αν έχετε σκοτεινό χάλι"

Το χάλι του διαμερίσματος σας είναι σκοτεινό! Κρεμάστε έναν καθαρό, στρώστε ένα φωτεινό χαλί, πορτοκαλί κίτρινο, μπλε. Βάλτε και δυό — τρεις μικρές γλάστρες ή κασπίδες λευκά και το σκοτάδι θα... φύγει.

● Λεμόνια έναντιον κρεμμυδιών!

Η μουρδιά των κρεμμυδιών από τα χέρια, τα

μαχαίρια και τις πετσέτες βουγίνει αν τα τρίψετε με μια φέτα λεμονιού ή χυμό λεμονιού.

● Καθαρά μαξιλάρια

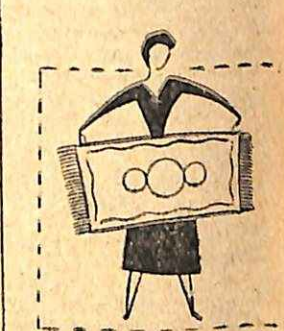
Τα μαξιλάρια του καναπέ και του ύπνου που γεμίζονται με μπαμπάκι, πρέπει να κτυπιούνται κάθε τόσο με μία μαλακή βέργα για να φουσκώνουν πάλι. Και να εκτίθενται στον ήλιο για να μη μωρδίζουν άσχημα από τον ιδρώτα του κεφαλιού. Το καλύτερο είναι, όταν βάζουμε μαξιλάρια να έβαζουμε το μπαμπάκι σε

μια θήκη από καινούργιο τουλπάνι καλής ποιότητας. Δεύτερη θα μη ή χρωματιστή θήκη, ή άποια θα πρέπει να έχει κουμπιά ώστε να θγαίνη και να πλένεται στο ει-κκολα, όςε και οι μαξιλαροθήκες.

● Διορθώστε το χαλί σας

Αν το χαλί σας έχει χαλαρώσει κλωστές από μέρος του κροσιού, βγάλτε αυτές τις μετατοπισμένες κλωστές με προσοχή και δέστε τα κλώσια δυό-δυό ένα νερό και σείξτε τα καλά.

Φυσικά το χαλί θα είναι καλό χαλί όχι της μηχανής. Αν το χαλί σας είναι της μηχανής, δεν γίνονται από το στήμον του χαλιού. Κόψτε λοιπόν τα φαγωμένα κλώσια και βάλτε ένα στρώμα στο ίδιο ακριβώς χρώμα του φόντου ή σε ένα χρώμα που σχεδόν ή σε αντίθετο, αν το χαλί είναι μονόχρωμο. Κατά το γούστο σας.

● Τούλι και ψάρια

Για να μη κομματιάζονται τα ψάρια όταν τα βράζετε, από την κατσαρόλα να βάζετε στην κατσαρόλα σας, πριν ρίξετε τα ψάρια, ένα κομμάτι μουσελίνα ή γερό τούλι.

Όταν το ψάρι βράσει πιάστε το ύφασμα από τις τέσσερες άκρες και σκουπίστε το όπως είναι σε μία πινατέλα. Κατόπιν τραβήξτε προσεκτικά το ύφασμα. Έτσι και το ψάρι θα μείνει ολόκληρο και ο ζωμός διαυγής. Φυσικά αυτή τη μέθοδο θα τη χρησιμοποιήσετε μόνον όταν πρόκειται για βραστά ψάρια — κυρίως μικρά — και όχι όταν το ψάρι το κάνετε πλακί κ.λπ.

Η ΜΑΡΙΑ ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ καιρό ήταν άλλα τα ήθη και άλλα η ύπαληψη του κοινού στους ποιητές μας. Οι δύσκολες και κοινικές συνθήκες έδιναν μία ρομαντική αίσλη στα ποιητικά είδύλλια των οποίων οι λεπτομέρειες διασώζονταν, γραπτές ή προφορικές, με κάποιο σέβας. Όλ' αυτά όμως έσβησαν με τον καιρό. Ούτε την ίδια αίσλη έχουν σήμερα τα είδύλλια των ποιητών, ούτε και την ίδια αξία και σταθερότητα. Το τελευταίο ποιητικό είδύλλιο που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε — λείνοντας αυτή τη σειρά — είναι της Πολυδούρη και του Καρυωτάκη.

Αλλά κι αυτό δεν έχει τίποτε από τον ρομαντισμό που τον στεφανώνει ύστερα ή συζυγική εύτυχία. Είναι ένα είδύλλιο πρώτα και κυρίως τραγικό — γιατί το στεφανώνει ένας διπλός θάνατος.

Ο Κ. Καρυωτάκης γεννήθηκε το 1896 στην Κρήτη. Πέρασε ολόκληρη την παιδική ηλικία του σε διάφορες επαρχιακές πόλεις όπου κάθε τόσο μετέβαιναν τον πατέρα του. Όταν πήρε, στην Αθήνα, το δίπλωμά του της Νομικής, διορίστηκε υπάλληλος στη Νομαρχία Θεσσαλονίκης και από το 1920 ως το 1928 άρχισε να ζή πάλι το ίδιο παιδικό του μαρτύριο, τις συχνές κάθε τόσο μεταβίσεις στα διάφορα επαρχιακά κέντρα.

Ήταν τύπος μοναχικός, κλειστάς, μελαγχολικός και ευθιγής. Και την άρρωστη αυτή ψυχική διάθεση δύναμσε η άδασταχη πληγή που ζούσε στις μακρινές επαρχίες. Ως που τέλος κατάφερε να διορίστη στη νομαρχία Αττικής.

Η Μαρία Πολυδούρη, από το άλλο μέρος, ήταν μία κοπέλλα εύθυμη. Ο πατέρας της ήταν δασκάλος στην Καλαμάτα. Εκεί γεννήθηκε κι αυτή, εκεί τελείωσε το Γυμνάσιο κι' ύστερα εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά — μόνον δυό χρόνια παρακολούθησε — και παράλληλα εργαζόταν ως υπάλληλος στη νομαρχία Αττικής. Εκεί έγινε η γνωριμία της με τον Καρυωτάκη.

Νομαρχίες ήταν τότε ο ποιητής Ν. Πενιμέδης — Λαύρας. Κι' εκτός απ' τους δυό τραγικούς μας ήρωες, εργαζόταν ακόμα στην ίδια υπηρεσία κι' ένας τέταρτος ποιητής, ο Π. Ταγκόπουλος.

Άρχισε λοιπόν το είδύλλιο

μέσα στο διπλο-συναδελφικό πλάισιο, υπ' αλληλικό και ποιητικό. Όλα θα μπορούσαν να τελειώσουν όπως στα παραμύθια, ή όπως τουλάχιστον τελειώνουν τα είδύλλια μεταξύ έτεροφύλων συναδελφών. Αλλά εδώ τα πράγματα δεν ήσαν και τόσο εύκολα. Κι' ατία στάθηκε η περίεργη ψυχολογική διάθεσι και των δυό.

Ο Καρυωτάκης ήταν βουλιγμένος σε μία μελαγχολία τόσο βαθιά που δεν μπορούσε να τον συνεφέρει ούτε ο έρωτας. Μέσα του υπήρχε το πένθος και η δίψα του θανάτου. Κάθε τόσο επιχειρεί ταξίδια στο έξωτετικό, να ξεσκάσει. Κάθε τόσο, αποφασίζει να εγκαταλείψει την υπαλληλία και να γίνη οτιδήποτε άλλο, σωφέρ, τυπογράφος, ασυρματιστής. Τού έλειπαν όμως το θάρρος και η πρακτική δύναμι κι' έτσι ξαναγυρίζει με σπασμένα φτερά στο μαγανοπήδαο.

Από το άλλο μέρος η Μαρία Πολυδούρη δεν είχε το θάρρος να ξεκαθαρίσει τα πράγματα. Ούτε τη δύναμι να τον σηκώσει απ' το βάλο της θλίψης του. Το είδύλλιο τους αυτό είχε μόνον επιφανειακές εκδηλώσεις, λίγες, άλλ' αρκετές να δεβαιώσουν ότι πράγματι ένας δεσμός συναισθηματικός ένωσε και τους δυό. Αυτό το λίγο, για την ευαίσθητη κοπέλλα ήταν πολύ. Η γνωριμία και η συμπάθεια του ποιητή είχε τελείως αλλάξει τη ζωή της. Η ποιητική της προδιάθεση έγινε ισχυρότερη και το ποιητικό της ταλέντο ανέβηκε με φαντασία και οίστρο.

Ο καιρός ωστόσο περνούσε και το είδύλλιο δεν έπαυε καμμία εξέλιξη. Η επίδραση της γνωριμίας του άρχισε τώρα να την ανησυχή, ακόμη και να την πληγώνει στη φιλοτιμία της. Αφίσε τη συγκρατημένη της δειλία. Κι' άρχισε να φαίνεται η αποεμμία και να βροσκή τρόπους για να κεντρίσει το ενδιαφέρον του. Και καθώς όλ' αυτά άπεβαιναν μάταια, αποφάσισε να τον μιμηθεί. Αποφάσισε κι' αυτή ένα μεγάλο ταξίδι στο έξωτετικό, για να ξεσκάσει — όπως έκανε κι' εκείνος όταν ο παροξυσμός της ψυχικής του απελπισίας έφτανε στο κατακόρυφο.

Πήγε, λοιπόν, το 1927, στο Παρίσι.

Όσοι τη γνώρισαν μάς έδωσαν λεπτομέρειες αποκαλυπτικές. Η ποιήτρια άφείθηκε σ' ένα χωρίς χαλινάρια μυσέμισμο. Κυριολεκτικά σπατάλησε τα νεύρα της. Ζήτησε ν' απολαύση τη ζωή με απληστία, άσωση και πρελή. Και δεν άφισε νύχτα που να μην ξενοχτήσει. Αλλά η νοικοκυμένη υπάλληλος της νομαρχίας δεν ήταν ιδιοσυγκρασία κατάλληλη για ξενοχτία. Έχασε την υγεία της. Έδοξε και τα λεπτά της. Τότε, σαν τον Καρυωτάκη, άρχισε κι' αυτή να κάνει διάφορα όνειρα και σχέδια που μήτε κι' αυτή

είχε τη δύναμι να τα πραγματοποιήσει. Πότε της έρχονταν η ιδέα να γίνη πωλήτρια και να μείνη στο Παρίσι, πότε ν' άνοιξη μοδιστάδιο και ν' άνοιξη πλούσια. Όσοι η κατάσταση της υγείας της χειροτέρευε τόσο, που δεν υπήρχε πιά περιθώριο ούτε για όνειρα, ούτε για άσωτες.

Μόλις άπόρρεσε να οικονομήσει τα ναύα της, επέστρεψε στην Αθήνα επικίνδυνα άρρωστη, φυματική. Και μήτηκε στο ανατορίο της «Σωτηρίας» στην τρίτη θέση.

Στο ίδιο διάστημα ο Καρυωτάκης έκανε άπεγνωσμένες προσπάθειες ν' άποτρέψη την κανούργια του μετάθεση. Τον έστελναν στην Πρέβεζα, που την έβλεπε σαν τόπο έξορίας και καταδίκης. Οι προσπάθειές του όμως άπέτυχαν. Έπρεπε να φύγει. Και φεύγοντας, πέρασε από τη «Σωτηρία», ν' άποχωρηθή τη μαρτυρική φίλη της καρδιάς του.

Είμαι πρελή να σ' αγαπώ αφού πιά έχεις πεθάνει... Τί θ' άπογίνω, άγαπημένε, πού θα σε ζητήσω; Άλλοτε οι μέρες φεύγαν στην προσμονή σου σκιές. Άιώνες καρτερώντας σε μπορούσα να διανύσω. Με τ' όνειρό σου, οι πίκρες μου γλυκαίες...

Τα λιγοστά δώρα του, το σκίτσό του, τα γράμματα που της είχε στείλει από την Πρέβεζα, αυτά ήταν η θλίβερη συντροφιά της. Μ' αυτά ζούσε. Και γι' αυτόν έγραφε. Ένώ έκείνος ένα-δυό ποιήματα μόνον της είχε αφιερώσει, εκείνη δεν γράφει πιά παρά μόνον γι' αυτόν — να τραγουδήσει όσα δεν χάρηκαν ζωντανοί. Η λατρεία της έχει πάρει πιά διαστάσεις ρομαντικής-πραγικής. Το κρεβάτι του πόνου της έχει γίνει προσκύνημα. Όλοι οι ποιητές της εποχής ηγναιούν να τη δούν, να την παρηγορήσουν, να της κρατήσουν συντροφιά. Οι κυρίες της κοσμικής ζωής δίνουν διάφορες γιορτές, προσπαθώντας να έσοδα να τη συνδράμουν οικονομικά. Οι δημοσιογράφοι, κάθε τόσο, γράφουν για τη ζωή της. Έχει γίνει το θέμα της ημέρας. Η άτυχη μοίρα της την κάνει σ' όλους συμπαθή. Και ταυτοχρόνα γνωρίζουν την έπιβολή και τη διάδοσι τα ποιήματά της. Γιατί ως τότε, ως ποιήτρια, δεν είχε ακόμα μεγάλη έπιβολή. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και με τον Καρυωτάκη, που μόνον ύστερα από την τραγική αυτοκτονία του έπιβλήθηκε σαν μία ισχυρή προσωπικότητα στην έλληνική ποίηση.

Όσοι ένα δράδυ, στις 30 Απριλίου 1930, έσθιναν αυτή πάντα και η πληγωμένη αυτή έρωτικά περισσότερο, έτσι ακριβώς όπως τόχες μαντεύει και τόχες τραγουδήσει από πριν:

Θα πεθάνω μ' ένα αυγόλα μελαγχολικό του 'Απρίλη, όταν άντικρύ θ' άνοιξη μέσ' στη γλάστρα μου δειλιά, ένα ρόδο — μία ζωούλα. Και θα μου κλειστούν τα χείλη και θα μου κλειστούν τα μάτια μονάχα τους, σιωπηλά. Όσα αγαπήσα σ'α χρώμα της ζωής μου θα σκορπίσουν και θ' άφανιστούν μακριά μου, σύννεφα καλοκαιριού. Όσα μ' αγαπήσαν μόνον, θέρουν να με χαιρετήσουν και χλωμά να με φιλούμε σαν άσπιδες φαγγαριού...

ΜΙΧ. ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ

Μικρές συμβουλές που πρέπει ν' ακολουθήτε

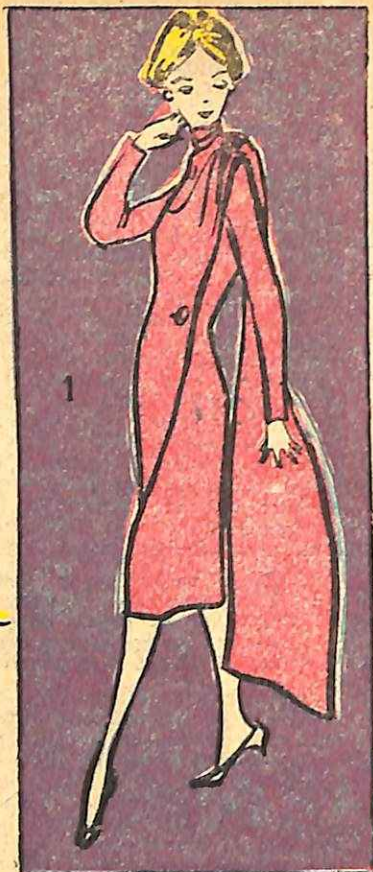
ΕΚΕΙΝΟ που τραβάει περισσότερο την προσοχή ενός άνδρα σε μία γυναίκα δεν είναι τα στολίσια, οι γούνες, τα ακριβά όρώματα και το πολυπλοκό μακιγιάζ, αλλά η χαρά της και η γοητεία της, που φαίνεται στο χαμόγέλο της, στο γέλιο της και στους χαριτωμένους τρόπους της. Κάθε γυναίκα πρέπει να προσπαθήσει — και μπορεί — να κάνει κάθε κίνησή της και έκδηλωση της να φαίνεται χαριτωμένη και όμορφη.

Όταν της μιλάει ένας άνδρας μπορεί να τον άκούει με έναν τρόπο πολύ χαριτωμένο, γεμίζον προσοχή και ενδιαφέρον, χωρίς να χτυπάει τα δάχτυλά της ή να κυττάει γύρω-γύρω στο δωμάτιο, γιατί έτσι θα τον άπονοητεύσει. Το γέλιο της πρέπει να είναι ασθόρμητο, ειλικρινές και χαρούμενο όπως και το χαμόγέλο της.

Η φωνή της πρέπει να είναι χαμηλή και σελαδική, μία χαρά για τ' αυτιά. Οι άνδρες θέλουν μία γυναίκα που θα όηλ μαζί τους να είναι καλοσυναιμένη για να είναι όπερηφανοί γι' αυτήν. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δίνει η γυναίκα στο περπατήμα της. Ο άνδρας ακολουθεί πάντα με το μάτι μια γυναίκα που περπατά με χαρά. Η εύλογισια δίνει μεγάλο άερα στη γυναίκα, την κάνει να περπατάει σ' άβαστασία και να φαίνεται πιο ψηλή απ' ό-τι είναι.

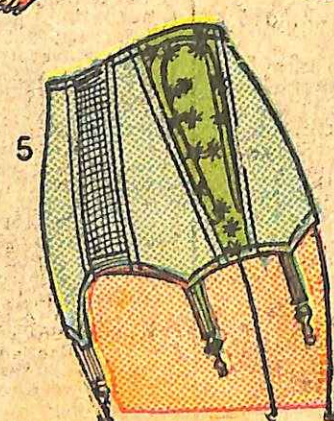
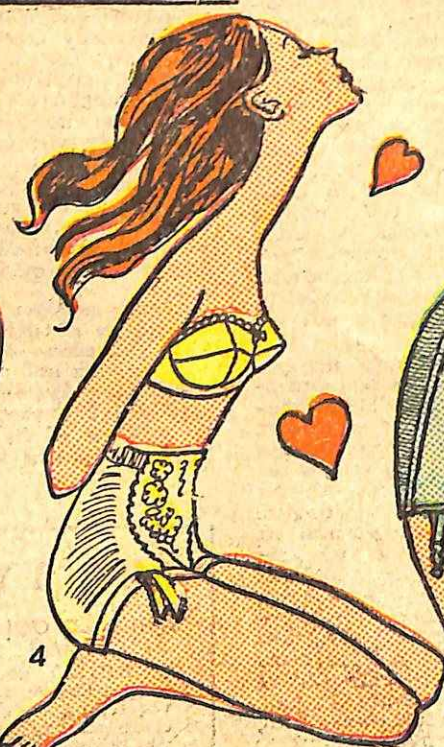
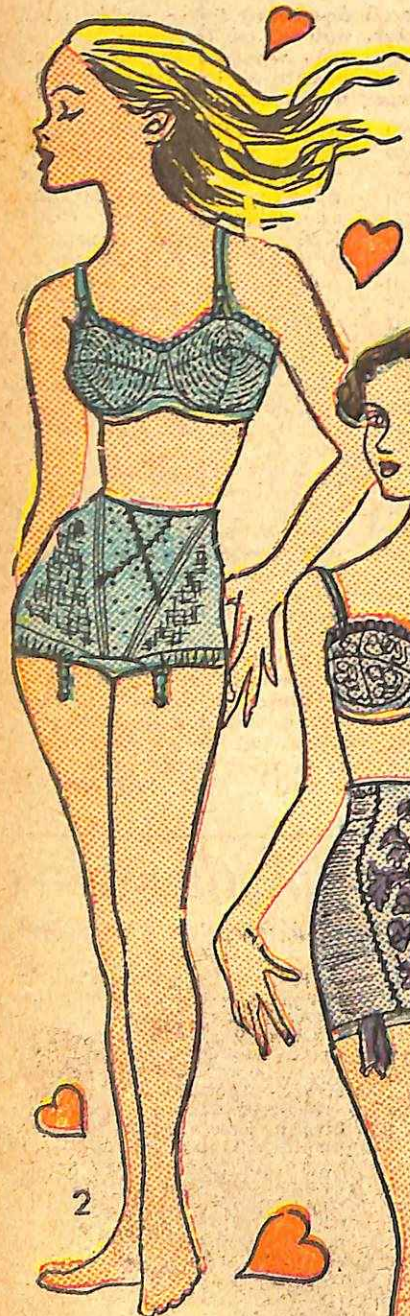
Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι άφείσε στους άνδρες να είναι οι γυναίκες συντηρητικές στο ντύσιμο, στους τρόπους και στα λόγια τους. Επιδρούν όμως μία μικρή άδικοκρία: ένα λεπτό άσωμα που ζολίζει και που το θυμούνται όταν έχει φύγει η γυναίκα που το φορούσε...

Δ ΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ γυναίκα που να μη φορά σουτιέν όσο τέλειο στήθος κι' αν έχη. Το σουτιέν θα το διατηρήσει στη θέση του και δεν θ' αφήσει τους ιστούς να χαλαρώσουν. Όλες οι γυναίκες φορούν σήμερα κορσέ, ή λαστέξ, ή σάβαν κι' αν το σώμα τους είναι τέλειο. Με το λαστέξ «στρώνει» το φόρεμα καλύτερα επάνω τους, διορθώνει τις ατέλειές τους. Σήμερα ή σιλουέτα είναι ίσια και χωρίς μέση αλλά πάλι χρειάζεται ζώνη για να ναι τόσο λεπτή. Μια ζώνη όμως που νάναι σύμφωνη με τη νέα γραμμή των φορεμάτων. Οι μοντέρνοι κορσέδες γίνονται από τα γνωστά ειδικά ύφασματα, σαπέν σκέτα ή φανταίζι, λινά φανταίζι ή σκέτα, βαμβάκερά, καθώς και από νάυλον. Φυσικά συνδυάζονται με λαστίχο, ανάλογα με το σχέδιο και το σκοπό που εξυπηρετούν. Οι πολύ λεπτές σιλουέτες φορούν ένα λαστέξ μόνο που είναι από σέκο λαστίχο.

ΖΩΝΕΣ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ

- 1 Ένα μοντέρνο φόρεμα χαρακτηριστικό της φετινής γραμμής. Έχει πιέτα «πορτφέιγ» στο πλάι και εσάρπα απ' τον ώμο.
- 2 Ένα μικρό λαστέξ με ύφασμα μόνο εμπρός στην κοιλιά για πολύ νεαρή κοπελίτσα και σουτιέν με περιστροφικά γαζιά.
- 3 Ο κορσές αυτός έχει ολόκληρο κομμάτι ύφασμα στην κοιλιά κι' ανεβαίνει αρκετά ψηλά για να συγκρατήσει και τη μέση.
- 4 Κορσές παντελονάκι από λαστίχο και ύφασμα εμπρός. Σουτιέν χωρίς μπρετέλες.
- 5 Κορσεδάκι για να συγκρατη την κοιλιά και τους γοφούς. Έχει ένα τριγωνικό κομμάτι εμπρός από λινό φανταίζι και δυο λουρίδες λαστίχο στα πλάγια.
- 6 Κορσές για παχουλές σώματα. Ανεβαίνει αρκετά ψηλά για να σφίγγει λίγο και τη μέση. Σουτιέν - γκόρζ που πιάνει λίγο το στομάχι και τα «κρέατα» της πλάτης.
- 7 Κορσές από ύφασμα με λίγο λαστίχο μόνο στα πλάγια για παχεία σώματα. Σουτιέν γκόρζ μακρύ που ενώνεται στον κορσέ.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΓΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕ ΓΚΡΑΙΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ο Μερρί Νταουλά, Γάλλος αξιωματικός του Ναυτικού, που πήρε μέρος στον πόλεμο της Ίνδοκίνας, βρίσκεται στη Λισσαβόνα με ανθρωπιστική άδεια. Στο εστιατόριο που πηγαίνει να φάη, γνωρίζει μια Πορτογαλίδα που τον αναστατώνει γιατί μοιάζει καταπληκτικά με μια άλλη γυναίκα, που ο Μερρί είχε αγαπήσει πολύ, χωρίς ποτέ να της εξομολογήσει τον έρωτά του, γιατί η γυναίκα αυτή ήταν η μηνηστή του αδελφού του. Όταν εκείνη παντρεύτηκε ο Μερρί ζήτησε να πάη στην Ίνδοκίνα για να πνίξη τον πόνο του. Εκεί έμαθε έπειτα από λίγο ότι ο αδελφός του και η γυναίκα του σκοτώθηκαν σ' ένα αεροπορικό δυστύχημα. Βλέποντας τώρα την Πορτογαλίδα Γκιόμαρ, ο Μερρί νομίζει πως έχει αναστήσει η αγαπημένη του νεκρή, η Γκαέλ. Η Γκιόμαρ βρίσκεται στο εστιατόριο με τον άντρα της τον Ντουάρτε Ντίας, που κάνει σμέσως κακή εντύπωση στον Μερρί. Παρουσιάζεται σαν αριστοκράτης, αλλά έχει αγροίκους τρόπους κι' ένα σκοτεινό βλέμμα λαμπερό στα μάτια του. Ένα μυστήριο καλύπτει, εξ' άλλου, τη Γκιόμαρ. Ένώ χορεύει με τον Μερρί, μετά το φαγητό, του εξομολογείται ότι έχει χάσει τη μνήμη της και δε θυμάται τίποτα από το παρελθόν της. Ο άντρας της της έχει διηγηθεί — η Γκιόμαρ δεν τον πιστεύει καθόλου και θεωρεί ότι όλα της λέει είναι ψέματα — ότι έχει γεννηθεί στη Βραζιλία. Όταν ήταν δεκάπεντε ετών οι γονείς της χάθηκαν σ' ένα αεροπορικό δυστύχημα. Αυτή σώθηκε ως εκ θαύματος. Πέρασε δύο μήνες με μια φυλή Ίνδιανών. Τη μάδεψαν κατόπι κάτι μοναχές. Είχε σαλέψει ήδη η μνήμη της. Ο Ντουάρτε τη συνάντησε στο Ρίο και τη παντρεύτηκε. Όταν ήρθαν στην Ισπανία η Γκιόμαρ έπεσε θύμα ενός αυτοκινητιστικού ατυχήματος κι' έχασε εντέλως τη μνήμη της. Δε συνέχισε διηγείται στο Μερρί ότι υποψιάζεται τον άντρα της ότι σκοτώνει την πρώτη του γυναίκα, γιατί ο Ντουάρτε ήταν ξαναπαντρεμένος και ότι και η δική της ζωή απειλείται. Το μόνο που θυμάται η Γκιόμαρ είναι δυο λέξεις: Νεάν 8. Όταν ξανακαθωνται στο τραπέζι ο Ντουάρτε λέει στη νέα ότι έχει την πρόθεση να πάη στη Μοζαμβίκη της Αφρικής. Η Γκιόμαρ του απαντάει πως έχει την διαίσθηση ότι αν φύγουν για τη Μοζαμβίκη θα της συμβή κάτι κακό.

3ον — Αφού οι διηγήσεις μου μιάς φανταστικής διαμονής στη Μοζαμβίκη σου άρεσαν τόσο πολύ, γιατί αρνείσαι να με συνοδέψεις σ' αυτό το ταξίδι; είπε ο Ντουάρτε στη γυναίκα του. Με τους άγκωνες στο τραπέζι, είχε στηρίξει το πηγούνι της πάνω στα δυο ένωμένα της χέρια. Χοιμήλωσε τα βλέφαρα. Οι θλεφαρίδες της ήταν μακροές και γυρισμένες προς τα επάνω. Το συναίσθημα της όμορφιάς της, της ταυτότητάς της με την Γκαέλ, έκανε τον Μερρί να νοιώση ένα κέντρισμα πόθου. Έπειδή εκείνη είχε έρθει τόσο απλά για να τον βοηθήσει να διαλέξη το φαγητό του, αυτός δε θάτωγε πια ήσυχος το ψωμί της μοναξιάς... Ο έρωτας που είχε χαρίσει στη Γκαέλ, και που κι' αυτός ο θάνατος δεν είχε μπορέσει να τον στερήσει, ξεπηδούσε πάλι μέσα του όπως ένα συντριβάνι, που ήταν πλέον καιρό σφραγισμένο. Είχε χάσει την Γκαέλ, αλλά θα πάλευε και θα πολεμούσε για να σώσει αυτήν εδώ... Τό να χάσει την Γκιόμαρ, ήταν σά να χάσει τον έαυτό του, ήταν σά να δεχόταν πως είχε ζήσει μάταια ως τώρα. Δεν πίστευε στην τύχη. Της έδινε τ' όνομα τής Θείας Πρόνοιας. Δεν ήταν παιχνίδι το γεγονός ότι αυτή η άλλη Γκαέλ βρέθηκε στο δρόμο του. Δεν ήταν παιχνίδι που η παρουσία της του έδινε την επιθυμία να φωνάξη τ' όνομα που είχε αποσιωπήσει τόσον καιρό, και που το κύτταγμα της έκανε τσ αίμα να φεύνη από την καρδιά του. Δεν

είχε υποφέρει παρόμοιο βασανιστήριο στα χέρια των αντιπάλων, δεν είχε δοθεί με τόσο μεγάλη ανησυχία όταν τον είχαν οδηγήσει, νικημένο κι' άρρωστο, προς το Χαϊφχόνγκ...

Η Γκιόμαρ μιλούσε τώρα. Έκείνος έπρεπε ν' ακούη όλα όσα έλεγε, να προσπαθήσει να δώσει κάποια έννοια στις περιωρισμένες της αναμνήσεις, να την υποχρεώσει να ξαναποκτήσει συνείδηση του παρελθόντος. Γιατί, ναι, γιατί αρνιόταν να συνοδέψει τον άντρα της σε μια χώρα όπου δε είχε πάει ποτέ; Μήπως κάποιο ένστικτο πιο σοφό κι' από τη γνώση, την έσπρωχνε να φέρη αντίρρηση σ' αυτό το ταξίδι;

Με ρωτάς ποιά είναι τα αίτια της ανησυχίας μου, Ντουάρτε; Θα δυσκολευόμουν πολύ να στα έκφρασω! Δεν έχω κανένα αίτιο που η λογική μπορεί να παραδεχτεί. Άλλα το προαίσθημα, ή διαίσθησι, δεν είναι κάτι σπουδαίο; Κι' ο φόβος, Ντουάρτε, ο φόβος; Δε μπορώ ν' αφηρησω το φόβο!

Το φόβο; Με κοροϊδεύεις, αγαπητή μου! Ποιός φοβήθηκε ποτέ να πάη στη Μοζαμβίκη; Δε μπορώ παρά να στο έπαναλάβω: Το Λορέντσο Μαρκές είναι μιά πάλι με ανέσεις κι' ίσως ακόμα πιο πολυτελής κι' από τη Λισσαβόνα! Όσο για τους κινδύνους που θα μπορούσαν να σε βρουν εκεί, ομολογώ πως ή φαντασία μου αρνείται να τους προβλέψη! Μερικά ζώα αποτελούν βέβαια, κάπως δυσάρεστη συντροφιά για μιά γυναίκα νευρική, αλλά δεν είναι λόγος να χαλάς και τον κόσμο! Γιατί δε φοβήθηκες στη Βραζιλία, όπου τα φίδια κάνουν κάθε νόνο καταστροφές που ή Μοζαμβίκη εύτυχως άγνωστ;

Η Γκιόμαρ είπε χωρίς ανυπομονησία: Δε μιλούσα για τζά. Δε φοβόμμαι τζά, όσο συχαμερά ή επικίνδυνο κι' αν είναι, Δε φοβόμμαι παρά τους ανθρώπους!

Η Γκαέλ θα είχε μιλήσει έτσι — η Γκαέλ που, απ' όλους τους θανάτους, είχε γνωρίσει το χειρότερο... — Οι άνθρωποι; Αν θέλεις να τους αποφυγής όπως στη Σίντρα, δε θα τους βλέπεις περισσότερο! Είμαι έτοιμος να σου εξασφαλίσω μιά μοναξιά, που δεν πιστευα πως σου είναι τόσο απαραίτητη... Για πρώτη φορά, τον κύτταξε στα μάτια. Το ξανθό της κεφάλι ήταν έλαφρά γυρισμένο προς τα πίσω, και το πρόσωπό της εξέφραζε μιά μεγάλη και φοβερή περιφρόνηση. — Απάλλαξέ με απ' τσ νά εξηγηθώ περισσότερο. Ξέρεις πολύ καλά τί θέλω να πω! Ο Ντουάρτε Ντίας γέλασε. Φαινόταν ευχαριστημένος. Χτύπησε την άκρη ενός τσιγαρού πάνω στη χρυσή σιγαροθήκη. Ο σερίτης έτρεξε να τσ δώσει φατία. — Αν μιλούσαμε για τίποτ' άλλο; Στο κάτω — κάτω, δεν πρόκειται να ξεκινησω αύριο, και κάνουμε τον κύριο Νταουλά να πληρή με τις συζητικές συζητήσεις μας! Μη δίνετε πίστι στα λόγια της γυναίκας μου, αγαπητή μου! Αν την ακούση κανείς, θα πίστευε πως δρίσκε εύχρηστη στο να με ζωγραφίζει με τσ πιο μελανά χρώματα! Αυτά δεν είναι τίποτα όμως! Δε μπορεί να κάνη χωρίς έμένα... Αν συμβή ν' απουσιάσω για λίγες μέρες, την πιάνει αγωνία. Η Γκιόμαρ είναι αλήθεια υπόδειγμα συζύγου καμυτέρης. Καί, με μιά απροσδόκητη χειρονομία πήρε από πάνω απ' τσ τραπέζι το χέρι της νέας γυναίκας και τσ έφερε στα χέρια του. Εκείνη συγκράτησε μιά αυθόρμητη κίνηση να τσ τραβήξει. — Είστε παντρεμένος, κύριε; — Όχι. — Είστε πολύ νέος, είναι αλήθεια... — Είμαι τριανταδυό χρονών. — Ο Πορτογάλος κούνησε τσ κεφάλι του. — Πολύ νέος, αλήθεια... Στην ηλικία σας, ήμουν κιόλας παντρεμένος για δεύτερη φορά. Είχα την άτυχία να χάσω την πρώτη μου γυναίκα. Ήταν τέλεια — ξανθή και ψηλή σαν τη Γκιόμαρ. Οι άντρες είναι πιστοί στον ίδιο τύπο της γυναίκας όμορφιάς, δε δρίσκετε; — Βέβαια. — Ο Μερρί κύτταξε τσ ρολόι του. — Κοντεύουν μεσάνυχτα. Δε θέλω να διακόψω τη βραδιά σας, αλλά αυτή ή μέρα ήταν πολύ κουραστική. Μου επιτέπετε να φύγω, ντόνα Γκιόμαρ; Εκείνη τσ αποκρίθηκε καταφατικά. — Αν της κόστιζε να συγκατατεθή σ' αυτό τσ χωρισμό, ή ήρεμία τσ προσώπου της δε φάνηκε να ταραξεί. — Ο Γάλλος φώνησε τον μάιτρ ντ' ότέλ και τσ ζήτησε τσ λογαριασμό. — Ο Ντουάρτε διαμαρτυρήθηκε: — Είστε ξένος. Έγώ πληρώνω

Ο Μερρί πλησίασε τον Πορτογάλο που ήταν σκυμένος κάτω απ' τσ καπό...

68 στην πατρίδα μου, την Πορτογαλία.
— Σας παρακαλώ, είπε ο Μερρί μ' ένα χαμόγελο. Μετά την 'Ινδοκίνα και τη Γαλλία, η ζωή μου φαίνεται πολύ φθηνή στην Πορτογαλία...

Και συγκρατήθηκε για να μη ρωτήσει: «Είναι το ίδιο φθηνή στη Μοζαμβίκη;»

— Αν ο Ντουάρτε υποχρεώνει τη γυναίκα του να τον συνοδεύει στη 'Αφρική, γιατί να μην τους ακολουθήσει; Είχε ακόμα τέσσερις μήνες άδεια. Άφησε ένα φιλοδώρημα και σηκώθηκε από τη θέση του. Θέλησε να υποκλιθεί μπροστά στη Γκιόμάρ, αλλά εκείνη είχε σηκωθεί.

— Φαίνομαι κι' εμείς. 'Ο δρόμος είναι δύσκολος ως τη Σίντρα.

Σιωπηλοί, προχώρησαν προς τ' αυτοκίνητά τους. 'Ο θωρακός τους χαιρέτησε κι' έτρεξε να τους ανοίξει τις πόρτες.

— Λοιπόν, είπε ο Ντουάρτε, σας ευχαριστούμε γι' αυτή τη θαυμάσια βραδιά. Μπορούμε να σας πάμε;

— Ευχαριστώ, είπε ο Μερρί. Έχω το αυτοκίνητό μου.

Μία κιτρινωμάουρη «Ντότζ» ήταν σταματημένη κοντά στο πρόσκιο αυτοκινήτου του. Αντάλλαξαν μία καληνύχτα και άδοξοτες υποσχέσεις για να ξαναϊδωθούν. 'Ο Μερρί κάθισε στο τιμόνι, έβαλε μπροστά τη μηχανή και την άφησε να ζεσταθεί. Περίμενε πέντε λεπτά. 'Η «Ντότζ» δεν είχε ξεκινήσει. 'Ο Μερρί έκανε προς τα πίσω, όταν ο Ντουάρτε άνοιξε την πόρτα και με τα δυο χέρια σήκωσε το καπό του αυτοκινήτου του. 'Ο Γάλλος κατέβασε το τζάμι και ρώτησε:

— Συμβαίνει τίποτα;

— Δεν θέλει να ξεκινήσει. Δε γνωρίζω τίποτα από μηχανές.

— Η φωνή του ήταν όργισμένη.

— Θέλετε να ρίξω μία ματιά;

— Όπως θέλετε.

— 'Ο Μερρί πλησίασε από Πορτογάλο, που ήταν σκυμμένος κάτω από το καπό.

— Μήπως δεν έχετε βενζίνη;

— Πήρα βενζίνη στη Σίντρα πριν να ξεκινήσω.

— 'Ο νέος εξέτασε τη μηχανή με προσεκτική φροντίδα.

— Δε βλέπω τίποτα το ιδιαίτερο. 'Επιτρέψτε;

— Κάθισε στο τιμόνι και προσπάθησε να βάλει μπροστά τη μηχανή. Τίποτα δεν έγινε.

— Έχει κάποια βλάβη το γκάζι. Και δεν υπάρχει και μανιβέλα σ' αυτά τ' αυτοκίνητα.

— Δε μπορεί κανείς να το σπρώξει;

— Είναι ανέφελο.

— 'Ο Ντουάρτε βλαστήμησε μέσα από τα δόντια του.

— Και το είχα επιβεβαιώσει στη Λισαβόνα την περασμένη εβδομάδα!

Πήρε ένα παλί από τη θήκη του αυτοκινήτου και σκούπισε όργισμένος τα χέρια του.

— Τί θα κάνουμε τώρα;

— Μήπως μπορώ να σας πάω εγώ; Αυτή η έπισκευή θ' απαιτήσει πολλές ώρες δουλειάς, και κανείς δε θα σας την κάνει αυτή την ώρα.

— Ακίνητη κι' άμυλητη, η Γκιόμάρ είχε σταυρώσει πάνω στο στήθος της μία φασαρία έσάρπη από άσπρο πικέ, προσέχοντας να μη χαλάσει τα τριαντάφυλλα που είχε στο κορσάκι της. Αναίσθητη σε όλα όσα γίνονταν γύρω της, ζούσε χωρίς συναίσθηση του χρόνου, χωρίς βιασύνη και χωρίς ανυπομονησία. Το παρόν που ζούσε τώρα θα γινόταν μία μέρα ανάμνησι.

— 'Ο Μερρί ένοιωσε μία δδυνηρή ανάγκη να την πάρει στην αγκαλιά του. 'Ηθελε να της δώσει τη δύναμη για ν' αντιμετωπίσει το μέλλον. Έκανε «νι» γι' αυτήν, κι' ύστερα, πού θα την άφαινε. Άνικανος να δει καθαρά μέσα στο σίνιγμα που αυτή ή συνάντησι του είχε φέσει, πάλευε ανάμεσα στην αμφιβολία και τη βεβαιότητα.

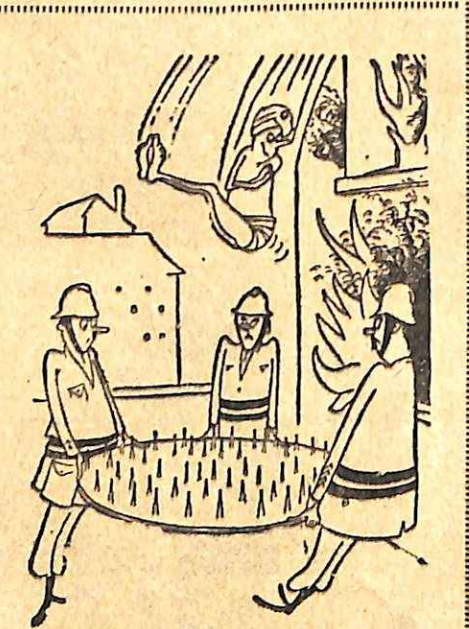
— Τί λες, Γκιόμάρ; Είναι βέβαια πως δε μπορούμε να περάσουμε τη νύχτα μας εδώ!

— Χωρίς ν' απαντήσει, η νεορή γυναίκα γλύστρησε έξω από το αυτοκίνητο και διευθύνθηκε προς τ' αυτοκίνητο του Μερρί. Μπόρεσε να καθήσουμε και οι δύο.

— Ξέρετε το δρόμο;

— "Όλα αυτά είναι πολύ ωραία, ανωρατίζομαι όμως τί θα φάμε αύριο."

Χωρίς λόγια

— "Οχι πολύ. Τον έχω κάνει μία φορά μόνο."

— Είναι ένας επικίνδυνος δρόμος, ελο στροφές. Είναι προτιμότερο ν' αφήσουμε στον οδηγό μεγάλη ελευθερία για να κινηθεί. Κάθισε μπροστά, Γκιόμάρ.

— Εκείνος πήρε θέση στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου.

— Θα σας υποδεικνύω τις στροφές και το δρόμο. Παρά το σελινόφως, δε θα δείτε πολλά πράγματα απ' τη διαδρομή αυτή, που είναι όμως γραφική.

Διέσχισαν το 'Εστορίλ. Μακρύτερα, το φεγγάρι σχεδίαζε καθαρά τα τείχη που περιζώνουν το παλάτι του Κασκάι. Τα παράδικα σπιτικά είχαν χάσει τη εύθυμη χρώματά τους και συγκεντρώνονταν σε μακρινές σειρές από λευκογάλαζο χρώμα.

— Αφού έκανε το γύρο των κήπων ο δρόμος συνάντησε σύντομα τον 'Ωκεανό.

— Το Κασκάι είναι πρώτα απ' όλα ένα ψαροδίκιο χωριό, με άριστα ψαροαγορά, είπε ο Ντουάρτε Ντίας. Αφού μένετε στο Μόντε 'Εστορίλ, ελάτε να φάτε μητό ψάρι και όστρακόδεσμα. Οι καλλιτέχνες, οι αστοί και οι εξόριστοι βοσιλιάδες έχουν ανακαλύψει αυτό το χωριό, που παρ' όλα αυτά δεν έχει χάσει το χαρακτήρα του.

— 'Ο Μερρί ένοιωσε την παρουσία της Γκιόμάρ. Ανέπνεε το άρωμά της και δε ζητούσε τίποτα περισσότερο. Αν ήταν μόνοι, ο ένας κοντά στον άλλο, θα είχε οδηγήσει μέσα στη νύχτα χωρίς να μιλά.

— Είμαστε στη Σέρρα ντε Σίντρα, Ε-

αυτοχισμένος να τη νοιώθει στο πλευρό του. 'Η φλυαρία του Ντουάρτε Ντίας χαλούσε τη μαγεία της στιγμής.

— Να τ'ο Στόμα της Κολάσεως. Είμαστε είκοσι μέτρα πάνω από τη θάλασσα. 'Ο όργισμένος όκεανός ρίχνεται με πάταγο πάνω στο βράχο.

— Έχω έρθει εδώ, είπε ο Μερρί. Έχουμε καλύτερους βράχους στη Βρετανία. Μετανοήσαμε άμέσως γι' αυτή τη κουβέντα. Απ' την πρώτη μέρα, είχε αγαπήσει την Πορτογαλία. 'Ο άγριος δρόμος ακολουθούσε την ακτή. Πέρασαν τον παλιό φάρο της Γκούια, που ήταν κάτασπρος στο φως του φεγγαριού. Δεξιά τους, υπήρχε ένα δάσος από πεύκα και άκασκας. Πολύ γρήγορα, ανακάλυψαν μία πλαζ από λεπτή άμμο.

— Νά, η αγαπημένη μου πλαζ, Ντό Γκουίντο, είπε η Γκιόμάρ. Δεν υπάρχει πιο ωραία σ' αυτή την παραλία. Κάθε πρωί σχεδόν, αυτή την εποχή, φέρνω τα παιδιά. Είμαστε εδώ μόνοι. Τα χρώματα αυτής της πλαζ, που έχουν εξαιρετική απλότητα, μου μαγεύουν τα μάτια και την καρδιά.

— 'Ο Μερρί γύρισε το κεφάλι. 'Η θάλασσα και η άμμος ακτινοβολούσαν. Θα θυμόταν την πλαζ Ντό Γκουίντο, όπου θα του ήταν εύκολο να ξαναβρεί την Γκιόμάρ.

— Στη Μοζαμβίκη, πιστέψτε με, αγαπητή μου, οι πλαζ είναι πολύ πιο όμορφες. Προτιμώ να βλέπω κοκκοφοίνικες επάνω στην άμμο παρά αναμώμλους στις παραλίες! Τα χρώματα δε μπορούν να συγκριθούν μ' αυτά που θαυμάζετε εδώ.

— Όταν θα τα δεις, είμαι σίγουρος πως θα με δικαιώσεις.

— Εκείνη δεν άποκρίθηκε. Φθάνει που μίλησε εκείνος για τη Μοζαμβίκη για να θυσιάσει εκείνη στη σιωπή της. 'Ο δρόμος άφινε την παραλία. Μπήκαν μέσα στο δάσος. 'Ο νυχτερινός αέρας ανακάτευε τη δυνατή μυρωδιά του κοντινού 'Ωκεανού με τη μυρωδιά του ρετινιού των πεύκων. Έκανε δροσιά. Στην άκρη του δάσους, πέρασαν έξω από ένα κοιμισμένο χωριό.

— Άρριστερά, τώρα! Προσέχετε! 'Ο δρόμος δεν είναι φαρδύς και η χαράδρα βαθιά.

— Έδώ είναι που η ντόνα Γκιόμάρ έπαθε εκείνο το φοβερό δυστύχημα.

— 'Η Γκιόμάρ;... Φοβερό δυστύχημα; 'Η φωνή του Ντουάρτε Ντίας ήταν νυσταγμένη. Κι' εκείνος επίσης φαινόταν να δυσκολεύεται να θυμηθεί.

— Μά ναί, βέβαια! Σας ζητώ συγγνώμη! Μισοκοιμόμουν. Θα σας δείξω σε πμό μέρος τ' αυτοκίνητο κουτρουδάλησε στην κατωφέρεια.

— Οι ανεμώμυλοι, κάταστροι στο φως του φεγγαριού, έπαιζαν στους βράχους. Τα φτερά τους ήταν ακίνητα. 'Ο γεμάτος τροφές, δρόμος, χωρίς κινηλιδωμα, ανέβαινε έπειτα στην πλαγιά του βουνού.

— Έδώ είναι είπε ο Ντουάρτε Ντίας.

— Σεις οδηγούσατε;

— "Οχι. Για να γυρίση πμό γρήγορα απ' το 'Εστορίλ, η Γκιόμάρ είχε πάρει ένα ταξί."

— Κι' ο σωφέρ;

— Έμεινε στον τόπο.

Μά ο Μερρί δεν πείσθηκε. 'Ο Ντουάρτε Ντίας είχε παίξει πάρα πολύ καλά την κωμωδία του ύπνου: 'Η ερώτησι τον είχε βρή άπροετοιμαστο... Πώς θα μπορούσε να είχε ξεχάσει το τραγικό και πρόσφατο έπεισόδιο της γυναίκας του που, αφού γλύτωσε παρά τρία απ' το θάνατο, είχε χάσει τη μνήμη της; Απ' τη στιγμή που ο Ντουάρτε είχε αναφέρει τις πλαζ της Μοζαμβίκης, η Γκιόμάρ δεν είχε ανοίξει το στόμα της.

— Ναί, είπε ο Μερρί. 'Ο δρόμος είναι επικίνδυνος.

— Δε σας συμβουλεύω να γυρίσετε από δω. Να περάσετε απ' το Ραμάλχας. 'Ο δρόμος είναι πμό σύντομος κι' αποφεύγετε μερικές από τις περιήψεις στροφές μας.

— Αφού πέρασαν κατά μήκος της παραλίας, διέσχισαν ένα χωριό. Προσπαθώντας να παίρουν αμέσως τις πμό άπροσδόκτες στροφές και ν' αποφεύγουν τ' άπροδοξα έμποδία, ο Γάλλος δεν έπαυε να γυρίζει το τιμόνι του, πότε από τη μία μεριά και πότε από την άλλη. Τα λάστιχα διαματύρονταν.

— Είμαστε στη Σέρρα ντε Σίντρα, Ε-

να πάλτο ήφαστείο, που οι ανώμαλες πλαγιές του είναι σκεπασμένες από μία πυκνή και πολύτιμη βλάστησι. Σε κανένα μέρος της Ευρώπης δε θα βρήτε μία τέτοια ποικιλία δέντρων, φυτών και λουλουδιών.

— 'Ο δρόμος, στενός ανάμεσα σε ψηλούς τοίχους, σκεπασμένος με φυλλωσιές, γινόταν ένα επικίνδυνο μονοπάτι, με φτέρες από δω κι' από κει, που το φως των φαναριών τονίζε περισσότερο το πράσινο χρώμα τους.

— Είστε στο σωστό δρόμο... Μη φοβάστε.

Το αυτοκίνητο ανέθηκε και ξανακατέβηκε σ' έναν καθετό δρόμο κι' ακολουθούσε ένα ρεύμα νερού όπου σπινθίριζε το φεγγάρι. Δεχτήκαν κατά πρόσχωπο μία άρωματισμένη πνοή. Πότε - πότε, οι φάροι του αυτοκινήτου φώτιζαν ένα μπλε ή ροζ σπτίτι, λεπτής αρχιτεκτονικής, με στέγες από κεραμίδια, που υψωνόνταν σύμφωνα με τον κινέζικο τόπο.

— Μου άρεσουν αυτά τα σπτίτια, είπε ο Μερρί. Μου θυμίζουν την Άπω 'Ανατολή των παρωμένων, την πρεσβεία του βασιλιά τού Σιάι στην Αύλη τού Λουδοβίκου ΙΕ', τον πορσελάνινο διάκοσμο της 'Εταιρείας των 'Ινδών, ή μία όπερα του ΙΗ' αιώνα...

— 'Η κούνια μας θα σας άρρήσει...

— Όταν έφτασαν στο Καλαρές, ένα χωριό άποτραβηγμένο ανάμεσα στ' άμπελια του, και πού τα σπτίτια του ήταν σκοσφαλωμένα στην τύχη πάνω στις πλαγιές, ο Ντουάρτε τον ώδηγησε πάλι στον καλό δρόμο.

— Αν στρίψετε άριστερά, θα χάσετε κάτι περίφημο μονοπάτι με πηγές, με λουλούδια και με φτέρες, αλλά θ' αποφύγετε επίσης κι' ένα δυστύχημα που είναι πάντα πιθανόν. Θα πρέπει να είστε κουρασμένος και να διαλέξετε να γυρίσετε στο ξενοδοχείο σας... Λυπούμεθα που σας δάλαμε σ' όλο αυτό τον κόπο.

— Δε μ' ενοχλεί να οδηγώ τη νύχτα.

— Λίγο πριν απ' τη Σίντρα, έφτασαν στην Κούντα ντό Κόντε.

— 'Η Γκιόμάρ είπε:

— Δε θα μπορούσατε να μείνετε σπτίτι μας; Είναι αρκετά μεγάλο. Δε θ' άργήσουμε να σας ετοιμάσουμε ένα κρεβάτι. Θα ξαναφύγατε για το Μόντε 'Εστορίλ αύριο το πρωί. Δε γνωρίζετε καλά αυτό το δρόμο. Δε θάβελαι να ριμοκινδυνεύετε.

— 'Ο Μερρί είχε χτυπήσει το κλάδον για νάσρη κάποιος ν' ανοίξει τις γρίλλες. Ένας κοιμισμένος κηπουρός βγήκε από το σπτίτακι και γύρισε ένα κλειδί στην κλειδαριά.

— Τί γελοία ιδέα, Γκιόμάρ! 'Ο κύριος Νταουλά, που γυρίζει απ' την 'Ινδοκίνα, έχει δη κι' άλλους τέτοιους δρόμους! Είκοσι χιλιάμετρα δρόμου δε μπορούν να τον φοβίζουν. Θα προτιμά άσφαλώς να γυρίση στο ξενοδοχείο του άπόψε.

— Ναί, είπε ο Μερρί.

— Είστε βέβαιος γι' αυτό;

— 'Ο τόνος της νέας γυναίκας ήταν ίκεπτευτικός.

— Άλλ' άφου σου τό λέει, αγαπητή μου! Πάμε να τον ενοχλήψ!

Στο δρόμο της έπιστροφής, ο Μερρί τάβαλε με τον εαυτό του επειδή δεν είχε υπερασπιστεί την Γκιόμάρ που είχε προσπαθήσει να τον βοηθήσει. 'Ο κηπουρός είχε σπρώξει τις γρίλλες. Το αυτοκίνητο μπήκε μέσα στο πάρκο. Στο φως του φεγγαριού, πυκνά φυλλώματα, σχεδόν τροπικά, περιτοίχιζαν τις προσόψεις καθώς και πολλά λουλούδια.

Το σπτίτι με τα κλειστά παραθυρόφυλλα ήταν ροζ. Οι γραμμές του ήταν άπλες και χαριτωμένες, κάτω από τη στέγη με τις άνασκαφμένες γωνίες. 'Η πρόσοψι, που θυμίζε μία μικρή παγοδό από πορσελάνα, καθρεφτιζόταν μέσα στο νερό μίας δεξαμενής.

— 'Η Κούντα ντό Κόντε είναι ένα έσοχικό σπτίτι του ΙΗ' αιώνα. Είναι πμό ταπεινό δταν το συγκρίνει κανείς με τις βασιμύστιες κούντες που υπάρχουν στα περιχώρα της Λισαβόνας...

Χωρίς να περιμένει τους συντρόφους της η Γκιόμάρ είχε φύγει από το αυτοκίνητο. Άνέθηκε τα τρία σκαλιά της βεράντας και μπήκε μέσα, άφινοντας την πόρτα διάπλατα αναγμένη. Μία λάμπα άναψε.

— Σας ζητώ συγγνώμη που δεν βέθηκα την προτασι της Γκιόμάρ, έπε ο Ντουάρτε Ντίας. Πολύ φοβούμαι πως ή συνάντησι σας κλονίσε την τόσο άσταθη ίσοροπία της γυναίκας μου. Σας ίκετεύω να μην προσδέσετε τίποτα παραπάνω στα τάσα δάσανά μου και τη λυπη μου. Για να τη σώσω, διόμιση χρόνια τώρα, έχω κάνει τ' άδύνατα δυνατά! Τίποτα δεν μ' έχει άποθαρρύνει. Μάταια όμως... Άμφιβάλλω αν θα μπόρεση ποτέ να ξαναβρή την υγεία της...

Είχε κρατήσει τον Μερρί, που θέλησε να προχωρήσει προς το σπτίτι.

— 'Η Ντόνα Γκιόμάρ δε μου φαίνεται άρωστη.

— Φτωχέ μου φίλε... Σας ξεγέλασε, και σας έπιασε! Δεν είστε ο πρώτος που ξεγελιέται απ' τη γοητεία της και την ήρεμη και σοβαρή εμφάνισή της. Πολύ φοβούμαι πως δε θα είστε και ο τελευταίος. Για ν' αποφεύγω άδυνηρές συναντήσεις και την άναγκη που βρίσκουμαι να έξηγώ στους έξένους μου την κατάστασι της υγείας της γυναίκας μου, προτιμώ να μη βγαίνω και να μη δέχομαι κόσμο. Βγαίνουμε πολύ λίγο απ' την Κούντα, η Γκιόμάρ κι' εγώ, από τότε που γύρισε τόσο άλλαγμένη — τόσο πού και τα ίδια τα παιδιά της δυσκολεύτηκαν να την αναγνωρίσουν!

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια των Βιετ-

Το φεγγάρι ήταν ψηλά κι' έπληθε διαφορετικά τα πρόσωπα τους. Τα χαρακτηριστικά τού Ντουάρτε Ντίας έπαιρναν άκόμη πμό μεγάλη στεγνότητα και τα βαθουλωτά μάτια του είχαν ένα βλέμμα σκληρό. 'Ο Μερρί ένοιωσε ξαφνικά πολύ κουρασμένος. Δεν είχε γιατρευτεί απ' τα τρία χρόνια του στην 'Ινδοκίνα και από την σίχυαλωσία του στα χέρια

να έβλιντο έστιάτοριο. Αυτά παιδάκια έπαιζαν μπροστά στα σκαλιά του: Ένα ώ-
ραίο αγοράκι με μαύρα μάτια, κι ένα
παχουλό κοριτσάκι. Στην άκρη μιας κα-
τωφέρειας από ψηλά έβλεπε, ή άσπρη-
σχημάτιζε ήμικύκλιο. Ο Μερρί δεν έβλε-
πε απ' αυτήν παρά την παραλία και τα
κύματα που χτυπούσαν πάνω στους βρά-
χους. Κανένας κολυμβητής δεν ήταν στη
θάλασσα, κανένα παιδί στην πλάζ.

Ο νέος έκλεισε την πόρτα του αυτο-
κινήτου του κι έσφιξε κάτω απ' το μπρά-
τσο του την πετσέτα του μπάνιου. Ανα-
ψε ένα τσιγάρο. Καθώς προχωρούσε, του
άποκαλυπτόταν ή όμορφή της πλάζ του
Γκιούντσο. Η γοητεία αυτού του άγριου
τοπίου του γοήτευε την καρδιά. Μπρο-
στά στα έντονα χρώματα, δοκίμασε να
καταλάβη τα αίτια του ένθουςισμίου του.
Η άμμος φαινόταν να καθρεφτίζει την ά-
σπράδα των μεγάλων γλάρων που πετού-
σαν από πάνω της. Είχε μια πλούσια χου-
σαφία απόχρωσι. Κάτω απ' τον καθαρό
ούρανό, ο άσπρος των κυμάτων πλαισίω-
νε το καθαρό μπλε του ώκεανού. Σωροί
από βράχους έκλειναν στις δυο άκρες το
στρογγυλό όρμησκό. Τρεις ή τέσσερις βρά-
χοι, που είχαν ένα καφετί προς το κόκκι-
νο χρώμα, τον χώριζαν στη μέση. Ο Με-
ρρί χαμογέλασε μ' ευθυμία. Απ' την αγά-
πη που είχε για τ' θάλασσα του έρχό-
ταν μια παράξενη ευτυχία. Για μια στι-
γμή, ευτυχισμένος που είχε ανακαλύψει
αυτή την όμορφία, έσχασε την Γκιόμαρ.

Με γυρεύατε, Μερρί;
Στράφηκε απότομα. Ντυμένη στα κά-
τασπρα, με γυμνά μπράτσα, μαυρισμένη,
ή νέα στεκόταν μπροστά του. Με κάποια
προσπάθεια του χαμογέλασε.

Ευχαριστώ που ήρθατε.
Φορούσε μια φαρδιά φούστα και ή
μπλούζα της ήταν μ' έξω την πλάτη. Στο
χέρι κρατούσε μια γαλάζια έσάρπα. Το
δέντρο της ήταν πιο ήρεμο. Το στόμα
της δεν έτρεμε πιά. Η θάλασσα την άγ-
καλιάζε με τον ήρεμο θόρυβό της. Ο ά-
νεμος έπαιζε με τις τούφες των μαλλιών
της. Ο Μερρί σκέφτηκε πως είχε τα ί-
δια χρώματα με την άκρογιαλιά. Το ξαν-
θό, το άσπρο και το γαλάζιο. Έτσι ή-
ταν και ή Γκαέλ ντε Τερνέζ, όταν τον
είχε οδηγήσει στο Μπρινιγκάν, δυο μέ-
ρες πριν απ' το γάμο της...

Πόσο είστε σιωπηλός! Δεν ήρθατε
για να με συναντήσετε;

Απολαμβάνω άκόμα τή χαρά, που
σας ξαναβρήκα, Γκιόμαρ.

Σκέπτεστε εκείνην, που είχατε ά-
γαπήσει, εκείνη την Γκαέλ που χάσατε;
Ναι.

Ο Μερρί είχε άμμο στα χείλη. Η άλ-
μυρή γεύσι της τον έκανε να συνέλθω ά-
πο μια νύχτα άπνινας.

Αν θέλετε, θα μου μιλήσετε γι'
αυτήν Μερρί. Δε μου είπατε πως πέθανε.
Έκείνος δίστασε.

Ίσως, ναι, θα σας το πω σήμερα
... Θα μου είναι πολύ δυσάρεστο να σας
το διηγηθώ. Δυο χρόνια τώρα, παλεύω
για να ξεχάσω αυτή την τραγωδία.

Και δεν έχετε ποτέ μιλήσει γι' αυ-
τό σε κανέναν;

Στη μητέρα μου, τότε που γύρισα.
Μια μοναδική φορά.

Η Γκιόμαρ του πήρε το χέρι.
Έλάτε, Μερρί. Πρέπει να γνωρί-
σετε τα παιδιά μου. Έπειτα, αν θέλετε
κι' αν αυτή ή έμμυστήρευσή δε σας ξε-
σχίζει την καρδιά, θα μου διηγηθήτε το
θάνατο της Γκαέλ. Θα νοιώσετε, είμαι σί-
γουρη γι' αυτό, μια βαθειά ανακούφιση...

Και, με μια κίνησι κοκεταρίας, που δεν
τη συνήριζε πρόσθεσε:

Μιλώντας για το θάνατο της Γκαέλ
σε μια γυναίκα που της μοιάζει τόσο, δεν
είναι σά να τη σώσετε από τη λησμονιά
και να ξαναβρίσκετε μοναμιάς αυτό που
ήταν χαμένο;

Ο Μερρί δεν άποκρίθηκε. Όταν εκεί-
νη ήταν έτσι, ήόνυ μπροστά του και τό-
σο κοντά, ο θάνατος της Γκαέλ έκανε κά-
θε πραγματικότητα.

Ήταν, λοιπόν, μέ-
λη, αυτή ή γυναίκα με τα σοβαρά μάτια
και το ήρεμο χαμόγελο; «Η πιο ποιητι-
κή ύπαρξη που γνώρισα ποτέ...» Η τα-
ραχή που ένοιωσε ήταν ένα κινεζόγιο συ-
ναίσθημα που πλησίαζε στη χαρά, που
πλησίαζε στον έρωτα. Είχε ξεχάσει την

Γκαέλ, που την έβλεπε. Όταν εκεί-
νη ήταν έτσι, ήόνυ μπροστά του και τό-
σο κοντά, ο θάνατος της Γκαέλ έκανε κά-
θε πραγματικότητα.

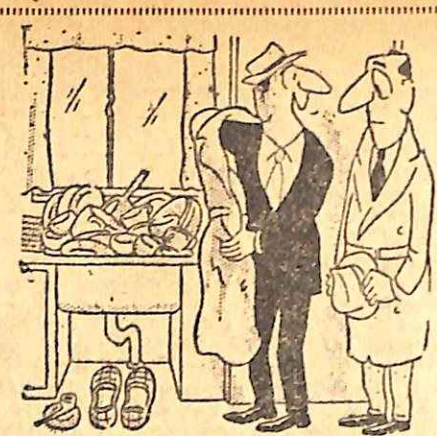
Ήταν, λοιπόν, μέ-
λη, αυτή ή γυναίκα με τα σοβαρά μάτια
και το ήρεμο χαμόγελο; «Η πιο ποιητι-
κή ύπαρξη που γνώρισα ποτέ...» Η τα-
ραχή που ένοιωσε ήταν ένα κινεζόγιο συ-
ναίσθημα που πλησίαζε στη χαρά, που
πλησίαζε στον έρωτα. Είχε ξεχάσει την

Γκαέλ, που την έβλεπε. Όταν εκεί-
νη ήταν έτσι, ήόνυ μπροστά του και τό-
σο κοντά, ο θάνατος της Γκαέλ έκανε κά-
θε πραγματικότητα.

Ήταν, λοιπόν, μέ-
λη, αυτή ή γυναίκα με τα σοβαρά μάτια
και το ήρεμο χαμόγελο; «Η πιο ποιητι-
κή ύπαρξη που γνώρισα ποτέ...» Η τα-
ραχή που ένοιωσε ήταν ένα κινεζόγιο συ-
ναίσθημα που πλησίαζε στη χαρά, που
πλησίαζε στον έρωτα. Είχε ξεχάσει την

Γκαέλ, που την έβλεπε. Όταν εκεί-
νη ήταν έτσι, ήόνυ μπροστά του και τό-
σο κοντά, ο θάνατος της Γκαέλ έκανε κά-
θε πραγματικότητα.

Ήταν, λοιπόν, μέ-
λη, αυτή ή γυναίκα με τα σοβαρά μάτια
και το ήρεμο χαμόγελο; «Η πιο ποιητι-
κή ύπαρξη που γνώρισα ποτέ...» Η τα-
ραχή που ένοιωσε ήταν ένα κινεζόγιο συ-
ναίσθημα που πλησίαζε στη χαρά, που
πλησίαζε στον έρωτα. Είχε ξεχάσει την

— Έχεις καλή γυναίκούλα. Γιόρ-
γο. Η πίπα σου και οι παντόφλες σου
σε περιμένουν.

—Κύττα πως μεγάλωσε ή αγάπη μας!

άδιαθεσία που είχε νοιώσει τη νύχτα, και
πριν από λίγο, στο δρόμο. Τα λόγια του
Ντουάρτε Ντίας είχαν σβύσει. Η παρού-
σία της Γκιόμαρ δεν ήταν πιά παρά χαρά.
Γιατί στέκεστε εκεί χωρίς να λέτε
τίποτα; Τα παιδιά μου κάθονται κάτω
από κείνη τη τέντα, μαζί με τη νταντά
τους.

Η άκρογιαλιά ήταν έρημη. Κανείς δεν
κολυμπούσε. Πιο ψηλά, σε μια πτυχή της
άμμουδίας, τρεις τέντες ήταν στημένες.

Αυτή ή πλάζ είναι τόσο ώραία,
Γκιόμαρ! Καταλαβαίνω γιατί τη διαλέ-
ξατε ανάμεσα σ' όλες!

Εκείνη χαμογέλασε ευτυχισμένα.
Βλέπω πως την αγαπάτε όσο κι'
εγώ! Τα γούστα σας μοιάζουν με τα δι-
κά μου...

Ο Μερρί ανάγκασε τον έαυτό του να
προφέρει τ' όνομα του Ντουάρτε Ντίας,
για να νικήση το φόβο που μπορούσε να
ταράξη την τόσο έρωταστη γαλήνη τους.

Ο άντρας σας δε βλέπει λοιπόν
την όμορφή της πλάζ Ντό Γκιούντσο;
Κοιμάται τους άμους της.

Τίποτα απ' ό,τι αγαπώ δεν του ά-
ρέσει.

Για ένα λεπτό, προχώρησαν ο ένας κον-
τά στον άλλο, μ' ένα χαμόγελο στα χεί-
λη, με τα μάτια γεμάτα χρώματα. Τα δέ-
ματά τους άφιναν πάνω στην ύγρη άμμο
ήχνη που έσθηναν άμέσως. Χωρίς παπού-
τσια, ή Γκιόμαρ φαινόταν πολύ πιο κον-
τή απ' τον σύντροφό της και, για να τον
κυττάει, έπρεπε να σκλόνη το κεφάλι.

Τό ότι είστε εδώ κοντά μου, αυτή
τη στιγμή, με γεμίζει γαλήνη. Μερρί!
Δεν κοιμήθηκα χθές τη νύχτα. Φοβόμουν

μήπως σας συμβή κανένα δυστύχημα. Αυ-
τός ο δρόμος είναι επικίνδυνος και δεν τον
ξέρετε. Γιατί ο Ντουάρτε δε σας άφησε
να μείνετε στο σπίτι; Η κούνια είναι με-
γάλη. Σ' ένα λεπτό το δωμάτιό σας θα
ήταν έτοιμο. Δεν κατάλαβα την άνοισί
του.

Αν της μιλούσε για τρέλλα, κάτι το ά-
νεκτίμητο θα χανάταν για τους δυο τους.

Με προσκάλεσε να φάω μαζί σας
αύριο το μεσημέρι. Μου πρότεινε μάλιστα
να κάνουμε μαζί και μια έκδρομή στην
Άλκομπάσα και στη Μπατάλα.

Εκείνη κύτταζε τη χλις- άμμο, που
σήκωνε κάθε κίνησι των ποδιών της.

Ο Ντουάρτε δεν μου είπε τίποτα
γι' αυτό.

Ο Μερρί γύρεψε να δη την έκφρασι του
γαλάζιου της δάμματος. Πειθίνα στην
ευχή που εκείνη δεν είχε καν έκφρασι, ή
Γκιόμαρ σιωπήσκει και σταόφθηκε προς το
μέρος του. Δεν υπήρχε καμμία θλίψη στο
ώραίο ήρεμο πρόσωπό της, ούτε άνανά-
κτησι στην πτυχή του στόματός της.

Τό κάνει συχνά αυτό;

Οι άντρες δεν ένεργούν πάντα έ-
τσι; Τουλάχιστον εκείνοι που δεν έχουν
μια κανονική δουλειά που να τους άπορ-
ροφά...

Ο Ντουάρτε διευθύνει το σπίτι.
Δίνει διαταγές και πληρώνει. Τον βλέπει
κανείς συχνά στην κουζίνα και στον κή-
πο. Πληρώνει για όλες τις άνάγκες μου
και γκρινιάζει αν τα έξοδα του φανούν ύ-
περβολικά. Έγώ δεν έχω παρὰ λίγα ψιλά
για χαρτζιλίκι. Αυτά δεν θ' άκούσαν, ά-
σφαλώς, για να πληρώω ούτε το κομμω-
τήριο, αλλά δεν πηγαίνω ποτέ εκεί. Δεν
καπνίζω, δε γράφω, δε θυαίνω ποτέ μό-
νη. Τί να τό έκανα ένα πιο μεγάλο επί-
δομα; Αυτά τα λίγα σκούδα που έχω, τα
δίνω στον έρωτο της έκκλησίας, την Κυ-
ριακή...

Ο Μερρί ξανάρχισε να προχωρή. Έ-
κείνη τον άκολουθήσε με ευθυμία και ύπο-
ταγμένο ύφος.

Όστε, λοιπόν, ο σύζυγός σας είναι
εκείνος που κάνει τις προσκλήσεις, και
ποιραμελει να σας είδοποιήσει γι' αυτές...

Η Γκιόμαρ κούνησε το κεφάλι.
Έχουμε τόσο σπάνια ξένους... Αυτά
μέσα σε δυο χρόνια, ίσως. Είμαι
πολύ παραξενημένη που ο Ντουάρτε σας
κάλεσε να φάτε μαζί μας. Μήπως έχει να
σας ζητήσει τίποτα;

Θα με ποιαξένευσε αυτό, είπε ο νέος.
Είχε διαθεσι να καπνίσει. Ήταν όμως
δύσκολο ν' άνάψει ένα τσιγάρο σ' αυτή
την πλάζ, που τη σάρωνε ο άνεμος.

Να τα παιδιά μου, είπε ή Γκιόμαρ.
Την είχαν δη, και για να τη συναν-
τήσουν είχαν αρχίσει να τρέχουν. Η με-
λαχροινή μικρή έπρεσε.

Μαρία - Κονσταντσα!...Κερνίτα!...
Η Γκιόμαρ μιλούσε πορτογαλικά τώ-
ρα, με μια γλυκειά και παρηγορητική φω-
νή. Η μικρή, που είχε διάθεσι να κλάψη,
σηκώθηκε γελώντας. Ο μεγαλύτερος τους
είχε κιόλας φτάσει.

Να ο Φόμπιο.

Λησιμονώντας το πορτογαλικό έθιμο των
μεγάλων περιπτύξεων, ο Μερρί άπλωσε το
χέρι του. Παρατήρησε πως ή Γκιόμαρ δεν
είχε πη: «Νά ο γιός μου, ο Φόμπιο...»
Τό αγοράκι ήταν ώραίο. Είχε ξανθά μαλλιά
και μαύρα μάτια. Δεν έμοιαζε ούτε στη
μητέρα του, ούτε στον Ντουάρτε Ντίας.
Η μικρή Μαρία-Κονσταντσα ήταν ίδια ο
πατέρας της.

Αδύνατη και μελαχροινή,
είχε στα παιδικά χαρακτηριστικά της λι-
γώτερη περηφάνεια και πιο πολλή ευέ-
γεια.

Αυτή είναι ή εύνοισμένη σας;

Δεν έχω προτιμήσεις. Τ' αγαπώ και
τά δυο με ίση αγάπη.

Κι' εκείνος;

Ο Ντουάρτε; (Σκυθρωπύισε κι' έ-
πνιξε έναν άναστεναγμό). Ούτε το ένα ου-
τε το άλλο, αν μπορούν να με πιστέψετε!
Η πατρική χορδή δε δονείται μέσα του...
Πηγαίνετε να παίξετε κάτω από την τέν-
τα, αγάπες μου! Έρχομαι άμέσως. Η
Μπρίτ σας περιμένει.

Μια μικρή υπέρβρια, με γυμνά πόδια,
άβαφη, με μακρυά καστανά μαλλιά δεμέ-
νι σ' ένα σφιχτό κότσο πίσω στο λαιμό
της, είχε βγη απ' τη σκιά της τέντας και
χαμογέλασε με δειλό ύφος.

ΣΤΟ ΕΠΙΜΟΝΟ: Η συνέχεια

ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΠΟΤΕ ΘΟΡΥΒΟ

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ είναι ένα πρό-
βλημα που άπασχολεί τε-
λευταία τους γιατρούς, σ'
όλο τον κόσμο. Οι μισές περι-
πτώσεις νευρασθενειών άφείλον-
ται, κατά τη γνώμη των ψυχι-
άτρων, στους θορύβους των πό-
λεων. Δυστυχώς όμως δεν μπο-
ρούμε να άποφύγουμε αυτούς
τους άπαραίτητους συντρόφους
της προόδου της τεχνικής. Διά-
φορα μηχανήματα, τροχοφόρα,
έργοστάσια, άκόμα και φωνές
πωλητών μας τρυπών όλη την
ήμέρα τ' αυτιά.

Μπορούμε όμως με λίγη κα-
λή θέλησι να ελαττώσουμε πολ-
λούς από αυτούς τους θορύ-
βους.

Ένας από τους πιο συχνούς
και έννευριστικούς θορύβους εί-
ναι το ραδιόφωνο. Μην το δά-
ζετε πολύ δυνατά. Φροντίστε
να τό άκούτε μόνο έσείς. Δεν
είναι μόνο ή έντασι του που
ένοχλεί τους γείτονές σας, εί-
ναι και το είδος της μουσικής
πολλές φορές. Μπορεί άκόμα
να είναι και κανείς άρρωστος.
Σε πολλές πολυκατοικίες, ό-
πως ξέρουμε, το κάθε τι που
γίνεται σ' ένα διαμέρισμα ά-
κούγεται καθαρότατα στο δι-
πλανό όπως στο άπό κάτω ή
στο άπό πάνω. Μη μιλάτε λοι-
πόν δυνατά με τους οικείους
σας ή και στο τηλέφωνο, για-
τι έκτός που πολλοί θα νομι-
ζουν ότι διαρκώς μαλώνετε, ά-
κούγεται και ό,τι λέτε, πρά-
γμα που δεν θα σας είναι ευ-
χάριστο. Μην τραγουδάτε δυ-
νατά. Μην μετακομίζετε τα έ-
πιπλά σας κάθε λίγο και λι-
γάκι και αν είναι άνάγκη φρον-
τίστε να τό κάνετε με όσο τό
δυνατόν λιγώτερη φασαρία.

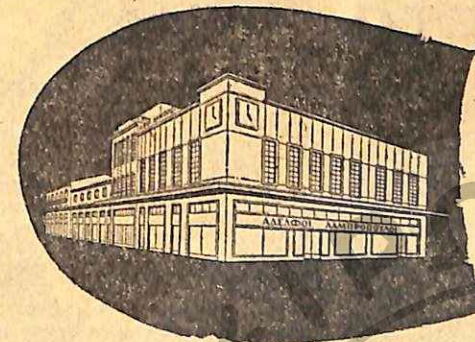
Μην άφίνετε τα παιδιά σας να
τρέχουν και να πηδούν μέσα
στο σπίτι. Αν είναι άνάγκη
καμμία φορά να μένουν κλει-
σμένα μέσα, βάλτε τα σ' ένα
έχειωριστό δωμάτιο.

Εάν έχετε αυτοκίνητο ή μο-
τοσυκλέτα άποφεύγετε να κά-
νετε θόρυβο με τη μηχανή σας.

Για το μωρό σας τί να σας
πούμε. Έσείς άσφαλώς θα εί-
στε πιο εύχαριστημένη απ' ό-
λους αν δεν έκλαιγε. Άς έλ-
πίσουμε ότι θα άκολουθήσετε
την καινούργια παιδαγωγική
και θα τό καταφέρετε να μην
κλαίη (μην τό πάρετε στα χέ-
ρια σας αν κλάψη). Και με τό
σκύλο σας που γαυγίζει όλη
την ήμέρα τί θα γίνει; Τουλά-
χιστο τις μεσημεριανές ώρες
βάλτε του, το φίλωτρο και το
βράδυ, αν δεν είστε στην έξο-
χη φυσικά, άς κοιμάται κάπου
μέσα για να μην ξυπνά ή από
τους περαστικούς και χαλάει
τον κόσμο με τό γαυγισμάτα
του. Και βγάξτε τον έξω κά-
θε μέρα να ξεσκάνει. Αν παίρ-
νετε μωθήματα μουσικής, φρον-
τίστε να έξασκηθήτε πάντα την
ίδια ώρα και μάλιστα όταν εί-
ναι όσο τό δυνατόν λιγώτεροι
γείτονές σας. Αν σας έ-
νοχλούν οι άλλοι προσπάθηστε
με καλό τρόπο να τους κάνετε
να τό καταλάβουν. Μην κατα-
φεύγετε στην άστυνομία παρά
άφου έξαντήλεσε κάθε άλλο μέ-
σο και κάθε όιοιο ύπομονής.

Όλα
τά παιδικά είδη...

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΑΝΤΙ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟ, ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Χαράς εύαγγέλια για τον
παιδόκοσμο, αλλά και για τους
γονείς. Το μυστήριο του μου-
ρουνελαίου καταργείται. Ποιος
δεν τό γνώρισε στα παιδικά
του χρόνια. Ο έφοιάτης του
κουταλιού με την άδιαστική
γεύσι και την άντιπαθητική μυ-
ρωδιά, ήταν ως τώρα μια ά-
φορη για ένα μικρό καθημέ-
ρινο οικγενειακό δράμα. Φα-
νές, κλάματα, σκηνές, έβλο μια
έλάνκη διαδικασία, πιάσι τ'
της μύτης του παιδιού για να
μην νοιώση τη μυρωδιά, άνακό-
τωμα του μουρουνελαίου με τα
πιο άπίθανα πράγματα, ταξί-
ματα, παρακάλη, σκηνοθεσίες
κι' ένα σωρό άλλες προσπά-
θειες για να πη ή μπεμπήκη
και ή μπεμπέκα τό μουρουνε-

λαίο τους.
Όλ' αυτά χαλούσαν τον χα-
ρακτήρα του παιδιού και τα
νεύρα των μεγάλων. Σήμερα
πιά ή διαδικασία αυτή καθι-
στάται άναχρονισμός και τό
πολύ-πολύ να μείνη στους πα-
λαιότερους σαν μια κακή ανα-
μνήσι. Στη Νορβηγία, τη γώ-
ρα που παράγει τό μουρου-
νέιο, κατορθώθη ένα άκόμη έ-
πιστημονικό θαύμα. Τό μουρου-
νέιο μετετράπη σε εύχάρι-
στες καραμέλες με γεύσι και
άρωμα λεμονιού. Αφαιρώντας
της φυσικές διαιτηνες Α και Β
που περιέχει ή μουρούνα, οι έ-
πιστήμονες, τις ένωμάτωσαν
σε νοστιμώτατες καραμέλες τύ-
που «κομρετί». Έτσι ο σύγ-
χρονος παιδίατρος και οι γο-

νείς, έχουν στα χείρα ένα εύ-
χάριστο όπλο που προσφέρει
με σιγουρότερο τρόπο μάλιστα
την άφέλεια του μουρουνελαί-
ου στην τρυφερή ήλικία της έ-
κπαύσεως, χωρίς τα μειο έ-
κρήματα του. Έπί πλέον, τώ-
ρα πιά, δεν χρειάζεται να σκο-
τιστή κανείς αν τό μουρουνε-
λίο είναι φρέσκο και καλής
ποιότητας ή αν τό δέχεται το
παιδικό στομάχι. Τό συγχρο-
νισμένο αυτό μουρουνέιο ονο-
μάζεται VIMAX (Βιμάξ). Μπο-
ρείτε μάλιστα να τό βρήτε σ'
όλα τα Φάρμακα άρκεί να θυ-
μηθήτε τό όνομα Βιμάξ για να
τό ζητήσετε.

Ένας άκόμα παιδικός μπαμ-
πούλας, τό μουρουνέιο, χά-
ρις στο Βιμάξ έχασε πιά τη
δύναμή του να δασυνίζει μι-
κρούς και μεγάλους.

Μιά πούλ σίκ ζακέτα

■ Μιά ζακέτα είναι απαραίτητο συμπλήρωμα της γκαρνταρόμπας σας. Θα σας εξυπηρετήσει σε πάρα πολλές περιστάσεις. Το μοντέλο αυτό είναι πολύ εντυπωσιακό και έχει μεγάλη φρεσκάδα αφού είναι πλεγμένο με κίτρινο ανοικτό μαλλί και στολισμένο με 6 ωραία χρυσά κουμπιά.

ΥΛΙΚΑ : 950 γραμμ. μαλλί καλής ποιότητας 3 κλώνοι σε χρώμα κίτρινο ανοικτό. Βελόνες Νο 2½ και 3. 6 χρυσά κουμπιά πλακέ. Λίγο έστραβο και λίγη γκρό κορδέλα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Άγγλικό λάστιχο=1π καλή, 1π ανάποδη, όταν όμως θα πλέκετε τον κολό πόντο θα μπήγατε τη βελόνα σας κάτω από τον πόντο, δηλαδή μέσα στον κολό πόντο της προηγούμενης βελόνας.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3, 154π και πλέξετε ίσια αγγλικό λάστιχο. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 40 εκ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 6π, 3π, 2π (3 φορές) και 1π (5 φορές). Συνεχίστε ίσια, έχοντας 62 εκ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού από 3π (10 φορές) και 2π (5 φορές). Τους υπόλοιπους 38π κλείστε σε 1 φορά.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3, 72π και πλέξετε 40 εκ. αγγλικό λάστιχο. Στα 40 εκ. σχηματίστε τη μασχάλη κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 6π, 3π, 2π (3 φορές) και 1π (7 φορές). Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε γενικό μήκος 59 εκ. Στο σημείο αυτό σχηματίστε το πάρσιμο του λαιμού κλείνοντας αριστερά κάθε 2η βελόνα από 2π (5 φορές) και 1π (4 φορές). Ταυτόχρονα προσθέστε δεξιά κάθε 1,5 εκ. από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 62 εκ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 3π (9 φορές) και 2π (6 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Πλέξτε όπως και το αριστερό μπροστινό, αλλά αντίκρυστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες Νο 3, 83π και πλέξετε αγγλικό λάστιχο. Και στις 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 3 εκ. από 1π (10 φορές) και κατόπιν κάθε 2 εκ. 1π (7

φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 47 εκ. σχηματίστε το στρουγγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα 2π (4 φορές), 1π (39 φορές), 2π (3 φορές), 3π (1 φορά) και τους υπόλοιπους 9π σε 1 φορά.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι ίδιο.

ΓΙΑΚΑΣ - ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΕΣ ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣ

Αριστερό μέρος: Θα αρχίσετε από το επάνω μέρος του γιαικά. Βάλετε στις βελόνες Νο 2½, 81π και πλέξετε ίσια λάστιχο 1+1π. Όταν θα έχετε πλέξει 13 εκ. εν όλω, κλείστε τους 64 αριστερούς πόντους, που θα είναι ο γιαικάς και πλέξτε ίσια λάστιχο μόνο τους 17 δεξιούς πόντους. Όταν θα έχετε γενικό μήκος 68 εκ. κλείστε και τους 17 πόντους.

Δεξιό μέρος: Αρχίστε όπως και το αριστερό μέρος αλλά αντίκρυστά. Στο κομμάτι αυτό θα σχηματίσετε και τις κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Αφού πλέξετε 2 εκ. κλείστε τους 7π που είναι μετά τους αριστερούς 8π και εξακολουθήστε τη βελόνα σας. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε τους πόντους αυτούς, που κλείσατε. Σχηματίστε άλλες 6 κουμπότρυπες με τον ίδιο τρόπο, που να απέχουν μεταξύ τους 10 εκ. Τους δεξιούς 64π θα κλείσετε όταν θα έχετε γενικό μήκος 13 εκ. και τους άλλους 17 σε γενικό μήκος 68 εκ.

ΤΣΕΠΕΣ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 47π και πλέξετε όπως και για τις μπορντούρες λάστιχο 1+1π επί 10 εκ. Κατόπιν κλείστε τους πόντους σε 1 φορά. Πλέξτε άλλη μία τσέπη ίδια.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Δεν πρέπει να σιδερώσετε το πλεκτό. Θα ράψετε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών, και θα ενώσετε τα μανίκια. Όταν θα ενώσετε τους ώμους θα ράψετε μαζί και ένα εξτραφάρ για να συγκρατηθεί το πλεκτό.

Κάνετε στα μανίκια στο κάτω μέρος ένα στρίψωμα 5 εκ. Επίσης θα γυρίσετε στο κάτω μέρος της ζακέτας ένα στρίψωμα 3 εκ. Καλό θα είναι μέσα σ' αυτά τα στρίψωματα να βάλετε μια γκρό κορδέλα φάρδους 3 εκ. για να συγκρατηθεί η ζακέτα και να μη ξεφορμάρεται. Αφού ενώσετε τις λαρίδες με ψαροκόκκαλο, ράψτε τα κομμάτια με τα 13 εκ. στο πάρσιμο του λαιμού και τις λαρίδες συνέχεια στα εμπρός. Διπλώστε τον γιαικά προς τα έξω ώστε να συμπίσουν οι 2 πρώτες κουμπότρυπες.

Το γιαικά θα συγκρατηθεί έτσι διπλωμένο με κρυφές βελόνες.

Ράψτε και τα κουμπιά αντίκρυστά στις κουμπότρυπες.

X. K.

Απλά άλλα πολύτιμα

ΠΟΣΕΣ φορές όταν είμαστε στενοχωρημένοι δεν αρχίζουμε να κατηγορούμε τη ζωή, πώς αυτή εταίρι για οτιδήποτε κακό μας συμβαίνει. Και όμως έχουμε άδικο. Δεν πρέπει να θεωρούμε τη ζωή σαν κάτι που μόνο λύπες και στενοχώριες μας προκαλεί. Γιατί είναι γεμάτη από ένα σωρό απλά πράγματα που μόνο όταν τα χάνουμε καταλαβαίνουμε την αξία τους.

Ας θυμηθούμε την τροφή μας. Όχι τα σπάνια και ακριβά φαγητά, αλλά την απλή καθημερινή τροφή μας που μας συντηρεί. Τη θεωρούμε σαν κάτι το κοινό, το συνηθισμένο και δεν της δίνουμε καμιά σημασία. Αν τη χάσουμε όμως για λίγες μέρες τότε θα δούμε πόσο εύγλωττοι πρέπει να είμαστε που την είχαμε.

Ας σκεφτούμε την υγεία μας, αυτό το συναίσθημα που έχουμε ότι είμαστε γερά. Αν το χάσουμε θα καταλάβουμε τι πολύτιμο αγαθό είναι η υγεία. Η ας πάρουμε τα απλά πράγματα που υπάρχουν στη ζωή μας, ένα δωροφόρο εξοχικό τοπίο, ένα γλυκό τραγούδι, τη δυνατότητα που έχουμε να ακούμε και να βλέπουμε. Τους φίλους μας, την οικογένειά μας, τη χαρά να τους έχουμε κοντά μας, να τους αγαπούμε και να μας αγαπούν. Όλα αυτά τα δεχόμαστε σαν κάτι το φυσικό, σαν κάτι που πρέπει να υπάρχει, που μας ανήκει. Αν μας λείπει όμως κάτι απ' αυτά τότε θα καταλάβουμε πόση αξία είχαν.

Και η δουλειά μας πόσες φορές δε μας εκνευρίζει και δε μας στενοχωρεί. Αλλά σκεφθείτε για μια στιγμή πώς τη χάνετε ή πώς γίνεστε ανίκανοι να δουλέψετε, τότε θα καταλάβετε τι μεγάλο αγαθό είναι.

Θεωρούμε την ελευθερία μας σαν κάτι το αυτονόητο. Είναι δικαίωμά μας να πιστεύουμε, ότι μας άρσει, να κάνουμε, ότι δουλειά θέλουμε να μπορούμε να κάνουμε, να σκεφτόμαστε, ότι θέλουμε, να διαβάζουμε, ότι προτιμάμε να πηγαίνουμε όπου θέλουμε. Αν όμως μας την αφαιρέσουν καμιά φορά, όπως σε τόσους άλλους ανθρώπους στον κόσμο, τότε μόνο θα καταλάβουμε την ανεκτίμητη αξία της.

Και ακόμα για πόσα άλλα πράγματα που μας φαίνονται απλά και που συνθέτουν την καθημερινή μας ζωή δεν πρέπει να αισθανόμαστε εύγνωμοσύνη που τα έχουμε.

Ας μην τα δάσουμε λοιπόν με τη ζωή. Όσο απογοητευμένες και απελπισμένες κι αν είμαστε πάντα σε κάθε λεπτό της ζωής μας θα υπάρχει κάτι που θα μας κάνει να χαρούμε και να νοιώσουμε εύγνωμοσύνη που είμαστε ζωντανές. Ας μη περιφρονούμε τίποτα απ' ότι μας δίνει η ζωή μικρό ή μεγάλο. Όλα έχουν την αξία τους για τον κάθε άνθρωπο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

■ Το ταγιέρ στον τόπο μας φοριέται τις περισσότερες μέρες του χρόνου. Μέσα στην πόλη ή στην εξοχή, στη δουλειά, στον περίπατο ή στην επίσκεψη, φθινόπωρο, χειμώνα και καλοκαίρι καταφεύγουμε σ' αυτό και μας εξυπηρετεί παντού και πάντοτε, ονόλογα με το σχέδιο και

το ύφασμα, από το οποίο είναι καιμωμένο. Ιδιαίτερα στα ταξίδια και τις εκδρομές είναι απαραίτητο. Καιμωμένο από ύφασμα τα χονδρά σπάρ, φανταζι ή σκέτα, μας ζεσταίνει χωρίς να μας εμποδίζει στις κινήσεις.

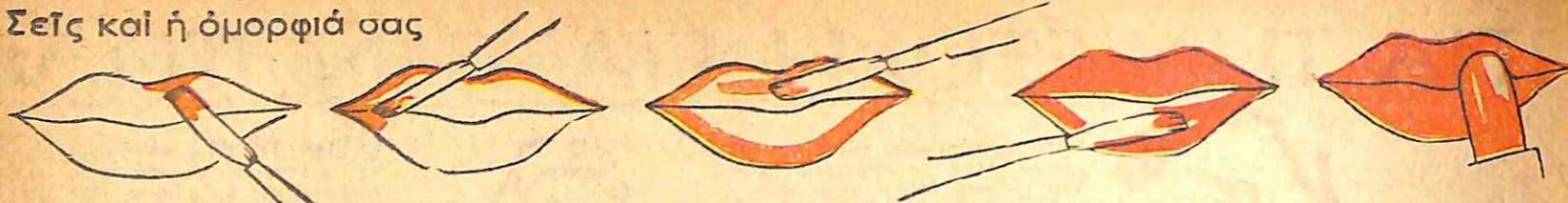
1 Ταγιέρ από καμπαντίνια αδιάδροχη. Έχει μανίκια ραγικών τρουά κάρ με μια πιά που κουμπώνει μ' ένα κουμπι αντί για μανσέτα. Η φούστα έχει ραφή στη μέση και δυο τσέπες με ρεβέρ. Η μπλούζα είναι από βιέλα.

2 Ταγιέρ από τουρντ. Η φούστα έχει ένα πλι στη μέση εμπρός. Η ζακέτα είναι μπλουζάν. Τα μανίκια ανεβαίνουν ραγικών και το εμπρός όσο και η πλάτη ενώνονται μ' αυτά σχηματίζοντας πένες. Τσέπες με ένα κουμπι.

3 Ταγιέρ με ζακέτα μακριά από ύφασμα σχέδιο ψαροκόκκαλο. Έχει χαμηλή μανικοκόλλησι και φαρδιά τρουά κάρ μανίκια. Κουμπώνει ως κάτω με τρία μεγάλα κουμπιά. Τσέπες σχιστές με ρεβέρ, μεγάλος γιαικάς και πέτα.

4 Ταγιέρ από τουρντ με ζώνη. Κουμπώνει ως επάνω με μια φάσα. Τσέπες με ρεβέρ κουμπωτά. Μανσέτα στενή.

Σεΐς και ή όμορφιά σας

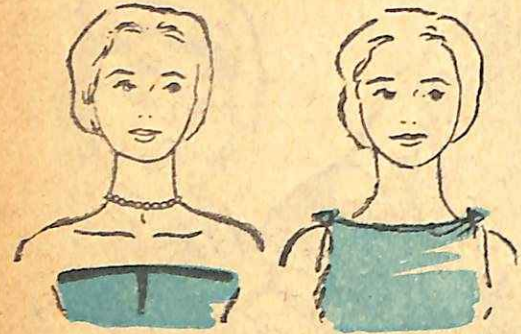
Ναί, θα χρησιμοποιήσω το ειδικό πιναλάκι, όταν βάψω τα χείλη μου. Για το επάνω θ' άρχίσω απ' το κέντρο. Για το κάτω απ' τις γωνίες.

*Αφού σχεδιάσω το περίγραμμα, θα τελειώσω το βάψιμο με το κραγιόν. Για να μην είναι λιπαρά τα χείλη, τα στεγνώνω με ξυλόδαμακα.

Ναί, θέλω να είμαι όμορφα

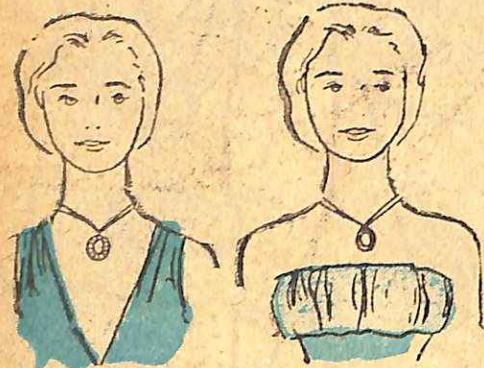
ΓΟ «ΠΙΣΤΕΥΩ» ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΟΜΟΡΦΗ

ΑΡΚΕΙ να πητε με πεποίθησι αυτή τη φράσι και θα έχετε κάνει το πρώτο βήμα. Το μικρό, όμως, αυτό «ναί» πρέπει να το ακολουθήσουν άλλα, πιο αποφασιστικά: «Ναί», θα αξιοποιήσω τα χείλη μου, βάφοντάς τα με υπομονή. «Ναί», θα τονίσω τα μάτια μου, διατηρώντας όμως τη νεανικότητα και τη φρεσκάδα του προσώπου μου. «Ναί», θα διαλέξω προσεκτικά το χτένισμά μου. Και τέλος: «Όχι», δεν θα γίνωμαι γελοία φορώντας παράξενα στολίδια, δεν θα τονίζω τα έλαττώματά μου αντιγράφοντας τα φορέματα που πηγαίνουν στις φιλένδες μου. Μ' ένα λόγo, θα ξέρω να διακρίνω τα «ναί» από τα «όχι».

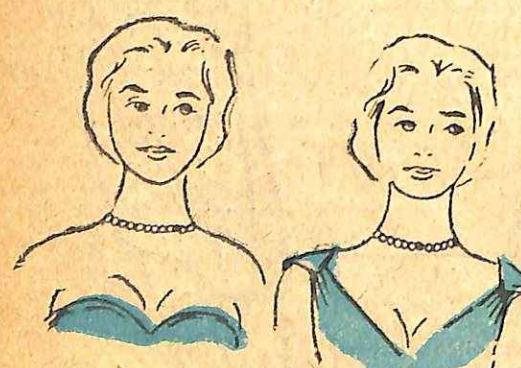
*Όχι, δεν θα διαλέξω τόσο ανοιχτά φορέματα αν έχω λίγο άσχημο ντεκολτέ.

Ναί, θα προτιμήσω τα όμορφα και καλοφτιαγμένα φορέματα, αλλά πολύ κλειστά.

*Όχι, αν το στήθος μου είναι μικρό, θα αποφεύγω έντελώς τα μύτερά ντεκολτέ.

Ναί, θα διαλέξω ένα φόρεμα με σουρωτή φάσα ή με ένα μεγάλο όμορφο φιδόγκo.

*Όχι, αν έχω μεγάλο στήθος θα αποφεύγω με κάθε τρόπο τα στράπλες φορέματα.

Ναί, θα προτιμήσω αυτού του είδους τα ντεκολτέ, που μένουν πολύ κομψά.

*Όχι, αν τα μαλλιά μου είναι μακριά, δεν θα τ' άφήσω ριχτά να πέφτουν πάνω στους ώμους μου.

*Όχι, αν είναι κοντά δεν θα τ' άφήσω έτσι ακατάστατα, όταν πηγαίνω σε κομμωτή γιορτή.

Ναί, αν δεν έχω καιρό να πάω στο κομμωτήριο, θα βάλω έτοιμο σινιόν που είναι κατάλληλο.

*Όχι, αν έχω «σπανιό-λικο» τύπο, δεν θα πάω να χορεύω φορώντας κρεμαστούς χαλκάδες.

*Όχι, αν έχω ρομαντικό τύπο, δεν θα φορέσω μια κρυά σκουλαρίκια, που με δείχνουν εξέζητημένη.

Ναί, θα προτιμήσω απλά σκουλαρίκια που δεν είναι χτυπητά και εξέζητημένα όπως άλλα.

*Όχι, δεν θ' άφήσω τα φρύδια μου έτσι άπειροποίητα. Για να τα ζωγραφίσω «στερα με το κραγιόνι. Θα γίνω γελοία. Ναί, θα τους δώσω ένα κανονικό σχήμα, βγάζοντας ώριμες τριχες με το τσιμπάκι και θα τα καθαρίσω ύστερα προσεκτικά με το βουρτσάκι μου.

Ναί, θα χτενιστώ έτσι γιατί έχω μακρύ πρόσωπο. Θα αποφεύγω λοιπόν τα πολύ κοντά μαλλιά.

Ναί, αν το πρόσωπό μου είναι πολύ πλατύ, θα φροντίσω να ρίξω δυο τούφες πάνω στο μέτωπό μου.

Ναί, αν έχω μακριά μύτη θα φέρω τα μαλλιά προς τα εμπρός. Έτσι θα καλύψω αυτό το ελάττωμα.

Ναί, αν είμαι ψηλή και με μακρύ λαιμό, θα φορέσω ένα τριπλό καλιέ γύρω - γύρω απ' το λαιμό μου.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΥΝΑΜΕ ΤΑ ΜΩΡΑ;

Οί παλιές και οί σύγχρονες άντιλήψεις τής έπιστήμης

ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ μου ήρθε να κουβεντιάσουμε. Ήταν κάπως στενοχωρημένη. Ή κόρη της είχε αποκτήσει πριν λίγες ήμέρες το πρώτο της παιδάκι. Μόλις έγύρισε από την κλινική είχε με τη μητέρα της την πρώτη διαφωνία για το μέγεθος του μωρού.

— Πώς θαρῶ, μην άρχισης να το κουνάς, του κάνεις κακό. Οί γιατροί απαγορεύουν να κουνάμε τα μωρά, λέει ή γιαγιά, που ξέρεi από τα δικά της παιδιά, πως δεν έπρεπε να τα νουνορίζη.

— Μα ό γιατρός μου είπε να το κουνάω, άπαντά ή νεαρή μητέρα. Και να το παίρνω και στην άγκαλιά μου και να το φιλάω.

— Άκου, άκου, διαισθάνεται ή γιαγιά. Να το φιλάς να το γεμίζης μικρόδια...

Και ή διαφωνία συνεχιζόταν και ή κάθε μια δέ μπορούσε να καταλάβη την άλλη. Ή γειτόνισσά μου έχει γεννηθῆ το 1905 και την πρώτη κόρη της τη σημερινή καινούργια μητέρα, την έγέννησε το 1931.

Οί γιατροί, έπηρεασμένοι από τα τότε συμπεράσματά τους, άπαγόρευαν κάθε έπαφή με τα μωρά, προς χάριν τής υγείας και τής αναταραχής του παιδιού.

Όπως κάθε άλλη εκδήλωση τής ζωής, έτσι και το μέγεθος του μωρού και του παιδιού γύρω στα 1920, πέρασε από μεγάλες αλλαγές. Συνήθειες και κανόνες αιώνων πετάχθηκαν στην άκρη σαν άχρηστο και βλαβερό υλικό. Το κούνισμα, το κράτημα στην άγκαλιά, ή τρυφερότης και το χάδι, θεωρήθηκαν ύπερῶνα για πολλά έλαττώματα του παιδιού. Το έκαναν έγωϊστικό, άπαιτητικό, και το εξοστράκισαν από τη μητέρα τόσο, ώστε να χάνη την πρωτοβουλία του και την ικανότητα ενεργείας σε όλη του τη ζωή.

Και όλες αυτές οί παλιές πιές, συνήθειες, άντικαταστάθηκαν με άλλους κανόνες υγιεινής και με μια άυστηρότατη καταινομή τής ήμερας του παιδιού. Το φαγητό σε ώρισμένες ώρες, ό ύπνος το ίδιο. Το άλλαγμα έπίσης. Όλα ίδια, για όλα τα παιδιά, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψη, ότι κάθε παιδί έχει δικό του ορμονισμό και δικό του χαρακτήρα, άς είναι και μωρό. Το ένστικτο, που είναι ή βάση του χαρακτήρα, είναι διάφορο σε κάθε παιδί, σε κάθε άτομο. Και αυτές οί διαφορές δημιουργούν την ανάγκη μιας άλλης, κάθε φορά, συμπεριφοράς μας.

Στα καινούρια και στις κλινικές όπου γίνονται οί τακετοί, οί κανόνες του 1920 ισχύουν άκόμη. Το μωρό μπαίνει σε ένα κοινό θάλαμο με όλα τα μωρά. Το άλλάζουν, το πάνε στη μητέρα για θηλάσιμό, πάντα σε ώρισμένες ώρες, και μετά το βάζουν στο κρεβάτι του και μένει εκεί είτε είναι ήσυχο είτε κλαίει.

Η ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Έπειτα από κομμωτή δεκαοία ήμέρες ή μητέρα και το μωρό πάνε σπίτι τους. Πρέπει, λοιπόν, να κρατηθῇ αυτή ή σειρά και στο σπίτι. Οί σημερινοί γιατροί λένε «όχι». Όπως έπαψαν πια να πιστεύουν ότι το παιδί, κλεισμένο σε σχολείο, μακριά από την οικογένεια του γίνεται καλός άνθρωπος. Έτσι έπαψαν να πιστεύουν, για την ώρα τουλάχιστον, και στη μηχανική αυτή άγωγή του μωρού.

Φαίνεται πράγματι, ότι το κούνισμα του μωρού είτε στην κούνια είτε στην άγκαλιά έχει ευνογητική επίδραση, φυσική και ψυχολογική. Έύκολα καταλαβαίνουμε ότι στο ρυθμικό αυτό κούνισμα, το μωρό βρίσκει μιάν ευναίσθησι, ένα άισθημα χαράς. Μήπως ή κίνηση αυτή του θυμίζει τις κινήσεις του μέσα στη μήτρα τής μητέρας; Μήπως έχει ήδη το ένστικτο τής ισοροπίας; Όλες οί υποθέσεις επιτόπονται και πιο πολύ αν ληθῇ υπ' όψη ότι τα όργανα τής ισοροπίας εμφανίζονται στο έμβρυο ένωρίτατα, πριν ακόμα γίνη ένδο μήκος.

Έκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι δεν πρέπει να άισθάνεται τον έαυτό του άπομονωμένο, φαίνεται δέ ότι μέσα στο θολό άκόμη μυστικό του, νοιώθει άρκετά έντονα ένα άίσθημα έγκαταλείψεως και γι' αυτό, άρχίζει άμέσως τις φωνές.

Άκόμα και αν κουνάμε το μωρό με ένα μηχανικό τρόπο οίονδηποτε, πάλι δεν ικανοποιούμε την ανάγκη τής συντροφιάς και τής παρουσίας μας. Ίσως του δώσουμε τη χαρά τής ρυθμικής κινήσεως, όμως θα του λείπη ή άπόλυτη ικανοποίηση που άισθάνεται από τη άμεση σωματική έπαφή προς τη μητέρα, που είναι τώρα πια βέβαιο ότι το βοηθά να άναπτύξη ήρεμο και ισορροπημένο χαρακτήρα.

ΧΑΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Και ό φόβος των μικροβίων έπέρασε πια σε δεύτερη σειρά, ίσως γιατί τώρα έχουμε τόσο αντιβιοτικά, που τα καταπλημμυρνά σε μεγάλο βαθμό. Μπορούμε και πρέπει να το κρατάμε, να το παίζουμε, να το κυλάμε στον κήπο, όχι βέβαια στο χώμα, αλλά πάνω σε μια κουβέρτα, σε μια καθαρή κουβέρτα. Χάδια και παιχνίδια είναι τόσο άπαραίτητα για μια καινο-

νική ψυχική και σωματική ανάπτυξη όσο και οι θερμίδες και οί βιταμίνες.

Αν και δεν ξέρουμε τί και πως άισθάνεται ακριβώς ένα μωρό, έχει εξακριβωθῇ ότι τα μωρά που μεγαλώνουν με τους παλαιούς άυστηρούς κανόνες υγιεινής χωρίς χαρά, τρυφερότητα και έπαφή με τους γονείς όχι μόνο δέ μεγαλώνουν σωματικά όσο πρέπει, αλλά ύστερα από πνευματικά και ψυχικά άπέναντι στο παιδί που είχαν την τρυφερότητα των μεγάλων.

Έκτος από το ένστικτο του μωρού ύπoρχε άκόμα ένα ένστικτο. Το ένστικτο τής μητέρας. Όλοι τής λένε: για το καλό του παιδιού μην το κουνάς, μην το πιάνης, μην το σέρνης μαζί σου. Το ένστικτο τής άμως τῇ σπρώχνει στα άντίθετα. Τί πρέπει να κάνει λοιπόν; Οί περισσότερες σφίγγουν την καρδιά τους, θέλουν να ώφελήσουν το παιδί, θέλουν να δείξουν πώς είναι πολιτισμένες και όχι πρωτόγονες και άκολουθούν τα διάφορα αυτά μη και μη. Και όμως οί Έσκιμώδες, οί μαύρες κουβαλάνε άκόμα τα μωρά τους στην πλάτη τους. Και μη ξεχνάμε ότι οί θερμοί και οί συνήθειες που έζησαν αιώνας και αιώνας είναι συνήθως άκατάλυτα πράγματα και γι' αυτό και υπάρχουν πάντα. Και έτσι φάσαμε πάλι στο να διατάζουν οί Άμερικανοί γιατροί να κρατά ή μητέρα το μωρό στην άγκαλιά της και να τῇ σφίγγη και να το φιλά έλεύθερα.

Όμως έπειδή κάθε ύπερβολή θλάπτει και στα χάδια πρέπει να μπαίνει κάποιο μέτρο κάποια σειρά. Ή πειθαρχία πρέπει να διδάχῃ στο παιδί από τη βρεφική ηλικία, αυτό όμως είναι μια άλλη ιστορία, ένα άλλο θέμα.

ΕΡΙΑΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Τό Μυστικό μου... ποιά είναι;

Τό καταπληκτικό
ΧΡΩΜΟ - ΣΑΜΠΟΥΑΝ
Palette

Με τό "Παλέτ", έπέτυχα εύκολα:

- * Νά λούζω καί νά μακιγιάρω ταυτόχρονα τό μαλλιά μου.
- * Νά τούς δίνω τό φυσικό τους χρώμα ή μιά ανάλογη μοντέρνα απόχρωση.
- * Νά καλύπτω διακριτικά τίς άσπρες τρίχες.
- * Νά διατηρώ τό μαλλιά μου πάντα νεανικά, ώραϊα καί λαμπερά.

Εντυπώ οδοντία έλληνοιστι άποστέλλονται δωρεάν.

Αποκλ. Αντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Αθήναι Νίκης 9 Τηλ 25 739

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Και σέ τιμές ευκαιρίας

Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Αγίου Μάρκου 1 καί Κο-
λοκοτρώνη Γωνία.

Νευρολόγος-Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου
46, Γωνία Χαρ. Τοικούπη.
αριθ τηλεφ 614 620

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΡΙΖΙΚΗ ΧΑΝΔΑΥΝΟΣ

ΛΟΥΙΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΖΩ

ΣΥΣΤΕΛΑΙΣΤ-ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΗ

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ-ΚΡΕΑΤΟΣΕΛΙΣ

ΕΡΜΟΥ 51

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατρός
Μαιευτήρ Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' έκάστην 9-12, 5-7
ώσ καί επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τοικούπη 113 Τηλ. 613.610

Κοινωνίες

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

με φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

Τό καλύτερο

ΑΥΤΟΜΑΤΟ

ήλεκτρισμό είδηρο

MORPHY-RICHARDS

Πωλείται σέ όλα τά καλά καταστήματα

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Μ. & Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ & Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 - ΤΗΛ. 39-053

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 - ΤΗΛ. 23-46

"ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΥΓΙΕΙΝΟΤΕΡΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ,"

Ένα βιβλίο με τά «μυστικά τής υγείας»

ΒΙΕΝΝΗ, Νοέμβριος. Στην Ελλάδα είμαστε πολ-
λὺ καλά πληροφορημένοι γιά
τήν θρεπτικότητα του κάθε λα-
χανικού καί κάθε φρούτου, θερ-
μίδες, βιταμίνες, πρωτεΐνες, τά
παίζουμε στά δαχτυλά, θαρρὺ
δὲν ὑπάρχει πιά καμμία νοικο-
κυρά πού ν' άγνοή τί θά πρέ-
πει νά προτιμᾷ ἀπὸ τὸ κάθε
φαγητόσμου είδος.

Ένα βιβλίο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
θέματος θά μᾶς ἔλεγε τίποτα
τὸ άγνωστό; Έγινε λόγος ἔ-
δῶ, στή Βιέννη, γιά τὸ βιβλίο
τοῦ κ. Χένρικες «Νὰ ζήσουμε
υγιεινότερα, καλύτερα καί πε-
ρισσότερο!». Ἀς τὸ ξεφυλλί-
σουμε.

Στὸ πρῶτο μέρος ἀσχολεί-
ται σὸ νά μᾶς ἀποδείξη ὅτι
ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι τῆς μοί-
ρας. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἵμαστε ὑ-
πεύθυνοι γιά τίς ἀσθενείας μας.
Ἀπλούστατα, πρέπει νά ξέρου-
με νά προφυλάγουμε ἀπὸ
ὀρισμένα βασικά παραστρατή-
ματα, ἅς τὰ πούμε. Τὸ νά προ-
λάβουμε τὴν ἀσθένεια εἶναι προ-
τιμότερο ἀπὸ τὸ νά τρέχουμε
νὰ ἰαθούμε. Τὸ ἐνστικτο τῆς ὑ-
γείας πρέπει νά ἔχουμε, λέγει,
τὸ ὅποιο δυστυχῶς τὸ ἀφῆρε-
σε ὁ πολιτισμός ἀπὸ τὸν ἀν-
θρώπο. Τελειώνει τὸ πρῶτο μέ-
ρος μὲ τὸ νά μᾶς ἐμπιστευθῇ
τὸ «μυστικὸ τῆς υγείας». Εἴ-
ναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀρμόζουσα τροφή, μὲ ἑ-
να λογικὸ «πίνειν» καί τακτικὴ
χώνευσις.

Ἡ σωστὴ ἀναπνοή, ὅσο εἴ-
ναι δυνατόν στὸν καθαρὸ ἀέρα.

Ἡ σωστὴ κίνηση. Ἡ λογι-
κὴ γυμναστική.

Ἡ πρέπουσα περιποίησης
τοῦ σώματος. Νά μὴν ξεχνου-
με τὸ μασάζ.

Ὅσα πρέπει φορέματα. Οὐ-
τε νά στενοχωρῆται, οὔτε νά
κρυώνει τὸ σῶμα.

Υγιεινὴ κατοικία.

Πλησιέστερα πρὸς τὴ φύσι.
Λογικὴ ἐργασία. Ὅχι φορ-
τος ἐργασίας. Ὑπνος, ἐργασία
καί ἐλεύθερος καιρὸς νά ἑναρ-
μονίζονται.

Τὸ δεύτερο μέρος τοῦ βιβλί-
ου ἀσχολεῖται μὲ τὸ τρώγειν
καί τὸ πίνειν.

Λοιπόν, μὲ δυὸ λόγια: Τρώ-
τε καί πίνετε ὅσο σᾶς χρειά-
ζεται. Νά μὴν τρώτε ὀλοένα. Οἱ
ὥρες τοῦ τρώγειν πρέπει νά εἴ-
ναι ἀκριβεῖς. Καί νά πίνετε ἀρ-
κετὰ πρὸ τοῦ γεύματος καί ἀρ-
κετὰ μετὰ τὸ γεῦμα. Ἀμέσως
μετὰ ἡ πρὶν ἀπὸ τὸ γεῦμα εἴ-
ναι κακὸ γιά τὴ χώνευσις. Τὸ
τρώγειν καί τὸ πίνειν δὲν πρέ-
πει νά εἶναι διασπαστικά. Ἐπίσης
δὲν πρέπει νά εἶναι οὔτε πολὺ
κρύα, οὔτε πολὺ ζεστά. Οὔτε
ἐπίσης πολλὰ εἶδη μαζί. Τὸ
μυστὸ τῆς τροφῆς πρέπει νά τὸ
ἀποτελεῖν τὰ φρούτα καί τὰ
λαχανικά. Νά προτιμᾷτε τὰ
φρούτα καί τὰ λαχανικά πού
μᾶς δίνει ἡ κάθε ἐποχὴ. Ἐ-
στὶ θ' ἀποφεύγουμε τὴν «κα-
ταστροφὴ» τοῦ φρούτου, τὸ
βράσιμο. Ὡς λαχανικά, ὅσο
γίνεται. Καί πίνετε ὅσο γίνε-
ται χυμὸ λαχανικῶν καί φρού-
των. Ποτὲ μὴν τρώτε κονσερ-
βες, ὅσο γίνεται ποτέ. Προτι-
μᾷτε τὸ μέλι, ὅπου γίνεται, ἀν-
τὶ γιά τὴ ζάχαρη. Προτιμᾷτε

ένα λεπτὸ πρόβλημα μὲ κολλοειδῆ ἐπιστημονικὴ σημασία, πού ἂν δὲν ἀντιμετωπισθῇ μὲ λίγη
φρόνησι θά μπορούσε νά κλονίσῃ ἀπ' τὰ θεμέλια τὸ κοινωνικὸ κῦτταρο πού λέγεται: ἄνθρωπο

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΔΡΙ-
ΚΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥΣ

Τοῦ συνεργάτου μας ἱατροῦ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«... Καί ὁ Θεὸς εἶπε: Δὲν εἶναι καλὸ
ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι μόνος... Θὰ τοῦ
κάμω ἕνα σύντροφο ὅμοιον μὲ αὐ-
τόν...» Καί ὁ Θεὸς ἔκαμε τὴ γυναι-
κα καί τὴν ἔφερε στὸν ἄνδρα...
Καί ὁ ἄνδρας εἶπε: «Αὐτὴ ἐδῶ εἴ-
ναι ὅσπουν ἐκ τῶν ὁσῶν μου καί
σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου...»

γεί τὴ βιολογικὴ ἱκανότητα ἀναπαραγω-
γῆς τοῦ ἀνθρώπου καί κυρίως τὴν κύρια
βιολογικὴ ἰδιότητα τοῦ ἀνδρός. Τὴν ἰδι-
ότητα ἐκείνη πού τοῦ δίνει τὴν ἴδια του
τὴν ἀνδρική ὑπόστασι στὰ μάτια τοῦ ἄλ-
λου φύλου καί τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν ἰδιό-
τητα τοῦ κύριου συμπαίκτη στὴν ὑπόθε-
σι τῆς ὑπάρξεως καί τῆς διακρίσεως τοῦ
ἀνθρώπινου γένους. Τὴν ἰδιότητα μὲ δυὸ
λόγια πού εἶναι βασικὴ γὰ τὴ συγκρότη-
τὴν ἀρμονικὴ διατήρησι τῆς ζωῆς τῆς οἰ-
κογενείας.

ΠΙΝ ἀπὸ δυὸ χρόνια πρὶν τοῦ γάμου
δυὸ ἄρθρα με θέμα τὴ γυναικεία ψυ-
χρότητα. Τὸ πρῶτο γιά τὴν ἀνδρική ἀνι-
κανότητα ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητο συμπλή-
ρωμά τους καί ἐνδιαφέρει ὅπως καί τὰ
πρῶτα, ἐξ ἴσου τίς ἀναγνώστριες καί τοὺς
ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ. Κι' αὐτὸ γι-
ατί ἡ ἀνικανότητα, ὅπως καί ἡ ψυχρότητα,
ἀποτελοῦν μιά «ἀναπηρία» ἢ μιά «νόσος»
πού εἶναι πολὺ πλεονεχία διαδεδομένη καί
πού ἀντανάστα κατ' εὐθείαν ἐπάνω στὸ
κοινωνικὸ κῦτταρο τοῦ σημερινοῦ κόσμου
—στὸ ἀνδρὸ γυνὸ δηλοῦν. Ἡ ἀνικανότητα
πρὸ πάντων μὲ τὰ ποικίλα συμπλέγματα
κατωτέρω τῆς πού προκαλεῖ στὸν ἄνδρα
καί με τοὺς ποικίλους ἠθικούς, σωματι-
κοὺς καί ψυχικοὺς ἀντικειμένους πού δημι-
ουργεῖ στὴ γυναίκα, ἀποτελεῖ ἕνα κοινω-
νικὸ πρόβλημα σήμερα, πού τὸ ποσοστὸ
τῶν «ἀνικανῶν» ποσοδικά ἢ ὀριστικά φθά-
νει τὸ 50% τοῦ συνόλου τῶν ἀνδρῶν. Τὰ
πρόβλημα ὅμως αὐτὸ εἶναι ἀπατηλὸ. Στὴν
οὐσία του δὲν ὑπάρχει γιὰτὶ ἀκριβῶς δὲν
ὑπάρχει πῶνα ἀπὸ 5% ἀληθινὴ ἀνικανό-
τητα. Τὰ ὑπόλοιπα 45% εἶναι «ψεύδι-
κες» ἀνικανότητες πού μιά κατὰλληλη
ἀγωγή μπορεῖ νὰ τίς θεραπεύσῃ. Καί ἄ-
κοιδᾶς, αὐτῆς τῆς παρηγορίας προσπίπτει,
ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐνημέρωσι, θέλωμε νά γίνῃ
κρυφὸς τὸ ἄρθρο μας σ' αὐτὸ τὸ φύλλο.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τοῦ ἔχω πάρει σχε-
τικὰ μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶναι πολ-
λά. Οἱ περιπτώσεις πού ὁ ἴδιος
ὡς γιαιτρός, ἔχω συναντήσει ἐπί-
σης πολλές. Τὰ εἶναι περιοδικὰ,
πού ἔχουν σπῆλινες ὑγιεινῆς καί κυρίως ἑ-
κείνα πού ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικά μὲ
τὴν ἐκλόικευσί τῶν μέτρων τῆς ὑγιεινῆς
καί με τὴν ἐνημέρωσι πᾶνω στὰ πῖο ζων-
τανὰ ζητήματα ὑγείας πού ἀπασχολοῦν τὸν
κόσμο, γεμίζουν κάθε τόσο τίς σελίδες
τους μὲ τὸ λεπτὸ αὐτὸ ζήτημα καί δίνουν
ὅλες τίς πληροφορίες καί τίς συμβουλές
πού κρίνουν ἀπαραίτητες. Βιβλία πολλὰ
καί ποικίλα κυκλοφοροῦν μὲ τίτλο τὴ λέ-
ξι «Ανικανότης» καί περιεχόμενο ἀνάλο-
γο μὲ τίς προθέσεις καί τὴν ἱκανότητα
τοῦ συγγραφέα. Τὸ θέμα διεγείρει παγ-
τοῦ, ὅχι μόνο τὴ φαντασία, ἀλλὰ καί τίς
ἀνησυχίες τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ὅλοι,
ἄνδρες καί γυναῖκες, ποῖος λίγο ποῖος πολ-
λὸ, τρώμεν γιά μιά φορά στὴ ζωὴ τους.
Δίκαια ἢ ἄδικα, ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ αὐτῆς
τῆς ἀρρώστειας ἢ ἀναπηρίας...

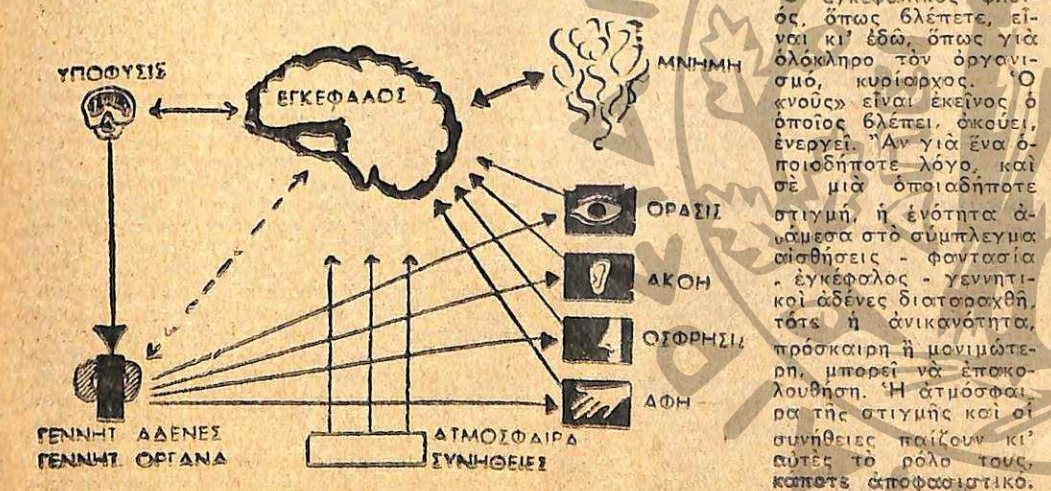
Μιάς ἀρρώστειας, πού ὅσο διαρκεῖ, φέρ-
νει σὲ ἀπόγνωσι καί ὁδηγεῖ σὲ μιά ζωὴ
γεμάτη μελαγχολία, κατάθλιψι, ἀγωνία κι'
ἀπελπισία... Γιατί ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ θί-

Εἶναι ἀληθεια 50% οἱ περιπτώσεις;

Ὅλες καί ὅλοι, ξέρομε, ξέρετε, πὼς
ὑπάρχει ἕνα πρόβλημα ἀνδρικής ἀνικανό-
τητος ὅπως καί γυναικείας ψυχρότητας,
πού κυριαρχεῖ τυραννικά στὴ ζωὴ τῶν ἀν-
θρώπων ὅπου καί ὅταν ὑπάρχῃ, κι' ἂς λέ-
γεται πάντοτε ἐμπιστευτικὰ «στ' αὐτὴ» ἢ
καί μεταξὺ μας «πρὸς Θεοῦ...»
Ὅταν ἡ ζωὴ τοῦ ὁρῶμε καί τῆς ἡμέ-
ρας σβύσῃ, ὅταν τὰ παραπετάσματα πέ-
σουν μπροστὰ στίς πόρτες τῶν ζευγαριῶν
ἢ τῶν ἀτόμων καί ὅλα τὰ καλὺμν ὁ ψίθυ-
ρος, ἡ σιωπὴ καί ἡ πολὺ στενὰ ἰδιωτικὴ
ζωὴ τους, τότε γιά ἕνα μεγάλο ποσοστὸ
ἀπὸ αὐτὰ ξεπροβάλλει τυραννικὸ, ἐφιαλ-
τικὸ, τὸ πρόβλημα μιάς ἀναπηρίας πού
ἂν δὲν ἀντιμετωπισθῇ καλὰ καί φρονιμᾶ,
μπορεῖ νά κλονίσῃ θεμελιωδῶς τὴ ζωὴ, τὴν
οἰκογένεια, τὴν εὐτυχία καί τὴ χαρὰ...
Ἐκτός ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς ἡμέρας, ἀπὸ
τὸ καθημέρα καί καθησπέρα, ἀπὸ τίς ὑ-
ποθέσεις, τὸ θόρυβο, τίς διεκδικήσεις, τίς
σχέσεις, τοὺς χοροὺς στὰ κέντρα καί τὴ
μάσκα τῆς «κοινωνικότητας», ὑπάρχει καί
μια ἄλλη ζωὴ, ἡ στενὴ ζωὴ τοῦ ζευγα-
ριοῦ, αὐτὴ ἡ ζωὴ πού δωροῦνται ἀπὸ τὸ
Θεὸ καί εὐλογηθῇ ἀπὸ αὐτόν, ἡ ζωὴ ἢ

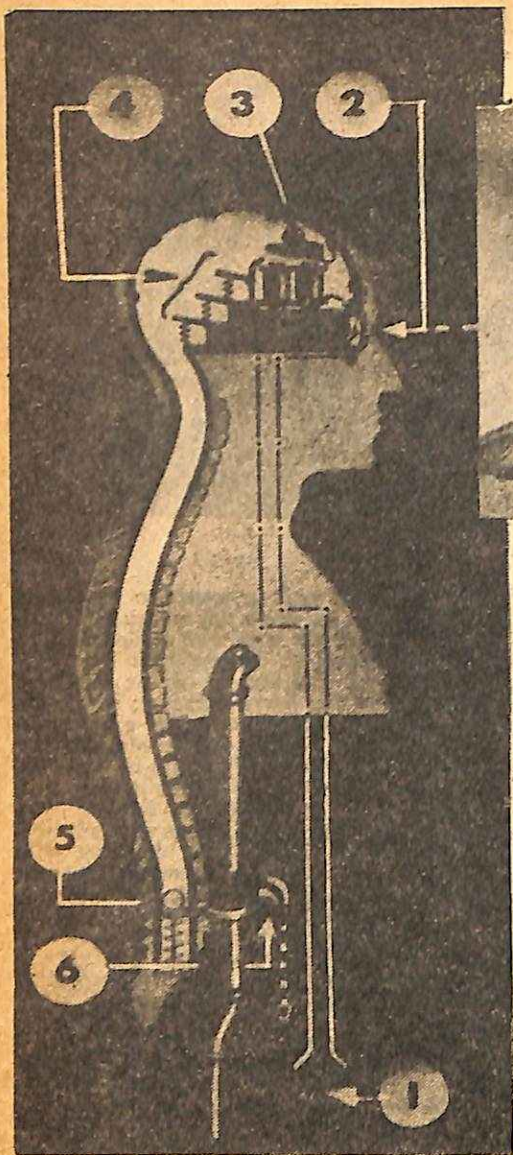
Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΓΕΡΣΙ

■ Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι εἴτε πραγματικῶν ἐντυπώσεων (ὀπτικῶν, ἀκουστικῶν, ὀσφρητικῶν, ἀπτικῶν) εἴτε φανταστικῶν (ἀναπαράστασις — μνήμη) καί διὰ μέσου τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐγκεφαλοῦ καί τῆς ὑποφύσεως, ἐρεθίζονται οἱ γεννητικὸι ὁδοί, πού με τὴ σειρά τους ἐναισθητοποιοῦν πῖο πολὺ τὸ νευρικὸ σύστημα πρὸς τίς αἰσθήσεις καί τὴ φαντασία.

— Μὰ ἀληθεια... εἶναι συχνὰ φαινόμε-
νο γιαιτρός, αὐτὴ ἡ ἀρρώστεια; μὲ σωστῶ-
σε τίς προάλλες μιά κυρία πού εἶχε ἔλ-
θει μαζί μὲ τὸν ἄντρα τῆς γιά νά μὲ συ-
μβουλευθῶν... Εἶναι τόσο συχνὴ ὅσο λέ-
γεται; Κι' ἂν εἶναι ἐπὶ πού ὀφείναι αὐ-
τὸ;...
Ἡ ἀπάντησι δὲν εἶναι ἀπλή... Ἀν λο-
γαρίσουμε καί τίς πρόσκαιρες μορφές,
κι' αὐτῆς γιά τίς ὁποῖες γενλόστηκαν τὰ
ζευγάρια, ἀφῶ δὲν ὑπῆρχαν ποτὲ στὴν
πραγματικότητα, τότε βέβαια μποροῦμε
νὰ φθάσουμε στὸ 50%, ἴσως καί παραπά-
νω... Ὅμως δὲν ἔχει εἶσι τὸ πρᾶγμα...
Δὲ μποροῦμε νά πούμε «ἀνικανότητα» μιά
ἀρρώστεια ἢ ἕνα ψυχικὸ πρᾶγμα καί οὔτε
νὰ λογαρίσουμε σὰν τέτοια τὴ μὴ ἀν-
ταρκτικὴ σὲ παρῶντες σὲ πᾶσα τὴν ἰ-
διοσυγκρασία καί τὴν ηλικία, ἀπαίτησεις
... Χρειάζεται προσοχὴ γιά τὸ πού μπο-
ροῦμε νὰ μετᾶσουμε γιά ἀνικανότητα.
Ὅμως εἵμαστε μέρα, ἂν δάλομε ἕνα
ποσοστὸ 25-30%, μὲσα φυσικά καί τίς
πρόκαιρες, πού διακοῦν κάπως ὥστε νά
δημιουργοῦν κατὰστασι...

ΓΥΡΙΣΤΕ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

● Πού οφείλεται το μεγάλο αυτό ποσοστό; Μά... υπάρχει κι' εδώ ο πολιτισμός, αυτός ο μεγάλος φταίχτης.

ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΖΩΗΣ

Ο πολιτισμός; Θα με ρωτήσετε. Μά αυτός ίσα - ίσα, θα έπρεπε να έχη ελαττώσει τις περιπτώσεις αυτές, θεραπεύοντας τις αρρώστιες που προκαλούν την ανικανότητα και αποκλείοντας τα ψυχικά σόκ ύστερα από την τόσο στενή επαφή των δύο «φύλων» που εδημιούργησε ο σύγχρονος τρόπος ζωής. Ναι. Αυτή είναι η μία, η ευνόηκη και ευεργετική πλευρά. Υπάρχει όμως και η άλλη, η αρνητική συνέπεια. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής έκαμε πολύ ευαίσθητο και εύκολοπροσβλητό το νευρικό σύστημα του ανθρώπου, ενώ συγχρόνως αύξησε κατά πολύ τις αιτίες της νευρικής και ορμονικής εξαντλήσεως. Αφ' όσον που καλλιεργήσε ένα σώρο διαστροφές μειωτικές του ανδρισμού με μείωση και της ανδρικής ικανότητας. Ύστερα, ο πολιτισμός έκανε τον άνθρωπο πιο εκλεπτισμένο με το πρωτόγονο αίσθημα άρκετα μειωμένο. Έτσι για να φθάσει στην τελείωση της σέξ έπαφής ο άνθρωπος χρειάζεται άπειρες αντικειμενικές και υποκειμενικές προϋποθέσεις και όταν μερικές από αυτές δεν υπάρχουν, ο σκοπός δε φθάνει στο τέλος του... Ακριβώς, εκεί στη μη εκπλήρωση των προϋποθέσεων αυτήν οφείλεται ένα μεγάλο ποσοστό των σέξ ανικανότητων...

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΠΟΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ;

1. Η ανικανότητα μπορεί να παρουσιασθή στον άνδρα απ' αρχής ή μεταγενέ-

στερα. Όταν λέμε «απ' αρχής» εννοούμε τις περιπτώσεις που δεν καταρθάνουν ποτέ, ούτε μία φορά, την εκτέλεση της σεξουαλικής επαφής. Μεταγενέστερη είναι η ανικανότητα που εγκαθίσταται βραδύτερα σε ένα ικανόν προηγούμενος άνδρα.

2. Η ανικανότητα μπορεί να είναι πρόσκαιρη ή οριστική. Στις 85% των περιπτώσεων πρόκειται για πρόσκαιρη ανικανότητα, που υποχωρεί μετά από άλλοτε άλλο χρονικό διάστημα.

3. Μπορεί να είναι ολική ή μερική ανικανότητα με το αν αφορά παντελή έλλειψη επιθυμίας ή μόνον μερική αδυναμία περπατώσεως μίας φυσιολογικής σεξουαλικής επαφής, η οποία διακρίνεται σε κάποιο από τα στάδια της. Η ολική ανικανότητας αφορά μόνον το 1—2% των περιπτώσεων, οφείλεται δε σε πλήρη ανεπάρκεια ή ατροφία των γεννητικών αδένων.

● Η μερική ανικανότητα μπορεί να αφορά: — Την ένταση της επιθυμίας. Μειωμένη επιθυμία.

— Την συχνότητα. Ελάττωσις του αριθμού των δυνατών σχέσεων, πολύ κάτω του μέσου όρου που είναι παραδεκτός για κάθε ηλικία και κυρίως πολύ κάτω της συνήθους για την ιδιοσυγκρασία του ατόμου δραστηριότητας.

— Την τελειότητα της στύσεως. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ιδίως της ψευδούς ανικανότητας, πρόκειται ακριβώς για μία αδυναμία ικανοποιητικής, στύσεως ή οποία βασανίζει και κάνει ανίκανο τον πάσχοντα. Οι περισσότεροι άρρωστοι, που μας έπισκέπτονται, αυτή τη μορφή ανικανότητας παρουσιάζουν.

— Την ταχύτητα έπελεύσεως της τελικής φάσεως, η οποία μπορεί να είναι είτε πολύ πρόωρη είτε πολύ καθυστερημένη.

— Τέλος τη φυσιολογικότητα της λειτουργίας.

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΑΙΤΙΑ

Οι ανικανότητες που οφείλονται σε οργανικά αίτια είναι συνήθως ολικές και σταθερές, δεν εξαρτώνται δε από την ψυχική διάθεση του ατόμου.

Οφείλονται συνήθως:

— Σε αραίωση των γεννητικών αδένων είτε τυχαία (τραύματα - άτυχη ατυχήματα), είτε χειρουργικά για θεραπευτικούς σκοπούς (όγκοι κ.λ.π.).

— Σε νοσήματα νευρολογικά και κυρίως του νωτιαίου μυελού (παρεπληγία - νωτιαία φέσις κ.λ.π.).

— σε απλασία των γεννητικών αδένων είτε συγγενή (από γενετής), είτε απότοκο διαφόρων νοσημάτων των αδένων αυτών (όρ χιτίδες με καταστροφή του παρεγχύματος).

— σε βλάβη της υποφύσεως (όγκοι, μηνιγγίτιδες της βάσεως κ.λ.π.) ή σε μεγάλη ενδοκρινική ανεπάρκεια, είτε του θυρεοειδούς (μειοδύσμη) είτε των επινεφριδίων (νόσος του Άντισον), είτε αυτών τούτων των όρχων.

— σε διάφορα νοσήματα, και κυρίως στον διαβήτη, ο οποίος όταν δεν θεραπευθή καλά, επιφέρει σιγά - σιγά και ανικανότητα. Έδώ μπορούμε να κατατάξουμε και τις πρόσκαιρες ανικανότητες που έπασχολούσιν βαρεία νοσήματα λοιμώδη ή έλλα.

Η γενική κόπωση και η λυρική εξάντλησις μπορούν επίσης να προκαλέσουν ανικανότητα. Οι οργανικές ανικανότητες ακολουθούνται συνήθως από ελάττωσι μέσα στα όρια ενός συμπλεγματος ούστων που λέγονται 17-κετοστεροειδή. Η καταμέτρηση του ποσού των ούστων αυτών στα ούρα αποτελεί ένα σημαντικό δοκίμιο για τη διάγνωση της μορφής και τη θεραπεία της ανικανότητας.

ΟΙ ΝΕΥΡΟΨΥΧΙΚΕΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Οι μορφές αυτές της ανικανότητας είναι οι πλέον συχνές και άφορον τα 90% περίπου των περιπτώσεων που παρουσιάζονται. Η ψυχική ανικανότητα είναι η μορφή που βλέπουμε πολύ συχνά και εκείνη ακριβώς που έκμηνει ψυχικά τον πάσχοντα και τον κάνει να υποφέρει βαθύτατα, από ένα σύμπλεγμα κατωτερότητας. Είναι μορφή θεραπεύσιμος, αλλά χρειάζεται σύστημα και υπομονή για τη θεραπεία της, ακριβώς γιατί τα αίτιά της δεν είναι ούτε απλά ούτε εύκολοαποκάλυπτα.

Πρόκειται για αίτια νευροψυχικά τις περισσότερες φορές, τα οποία μόνο μία κατάλληλη και ανάλογη με την αίτια, θεραπεία μικτή μπορεί να εξουδετερώσει. Ψυχονευρικά και γενικά αίτια με άπληξη στο νευρικό και ορμονικό σύστημα και με έπασχολουσα διαταραχή αυτών.

Η ψυχική ανικανότητα έχει τσες μορφές όσα είναι και τα περιστατικά τα οποία παρουσιάζονται. Χρειάζεται βαθιά ανάλυση για την αποκάλυψη του αίτιου, είτε υπερκοπωσης είναι αυτό, είναι ένα ψυχολογικό σύμπλεγμα, από τα τσς που τόσο συχνά απαντώνται σήμερα. Όμως παρ' όλη την ποικιλία κάτω από την οποία παρουσιάζονται τα διάφορα περιστατικά μπορούμε να τα κατατάξουμε σε διάφορες κατηγορίες με άσαφή βέβαια, αλλά πάντως διακρινόμενα μεταξύ τους όρια. Μιλώντας για ψυχική ανικανότητα, που πρέπει πρώτ' απ' όλα να έχουμε υπ' όψη μας ότι είναι μία ανικανότητα που οφείλεται σε κακή λειτουργία των ανώτερων σεξουαλικών κέντρων που βρίσκονται μέσα στον έγκεφαλο. Είναι δηλαδή ύποθεσις έγκεφαλικής λειτουργίας. Τα σήματα ίσως σάς βοηθήσουν να καταλάβετε καλύτερα τί θέλω να σάς πω μ' αυτό.

1. Ο φόβος και το άγχος ενωμένα μαζί και υπερδεμένα είναι η κυριότερη από τις αιτίες της ψυχικής ανικανότητας. Η αγχώδης αυτή μορφή που θα μπορούσαμε να την πούμε και σεξουαλική νευρασθένεια, είναι η πιο συνήθης από όσες βλέπουμε. Αρχίζει με τον φόβο και έπασχολούει το άγχος, το οποίο με τη σειρά του ενισχύει και έπιτείνει τον φόβο. Για να γίνει όμως, για να εγκατασταθή το σύμπλεγμα φόβος - άγχος χρειάζεται ένα έδαφος νευρικό ευαίσθητο και διαταραγμένο. Χωρίς αυτό μία τυχαία π.χ. και έπεισοδιακή αδυναμία σέξ - επαφής δε μπορεί να δημιουργήση άγχος και κατάσται ανικανότητας. Ένα ίσοροπτημένο νευροψυχικά άτομο έρμηνεύει μία τέτοια τυχαία σύμπτωση λογικά και δεν πανικοβάλλεται, ούτε το πιάνει ο φόβος για την έρχόμενη φορά. Έπεται, ένα ίσοροπτημένο άτομο, αντιμετώπιζει σωστά και λογικά το φόβο μίας μολύνσεως από νόσημα

και δεν υποτάσσεται στο φόβο αυτόν ως το σημείο να του δημιουργήση ανικανότητα.

Στη βάση λοιπόν, άτομο με κλονισμένο, άσταθε ένευροφυτικό σύστημα. Στη συνέχεια ο φόβος και το άγχος...

Φόβος όμως προς τί; Τις πιο πολλές φορές φόβος για μία ένδεχόμενη άποτυχία. Φόβος που έπτεκνείται από μία πρώτη ή προηγούμενη άποτυχία ή από την άδεξιότητα ή ανεπιτηδεότητα της συντροφιάς. Ο φόβος έπιτείνεται από μία δεύτερη άποτυχία και η αγωνία του έξευτελισμού μπροστά στα μάτια της συντροφιάς δημιουργεί, συντηρεί και έντεινει το άγχος. Το άγχος διατηράσει ακόμα περισσότερο το νευροφυτικό σύστημα και η νευρασθενική σεξουαλική ανικανότητα εγκαθίσταται μαζί με ένα σύμπλεγμα κατωτερότητας βασανιστικό.

Ο φόβος για μία άποκάλυψη από τρίτους, ο φόβος από άρρωδισια νοσήματα, ο φόβος για το ότι κάνει ένα άμώτημα (θηροκόληπτοι και πουριτανοί) είναι μερικές άλλες μορφές του ίδιου αίτιου.

2. Το αίσθημα μίας έχθρότητας, είτε ύποσυνειδητο είτε φανερό, στέκεται πολλές φορές στη βάση μίας ψυχικής ανικανότητας. Έχθρότητα προς το γυναικείο γυνικό φύλο, έχθρότητα ύποσυνειδητή προς τη συντροφή (έδώ έχουμε ανικανότητα προς μία γυναικία) έχθρότητα προς την ίδια τη σέξ - επαφή (αυτό είναι περισσότερο συννησιμένο στις γυναίκες παρά στους άνδρες) κ.λ.π. Σ' αυτήν την κατηγορία θα μπορούσαμε να κατατάξουμε και την ανικανότητα που προέρχεται από έλλειψη επιθυμίας λόγω της συνήθειας, και κυρίως στις περιπτώσεις που εύθες από την άρχη δεν υπήρξε έρωτική συμφωνία ανάμεσα στο ζευγάρι.

3. Οι ανώμαλες έρωτικές προσκολλήσεις τέλους, αποτελούν την τρίτη κατηγορία των αίτιων που έπιφέρουν ανικανότητα. Σ' αυτές κατατάσσουμε το οιδιπόδειον σύμπλεγμα, τον κρυφό έρωτα προς κάποιον άλλη γυναίκα (αυτό δυνατόν να μνή το έση συνειδητοποιήσει ούτε ο άρρωστος), τη ζήλεια, το σύμπλεγμα κατωτερότητας προς μία γυναίκα «άνωτερη» κοινωνικά και πνευματικά όπως πιστεύει ο πάσχων, το αίσθημα έντροπής και συστολής έμπρος στη σεξουαλική σχέση που κατέχει πολλούς από άγωγή και έκπαίδευσι συνεσταλμένους και θηροκόληπτους κ.λ.π.

ΟΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Πολλές φορές μας έπισκέπτονται άρρωστοι που παρ' όσον είναι για ανικανότητα χωρίς πραγματικά να έχουν. Ένα λεπτομερές έρωτηματολόγιο και μία έμπιστευτική συζήτηση μαζί τους αποκάλυπτει ότι δεν πρόκειται, παρά για μία συμπτωματική άτυχία, η για μία μείωσι που μπορεί να θεωρηται μάλλον φυσιολογική, ή — τις περισσότερες φορές — για μίαν αδυναμία που δεν είναι παρά φαινομενική και οφείλεται στο ότι δεν εκπληροούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ολοκλήρωσι του σχετικού μηχανισμού.

● Η άκατάλληλη άτμόσφαιρα, το άκατάλληλο και όχι σύμφωνο με τις ψυχικές απαιτήσεις του ύποτιθεμένου πάσχοντος περιβάλλον, είναι η κυριότερη αίτια των φαινομενικών ή ψευδών αυτών ανικανότητων. Όταν για να διαβάση κανείς μία έφημερίδα ή ένα βιβλίο ή όταν για να κοιμηθή ή για να φάη με όρεξη και καλά, ή για να άρχισι καλά τη δουλειά του χρειάζεται «άτμόσφαιρα κατάλληλη» και ειδική για τον κανόνα, γίνεται νοητό και πως μία τέτοια λεπτή λειτουργία δεν φέρεται στο πέρας όταν δεν ύπαρξη αυτή ή άτμόσφαιρα και έπιχειρείται η λειτουργία «όπου νάναι» και «όπως νάναι!»...

● Η ψυχική άνηυχία, οι μέριμνες και οι φροντίδες, οι πνευματικές άπασχολήσεις που άπορροφούν, είτε έπίσης άλλη αίτια που έμποδίζει τον σχετικό μηχανισμό στα ανώτερα έγκεφαλικά κέντρα.

● Η ύπαρξις σεξουαλικής μνήμης είναι άδιαμφισβήτητη και είναι δυνατό αυτή ά-

● Η ανικανότης μπορεί να εγκαθίσταται σε περισσότερα ή και σε ένα από όλα τα σημεία του μηχανισμού. Μπορεί να πρόκειται για μία ανεπάρκεια ένευροφυτική και κυρίως των γεννητικών αδένων οι οποίοι δεν διεγείρουν τον έγκεφαλο ώστε να γίνει ικανός να δεχτή τα διάφορα έρεθίσματα μνήμης, παραστάσεων κλπ. (1).

Μπορεί οι έντυπώσεις να μην είναι ίσχυρες, έρεθιστικές (2) όποτε η έρεθιστική μπαλίτσα (3) δεν μετακινείται και δεν εκλύεται έρωτική έπιθυμία. Μπορεί ακόμη, και έδώ είναι το σύνολο σχεδόν των ψυχονευρικών ανικανότητων, η μεταβίβασις του έρωτικού έρεθισμού να παρεμποδίζεται από πολύ δυνατά έμποδια (τύψεις, φόβος, άγχος κλπ.) και να σκαλώνη σε κάποιο από αυτά (4). Μπορεί ακόμη, και οι μπαλίτσες κυλάει και φθάνει κάτω, να βρη έξαντλημένο νευρικό σύστημα και συνεπώς ανερέθιστο (5), όποτε αυτό δεν άντιδρά και ο μηχανισμός τότε κατά φυσική συνέπεια δεν τελειούται.

κριβώς να είναι έμποδιο σε μία καινούργια προσπάθεια. Η δημιουργία λοιπόν στη βάση της μίας νέας «μνήμης» με νέες έντυπώσεις άπαιτεί σε πολλά άτομα το πέρας κάποιου χρόνου, στο διάστημα του οποίου παρατηρείται μία ανικανότης ψευδής φυσικά ή φαινομενική.

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

— «Αλήθεια, κόμπεται ή και έξαφανίζεται για ένα διάστημα η ανδρική ικανότης στην ηλικία των 50—55 χρόνων».

Είναι ένα έρώτημα συχνό που μπαίνει και στις συζητήσεις και στις λαϊκές έρωταποκρίσεις... Η άπάντησις είναι αυτή: «Ναι, ύπαρχει μία ανδρική κλιμακτήριος, όπως και στη γυναίκα. Όπως και εκεί όμως, έτσι και έδώ τα περισσότερα έπασχολούθα έχουν ψυχονευρική βάση. Οι ανδρικοί αδένες λειτουργούν ως τα βάλβια γρηναία καμιά φορά και δεν δικαιολογείται μία διακοπή της δραστηριότητός τους. Πρόκειται πιθανότατα για μία «αυτοσυγκράτησις» που ύπογορευεται από ύποσυνειδητούς ψυχικούς λόγους. Φόβος για τη γρηναία «ύποβολή» μη έπάρκειας στις απαιτήσεις της ζωής π.χ. κ.λ.π. Έχωρησις που η κορούσι και οι φροντίδες της ζωής μεγάλωνουν και έπτερχεται μαζί με τη συνήθεια, μία ελάττωσι της προσοχής και του ενδιαφέροντος στο σημείο αυτό. Μάλλον ψυχολογική λοιπόν, ύποθεσις κι' έδώ. Είναι άλλωστε η μορφή που εύκολα ξεπερνιέται και γίνεται καλά.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

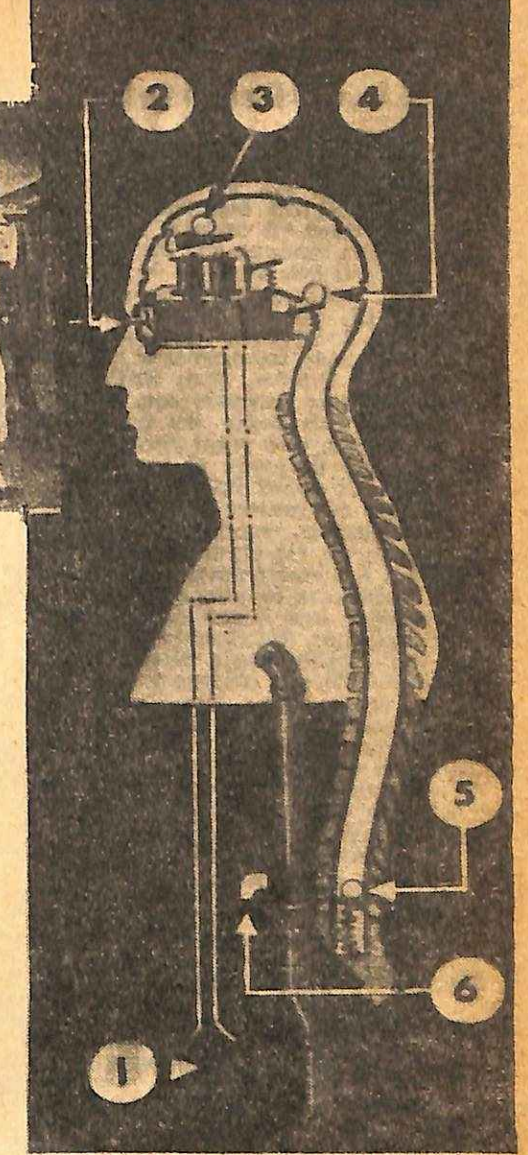
Διακρίνεται πρώτη και σπουδαιότερη.

● Η ανικανότης δεν είναι άθεράπευτη. Ίσα - ίσα θεραπεύεται άπόλυτως για όποιον μορφή και άν πρόκειται, άσκιέ ο πάσχων να όπλισθι με έπιμονή, ύπομονή και ψυχραιμία.

Διακρίνεται δεύτερη έξ ίσου σπουδαία.

● Η ήρεμία και η σωστή αντιμετώπισις του ζητήματος παίζει το σπουδαιότερο ρόλο στη θεραπεία.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, πανικός ούτε άπελπισία, ούτε ντροπή. Πρέπει να άντε-

μετωπίση το ζήτημά του με ήρεμία, περιμένη λίγο και άν δη ότι έπιμένη να καταφύγη στο γιατρό.

Σ' αυτόν θα βρη, τον έμπιστο, το φίλο, τον παρήγορο και το θεραπευτή.

Και τέλος διακρίνεται τρίτη.

● Κάθε αυτοσχέδιος στη θεραπεία ή λήψις φαρμάκων κατά συμβούλες τρίτων είναι πάντοτε χωρίς αποτέλεσμα και πολλές φορές έπιβλαβή. Η άδιάκριτη χρήσις όρμωνών, ακόμα χειρότερη. Όπως είδατε, πολύ λίγες φορές, και κυρίως όταν πρόκειται για πάσι της ικανότητος σε περσμένης ηλικίας ανθρώπους, είναι ύπεύθυνες οι όρμονες. Αλλά και εκεί ακόμα ή όρμονοθεραπεία χρειάζεται προσοχή.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

● Φροντίστε να άποκτήσετε κανονικό βάρος. Αν έισθε πολύ παχύς αδυνατίζετε λιγάκι, και άν αδύνατος, πρώτε καλύτερα.

● Αν εργάζεστε πολύ, έχετε πολλές σκοτούρες και πολλές έγνοιες στο κεφάλι σας, παραμερίστε τις λιγάκι. Σκεφθήτε πως η ζωή είναι μία και πως η ύγεια σας είναι πολύτιμο πράγμα. Κοιμάστε, έπομένως, περισσότερο, φροντίστε να φεύγετε τι-

Κυριακές για την υπαίθρο, ξεχνώντας τις υποθέσεις σας.

● Μην πικραίνετε για το άτύχημά σας, μην αδιαφορείτε για το πώς ύστερα από αυτό. Η ζωή έχει και πολλές άλλες χαρές και η ανθρώπινη δημιουργία δεν εξαντλείται σ' αυτό το σημείο. Άλλωστε, αυτό είναι κάτι πρόσκαιρο. Με τη βοήθεια του γιατρού σας γρήγορα θα περάσει.

● Αν πίνετε πολύ κρασί ή πολλούς καφέδες (10, 15, 20 την ημέρα) ή πολύ τσιγάρο (2—3 πακέτα) περιορίστε τα άμεσα. Μία χρονιά δηλητηρίαση από αλκοόλ, νικοτίνη, καφεΐνη, είναι πολλές φορές στη βάση μιας ανικανότητας.

● Κάνετε μία δυο φορές την ημέρα ένα αλγολόγιο ντους, στη ράχη κυρίως με άσπρο πλούσιο άνευχο νερό. Κάνετε το καλοκαίρι συχνά θαλάσσια μπάνια.

● Επιδιώκετε ευχάριστες συναναστροφές, βεάματα, διάβασμα, περιπάτους. Αντίθετα, η κόπωση με τις επίπονες σωματικές ασκήσεις και η μόνωση επιτείνουν την κατάσταση. Ταξιδεύετε αν μπορείτε.

● Συνεννοηθείτε στο λεπτό αυτό σημείο, με τη σύζυγό σας. Εξασφαλίστε την κατανόησή της. Πολλές φορές οι σύζυγοι έχουν το 50—75% της ευθύνης για την ανικανότητα του σύζυγου. Χρειάζεται επικοινωνία και συμμετοχή τους στην προσπάθεια της θεραπείας και όχι η ειρωνεία, η κοροϊδία και τα περιφρονητικά μειώματα. Οι γυναίκες που τα κάνουν αυτά δεν σκάνουν παρά το δικό τους το λάθος.

● Η ζήλεια και οι γκρίνιες της σύζυγου, καθώς και η γυναικεία ψυχρότητα πολλές φορές γίνονται αιτία μιας μειωμένης ανδρικής ικανότητας.

● Τρώγετε απ' όλα. Όμως πηγές της σεξουαλικής ζωτικότητας είναι τα έξι τρόφιμα: Ψάρια, θαλασσινά, μανιτάρια, αυγά, λάχανα, σπαράγγια, αγγινάρα, δημητριακά, σέλινο, μαϊντανός. Όχι, κάρδαμα, ρόκα, δυόσμος, κόκκινο έλαφρό κρασί.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΜΟΝΕΣ

● Μην παίρνετε ποτέ τα λεγόμενα έρεθιστικά φάρμακα, από μόνος σας ή από τη συνταγή κάποιου φίλου σας. Ακόμα περισσότερο μην κάνετε όρμονες χωρίς τη συμβουλή και την παρακολούθηση του γιατρού. Δυστυχώς πάντα κάποιος θα έχει μία «θαυματουργή» συνταγή στην τσέπη για χαπάκια ή σκόνες. Προσέξτε! Τα σεξουαλικά έρεθιστικά φέρνουν άργότερα αντίθετο αποτέλεσμα. Τα πόρνοσκα που χρησιμοποιούμε, καθένα ανάλογα με την περίπτωση, ή σε συνδυασμό είναι κυρίως τα έξι:

● Τα καταπραυντικά, σε περιπτώσεις υπερευαισθησίας (βαρδιονομικά, βρωμιούχα, σε δόσεις αυξανόμενες, αλλά πάντα μικρές. Επίσης τα φυτικά έγχυσιμα Βαλεριάνη, Λομυτέλια, Παρ...άρα κλπ.)

● Τα ρυθμιστικά του νευροφυτικού, ανάλογα με το ποιά από τα δυο υπερίσχυει.

● Τα τονωτικά του νευροφυτικού συστήματος μεταξύ των οποίων η στρουκίνη, το φωσφορικό οξύ και ο φωσφορικός ψευδάργυρος και το γλυκονικό ή φωσφορικό ασβέστιο (σά ρυθμιστικό μιας νευροφυτικής ανισοτονίας) είναι τα πιο αποτελεσματικά και συνήθη. Έδώ πρέπει να τονίσω ότι η «Υοχημική, που τόσο έχει φήμη και περάσει σε συνταγές, σκόνες και ματζούρια, δεν δείχνεται ανάξια της φήμης της.

● Αντίθετα, οι αμφοταμίνες σαν διεγερτικά του έγκεφαλικού φλοιού και κάτω από την προσωπική και μελετημένη χορήγηση, δίνουν θετικά αποτελέσματα. (Προσοχή! Μόνο με την επίβλεψη γιατρού).

● Οι όρμονες, παρά την εύροτατη χρήση τους δεν έχουν αποτελέσματα στην ανικανότητα. Έκτος από τα περιστατικά όπου υπάρχει έκδηλη μιά δυνάμει άνεπαρκεία (υποφυσιογενής — θυρεοειδική — επινεφριδιακή) και όπου μία ορμονοθεραπεία έρεθιστική ή αντικαταστατική δίνει αποτελέσματα καλά, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις οι ανδρικές ορμόνες δεν θεραπεύουν την ανικανότητα.

● Αντίθετα μία υπερβολική χορήγηση ορ-

μόνων μπορεί να είναι κακοκινώγος.

● Όμως μία αμφοκρινολογία (όρμονες σε ελάχιστες δόσεις σε συνδυασμό με σίμα) δείχνεται πολλές φορές αποτελεσματική. Όπως επίσης και μία ορμονοθεραπεία σε άτομα πέραν των 50 ετών, όπου οι όρμονες ασκούν — γενική τονωτική επίδραση και φυσικά σεξουαλική τόνωση. Άλλα πέραν των 50 ετών, τότε κυρίως οι όρμονες έχουν την ένδειξη τους.

Η ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Το ηλεκτρικό ρεύμα υπό τις διαφορετικές του μορφές χρησιμοποιείται από χρόνια σε διάφορες μορφές ανικανότητας.

Οι διαθερμίες, τα βραχεία κύματα, οι υπερκίβες οι υπερέρθερες ακτίνες, η γαλβανισμός, η φοραδισμός και η ιονισμός είναι οι πιο χρησιμοποιούμενες μορφές ηλεκτροθεραπείας. Τις εφαρμόζουμε κυρίως εκεί που επιδιώκουμε μία υπεραιμία ή έναν έρεθισμό του ειδικού κέντρου του νωτιαίου μυελού. Δεν είναι του παρόντος να σας εξηγήσω με ποιά τρόπο ενεργεί κάθε μία από τις μορφές του ηλεκτρικού ρεύματος. Όμως καλά χρησιμοποιούμενες αποδεικνύονται πολλές φορές πολύ αποτελεσματικές. Στη φυσιοθεραπεία επίσης αναφέρω τις συχνές εντριβές με κολώνια κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης και ιδίως στην οσφυϊκή μοίρα.

ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ

Οι όπαδοι του βελονισμού σε όλον τον κόσμο υποστηρίζουν ότι η σεξουαλική ά-

νικανότης είναι ένα από τα κύρια νοσήματα, όπου ο βελονισμός δείχνεται αποτελεσματικός.

Το ίδιο και οι όπαδοι της ομοιοπαθητικής η οποία είναι μέθοδος της χορηγίας των φαρμάκων σε απειροελάχιστες δόσεις και κατά αντίστροφη από τη συνήθη έννοια της παραδοχικής θεραπευτικής δράσης. Η γνώμη μου είναι πως υπορούμε να καταφύγουμε και στη μία και στην άλλη μέθοδο στα περιστατικά εκείνα που οι άλλες μέθοδοι έχουν αποτύχει.

Επίσης νομίζω πως αντί για βελόνες μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κεντήματα ενδοδερμικών ενέσεων νοδοκίνης ή Ι-στιδίνης, ή και μικρές επιπόλαιες καυτηριάσεις πάντοτε φυσικά κατά μήκος των γραμμών και στα σημεία που υποδεικνύουν οι κινέζικοι πίνακες.

Η ΚΕΝΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

«Κεντροθεραπεία» την ώνόμασε ο Γάλλος γιατρός Μπονιέ το 1907. Ο Παλζόν υποστηρίζει ότι έχει εξαιρετικά αποτελέσματα και η μέθοδο χρησιμοποιείται πια εύροτα στο εξωτερικό.

Πρόκειται για την επίφανεια καυτηρίαση του ρινικού βλεννογόνου και συγκεκριμένα του οπίσθιου μέρους της κάτω ρινικής κογχής. Οι νευρικές συμπαθητικές ίνες, που ξεκινάνε από το βλεννογόνο της μύτης φθάνουν στο δολδό του νωτιαίου μυελού, στην οσφυϊκή μοίρα του οποίου βρίσκεται το κέντρο της γαστρικής, εννομένο με συμπαθητικές ή παρasympathetic ίνες με το δολδό. Επίσης ο δολδός είναι ενωμένος με την υπόφυση, τον κεντρικόν αδένά του εν-φάλου. Έτσι ένας έρεθισμός του βλεννογόνου της μύτης σε ειδικά σημεία, έχει άμεση απήκη στην υπόφυση και στο σεξ-κέντρο του νωτιαίου μυελού.

Η μέθοδος εφαρμόζεται με επιτυχία κυρίως στις ψυχικές σεξ — ανικανότητες όπου ο έρεθισμός του ρινικού βλεννογόνου υπερνικά ψυχικά εμπόδια εγκατεστημένα στο δρόμο δολδό-υποφύσεως-έγκεφαλου.

Τον έρεθισμό τον πραγματοποιούμε με τη βοήθεια θερμικών καυτηριαχόντων ελαφρότερα ή έντονα κρύα κρύσταλλα σπείας του ρινικού βλεννογόνου.

Η ΝΑΡΚΑΝΑΛΥΣΙΣ

Άφρα επίτηδες τελευταία τη νάρκανάλυση, γιατί αποτελεί συνθεσάτα το πρώτο στάδιο μιας συνδυασμένης φαρμακευτικής-ψυχολογικής θεραπείας, στις ψυχικές εκείνες ανικανότητες, όπου το παρορευτικό στοιχείο, το στοιχείο δηλαδή εκείνο που επιδίδει τη διεγερση με έρεθισ-ση ως το κέντρο του νωτιαίου μυελού, παραμένει κρυφό, ακριβώς γιατί είναι θαμμένο στο υποσυνείδητο του άρρώστου και δεν αποκαλύπτεται, ώστε αυτός να το συνειδητοποιήσει και να το αποβάλει. Με τη νάρκανάλυση επιτυγχάνουμε σε μία ή δυο συνεδρίες να αποκαλύψουμε το στοιχείο αυτό (έχθροτητα, συμπλέγματα διάφορα παιδικά, φόβοι, τύψεις, ζήλεια, εντροπή κ.λπ.) και αργότερα να το αποκαλύψουμε στον άρρωστο και να τον βοηθήσουμε να το αποβάλει, συνδυάζοντας μία ποικίλη φαρμακευτική θεραπεία ή κεντροθεραπεία ή οποία άλλη θεραπευτική μέθοδο κρίνουμε πρόσφορη. — Όπως δ-ποτε η νάρκανάλυση έλυσε κατά τον καλύτερο τρόπο το πρόβλημα της ψυχαναλυτικής έρευνας, η οποία τόσες εδημιούργησε απογοητεύσεις και όταν ακόμη έμο-νόζεται από πεπειραμένους ψυχαναλτές και η οποία δε μπορεί να εφαρμοσθεί παρά μόνο σε ελάχιστα περιστατικά και ά-κόμα γιατί απαιτεί μεγάλη δαπάνη χρό-νου αλλά και γιατί δημό-...εί — πολ-λές φορές — δαυτά και κινούργια συμπλέγματα κατοπρόθετος ή άδυναμίας.

● Πριν τελειώσει προσέθετο ότι και η ά-νανεωσι-θεραπεία με τη βελονισμό σε μνηστές επανάλυσε και σε συνδυασμό με έγχυσιμα θυρεοειδούς εκεί που έ-πιπρέπει, μπορεί να δώσει ευχάριστα και σημαντικά αποτελέσματα.

ρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους).

ΕΝΑΣ βασιλεύς της μόδας απέθανε: ο Κριστιάν Ντι-όρ, εις το Παρίσι. Και τον έ-κλαυσεν η γυναικεία κομψότης ολοκληρου του κόσμου με το βίηο της. Διότι οι βασιλείς της μόδας είναι πραγματικοί βασιλείς εις το έργο των. Και καλλιτέχναι. Το καταπληκτικόν είναι ότι επί τόσους αιώνες η γυναικεία ράβει και μαγειρεύει, αλλά οι καλύτεροι ρά-πτοι είναι άνδρες. Τούτο όρε-λται ίσως εις το γεγονός ότι ένας άνδρας ξέρει —πρέπει να ξέρει— καλύτερα από μίαν γυναικά ποιόν είναι οι γυναικείες γραμμές που πρέπει να τονισθούν. Το βλέμμα του άρρενος είναι που κατά βάθος επιδιώ-κει να ικανοποίηση η γυναι-κεία φιλορέσκεια. Και είναι τόσον λογική η επιδίωξις α-υτή, τόσον σύμφωνος με την φύ-σιν και με το πνεύμα του Δη-μιουργού!

Ο ΠΩΣ ΕΓΓΡΑΦΗ ήδη εις τας έφημερίδας, φαίνεται ότι εις την Βουλήν των Λόρδων θα παρακαθίσουν και οι λαίδαι, υπό τον όρον βεβαίως ότι δεν θα έχωσιν τον τίτλον εκ του γάμου των, αλλά θα κατ'αγών-ται εξ άπέφθου εγγενείας. Η γενομένη εν τούτοις σχετική πρόστασις συνήντησε την αντί-δρασιν πολλών άγγλων...μη εύ-γενών, οι οποίοι θέλουν να μει-νι μάλλον άρρενωπόν το περι-βάλλον των νομίμων. Ένα μέ-λος δε της βουλής των Λόρδων, ο κύριος της Γλασκώθης, είπεν ότι δεν πρέπει να γίνουν δε-κταί εις αυτήν οι γυναίκες, διό-τι άφ' ενός μόν δεν έχουν ιδέαν από πολιτική και άφ' έτέρου άκούουν περισσότερον την φωνήν της καρδίας των παρά την φωνήν της λογικής. Φοβόμα-ι μάλλον είπω βέβαιος ότι ο λωδός δεν έχει ιδέαν από γυ-ναίκας.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ αισθημα-τική από τον άνδρα ήμπο-ρεί να είναι κάποτε η γυναίκα και αυτό είναι έν από τα μέ-γιστα προσόντα της. Έν τού-τοις υπάρχουν άπειροι περι-πτώσεις κατά τας οποίας η ψυ-χρότης της γυναικείας σκέψ-ως είναι φοβερά. Όταν χρει-ασθή να έγκαταλείψη τα αισθη-ματα της γυναικείας άδυναμίας, τα έγκαταλείπει χωρίς συ-σταγμούς και ύπολογίζει εν ψυ-χρώ και διαβλέπει με έκπληκτι-κην οξύδερκειαν και μπροστά της ο άνδρας είναι άνησυχόν παιδικόν και άφελές. Και εις την διοικησιν έπιχειρήσεων και εις την πολιτικήν και εις την έπιστήμη και εις τον έρωτα άκόμη, το γυναικείον πνεύμα είναι ψυχρόν και θετικόν. ά-πεγκτον συχνά και κάποτε σκληρόν. Άν μάστιγα καλύ-πτεται από την γυναικείαν γο-ηρείαν, καταντά έξέχως έπι-κινδυνόν. Έγνώρισα γυναίκας, οι οποίαι με την δύναμιν α-

τήν υπερίσθλον εις έπιχειρή-σε- εύρεθσαν επί κεφαλής των και τας άνεστάτωσαν με ώμότητα.

ΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ δέν υπάρ-χει βασανιστικώτερον φά-σμα από την σημερινήν γυναι-κείαν φύσιν, την μπλουζήν και το ταγιέρ. Αυτός που τα έφεύρεν είναι σαδιστής. Το ψαλλίδι μεταβάλλεται εις σμι-λιν γλύπτου και τονίζει καμ-πύλας και τας σκεπάει διά να τας κάμη περισσώτερον προ-κλητικές. Η γυναικεία μόδα του φθινοπώρου και της άνοι-ξεως —της έποχής που φύ-γουν οι χυμοί και της έποχής που έρχονται— είναι η άποθε-ωσις του πονηρού.

ΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ άμφιβολία ότι μεταξύ των Έλληνί-δων υπάρχουν τα ώραιότερα δείγματα του ανθρώπινου εί-δους. Αντίγραφα Έλληνίδων είναι οι Καρυτίδες, πρότυπα της γυναικείας καλλονής. Κατ' είκόνα και όμοίωσιν των γυ-ναϊκών της έποχής του έλέξε-υσε την Άφροδίτην της Μήλου ο καλλιτέχνης. Διά τούτο όταν βλέπω άσχημγναϊκάς εις τους δρόμους τας θεωρώ πρό-πον τινά έθνικόν άτύχημα. Κά-θε γυναίκα ήμπορεί να μη είναι άσχημη. Άρκει να ξέρη να περιποιηθί τον έαυτόν της διά να καλύψη, να έξαφανίση την άσχημίαν της. Δόξα τώ Θεώ έχει σήμερα εύκολα τα μέ-σα και αν δεν είναι ώραία να είναι πάντως σουλουπωμένη και συμπαθητική.

ΕΙΣ την αρχαίαν Ελλάδα η καλλονή της γυναικός ή-το αντικείμενον προσεκτικής μελέτης. Με την γυναικείαν ώ-ραιότητα ήσυχολήθησαν οι σο-φώτεροι και οι έπιφανέστεροι άνδρες της αρχαιότητας. Διότι η γυναίκα —και δε λέγου δ-τι θέλουν οι δήθεν μισογύναι— είναι το άριστοέργημα της Δη-μιουργίας, εις το όποιον συγ-κεντρώνεται της φύσεως ή έν-αρμόνισις. Ένθουσιάζεις λά-τρες του ώραιου οι αρχαίοι Έλληνες είχαν άποθεώσει το κάλλος, τον είχαν άφιέρωση μίαν ειδικήν και σπουδαίαν θε-ότητα, η οποία εν τούτοις δεν είχε την καλλονήν μορφήν. Πράγματι, όσαν ώραία και αν ήτο η Άφροδίτη, δέν ύπέρτερον εις καλλονήν έννόησιν της η Ή-ρα, ή Αθηνά και η Άρτεμις, αλλά κάθε μία εξ αυτών είχαν αντίστοιχας ως έπιπρόσθετον της καλλονής προσόν την με-γалоπρεπή εμφάνισιν, την σο-φίαν και την άγνότητα.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ Έλληνες εί-χαν θεσπίσει νόμους διά την διατήρησιν της καλλονής και της εγγονίας. Άπγορεύ-οντο π.χ. οι δυσωλόγοι γά-μοι. Οι σύζυγοι έπρεπε να ταιριάζουν όχι μόνον εις την ήλικίαν, αλλά και εις την έν-φάνισιν, οι δε πάσχοντες και οι κοχεκτικοί δέν ένιμφοντο. Έτσι τα κορίτσια δέν υπήρχε πρόπος να έξαναγκασθούν να νυμφευθούν ήλικιωμένους ή Κουρασμιόδους, όπως δυστυχώς συμβαίνει τόσον συχνά σημε-ρα. Τα έπροσάδειαν οι νόμοι και τα έθιμα. Και το αποτέλε-σμα ήτο ότι έγινοντο μητέρες μιάς ώρας νεαρές.

το γράμμα της Μαρίας Άραζί

Άγαπητές μου φίλες, Μιά και θα συναντιώμαστε συχνά στο μέλλον, όφείλω να σας συνηθώ.

Είμαι η Διευθύνουσα την παραγωγή του «ΑΤΕΛΙΕ ΣΤΑΡΡ» (Στοά Άρσκειον 12). Πισθών να είχατε στο παρελθόν την εύκαιρία να θαυμάσετε τα έτοιμα φορέματα, ταγιέρ, παλτά κ.ά. του Άτελιέ μας. Σήμερα όμως, δέν θα σας μιλήσω γι' αυτά.

Θέλω να σας άναγγείλω ότι από τη στήλη αυτή της ά-γαπητής «ΓΥΝΑΙΚΑΣ», θα συζητά μάς φορά τον μήνα μαζί σας, διάφορα ζητήματα που άφορούν έμάς τις γυ-ναίκες.

Σας ύπόσχομαι ότι θα κάνω ό,τι μπορώ να σας έξυ-πηρετήσω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Και θα άρχίσω με το θέμα που μάς ενδιαφέρει περισσότερο αυτή την έ-ποχή, δηλ. την έφετεινή μόδα.

1) Το κοντό επικρατεί. Η φούστα άπέχει 38—42 πόν-τους από το έδαφος. Η απόστασις των 42 πόντων ταιριά-ζει σε ψηλές γυναίκες, τούλαχιστον 1.72 μ. ύψους. Στην Έλλάδα λοιπόν που κατά κανόνα οι γυναίκες είναι μετρι-ου άνεστήματος, θα επικρατήσει η φούστα των 38 πόντων.

2) Τα μοντέλα της νέας γραμμής, με την έλαφρά έξογ-κωμένη μέση και το στένεμα στο κάτω μέρος, μάς θυμίζουν την παλιά έποχή του 1920. Κάποιος άλλος συνδυασμός μάς μεταφέρει στο 1925, στην γνωστή έποχή του ύποκα-μινου. Σύμφωνα μ' αυτή την γραμμή, τα φορέματα είναι ριχτά απ' τους ώμους.

3) Στα άμυγιέ φορέματα, η μόδα μάς μεταφέρει στον 1Η' αιώνα. Τα κορσάκια παραμένουν κλειστά στο λαιμό και τονίζουν το στήθος. Στη μέση είναι σφιχτά και καταλή-γουν σε τρίγωνο, χαμηλότερα ή ψηλότερα, κατά προτί-μωσι. Η φούστα και εδώ είναι κοντή και φουσκωτή στους γοφούς, θυμίζοντας καλαδί. Καμμία φορά στο κάτω μέ-ρος, άνοιγει, άφινοντας να φανή μία διπλή φούστα ή ένα μεσοφόρι.

4) Μεγάλοι γιαικάδες επικρατούν, ιδίως στα παλτά. Γιακάδες κορ, στρογγυλοί, άλλοι που καταλήγουν σε μύτη ή σχηματίζουν σάκι που παραμένει άνοιχτό ή δένει σαν έσάρπα.

Έκτος απ' τα κύρια χαρακτηριστικά της μόδας 1957—

58, δώσουμε και μερικές λεπτομέρειες της. ΖΩΝΕΣ, συνήθιζονταν στις ζακέτες των ταγιέρ στο μέ-ρος των γοφών. Στα φορέματα δένουν χαλαρά στο πλάι των γοφών ή κάτω απ' το στήθος, σχηματίζοντας κορσέλε. Άλλοτε δένουν έλαφρά στη μέση περνώντας μέσα από κουμπωτά πιά. Πολλές φορές στα ταγιέρ συνήθιζεται η μισή ζώνη, έμπρός ή πίσω.

ΤΣΕΠΕΣ, τοποθετούνται στο κορσάκι κάτω από το στήθος.

ΚΟΥΜΠΙΑ μεγάλα, από ύφανση, συνήθιζονταν στο μέ-ρος της πλάτης. Στις ζακέτες, το κουμπωμα είναι έλεύ-θερο στην άριστην πλευρά. Τα κουμπιά πολλές φορές, άν-τικαθιστώνται με ταινίες και τα μεγάλα πιά κουμπω-ματος με κλασικές κουμπότρυπες.

ΤΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ είναι πολύ άνοιχτά στην πλάτη ιδίως σε σχήμα αγγού ή καταλήγουν σε γωνία. Στα σκούρα φο-ρέματα συνήθιζονταν μεγάλα ντεκολτέ σε σχήμα άνεστραμ-μένης καρδιάς.

ΣΤΑ ΒΡΑΔΥΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ το μήκος είναι άκανό-νιστο, ενώ είναι πολύ κοντό έμπρός μακριάται στο πίσω μέρος και καταλήγει σε ούρα. Το ίδιο συμβαίνει και στις ζακέτες των ταγιέρ.

Αυτή είναι η έφετεινή μόδα και στα μοντέλα μας, η παραγωγή των οποίων άρχισε ήδη, σας ύπόσχομαι να έφαρμόσω όλα όσα ταιριάζουν σε μάς τις Έλληνίδες. Έ-τσι, αν μάς προτιμήσετε, θα είσθε βεβαία ότι στο ντυ-σμό σας δέν θα ύστερήτε από τις εικόνες που βλέπετε στα καλά φιγουρίνα.

Έχω και μία εύχάριστη είδησι να σας άναγγείλω: έ-φέτος, άπεφάσιμα να έξυπηρετήσω και τις έισωμες γυ-ναίκες. Γι' αυτό έτοιμάω και μεγαλύτερα νούμερα απ' όσα είχαμε ως τώρα. Πιστεύω ότι, έσείς που διαβάετε τις γραμμές μου αυτές, δέν άνήκατε σ' αυτή την κατηγο-ρία. Άλλά, θα σας πα-ρακαλώ να διαδίδετε την καλή είδησι μεταξύ όλων των γνωστών σας.

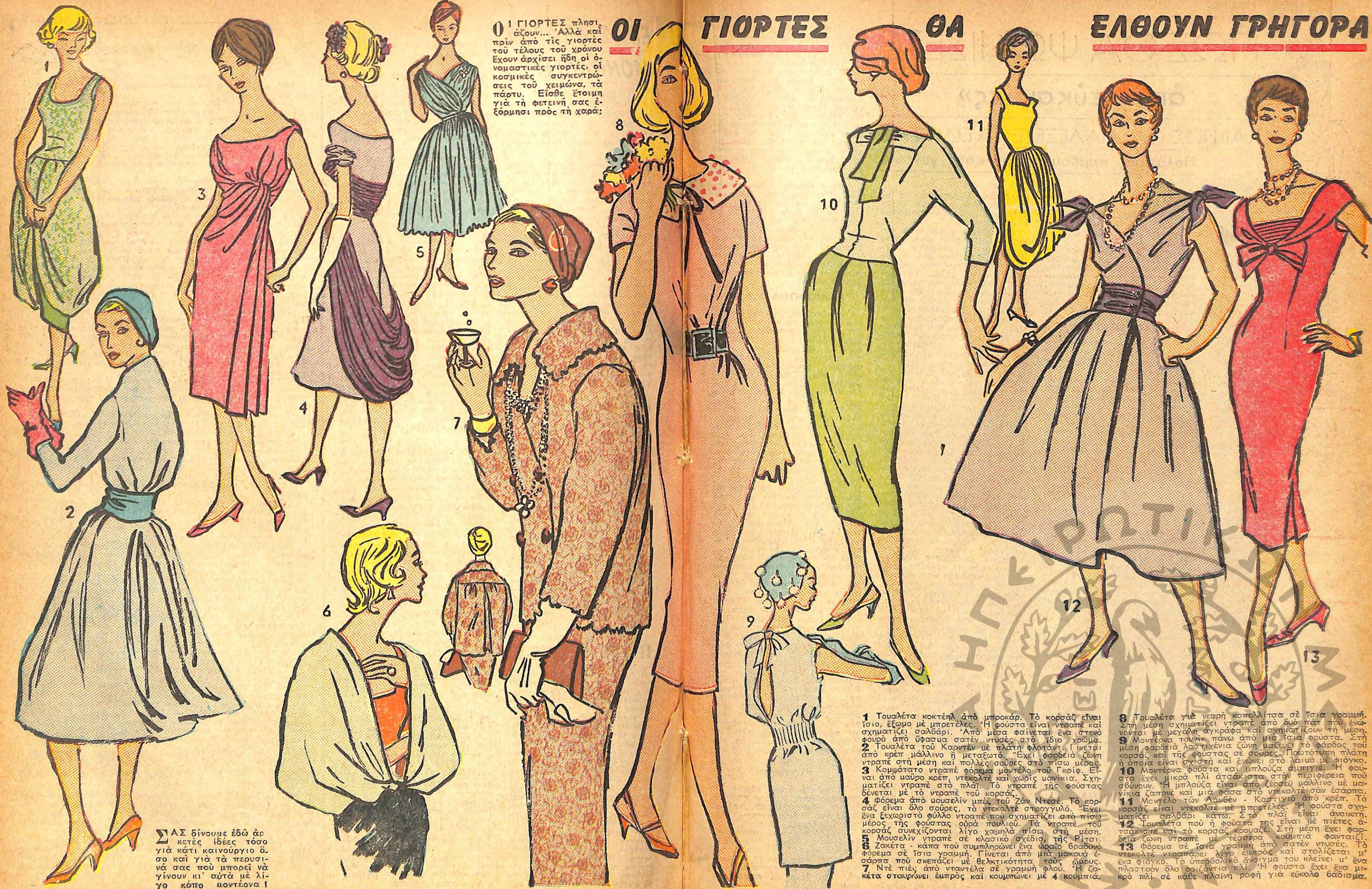
Άλλά, θα συνεχίσουμε προσεχώς... Ός τότε σας εύχομαι καλό χειμώνα και διατελώ

Μαρία Άραζί
ΑΤΕΛΙΕ ΣΤΑΡΡ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΚΕΙΟΝ 12-ΤΗΛ 23-221

Υ.Γ.: Έπειδή, όπως σας είπα και προπάντω, μοναδικός σκοπός της προσπάθειάς μου είναι να έξυπηρετήσω όσο το δυνατόν περισσότερες γυναίκες στην προσπάθειά τους να περάσουν μία άνετη, εύχάριστη και εύτυχη ζωή, είμαι στη διάθεσί σας τελείως άνιδιοτελής.

Μη διατάσσετε να μου γράψετε για κάθε ζήτημα που σας άφορά. Θα άπαντήσω προσωπικώς και στη διευθύνη- σας σε κάθε έπιστολή που θα μου άπευθύνετε είτε στην άνω διεύθυνσι, είτε μέσω του άγαπητού μας περιοδικού.

M. A.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ πλησιάζουν... Άλλα και πριν από τις γιορτές του τέλους του χρόνου έχουν αρχίσει ήδη οι όνομαστικές γιορτές, οι κοσμικές συγκεντρώσεις του χειμώνα, τα πάρτυ. Είστε έτοιμη για τη φετινή σας έξορμησι προς τη χαρά;

ΟΙ

ΓΙΟΡΤΕΣ

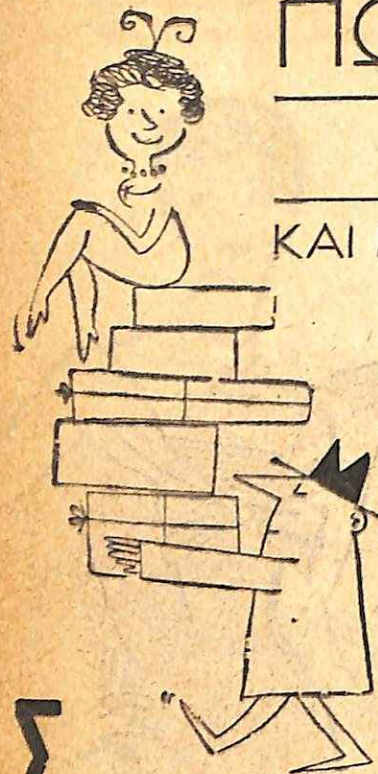
ΘΑ

ΕΛΘΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ

ΣΑΣ δίνουμε εδώ άρκετές ιδέες τόσο για κάτι καινούργιο όσο και για τα περυσινά σας που μπορεί να γίνουν κι αυτά με λίγο κόπο μοντέλωνα!

1 Τουαλέτα κοκτέιλ από μπροκάτ. Το κορσάζ είναι ίδιο, έξω με μπρετέλες. Η φούστα είναι ντραπέ και σχηματίζει σαλδάρι. Από μέσα φαίνεται ένα στενό φουφ από ύφασμα σατέν ντυσές στο ίδιο χρώμα.
2 Τουαλέτα του Καρντέν με πλατή φλοτάντ. Γίνεται από κρέπ μάλλινο ή μεταξινό. Έχει φαρδιά ζώνη ντραπέ στη μέση και πολλές σούρες στο πίσω μέρος.
3 Κομμάτο ντραπέ φόρεμα μοντέλο του Γκιφ. Είναι από υαύρο κρέπ, ντεκολτέ και χωρίς μανίκια. Σχηματίζει ντραπέ στο πλάι. Το ντραπέ της φούστας δένεται με το ντραπέ του κορσάζ.
4 Φόρεμα από μουσελίν μπέζ, του Ζαν Ντεσέ. Το κορσάζ είναι όλο σούρες, το ντεκολτέ στρογγυλό. Έχει ένα ξεχωριστό φύλλο ντραπέ που σχηματίζει στο πίσω μέρος της φούστας ούρα πουλιού. Τα ντραπέ του κορσάζ συνεχίζονται λίγο χαμηλά πίσω στη μέση.
5 Μουσελίν ντραπέ σε κλασικό σχέδιο, της Ρίτσι.
6 Ζακέτα - κάπα που συμπληρώνει ένα άραφο βραδυνο φόρεμα σε ίδια γραμμή. Γίνεται από μία μακριά έσάρπα που σκεπάζει με θελκτικότητα τους ώμους.
7 Ντέ πιές από νταντέλα σε γραμμή φλου. Η ζακέτα σταυρώνει εμπρός και κουμπώνει με 4 κουμπιά.

8 Τουαλέτα για νεαρή κοπελίτσα σε ίδια γραμμή. Στη μέση σχηματίζει ντραπέ από δύο πατ που ενώνεται με μεγάλη άγκραφα και σχηματίζουν τη μέση.
9 Μοντέλωνα τουνικ πάνω από μία ίσια φούστα. Στη μέση φαρδιά λαστιχένια ζώνη μαζεύει το φάρδος του κορσάζ και της φούστας σε σούρες. Πρωτότυπη πλατή ζώνη είναι σχιστή και ενώνει στο λαιμό με φιόγκο, η οποία είναι μικρά πλι άτακτα στην περιφέρεια που στα έχει μικρά πλι άτακτα στην περιφέρεια που στα έχουν. Η μπλούζα είναι από ξέρσευ μάλλινο με μανίκια ζαπινέ και μία φάσα στο ντεκολτέ σαν έσάρπα.
10 Μοντέρνα φούστα και μπλούζα αμπιγιέ. Η φούστα έχει μικρά πλι άτακτα στην περιφέρεια που στα έχουν. Η μπλούζα είναι από ξέρσευ μάλλινο με μανίκια ζαπινέ και μία φάσα στο ντεκολτέ σαν έσάρπα.
11 Μοντέλο των Λανδέν - Καστιγίτο από κρέπ. Το κορσάζ είναι ντεκολτέ με μπρετέλες. Η φούστα σχηματίζει σαλδάρι κάτω. Στο πλάι είναι ανοικτή.
12 Τουαλέτα που η φούστα της είναι με πιέτες άτακτα και το κορσάζ κρουαζέ. Στη μέση έχει φαρδιά ζώνη ντραπέ με τέσσερα κουμπιά φανταζι.
13 Φόρεμα σε ίδια γραμμή από σατέν ντυσές. Το ντεκολτέ ντραπάρει λίγο εμπρός και στολίζεται με ένα φιόγκο. Το υπερβολικό άνοιγμα του κλείνει με ένα πλαστόν όλο δαιδόντα πλι. Η φούστα έχει ένα μικρό πλι σε κάθε πλάινη ραφή για εύκολο δαδίσμα.

ΠΩΣ ΘΑ ΨΩΝΙΣΕΤΕ

από «εύκαιρίες»

ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΑΣ

Πολύτιμες συμβουλές για κάθε γυναίκα

Μέτα τους τιμή και η παλιά, 'Επίσης να έχετε υπ' όψιν σας ότι όταν ξεπουλιούνται πολλά κομμάτια από ένα είδος σε μία τιμή δεν είναι όλα της ίδιας αξίας.

Εμείς θα σας δώσουμε μερικές συμβουλές για να μπορέσετε να κρίνετε την ποιότητα των ετοιμών φορεμάτων, πουκαμισών και ανδρικών κοστούμιων, επίσης και μερικών άλλων ειδών που πουλιούνται συνήθως σε τιμή εύκαιρίας.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Εάν πρόκειται ν' αγοράσετε ένα φόρεμα καλής ποιότητας πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας τα παρακάτω.

Εάν το φόρεμα έχει πιέτες, αυτές πρέπει να στρώνουν και να πέφτουν κάτω ομαλά. Εάν η φούστα είναι φαρδεια κλωστή σουρωτή πρέπει να έχει πολύ ύφασμα. Εάν υπάρχει έσω περιικό μεσοφούσαντο ή φουρό πρέπει να έχει το σχήμα της ποιότητας. Οι ραφές να είναι ίσιες και καλοκαμωμένες.

Τα καλά φορέματα έχουν καλοφτιαγμένες ζώνες. Εάν είναι από το ίδιο ύφασμα πρέπει να είναι φτιαγμένες με προσοχή και γερά φοδραρισμένες.

Τα ακριβά φορέματα πρέπει να είναι λίγο μεγαλύτερα από το συνηθισμένο. Εάν δοκιμάσετε το μέγεθος σας και σας είναι πολύ σφιχτό δεν είναι φόρεμα αξίας.

Αι κομπότρυπες πρέπει να είναι καμωμένες με το χέρι. Εάν δεν μπορείτε να τις ξεχωρίσετε, πηγαίνετε σ' ένα κατάστημα εμπιστοσύνης και κутτάτε καλά τις κομπότρυπες των φορεμάτων του ως πού να μάθετε να τις γνωρίζετε.

Πολλά φορέματα όμοια σε σχέδιο και σε χρώμα δεν είναι συνήθως φορέματα αξίας και πολύ συχνά είναι περασμένας μόδας.

Εάν υπάρχουν στο ξεπούλημα φορέματα διαφόρων οίκων να προσέχετε να έχουν επάνω τη φάρμα του εργοστασίου, εάν δεν έχουν δεν θα είναι καλής ποιότητας, εκτός εάν την έχουν δηλώσει προηγουμένως από το εργοστάσιο. Τότε σημαίνει πως το φόρεμα είναι αξίας και δεν θέλει ο κατασκευαστής του να φαίνεται ή φάρμα του.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

Το στυλ των ανδρικών κοστούμιων αλλάζει άρρα και απότομα. Γι' αυτό να καταλάβετε εάν είναι της μόδας εξετάστε το γέμισμα των ώμων με βάτα, το μέγεθος των πέλτων, το μέγεθος του σακακιού και τον αριθμό και τοποθέτηση των

κουμπιών. Συγκρίνατέ τα με τα κοστούμια που έχετε δη σε διτρίνες καλών καταστημάτων ή στα φιογούνια.

Τα κοστούμια που έχουν ραιγιόν κλωστές δεν είναι τόσο γερά όσο τα ολόμαλλα. Υπάρχουν δυο τύποι μαλλιού. Το μαλλί που έχει γίνει κλωστή και το κοινό μαλλί. Το κλωστό μαλλί είναι πιο γερό και λίγο πιο ακριβό. Θα έχετε κάνει μια καλή αγορά αν πάρετε κοστούμι με κλωστό μαλλί στην τιμή του κοινού μαλλιού. Υφάσματα που έχουν γίνει με σφιχτά στριμμένα κλωστές διαρκούν περισσότερο από τα υφάσματα με ελαφρά στριμμένες κλωστές.

Αυτό ισχύει και για τα κλωστά και για τα κοινά μαλλιά. Να εξετάσετε μια κλωστή του υφάσματος να δώτε πόσο στριμμένη είναι. Κρατήστε στο φως ένα κομμάτι αφοδραριστο από το κοστούμι. Εάν περνάει πολύ φως μέσα από το ύφασμα δεν έχει πολλές πιθανότητες να διαστήσει πολύ καιρό.

Κυττάξτε να έχουν εδωσθή με τα νέρια τα πέτα, τα μανίκια και τις τσέπες. Οι άκρες των πέλτων δεν πρέπει να στρίβουν προς επάνω, όπως επίσης και το σχίσμο του μανικιού να μη γυρίζει προς τα έξω. Οι τσέπες να μη χάσκουν και εάν υπάρχουν καπάκια πάνω στις τσέπες να στρώνουν καλά στις γωνίες.

Πριν ν' αγοράσετε πουκάμισα, κυττάξτε τα κολλάρια να είναι κομμένα και γαζωμένα και οι άκρες να στρώνουν καλά προς τα κάτω. Όλα τα κομμάτια πρέπει να έχουν το ίδιο πάχος και να έχουν λεία επιφάνεια. Μην αγοράζετε πουκάμισα με φαγωμένα ή ραγιωμένα κομμάτια. Τα ακριβά πουκάμισα έχουν διπλό νάξι στη μπροστινή φάσα εάν υπάρχουν. Τα λιγότερο ακριβά έχουν μόνο μία.

Πολλοί καταστηματάρχες κατεβάζουν τις τιμές των πουκαμισών επειδή έχουν μείνει πολλών καιρό στο μαγαζί τους. Αυτή είναι μια θαυμασία εύκαιρία για να ψωνίσετε. Άλλα να προσέξετε μήπως έχουν λεκέδες από μελάνι ή τίποτ' άλλο.

ΠΕΤΣΕΤΕΣ - ΣΕΝΤΟΝΙΑ

Να κρίνετε τις πετσέτες από το πάχος τους. Βαρειές, σφιχτά υφασμένες πετσέτες είναι περισσότερο απορροφητικές και διατηρούνται περισσότερο καιρό. Επειδή σ' αυτήν την περίπτωση έχει μεγάλη σημασία η διάρκεια έπει να διαλέγουμε την καλύτερη ποιότητα που μας επιτρέπουν τα οικονομικά μας. Να κυττάξετε τις τελειώσεις έχουν οι πετσέτες.

Πρέπει να υπάρχουν πυκνούφασμένες άκρες και το στρίψωμα να είναι γερά ραμμένο για να μην ξηλώνεται και καλά στερεωμένο στις γωνίες.

Οι «ελαττωματικές» πετσέτες είναι συχνά σπουδαία εύκαιρία. Μά να εξακριβώστε τι ελαττώματα έχουν. Κυττάξτε μήπως έχουν πολύ τραδηγμένες κλωστές και διαφανή σημεία γιατί τότε θα σας χαλάσουν γρήγορα. Εάν δεν έχουν τίποτα απ' αυτά θα έχουν τίποτα μικρά ελαττώματα που δεν έχουν μεγάλη σημασία και μπορείτε να τις αγοράσετε.

Η ποιότητα των σεντονιών εξαρτάται από την ποσότητα των κλωστών που περιέχεται σε κάθε εκατοστό υφάσματος. Τα περκαλίνα σεντόνια έχουν πιο καλές κλωστές και περισσότερες σ' ένα εκατοστό από τα χασεδένια. Ο χασές κρατάει περισσότερο, αλλά δεν έχει την απαλότητα και την στιλπνότητα του περκαλιού.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ Κ.Λ.Π

Ο μέσος αγοραστής μπορεί λίγο ή πολύ να κρίνει την ποιότητα των υφασμάτων, αλλά ένας ειδικός μόνον είναι σε θέση να εκτιμήσει την αξία των ρολογιών, φωτογραφικών μηχανών, ραδιοφώνων, αυτοκινητών κλπ. Εάν θέλετε ν' αγοράσετε ένα τέτοιο είδος του οποίου δεν μπορείτε μόνι σας να κρίνετε την αξία, όχι δέβαινα με εκπτώσεις γιατί στον τόπο μας δεν συμβαίνει αυτό, αλλά με εύκολιες πληρωμές, να έχετε υπ' όψιν σας α) ότι πρέπει ν' αγοράζετε πάντοτε μόνον προϊόντα αναγνωρισμένων εργοστασίων, β) να είστε σίγουροι για το τι ακριβώς θέλετε ν' αγοράσετε, γ) να προσφέρει το κατάστημα που απευθύνεστε και πόσο θα σας κοστίσει, γ) να προσέχετε να είναι το τελευταίο μοντέλο του είδους που ζητάτε, δ) να εξετάσετε πρώτα καλά αν σας συμφέρουν οι δροι πληρωμής και εάν έχουν αξία οι έγγυήσεις που σας προσφέρει το κατάστημα και ε) να φροντίζετε πάντα ώστε και το κατάστημα που θα ψωνίσετε και το εργοστάσιο που παράγει το είδος που θ' αγοράσετε να είναι εμπιστοσύνης και να έχουν καλή φήμη. Πρέπει να έχετε εμπιστοσύνη σ' αυτή τη φήμη που βγήκε από την Ικανοποίηση πελατών σαν κι' εσάς. Φυσικά τα ίδια ισχύουν και για τους αγοραστές τοίς μετροίς. Κάνετε λοιπόν μια βόλτα στις «εύκαιρίες». Θα ανακαλύψετε τις Ικανότητες σας να παίρνετε περισσότερα κάθε φορά με λιγότερα χρήματα. Και να έχετε υπ' όψιν σας πως πάντα κάθε κατάσταση προσφέρει μια εύκαιρία. Εξαρτάται από σας να την αντίληφθείτε.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η τελετή του γάμου, το συγχαρητήριο, το γαμήλιο δείπνο, όλα τελειώσαν και ο νεόνυμφος βρίσκεται πλέον στο ξενοδοχείο μόνος. — Άγάπη μου, αναστέναξε εκείνος. — Επί τέλους ήρθ' η στιγμή μας! — Ναι, χρυσέ μου, άποκαίνετα εκείνη. Σε στενεύουν λοιπόν, και σένα τα παπούτσια σου.

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΠΡΟΙ

ΜΙΑ παράδοσι των νέγων έξεργεί έτσι το μαύρο χρώμα της ράτσας τους:

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, του έμεινε μονάχα μια μέρα για να πλάσει τον άνθρωπο. Άρχισε λοιπόν να δουλεύει από το πρωί. Εργάστηκε ακατάπαυστα, όλη την ημέρα, γιατί έπρεπε να φτιάξη πολλούς ανθρώπους, για όλα τα μέρη της γης. Τέλος όταν έφτασε η νύχτα τους πρόσταξε να παραταχτούν μπροστά του για να τους δει πώς είναι. Άρχισε να τους εξετάζει έναν-έναν κι' έμεινε Ικανοποιημένος από το σχήμα και τη μορφή τους. Ένα μονάχα ελάττωμα παρατήρησε: 'Επειδή τους είχε πλάσει από χώμα, ήταν όλοι μαύροι.

Μά ο πανόγανθος δεν τους ήθελε έτσι και σκέφτηκε να τους άσπρίσει. Άρχισε λοιπόν να τους πλένει έναν-έναν και διαστικά-διαστικά, γιατί έπρεπε να τους τελειώσει εξάπαντος εκείνη τη νύχτα, ώστε ο ήλιος που θα ανέλλεγε το πρωί να δει τελειωμένο το έργο της δημιουργίας του.

Δεν είχε όμως προφτάσει να πλύνει και να άσπρίσει τους μισούς, όταν ξαφνικά ο πετεινός άρχισε να λαλή, πανηγυρίζοντας τον έρχομό της ημέρας. Είχε πιά δημερώσει κι' ο Θεός άφησε τους άλλους μισούς ανθρώπους όπως ήσαν, χωρίς να τους άσπρίσει.

Γι' αυτό οι μισοί άνθρωποι είναι λευκοί κι' οι μισοί είναι μαύροι. Και γι' αυτό οι μέγροι δεν τρώνε ποτέ πετεινό.

*

ΚΑΙ οι λευκοί όμως έχουν τη δική τους παράδοσι για το χρώμα των μαύρων, παράδοσι ποτισμένη από το μίσος του ρατσισμού. Σπανιόλικη είναι η παράδοσι και λέει:

Όταν ο Θεός έπλασε τον Άδάμ, ζήλησε ο σατανάς και ζήλησε κι' αυτός να φτιάξη έναν άνθρωπο.

Επειδή όμως ο άνθρωπος που έφτιαξε ο σατανάς έγινε μαύρος απ' τα μαύρα χέρια του, σκέφτηκε να τον άσπρίσει και τον πήγε στον 'Ιορδάνη ποταμό να τον πλύνει. Μόλις όμως πλησίασε εκεί, ο 'Ιορδάνης τράβηξε τα νερά του κι' ο άνθρωπος του σατανά έμεινε μαύρος.

Θύμωσε τότε ο σατανάς κι' έδωσε μια κατάμουτρα στον άνθρωπο που έφτιαξε κι' έτσι η μύτη του έγινε πλατσουκωτή. Από το χτύπημα όμως έπεσε χάμα και οι παλάμες του άκουμπησαν στην άμμο την υγρή, όπως προηγουμένα είχαν άκουμπήσει οι πατούσες του κι' έτσι μισοάσπρισαν μόνο τα πέλματα και οι παλάμες του μαύρου.

Πέφτοντας ο άνθρωπος του σατανά χτύπησε κι' άρχισε να κλαίει. Τότε ο σατανάς λυπήθηκε το πλάσμα του και το χάιδεψε στο κεφάλι. Κι' έτσι από τότε τα μαλλιά του μαύρου έγιναν κασάρα, γιατί τ' άγγιξαν τα πύρινα χέρια του διαβόλου.

Διά Παυσά

Τα ωραιότερα
γυναικεία
υφάσματα
των καλύτερων
Γαλλικών
εργοστασίων

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ • ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

γκρέκα

Η ΚΑΛΤΣΑ ΣΑΣ

ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΠΟΤΕ έκαναν την εμφάνισή τους οι κάλτσες;

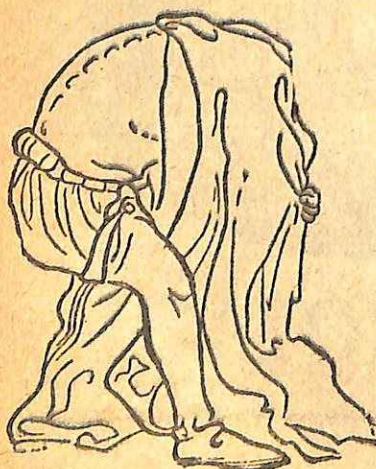
Μερικοί πιστεύουν ότι πατρίδα της κάλτσας είναι η Ισπανία. Κάποιοι έκκεντρικοί που ζούσε εκεί εδώ κι' έπτακόσια χρόνια είχε την έμπνευση να τυλίξη τα πόδια του με πάνινες λουρίδες, με ένα είδος δηλαδή γκέτες, όπως ήταν οι παλιές στρατιωτικές σέμας. Ασφαλώς αυτός που είχε την ιδέα θα ήταν κανένας σνόμπ ή κανένας κροίσος.

Κατά τον 14ον αιώνα, μόνο οι βασιλικές μπορούσαν ν' απολαύσουν την πολυτέλεια ενός ζευγαριού κάλτσων. Όταν ο Ιάκωβος Α', βασιλιάς της Σκωτίας, επρόκειτο να δεχτεί τον πρεσβευτή της Ισπανίας, παρακάλεσε με έπιστολή του κάποιον πλούσιο κύρι να του δανείσει ένα ζευγάρι

■ Εύγενης, Γάλλος της εποχής 'Ερρίκου του Β' (16ου αιώνα) με μακριές κάλτσες (τις λεγόμενες τρικύ).

κάλτσες για την επίσημη αυτή περίπτωση. Ο αρχαιότερος τρόπος περιτυλίξεως των ποδιών ήταν με δερμάτα ζώων, που τυλιγόνταν γύρω από τις γάμπες.

■ Οι «περισκελίδες» στο 13ο αιώνα.

Κατά το 1100 ένας Άγγλος έπισκοπος έφτιασε ένα ζευγάρι κάλτσες από μαλλί κασιγίσιο. Ήταν βαμμένες κόκκινες με χρυσά στολισμάτα.

Έκανε τότε άρκετο θόρυβο γύρω από το όνομά του. Έπίσης, όταν κατά το 1181 ο Γουλιέλμος της Νορμανδίας έστέφθη βασιλιάς στο Παλέρμο φορούσε κάλτσες, που τις είχαν φτιάξει Σαρακηνοί τεχνίτες από άκριδη πορφύρα μετάξης. Αυτά όμως ήταν για τους λίγους και εκλεκτούς. Οι άλλοι φορούσαν «περισκελίδες».

Αυτές οι περισκελίδες δεν ήταν παρά κάτι σαν τα σημερινά πανταλόνια. Με μία διαφορά: ότι άρχιζαν από τα δάχτυλα του ποδιού κι' έφταναν ως το έπάνω μέρος του ποδιού, προς τα σκέλη. Και κάτι άλλο: δεν ήταν ενωμένες αλλά κάθε πόδι είχε τη δική του. Από αυτό προήλθε η έκφραση σε μερικές ευρωπαϊκές γλώσσες «ένα ζευγάρι πανταλόνια»!

Στην αρχή οι ράφτες έφτιαχναν τις κάλτσες από ύφασμα. Μόνο το 1564 ο Άγγλος Ουίλλιαμος Ράιντ κατασκεύασε την πρώτη πλεκτική μηχανή. Είκοσπέντε χρόνια αργότερα, ο συμπατριώτης του Λή έπενδυσε, μία καλτσομηχανή. Την ίδια εποχή, ο Έρρικος ο Β' της Γαλλίας εμφανίστηκε στους γάμους της αδελφής του φερόντας μεταξωτές κάλτσες.

Όπως βλέπετε άδρος ήταν αυτός που «κρεάρισε» τις μεταξωτές κάλτσες! Κι' όταν οι γυναίκες φόρεσαν άργότερα μεταξωτές κάλτσες, κανείς δεν ήταν σε θέση να τις δει. Γιατί, ως γνωστόν, φορούσαν μακριά φορέματα που κάλυπταν και τα νύχια των ποδιών. Το να δείξη μία άρραία τις κάλτσες της σ' έναν άνδρα, αποτελούσε δείγμα έξαιρετικής εύνοιας.

Κατά τον 17ον αιώνα

■ Άγγλοσάβονας βασιλιάς, του 10ου αιώνα.

■ Το 1790 φορούσαν δίχρωμες κάλτσες: μαύρες λουρίδες σε άσπρο φόντο.

στους «κανονισμούς ένδύσεως» βλέπουμε να κατακυρώνεται η πολυτέλεια των καλτσών, καθορίζονται δε ποιοί, πότες και τι είδους κάλτσες θα φορούν. Στο μεταξύ, οι «καλτσάδες» έπινούσαν διαρκώς λεπτότερες ποιότητες και νέα σχέδια.

Στην αρχή, όλες οι κάλτσες ήταν άσπρες. Το 1790 έπεκράτησε η μόδα των δίχρωμων καλτσών: μαύρες λουρίδες σε άσπρο φόντο. Ύστερα άκολούθησαν οι κάλτσες με καρέ, με τετραγωνάκια δηλαδή. Μετά από αυτές εμφανίστηκαν μεταξωτές με όλα τα χρώματα του ουρανού τόξου.

Το 1750 συγκεντρώνονταν στο σπίτι της λαίδης Μόνταγκιου διάφορες φιλολογούσες κυρίες, που, όπως ήταν φυσικό, δεν έδιναν και πολύ σημασία στην ένδυσά τους. Μία μέρα ήρθε στη συγκέντρωσή κι' η μοντάμ Πολινιάκ από το Παρίσι, που φορούσε μπλέ κάλτσες—τελευταία τότε μόδα στο Παρίσι. Άρεσαν πολύ στις άλλες κι' αποφάσισαν σαν σημείο άναγνωρίσεως να φορούν κάλτσες του χρώματος αυτού. Από τότε πήραν και το παρατσούκλι «μπλου στό-κινγκς»—μπλέ κάλτσες— με το οποίο χαρακτηρίζονται στην Άγγλία οι χειραφετημένες γυναίκες.

Μαζί με τις κάλτσες γεννήθηκαν όπως ήταν έπόμενο κι' οι καλτσοδέτες. Στην άρχή άπτελούντο από χοντρή κλωστή. Κάποτε η δούκισσα Φον-τανζ (1661—1681) έχασε στο κυνήγι μία τέτοια «καλτσοδέτα» και την άντικατέστησε με την κοδέλα του καπέλου της. Αυτό φυσικά ήταν άπλουστερό και βολικώτερο. Κι' έπειδή σ' ένα ώραίο πόδι ταίριαζε μία άκριδη κι' ώραία καλτσοδέτα, οι έρωτευμένοι φρόντιζαν να χαρίζουν τέτοιες από μετάξι, ατλάζι, χρυσάφι, κι' άσήμι. Και στο μέρος που ένωνόταν η καλτσοδέτα, τοποθετούσαν ένα μικροσκοπικό ζωγραφισμένο πορτραίτο τους. Κι' η καλτσοδέτα αποτελούσε το όριο, πέρα από το οποίο δεν έπιτρεπόταν να προχωρήσει κανείς.

Σ' ένα χορό της άγγλικής αούλης, το 1350, έπρεπε η καλτσοδέτα της κομήσσης Σαλίσμουρου. Οι άλλες προσκεκλημένες άρχισαν να χαμογελούν ειρωνικά, όταν ο βασιλιάς Έδουαρδος Γ' έτρεξε και την πέρασε ο ίδιος την καλτσοδέτα κάτω από το γόνατο, λέγοντας την περίφημη φράση: «Ντροπή σ' αυτόν που θα σκεφθή κά-

κό». Από τότε, ως γνωστόν, το άνώτατο άγγλικό παράσημο, το παρόσημο της περικνημίδος, έχει αυτό το έμβλημα.

Η έννοσημένη του βασιλιά της Γαλλίας Καρόλου Ζ' Άλνι Σορρέλ ανέλαβε την προσπάθεια της δημιουργίας διαμνημνίας πλεχτών καλτσών, χωρίς έπιτυχία φυσικά. Πρώτος ο συμπατριώτης της Ιλάριος ντε Σαρντονέ έπλησίασε το 1880 το όνειρό αυτό: έπενδυσε έκμεταλλεύσιμο τρόπο κατασκευής τεχνητής μετάξης.

Από την ιδέα αυτή έπωφελήθηκε η καλτσοβιομηχανία κι' οι κάλτσες από τεχνητό μετάξι γνώρισαν θριαμβευτική άνοδο. Άλλα το κορύφωμα ήταν η άνακάλυψη του νάιλον κι' ύστερα του περόν. Αυτά έδωσαν άραχνούφαντες κάλτσες σπάνιας κομψότητας.

Σήμερα οι κάλτσες άποτελούν μία από τις κυριότερες φροντίδες μιας γυναίκας που θέλει να είναι κομψή. Το πρώτο βλέμμα, άλλωστε, των άνδρών πέφτει στις γάμπες. Και δεν υπάρχει άντιστοιχικότερο θέαμα από μία άσχημη, σιμμένη και ζωωμένη κάλτσα...

ΓΡΑΜΜΑ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ

Προς το άγέννητο παιδί του

Το παρακάτω γράμμα δημοσιεύθηκε στον «Χριστιανικό Ταχυδρόμο» της Άμερικής. Βρέθηκε στο πτώμα ενός στρατιώτη που σκοτώθηκε στην Κορέα κι' άπευθυνόταν στο άγέννητο ακόμα παιδί του:

«Παιδί μου, τώρα που σου γράφω κοιμάσαι στο σκάδι και συγκεντρώνεις δυνάμεις για τον άγώνα της γέννησής σου που εύχομαι να είναι άμολή και έπιτυχής. Προς το παρόν δεν έχεις πάρει το κανονικό και σταθερό σου σχήμα. Δεν άναπνέεις και δε βλέπεις. Έν τούτοις όταν θαρθή η ώρα σου, η δική σου και της μητέρας σου που την αγαπάς θα θωριά, τότε θαρθή να στερεωθή κάτι μέσα σου που θα σου δώσει τη δύναμη για ν' άγωνιστής και ν' άποχτήσει τον άέρα σου και τη ζωή σου. Αυτή είναι η κληρονομιά σου, αυτό είναι το πεπρωμένο σου σαν παιδί που θα γεννηθής από γυναίκα: Ν' άγωνιστής για τον άέρα και το φως χωρίς να ξέρεις το γιατί.

«Όπως σ' αυτόν τον κόσμο όπου οι άνθρωποι μεγαλώνουν κουράζονται και τσακίζονται να βρίσκονται σε διαρκή άναζητησι και άγώνα με καλή την πίστι και ψηλό το φρόνημα. Κράτησε το ένδιαφέρον σου και το θαυμασμό σου για τα μεγάλα και ευγενικά πράγματα της ζωής, όπως είναι ο ήλιος κι' η άστραπή, η βροχή και τ' άστρα, ο άνεμος κι' η θάλασσα και το μεγαλώμα των δέντρων και των φυτών. Διατήρησε την καρδιά σου πεινασμένη για μία νέα γνώσι και το μίσος σου για κάθε μέρα. Τώρα εγώ πρέπει να πεθάνω κι' εσύ πρέπει να γεννηθής για να σταθής πάνω στο έσωρό τα σκουπίδια που τα έχουν σχηματίσει τα λάθη μου. Συγχώρησέ με γι' αυτό. Ντρέπομαι που σε άφίνω σ' έναν άκατάστατο κόσμο. Σου δίνω νοερά την τελευταία εύλογιά μου και σε φιλώ στο μέτωπο. Σε καληνυχίζω και σου εύχομαι καλή μέρα και καθαρό ξημέρωμα».

ΕΙΝΑΙ τόσο μεγάλη η φήμη του κοσμηματοπωλείου Καρτιέ, που βρίσκεται σήμερα στον αριθμό 13 της παρισινής Ρϋ ντε λα Παι, ώστε έρχονται στο Παρίσι άνθρωποι από όλο τον κόσμο μόνο και μόνο για να το έπισκεφτούν. Φυσικά, πρόκειται για ανθρώπους έξαιρετικά πλούσιους, που θέλουν ν' αγοράσουν τα κοσμήματά τους από το κατάστημα που προμηθεύει την Άγγλική Βασιλική Αούλη...

Κάποτε, μπήκε στο Καρτιέ ένας μαχαράγας, συνοδευόμενος από έναν έμπειρο γυνώμονα, και ζήτησε να δει ένα ζαφείρι. Ο υπάλληλος έδωσε ένα θαυμάσιο κοσμημα, κι' ο έμπειρο γυνώμων το εξέτασε προσεκτικά μ' έναν τεράστιο φακό. Έπειτα, αφού συζήτησε πολλή ώρα με το μαχαράγιο σε μία άκατανόητη γλώσσα, ο έμπειρο γυνώμων άνήγγειλε:

— Η Αυτού Ύψηλότης θα αγοράσει το ζαφείρι...

— Η τιμή του, έπρεπε ο υπάλληλος, είναι...

— Η τιμή του δεν έχει καιμιά σημασία, τον διέκοψε ο έμπειρο γυνώμων. Η Αυτού Ύψηλότης το αγοράζει! Πανευτυχής, ο πωλητής νόμισε πως άδινε πιο μεγάλη αξία στο κοσμημα άν υπογράμμιζε πως άνήκει κάποτε στον Λουδοβίκο 16ο. Ο έμπειρο γυνώμων μετέφρασε την πληροφορία. Έπακολούθησε ένας σύντομος, αλλά βίαιος λόγος, άνάμεσα στους δυο 'Ινδούς κι' έπειτα ο μαχαράγας, πολύ θυμωμένος, πέταξε το κοσμημα στο τραπέζι και κατευθύνθηκε προς την πόρτα, ενώ ο έμπειρο γυνώμων έξηγούσε στον πωλητή:

— Η Αυτού Ύψηλότης δεν το αγοράζει πιά! Δε θέλει ν' άποκεφαλιστή, όπως ο Λουδοβίκος 16ος!

Καταλυπημένος ο πωλητής πήγε και διηγήθηκε την ιστορία στο άφεντικό του. Εκείνος κούνησε το κεφάλι του:

— Έπρεπε να του πητε πως άνήκει στο Λουδοβίκο 14ο! Αυτό άσφαλώς θα τον έπειθε!

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΧΑΡΕΜΙ

Μερικές φορές όμως, υπάρχουν και πιο

Καρτιέ

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

εύχαριστες εκδηλώσεις. Κάποτε — εδώ και πολλά χρόνια — μπήκε στο Καρτιέ ο βασιλιάς του Σιάμ, μαζί μ' ένα διερμηνέα, και ζήτησε να ιδεί βραχιόλια. Όσο περισσότερα του έδειχναν, τόσο περισσότερα ζητούσε να ιδεί. Τού είχα, άπλώσει δεκάδες βραχιόλια στο τραπέζι, κι' όλο ήθελε να ιδεί κι' άλλα!

Τέλος, φάνηκε πως είχε κάνει την έκλογή του, κι' ο διερμηνέας δήλωσε:

— Η Αυτού Μεγαλειότης τ' αγοράζει!

— Ποιό από όλα;

— Μά... όλα!

Ύπληξαν στο τραπέζι 220 βραχιόλια! Τόσες γυναίκες και έταίρες είχε ο βασιλιάς...

Το κοσμηματοπωλείο Καρτιέ έχει στις θωρακισμένες αίθουσές του, που φρουρούνται τόσο καλά, ώστε κανείς ποτέ δεν άποπειράθηκε να τις πορabiάση, μεγάλες ποσότητες κοσμημάτων, και πάνω από 1.000.000 άκατέργαστες πέτρες.

ΤΟ ΚΟΛΙΕ ΤΗΣ κ. ΘΙΕΡΣΟΥ

Σχεδόν όλα τα διασημότερα κοσμήματα του κόσμου έχουν περάσει από το Καρτιέ ή έχουν δοθεί από το έργαστήριό του. Άνάμεσα τους περιλαμβάνονται το σμαράγδι των 107 καρατιών που άνήκει στη Μεγάλη Αικατερίνη και που στοιχίζει 1.000.000 δολάρια στα 1948 και το περίφημο περιδέραιο της γυναίκας του Θιέρσου, του πρώτου προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας. Η κυρία Θιέρσου είχε μαζί της τα μαργαριτάρια του ένα-ένα, αγοράζοντάς τα πάντα από το Καρτιέ, για να είναι όμοια, να έχουν το ίδιο δελουδινό ρόζ χρώμα και το μέγεθος που έπρεπε. Το κεντρικό μαργαρι-

τάρι αυτού του κολιέ, που είχε τρεις σειρές, ήταν μεγάλο σαν καρδιά.

Όταν διαλύθηκε η συλλογή Θιέρσου, το Λούβρο, που φιλοξένησε αυτό το κολιέ, το πούλησε στα 1923 προς 11.000.000 φράγκα της εποχής εκείνης. Σήμερα θα ήταν άδύνατο να κατασκευαστή ένα παρόμοιο περιδέραιο. Άρκει να σημειωθεί ότι, πριν από λίγα χρόνια, θέλοντας να τιμηθεί μερικά καλής ποιότητας μαργαριτάρια, ο Καρτιέ — τείλει έναν από τους πράκτορές του στις νότιες θάλασσες. Αυτό το ταξί στοιχισε έννα έκατομμύρια φράγκα και κανένα από τα 4000 μαργαριτάρια που είδε ο πράκτωρ στην περιόδοιά του δεν κρίθηκε άξιο να χρησιμοποιηθή!

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΠΕΛΑΤΙΣΣΕΣ

Δεν είναι εύκολο να εύχαριστήση κανείς τους πελάτες του, άκόμα κι' αν το κατάστημα έχει την πείρα της φήμης Καρτιέ. Μία κυρία ζήτησε μία μέρα στο υποκατάστημα της Νέας Υόρκης να λαβεί η κατομή του μακαρίτη του άνδρός της σ' ένα διαμάντι δεκα καρατιών, που ήθελε να της το δάλουν σ' ένα δαχτυλίδι. Της έξηγησαν ότι όση κατεργασία κι' αν ύφίσταται το διαμάντι, είναι άδύνατο να το λαβεί κανείς, γιατί είναι πολύ σκληρό, μα εκείνη δεν ήθελε να το καταλάβει, κι' έφυγε έξω φρενών!

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Καθένα από τα κοσμήματα του Καρτιέ έχει τη μάρκα του, που είναι πάντα μυστική κι' άόρατη. Έπίσης, το κατάστημα το έχει φωτογραφίσει. Αυτές οι προφυλάξεις λαμβάνονται για την περίπτωση της κλοπής, γιατί υποχρεώνουν τον κλέφτη να διαλύση το κοσμημα και να φτιάξη μικρότερα κοσμήματα, που έχουν πολύ μικρότερη αξία.

ΑΝΘΗ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΥΝ...

Ύπάρχουν επίσης διαμάντια άνηθ, που ένας μυστικός μηχανισμός έπιτρέπει να τα φορά η ιδιοκτήτριά τους είτε μισάνοιχτα, είτε έντελώς άνοιχτά.

ΠΙΕΡ ΒΑΛΕΣ

Τι περιμένει μία γυναίκα...

μία ανέλπιστη μικρή εύτυχία: τον πρίγκηπα των όνείρων της και το δώρο που δεν την άπογοητεύει ποτέ.

παραδείγματα χάριν κάλτσες τις όποιες πάντοτε έπίδουμει

Bi ΚΑΛΤΣΕΣ

το άκρον άωτον της πραγματικής κομψότητας Κάλτσες Bi σ' όλα τα καταστήματα πολυτελείας

GERHARD BAHNER BI-STROMPFWIRKEREI UND MODISCHE STRICKEREI GMBH LAUINGEN-DONAU

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ 'Ορτάνς ή-
ταν τριάντα χρονών. Είχε
μαλλιά πυροξανθά, όλο
φως, που τά έκανε κάτσο πά-
νω από τον λεπτό και κατά-
λευκο σβέρκο της. Είχε μάτια
πράσινα αμυγδαλωτά και μύ-
τη λίγο μεγάλη, μά έξυπνη.

Η δεσποινίς 'Ορτάνς είχε
απορροβωνιστή πριν δέκα χρό-
νια μ' έναν νέο που είχε πα-
ρει πίσω τó λόγο του με μία
άοριστη δικαιολογία. Στην
πραγματικότητα έπειδή δεν α-
γαπούσε αρκετά την ήρεμη γο-
ητεία της.

Για τη δεσποινίδα 'Ορτάνς,
αυτό ήταν ένα γκρέμισμα όλων
των όνειρών της. Έμενε μόνη, α-
πελπισμένη. Είχε σκεφθή να
πάει σε μοναστήρι, αλλά ό έ-
ξουσιοδοτητής της την είχε συμ-
βουλεύσει να τó συλλογιστή
πολύ προτού ακολουθήσει αυ-
τόν τόν καινούριο δρόμο. Και
της συνέστησε να πάει κάπου
έξω.

Η δεσποινίς 'Ορτάνς βρήκε
τότε ένα σπίτι στο τέλος τού
δρόμου της Μέρ. Τό σπίτι αυ-
τό την κατέκτησε άμεσα. Και
καθώς ήταν για πούλημα, συγ-
κέντρωσε όλες τις οικονομίες
της, πληρώσε ένα μέρος και έ-
βαλε υπόθηκη τó υπόλοιπο.

Η δεσποινίς 'Ορτάνς καλλι-
εργούσε τόν κήπο της τίν ά-
νοιξι και τόν υπόλοιπο χρόνο
κεντούσε με μαλλί δοσκούς και
δοσκοπούλες που ανταλλάζαν
φιλικά και όρκους υπό τó ήρε-
μα θάλασμα ενός ολόλευκου
και ώραιού κοπαδιού. Τά κεν-
τήματα αυτά στέλνονταν σ' έ-
να κατάστημα έπιπλώσεων που
σκέπαζε με αυτά παλιές πολυ-
θρόνες. Με τήν εργασία αυτή
ή δεσποινίς 'Ορτάνς κέρδιζε
πολύ καλά τή ζωή της.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ 'Ορτάνς κεν-
τούσε καθισμένη κοντά στο
παράθυρο. Κάποιος στιγμή εί-
δε να έρχεται ένας κύριος που
δεν τόν γνώριζε.

— Να έρχεται σε μένα; ά-
μαρτώθηκε ή δεσποινίς 'Ορ-
τάνς.

Και καθώς ή μοναξιά της
δεν την είχε κάνει να χάσει κά-
θε φιλαρέσκεια, κυττάχτηκε
στον καθρέφτη που ήταν επά-
νω από τó τζάκι και έστρωσε
να μαλλιά της με τήν παλά-
μη της.

Ο κύριος προχωρούσε. "Ο-
ταν έφτασε μερικά μέτρα πιο
πέρα από τó σπίτι έβαλε τó
χέρι του μπροστά από τά μά-
τια για τόν ήλιο και περιέφερε
τó βλέμμα του στόν δριζόντα.

Ύστερα, γέρνοντας ελαφρώς
τó κεφάλι του πλάγιως, φάνη-
κε να εξέταζε τó σπίτι της δε-
σποινίδος 'Ορτάνς.

«Λες και τó έχω για πούλη-
μα τó σπίτι μου», ψιθύρισε ή
δεσποινίς 'Ορτάνς.

Ο κύριος χτύπησε τó κου-
δούνι της εξώθυρας και ή νέα
κάρφωσε τή θελόνα της στο
κεφάλι της δοσκοπούλας που
δεν είχε ακόμη τελειώσει.

— Ο κύριος; είπε.

— Καλημέρα σας, κυρία.
Να σας συστηθώ. Λέγομαι Ρο-
λάν Μπρισάλ. Μου επιτρέπετε
να σας άπασχολήσω μερικά
λεπτά;

— Σας άκούω, κύριε.

— Όχι. Η δεσποινίς 'Ορτάνς
δεν εύρισκε τόν κ. Μπρισάλ
πολύ αντιπαθητικό, αλλά ή ή-
θεσ να τόν μπάζει στο σπίτι
της δεν της άρεσε.

— Αυτό που έχω να σας
πώ θα κρατήσει πολύ και ά-
ληθεια, εδώ, στην πόρτα...

ΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΣΤΟ ΛΟΦΟ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Τάνσυ, αρχίζω ν' αγαπώ αυτό τó σπιτάκι σου!

— Σας παρακαλώ να με πε-
ριμένετε μία στιγμή, κύριε
Μπρισάλ, είπε. Πάω να φορέ-
σω μία ζακέτα και θα κάνου-
με τó γύρο τού κήπου.

Ο κύριος Μπρισάλ ένευσε
με τó κεφάλι.

ΜΑ ΤΙ ΜΕ ΦΕΡΝΕ ΕΔΩ, ΕΛΕ-
γε μερικές στιγμές άργω-
τερα. Θάβει ν' αγοράσω τó
σπίτι σας.

— Τό σπίτι μου που δεν τó
είδατε... Και που δεν είναι έξ
άλλου για πούλημα.

— Είμαι βέβαιος ότι τó σπίτι
σας είναι μία χαριτωμένη κα-
τοικία, αλλά αυτό, βέβαια, λί-
γο μ' ενδιαφέρει. Θα ήθελα να
τó αγοράσω γιατί ό προϊστά-
μενός μου, για λογαριασμό τού
όποιου συζητώ άλλωστε, θα ή-
θελε να έχω αυτό τó οικόπεδο.

— Τό έδαφος περιέχει άν-
θρακα... ούράνιο;

— Ο κ. Μπρισάλ νόμισε καλό
να γελάσει.

— Θέλετε λοιπόν ν' αγορά-
σετε τó σπίτι μου για να τó
γκρεμίσετε;

— Ακριβώς αυτό... Ο προ-
ϊστάμενός μου θα ήταν διατε-
θειμένος να σας δώσει μία κα-
λή τιμή.

Ο γύρος τού κήπου είχε γί-
νει. Η δεσποινίς 'Ορτάνς και
ό κύριος Μπρισάλ βρίσκονταν
μπροστά στη μικρή καγκελό-
πορτα.

— Δεν θέλω τίποτα, κύριε,
άπάντησε ή δεσποινίς 'Ορτάνς.
Είμαι πολύ εύχαρακτημένη εδώ
και δεν επιθυμώ καθόλου να
φύγω. Όσο ζω, δεν θα που-
ληθώ ποτέ... Κυρία για να
γκρεμισθώ. Χαίρετε, κύριε.

Η δεσποινίς 'Ορτάνς χαίρε-
τησε με μία γρήγορη κίνηση
τού κεφαλιού και ύστερα μη-
κε στο σπίτι της ήρεμα. Η
καρδιά της χτυπούσε ώστόσο.

«Αν έρχόταν κανείς χθες και
της έλεγε ότι θα θυμώνα έπει-
δή θα της πρότειναν να που-
λήσει τó σπίτι της θα γέλαγε.
Βέβαια, ήξερε ότι αγαπούσε
τó σπίτι της. Άλλα μέχρι αυ-
τού τού σημείου!... Ναι, ή καρ-
διά της χτυπούσε δυνατά μέ-
σα στο στήθος της, σαν να εί-

χαν θελήσει να της άρπάξουν
ένα θησαυρό.

Τήν ήμερα εκείνη, ή δεσπο-
ινίς 'Ορτάνς άποφάσισε ν' ά-
φήσει τó κεντήμα της. Θα έ-
φτιανε ένα φυτζάνι τσάι και
θα τó έπινε με τήν ήσυχία της
καθισμένη στην πολυθρόνα της
πλάι στη λάμπα.

Να διάβαζε; Όχι, θα κα-
θόταν καλύτερα να «όνειροπο-
λήσει». Τί θα ήταν ή ζωή της
αν είχε παντρευτή τόν Πιέρ—
Πατρις, τόν πρώην απορροβωνι-
στικό της;... Πόσο τόν είχε ά-
γαπήσει! Πόσο τόν αγαπούσε
ακόμη παρ' όλο που είχαν πε-
ράσει δέκα χρόνια χωρίς να
μάθει τίποτα γι' αυτόν... Μπρί!
δεν ήταν δυστυχισμένη. Είχε τó
αγαπημένο σπιτάκι της, τή
δουλειά της... και τήν έλευθε-
ρία της, που δεν ήξερε τί να
τήν κάνει.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ μέρα ή δεσπο-
ινίς 'Ορτάνς κεντούσε τά
μπράτσα τού δοσκού όταν είδε
να έρχεται από μακριά ένας
κύριος που τόν πήρε στην άρ-
χη για τόν Ρολάν Μπρισάλ.

«Νά ένας πεισματάρης, εί-
πε μέσα της. Έρχεται να μου
πή ότι ό προϊστάμενός του εί-
ναι έτοιμος να μου υπογράψει
ένα τσέκ εν λευκώ».

Όπως τήν προηγούμενη μέ-
ρα, έστρωσε τά μαλλιά της,
τίναξε τις μάλλινες κλωστές ά-
πό τή γκριζα φούστα της.

«Δεν φορεί τó ίδιο κουστού-
μι, σκέφτηκε, και, παράξενο,
μού φαίνεται πιο ψηλός».

Τό κουδούνι χτύπησε. Η δε-
σποινίς 'Ορτάνς άνοιξε τήν
πόρτα και είπε:

— Καλημέρα σας, κύριε.
Βλέπω ότι ή χθεσινή μου υπο-
δοχή δεν σας άποθάρρυνε.

Προχώρησε μερικά βήματα
προς τήν καγκελόπορτα και ύ-
στερα άκουσε κάποιον να της
λέει:

— Μά, με τήν πίστι μου,
είναι ή Τένσυ... Η Τένσυ, και
δεν άλλαξε.

Τένσυ; Ο Πιέρ τήν έλεγε
άλλοτε έτσι.

Η δεσποινίς 'Ορτάνς ανά-

πνευσε βαθειά. "Ηλπιζε ότι μό-
νον αυτό θα τήν εύπούδζε να
κίτρινισή και ν' άρχισή να τρέ-
μη.

— Ο Πιέρ, μουμύρισε. Τί
ήθε να κάνει εδώ;... Γιατί δεν
φαντάζομαι να ήρθε για να δή
τί κάνω.

— Όχι, δεν ήθε να δώ τί
κάνεις, γιατί άγνοούσα ότι εί-
σαι συ ή τρυφερή ιδιοκτήτρια
τού σπιτιού.

— Και συ είσαι, Πιέρ, που
θέλεις ν' αγοράσεις τó σπίτι
μου; Έσύ έστειλες τόν γουά-
ματσα σου να μου κάνει πολύ
δυσάρεστη προσφορά. Τόν κη-
πάκο μου και τά λίγα τούδια
μου;... Μά... θέλεις να περά-
σεις μέσα;

— Εύχαριστώ.

— Ανέβηκαν πλάι-πλάι τά
κρία σκαλιά της μικροσκοπικής
είσοδου και ό Πιέρ άσκεπά-
σαν:

«Η Τένσυ είναι πιο όμορφη
τώρα παρά πριν δέκα χρόνια.
Και αυτό τó λίγο χωρίστικό
ντύσιμο της πηγαίνει πολύ».

Η δεσποινίς 'Ορτάνς άκε-
πτόταν:

— Έξακολουθεί να είναι ώ-
ραίος. Θα είναι τώρα τριαντα-
πέντε χρονών. Να τού ποτεί-
νω να πιούμε ένα φυτζάνι
τσάι; Τού άρεσε τó τσάι πολ-
ύ θαρύ... Έλπιζω να μην εί-
ναι άκατάστατη ή τραπεζα-
ρία... Καλύτερα να τόν περά-
σω στο σαλονάκι. Είναι πιο
χαριτωμένο και τó φως πιο ά-
παλό. Δεν φορείς βέρα;

— Ξέρεis, άσφαλώς, ότι ή
πάρχουν φλέδες νερού στο κά-
τω μέρος τού μικρού κάμπου,
που δοσκοίται πίσω από τόν
κήπο σου... Δεν θα τó έβλε-
πα αυτό σε μία άλλη γιατί, άμέ-
σως, θα μου ζητούσε περισσό-
τερα για τó σπίτι της. Μά έ-
σύ, είσαι άλλο.

— Και τί θέλεις να της κά-
νεις αυτές τις φλέδες; ρώτη-
σε ή δεσποινίς 'Ορτάνς.

— Θέλω να τις αίμαλωτι-
σω, να τις διοχετεύσω σε μία
τεχνητή δεξαμενή και να με-
ταβάλλω αυτόν τόν έορσο τό-
πο σε κέντρο παραθερισμού.

— Και τó σπίτι μου σ' έ-
νοχηλεί;

— Τό σπίτι σου, Τένσυ,
δοσκοίται στην κορυφή τού λό-
φου. Ακριβώς εκεί που θέλω
να κτίσω τó ξενοδοχείο μου.

— Λίγο τσάι, Πιέρ;

— Εύχαριστώ, τó πίνω. Ξέ-
ρεις, Τένσυ, θα μπορούσα να
σου δώσω ένα καί'ό ποσό.

— Δεν θυμάσαι πιά, είπε ή
Τένσυ μ' ένα μικρό χαμόγελο
αν βάρης γάλα ή λεμόνι στé
τσάι σου.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ 'Ορτάνς ά-
ποφάσισε να ξανακατακτή-
σει τήν άγάπη τού πρώην απορ-
ροβωνιστικού της. Τό άπνευ-
μα πέρασε πολύ καλά. Ο Πι-
έρ της μίλησε για τόν έαυτό
του. Είχε γίνει ένας σπουδαί-
ος έπιχειρηματίας και ήταν πολ-
ύ περήφανος γι' αυτό.

Η Τένσυ είχε τήν καλή συ-
μπουσία να μη κρύβει τόν θαν-
μασμό της.

— Ήταν πολλά φυτζάνια
τσάι, έφαγαν σάντουιτς, υπι-
σκότα και μήλα, άψτερα μίλη-

σαν για τó τί θα γινόταν στο
χωριό όταν ό Πιέρ θα τó μετα-
μόρφωνε σ' έναν τόπο παρα-
θερισμού.

— Έλπιζω ότι δεν θα πάς
να μείνεις πολύ μακριά από
δώ, της έπτε. Τώρα που σε ξα-
ναβρίκα.

— Πιστεύω, Πιέρ, είπε ή
Τένσυ, ότι δεν θα πάω
μακριά καθόλου. Αυτό τó σπι-
τι μου άρέσει. Γι' αυτό, θα σε
παρακαλέσω να μιλήσουμε για
κάτι άλλο.

Ο Πιέρ έπινε τó τσάι του
άργά. Μήπως ή Τένσυ είχε ή-
διαίτερους λόγους να θέλη να
κρατήσει αυτό τó σπίτι; Ίσως
να είχε ζήσει εύτυχισμένη σ'
αυτό; Ίσως να είχε παντρευ-
τή; Όχι, δεν φορούσε βέρα.
Όστόσο... Κάποιος λόγος θα
ύπρχε.

— Άκουσε, Τένσυ, είπε, αν
θέλεις θα σου ξανακτίσουμε έ-
να σπίτι ακριβώς τó ίδιο σ' έ-
να οικόπεδο τής έκλογής σου.

— Όχι, είπε ή Τένσυ. Πε-
ριττό να επιμένεις.

Ο Πιέρ είχε τήν έντύπωση
—έντελως λανθασμένη άλλω-
στε—ότι ή Τένσυ άκεπτόταν:

«Άλλο, τά αγαπητά μου
φαντάσματα, ή εύτυχία που
γνώρισα εδώ, δεν θα με άκο-
λουθούσαν».

— Σκέψου τó ακόμη, είπε
ό Πιέρ. Αν θέλεις θα περάσω
αύριο τó άπόγευμα.

— Αύριο έχω ένα ραντεβού
στην πόλη, είπε ή Τένσυ... Μία
άλλη μέρα αν θέλεις.

Τήν επόμενη σκόπευε να
πάει τά κεντήματά της στο κα-
τάστημα έπιπλώσεων. Άλλά
αυτό μπορούσε να τó αναβά-
λλει. Όχι. Η δεσποινίς 'Ορτάνς
είχε άποφασίσει να μην είναι
τού χεριού τού Πιέρ, όπως πριν
δέκα χρόνια. Η τουλάχιστο να
κάνη πώς δεν είναι.

— Μεθαύριο τότε... Έκτός
αν μου επιτρέψεις ναρθω να σε
πάρω να πάμε στο σινεμά αύ-
ριο βράδυ.

— Ναι, αυτό μπορεί να γί-
νη, είπε ή δεσποινίς 'Ορτάνς.
Μά όχι πριν από τις όκτώ
τότε

ΟΙ ΜΕΡΕΣ διαδέχονταν ή μία
την άλλη. Ο Πιέρ έρχόταν
σχεδόν κάθε άπόγευμα να δή
τή Τένσυ. Καμιά φορά της
μίλούσε πάλι για τó σπίτι που
ήθελε πάντοτε να τó αγοράση
και άλλες φορές δεν της έλεγε
τίποτα.

Βέβαια, τά σχέδιά του τά
είχε πάντοτε και μάλιστα εί-
χαν μπη στο δρόμο τής πρα-
γματοποίησης αφού στην άλλη
πλευρά τού κήπου τής Τένσυ,
στο κάτω μέρος τού κάμπου
οι εργάτες είχαν άρχισει τή
δουλειά τους.

Ο Πιέρ — Πατρις έρχόταν
τώρα όποιαδήποτε ώρα, ζητού-
σε ένα φυτζάνι τσάι και κα-
θόταν και κουβέντιαζε λίγο με
τήν Τένσυ. Ποτέ δεν μίλούσαν
για τούς παλιούς άρραβώνες
τους. Μία φορά μόνον ό Πιέρ
είχε πη:

— Νομίζω πώς ύπρξενα πολ-
λύ ήλιους, πριν δέκα χρόνια.
Μά ή Τένσυ τόν δέκονε:

— Α ναι... Φλερτάραμε,
νομίζω...

Είπαμε κατάπληκτος. Η
Τένσυ ήταν τόσο σοβαρή, τό-
σο σχολαστική (σε βαθμό που
ήταν άνοητική καμιά φορά)
να τού μιλάει σ' αυτόν τόν τό-
πο για τούς παλιούς άρραβώ-
νες τους! Κάτι θα είχε συμ-
βεί. Η Τένσυ θα είχε γνώρισει
έναν μεγάλο έρωτα.

Δεν ρωτούσε τίποτα. Μόνο,
κάπου — κάπου, έπέμενε:

— Έξακολουθείς να μη θέ-
λεις να πουλήσεις τó σπίτι σου.
Τά σχέδια τού μεγάλου ξενοδο-
χείου είναι έτοιμα και δεν πε-
ριμένουμε παρά τήν άπόφασή
σου... Άκουσε, θα χτίσω μία
δελίτσα —θαύμα από τήν άλλη
λή πλευρά τού πεδίου τού τέν-
νις. Κάτι τó πολύ ώραίο και
πολύ μοντέρνο... Αν τó σπίτι
σου δεν ήταν τόσο παλιού ρυ-
θμού.

— Δεν συμφωνώ με τή γνώ-
μη σου, εγώ τó βρίσκω πολύ
χαριτωμένο. Άναρωτιέμαι για-
τί, αφού δεν σου άρέσει, για-
τί, αλήθεια, έρχεσαι τόσο συ-
χνά.

Ο Πιέρ πήρε ένα κομμάτι
ζάχαρη, τó έριξε στο τσάι
του και δεν άπάντησε. Δεν ή-
ξερε κι' αυτός γιατί έρχόταν.

Η ΤΑΝ δυό μήνες που είχαν
άρχισει οι εργάτες και ό
Πιέρ έξακολουθούσε να έρχεται
τό ίδιο συχνά, αλλά, πράγμα
παράξενο, μίλούσε πολύ λιγώ-
τερο για τó σπίτι.

— Τένσυ, είπε μία μέρα...
Τένσυ, είναι παράξενο. Αρχί-
ζω ν' αγαπώ αυτό τó σπιτάκι
σου!

Εκείνη τού χομογέλασε εύ-
γενικά για να τόν εύχαριστή-
ση και συνέχισε τó κεντήμα
της.

— Μου φαίνεται μάλιστα,
είναι τρυμερό αυτό, ότι όταν
δεν έρχομαι εδώ, ή ήμερα μου
πηγαίνει χαμένη.

Η Τένσυ δεν ύψωσε τó κε-
φάλι, αλλά έξακολουθούσε τó
εργόχειρό της, προσπαθώντας
να μείνει ήρεμη.

Επιθυμούσε ώστόσο να πη:
«Όταν δεν έρχεσαι, Πιέρ, ή
μέρα μου είναι άδεια, φοβερά
άδεια».

— Τένσυ, δεν θέλεις να μου
πουλήσεις τó σπίτι σου;... Θα
ήθελα να γίνω ό ιδιοκτήτης του
και να κατοικήσω σ' αυτό με
τή γυναίκα που αγαπώ.

— Δεν θέλεις πιά να τó
γκρεμίσω; ρώτησε ή Τένσυ
κεντώντας τó χέρι της δοσκο-
πούλας της.

— Όχι, αφού τó άγοπάς...
Αφού πιστεύω ότι είμαι εύτυ-
χιμένος μέσα σ' αυτό... Αν
σου πρότεινα να μη τó γκρε-
μίσω... να σ' αφήσω να μεί-
νεις πάντα σ' αυτό...

— Δεν βλέπω για ποιά λό-
γο θα σου τó πουλούσα; είπε
ή Τένσυ.

Ο Πιέρ σηκώθηκε άπότομα.
Ήταν θυμωμένος με τόν έαυ-
τό του που ήταν τόσο δειλός
άπέναντι στην πρώην μνηστή
του.

— Τένσυ, είπε... Τένσυ...
Θέλεις να με παντρευτείς; Να
εσχάσεις τó κακό που σου έ-
κανα πριν δέκα χρόνια;... Σε
παρακαλώ... Θα ήμουν τόσο
εύτυχισμένος αν έλεγες ναι.

Η Τένσυ κεντούσε μία βέ-
ρα γύρω από τó δάκτυλο της
δοσκοπούλας...

Είχε ήδη κεντήσει μία γύρω
από τó δάκτυλο τού δοσκού.

ΦΡΑΝΣΟΥΑΣ ΠΕΡΙ

Διευθύνσεις συμφώνως τώ
νόμω: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, Άσκληπιού 107, Δ.
Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστά-
μενος τυπογραφείου, άδός
Πέτρας άρ. 29.
Χειρόγραφα δημοσιεύματα
και μη δεν επιστρέφονται.

Στομαχικά διαταραχαι Δυσπεψια

Ένα έως δύο διακία
"Αλκα - Σέλτζερ
σ' ένα ποτήρι νερό.

Προϊόν των
"Αμερικανικών Έργαστηρίων
MILES LABORATORIES, INC.
U. S. A.

Alka-Seltzer

Τσάι ΙΑΠΩΝΙΑΣ

- Άρωμα
- Γεύσεις
- Χρώμα

Ι. ΓΙΩΤΗ

Η ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ «ΟΥΣΙΑ» ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ

Το «σέξ - άππήλ»

ΕΝΑ «ΚΑΤΙ» ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΟΜΩΣ, ΤΟ ΠΑΝ!

Υπάρχουν γυναίκες που μαγνητίζουν και κατακτούν χωρίς ν' άποτελούν και «ύποδείγματα» δηλ. όμορφιάς

ΒΙΟΛΟΓΟΙ και φιλόσοφοι, ποιητάι και παραγωγοί του Χόλλυγουντ προσπαθούν, επί χρόνια τώρα, να εμφανίσουν ένα καλό, ένα πλήρη όρισμό του σέξ - άππήλ. Το μόνο που κατώρθωσαν να επιτύχουν, είναι μία γενική συμφωνία, ότι το έλκυστικό αυτό «κάτι», που χαρακτηρίζει ώριμες γυναίκες, είναι τόσο ψυχολογικό, όσο και σωματικό.

Δεν είναι ή όμορφιά, ούτε και ο τρόπος που μιλά κανείς, λέει ο Ρούντγχαρτ Κίπλινγκ. Είναι κάτι άλλο, ρευστό και άκαθόριστο. Υπάρχουν ώριμες γυναίκες που μπορούν να μείνουν σφηνωμένες στο μυαλό ενός άντρα, μόνο και μόνο γιατί τις είδε να περνούν μπροστά του στο δρόμο!

Πολλά, πάμπολλα έχουν γραφή για το τόσο ενδιαφέρον θέμα του σέξ - άππήλ. Τα περισσότερα βιβλία μιλούν εύλαβικά για έρωτα και γάμο, αλλά ο άναγνώστης καταλαβαίνει πολύ καλά τί έννοούν. Ένα από τα κεφάλαιά τους έξηγει πάντοτε καθαρά ότι ή σωματική κατασκευή δεν είναι το παν. Έξ άλλου, ένα γαλλικό περιοδικό που ασχολείται συνεχώς με το ενδιαφέρον αυτό θέμα, υποστηρίζει ότι το γυναικείο σέξ - άππήλ συνίσταται, πρώτον, στη χρησιμοποίηση και την κατασκευή των ματιών. Δεύτερον, σ' αυτό που οι Γάλλοι, με τόση λεπτότητα, ονομάζουν σιλουέτα και κατόπιν στα μαλλιά, το δάδισμα και τα άλλα χαρακτηριστικά.

Για να καταλάβει κανείς πιο καλά, πόσο μεγάλη αξία έχει αυτό, που λέγεται «σέξ - άππήλ» δεν έχει παρά να ρίξει μία ματιά στα άπόρρητα της «διομηχανίας» άστέρας του Χόλλυγουντ. Η πρωταγωνίστρια, ή ζώσα «πρώτη ύλη» της κινηματογραφικής παραγωγής, πρέπει ν' άναεώνεται συνεχώς και, γι' αυτό, χιλιάδες λαγωνικά άναζητούν σ' όλη τη γή καινούργια φυτάνια, για να τα προβάλλουν στην όθο-

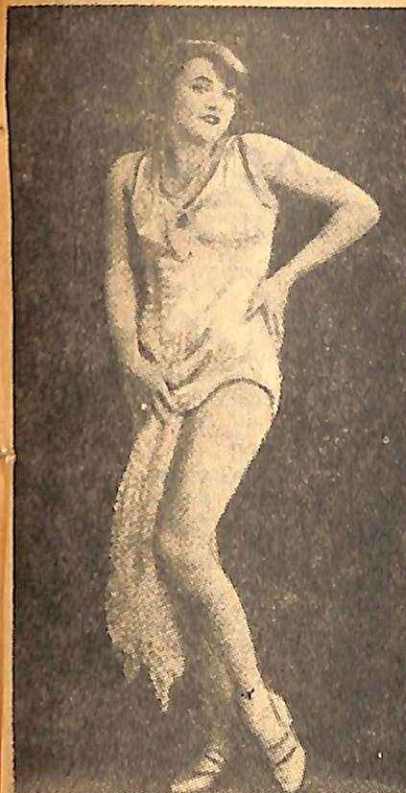
νη και να τ' άναδείξουν «στάρ» πρώτου μεγέθους. Και βρίσκουν πολλές. Άπειρες. Και είναι όλες ώριμες, — ή μία ώραιότερη άπό την άλλη μπορεί να πη κανείς. Πόσες, όμως, άπ' αυτές κατώρθωσαν να επικρατήσουν και να κερδίσουν τον τίτλο της «γόνιμης» που κατακτά τις πλατείες μάζες; Ελάχιστες. Κι' αυτό, γιατί, μέσα στο πλήθος των ώριμων, ελάχιστες διέθεταν και «σέξ - άππήλ»!

Οι όμορφες γυναίκες με τα καλλίγραμμα σώματα έρχονται και φεύγουν σαν τα παράσιτα του ραδιοφώνου. Ποιός θυμάται σήμερα πώς ήταν ή «Μίς Υψηλός» του 1953; Υπάρχουν όμως ένα εκατομμύριο άνδρες, οι όποιοί δεν θα λησμονήσουν την ήμέρα, που μία γυναίκα άρκετά ήλικιωμένη, ώστε να μπορεί να είναι μητέρα τους, εμφανίστηκε στις μονάδες όπου υπηρετούσαν, στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τους τραγούδησε τα αγαπημένα τους τραγούδια! Η γιαγιά - Νήτριν (γιατί γι' αυτήν πρόκειται) είναι, τουλάχιστον, 52 χρονών. Άλλά στο Λας Βέγκας, πριν λίγον καιρό, πληρώνονταν 30.000 δολάρια τη δδομάδα, για να εμφανίζεται στη σκηνή φορώντας ένα άραχνούφαντο φόρεμα και να τραγουδά τα ίδια παλιά τραγούδια. Είναι ή γυναίκα με το σέξ - άππήλ, που το είδος του περιγράφεται σαφέστατα στο βιβλίο «Άλιείς Μαργαριταριών», το όποιον έκυκλοφόρησε πριν λίγον καιρό στη Νέα Υόρκη. Στο βιβλίο αυτό, ένας ειδικός γράφει: «Μπορείτε να εκτιμήσετε ένα μαργαριτάρι, όπως εκτιμάτε και μίαν όμορφη γυναίκα... Μερικά μαργαριτάρια ζουν πολύ λίγον καιρό. Μερικά χάνουν τη γυαλάδα τους μέσα σε δέκα χρόνια, άλλα πάλι τη χάνουν σε πενήντα χρόνια. Το ίδιο γίνεται και με τις γυναίκες. Γι' αυτές ή «γυαλάδα» των μαργαριταριών είναι αυτό το άσύλληπτο, αλλά και άκατανίκητο «σέξ - άππήλ».

■ **ΕΠΑΝΩ:** Οι νεώρες κοπέλλες που έχουν γόνιμα με κομπους θα πρέπει να μελετήσουν τη φωτογραφία αυτή και να... παρηγορηθούν! Αυτό το άπαίσια ντυμένο και άσχημοπόδαρο πλάσμα είναι ή Μάρλεν Ντήτριχ, της οποίας τα πόδια άποτελούν τώρα όλόκληρη περυσία. Έδώ, τη βλέπετε πολύ νέα, στο πρώτο της ντεμπούτο. Άν είχατε τα... χαμόγελα της, ποτέ δεν θα φιλοδοξούσατε να μεσουρανήσετε ως «μοιραία» και «γόνιμη»!

■ **ΕΠΑΝΩ, ΚΕΝΤΡΟΝ:** Κιτάξτε πώς ο χρόνος άρχίζει να κάνει τα θαύματά του. Έδώ ή Μάρλεν Ντήτριχ σε γερμανική ταινία του 1927, όπου παρίστανε μία καλλιτέχνηδα του Χόλλυγουντ. Τα χαρακτηριστικά του σέξ - άππήλ είχαν ήδη

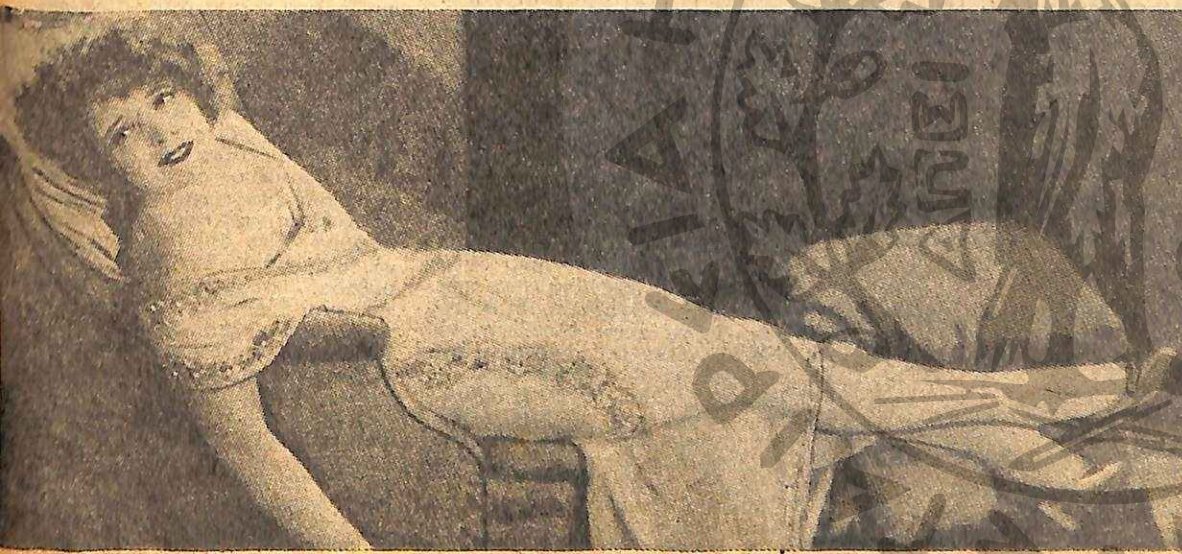
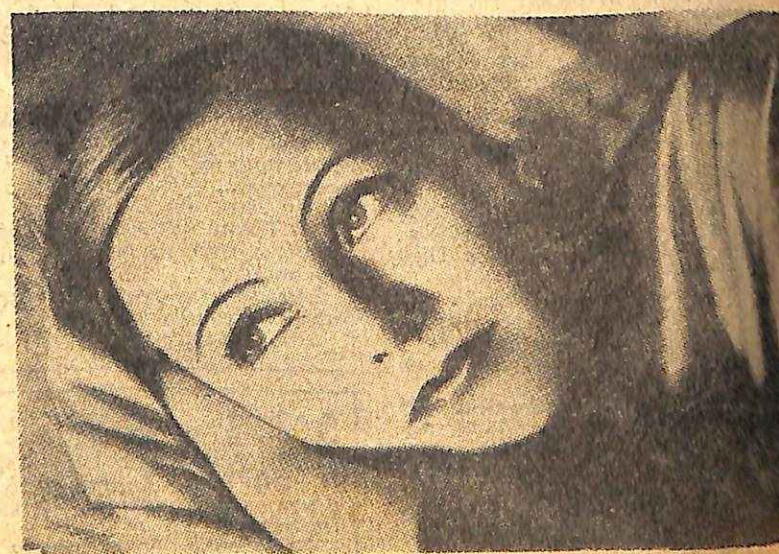
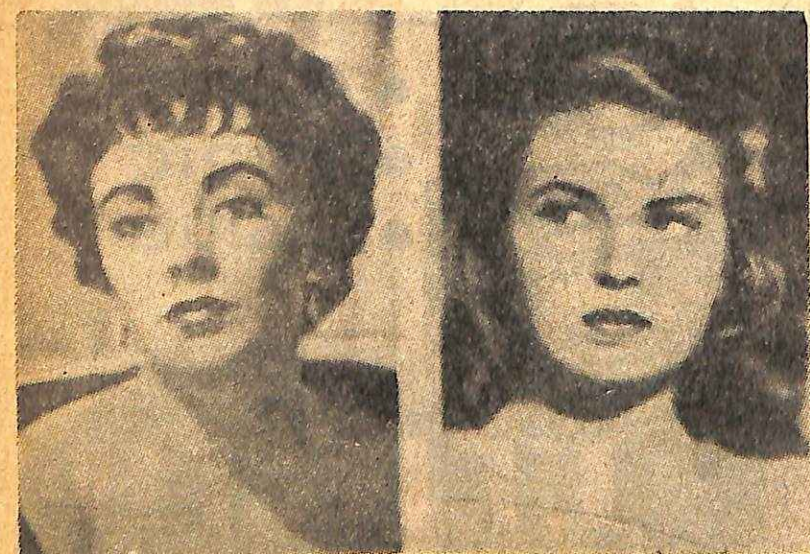

άρχισι να γίνονται καταφανή και ή Μάρλεν λογαριαζόταν τότε μία πολύ έλκυστική στάρ.

■ **ΔΕΞΙΑ:** Σε ήλικία 50 (και πλέον) έτών, ή Μάρλεν Ντήτριχ (το πραγματικό όνομα της οποίας είναι Μαρία Μαγκνταλένα φόν Λος) έδημιούργησε άληθινή θύελλα ένθουςιασμού μεταξύ των θεατών των νυκτερινών κέντρων του Λας Βέγκας, όταν εμφανίστηκε επί σκηνής, μ' ένα άραχνούφαντο, διαφανές φόρεμα. Το περίφημο «σέξ - άππήλ» της την παρουςιάζει πιο έλκυστική τώρα, που είναι πενήνταρά (και... δάλε) άπό ό,τι ήταν στην πρώτη νεανική ήλικία της. Καμαρώστε τον «άέρα» και τη «χάρι» που διαθέτει ή έλκυστική αυτή γιαγιά, κοντά στην όποια δεν θα μπορούσαν να σταθούν χίλιες όμορφες... έγγονες!

■ **ΚΑΤΩ:** Η Κλόρα Μπού, μία άσημη κοπέλλα άπό το Μπρούκλιν, έπεσε μία μέρα σαν βόμβη στο Χόλλυγουντ. Στην εποχή της, υπήρχε μία άπό τις γυναίκες που έγοήτευαν με την πρώτη ματιά, την πρώτη κίνηση, τους άνδρες. Άν ρωτήσετε έναν άντρα, που ήταν νέος την εποχή εκείνη, θα σας άπαντήσει: «—Α, ή Κλόρα Μπού! Δεν γεννήθηκε, φίλε μου, άλλη γυναίκα σαν κι αυτήν! Το σέξ - άππήλ της Κλόρας ήταν τότε κάτι το άσύλληπτο, κάτι που είχε κάνει, τότε, θαύματα!

Η ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΓΟΗΤΕΙΑΣ

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ήταν πάντα ένα ουσιαστικό στοιχείο γοητείας της γυναίκας. Το δυνατό όμως άρωμα, γίνεται σχεδόν άνοχητικό όταν χρησιμοποιείται την πάσα ώρα της ήμέρας. Γι' αυτό το λόγο οι περισσότερες γυναίκες μεταχειρίζονται μόνο κολώνια και λοσιόν που το λεπτό άρωμά τους τις συντροφεύει παντού, στη δουλειά τους, στον κινηματογράφο, στο δρόμο ακόμα και στην πλαζ, τους δίνει μία ιδιαίτερη γοητεία και τονίζει την προσωπικότητά τους.

Προτιμάτε το καλοκαίρι κολώνιες ή λοσιόν με το άπλο άρωμα των λουλουδιών. Διαλέξτε την κολώνια με το άρωμα του λουλουδιού που σας άρέσει. Μπορεί να τη βρήτε έτοιμη σε μπουκάλι. Άν δεν την βρείτε τη φτιάχνετε έσείς, ρίχνοντας μέσα σ' ένα μπουκάλι κολώνια μερικές σταγόνες άπό το άρωμα που θέλετε κι έτσι θα έχετε την προσωπική σας κολώνια.

Μεταχειρισθήτε την κολώνια σας ή τη λοσιόν το πρωί μετά το μπάνιο. Το οινόπνευμα που περιέχει θα σας δροσίσει το δέρμα καθώς εξατμίζεται κι έτσι θα άρχισετε την ήμέρα σας δροσερή και μυρωδάτη σαν το λουλούδι.

Ραντιστήτε παντού με άφθονία. Μ' ένα καλό θαπορίζατε θα έχετε μία λεπτή «δροχή», που θα σας δώσει μία ευχάριστη άνατριχίλα. Να έχετε πάντα μέσα στην τσάντα σας ένα μπουκαλάκι κολώνια για ν' άρωματίσετε στη μέση της ήμέρας ή σε κάποια ειδική περίπτωση που θα θέλετε να μυρίζετε όμορφα. Άπλώστε άφθονη κολώνια, στα μέρη που ή μεγάλη θερμότητα του σώματός σας θα την διαλύσει και θα άρωματίσει γύρω σας την άτμόσφαιρα. Αυτά τα μέρη είναι οι κρόταφοι, το πίσω μέρος των αυτιών, ή βάση του λαιμού, οι καρποί των χειρών και το μέσα μέρος των άγκώνων.

Άν θέλετε ν' αύξήσετε την ένταση της μυρωδιάς, βάλετε έπάνω στους καρπούς μία σταγόνα μυρωδιάς και μετά σκεπάστε την με άφθονη κρύα κολώνια ή λοσιόν.

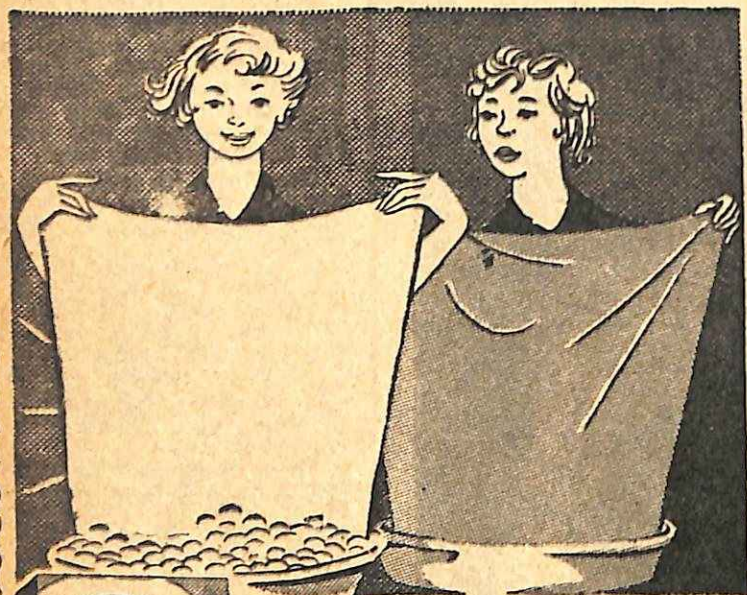
Έκτος όμως άπό τη χρησιμοποίηση της κολώνιας έπάνω στον έαυτό σας μπορείτε να τη μεταχειρισθήτε και με άλλον τρόπο. Για να είστε άρωματισμένη άπό την κοφή ως τα νύχια, ρίξτε μερικές σταγόνες μέσα στο τελευταίο νερό που θα ξεβγάλετε τα άσπρόρουχα σας και τις κάλτσες σας.

Για να μυρίζετε όμορφα στον καθαλισμό σας, όταν χορεύετε μαζί του, άνοκατέμπε μερικές σταγόνες μέσα στο τελευταίο ξεβγάλμα των μαλλιών σας μετά το λούσιμο.

Για τους καλεσμένους σας, ραντίστε με νερό λεβάντας τα στόρια ώστε το έλαφο καλοκαίρι να άεράκι να φέρει μέσα λεπτά φευγαλέα κύματα άρώματος.

Για να βλέπετε όμορφα μυρωδάτα όνειρα ρίξτε άρωματισμένη κολώνια στο μαξιλάρι σας πριν πέσετε για ύπνο.

Tide Πλένει υδαρύτερα από υάδε τί!

Το **Tide** είναι υάτι δια-φορετικό! θαυματουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; *Αν όχι... τότε χάνετε. Κιλιάδες νοικοκυρές πριν από σάς, ανέκαλυψαν πώς: τό Τάιντ, σέ όπορρυπαντικότητα δέν συγκρίνεται μέ τίποτα στόν κόσμο. Οί συνηθισμένες σκόνες και τό σαπούνιο τής μπουγάδας κάτι αφήνουν στό ρούχο, ένα χάοισμα. Τό TIDE δέν αφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή τήν αλήθεια τήν διαπίστωσαν οί Έλληνι-δες νοικοκυρές όπό τήν πρώτη ήμέρα. Τό Τάιντ πωλείται σέ όλα τά καλά καταστήματα* έτσι, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα νά προμηθευθί τήν νέα αυτή θαυματουργή σκόνη.

*Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθα-ρίζει τά ρούχα χωρίς δυνατό τριψίμο, λευκαίνει άπολύτως τά ασπρόρρουχα και ξαναζωντανεύει τά χρώματα.

*Ασφαλές! Οίκονομικό! Εύκολο στή χρήση!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ
Α.Ε. ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 56.447. 56.448

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ αυτό που δέλετε

ΕΝΑΣ ΧΡΥΣΟΥΣ ΚΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

ΥΠΑΡΧΕΙ ένας χρυσός κανών, που πρέπει νάχου με πάντοτε υπ' όψι μας, σέ κάθε περίστασι τής ζωής μας: νά ξέρουμε τί θέλουμε. Οί άμφοβολίες, οί άδεδαιότητες, τά μετανοήματα δέν είναι παρά εμπόδια που στήνουμε μέ τά ίδια μας τά χέρια στό δρόμο που πρέπει νά διασχί-σουμε. Φυσικά δέν πρόκειται νά παίρνουμε επιδόσεις απο-φάσεις και νά συνεχίζουμε μέ πείσμα μία προσπάθεια χωρίς νά υπολογίζουμε τίς συνέπει-ες. Πρόκειται, όταν πρέπει ν' αποφασίσουμε γιά κάτι, νά ξέ-ρουμε μέ σαφήνεια ποίος είναι ό αντικειμενικός μας σκοπός. Άλλοίως θα πρέπει νά προχω-ρήσουμε μέ εμπόδια στό δρό-μο μας, νά ακολουθήσουμε στραβά μονοπάτια που δέ θα μάς οδηγήσουν πουθενά.

● Τά ύπέρ και τά κατά

*Όταν πρόκειται νά πάρете μία απόφασι ή νά αρχίσετε μία οποιαδήποτε ενέργεια, πρέ-πει νά εξετάσετε προσεκτικά τό πρόβλημα που τίθεται υπε-ρστά σας. Μην αφήνετε νά ό-δηγηθήτε από στιγμιαίες πα-ρορμήσεις, από ένστικτώδεις προτιμήσεις, από εύκολες έλπί-δες ή όνειρα, αλλά προσπαθή-στε νά εκτιμήσετε τά σίγουρα στοιχεία, τά αναμφισβήτητα δεδομένα, τήν αντικειμενική πραγματικότητα. Με τήν εξέ-ταση αυτή θα πρέπει νά ανα-γνωρίσετε τους εύνοϊκούς και τους δυσμενείς παράγοντες, δη-λαδή νά καθορίσετε τά εύπρη-και τά κατά, όπως λέμε, γιά νά κάνετε ύστερα τόν άπολογι-σμό. Έχετε πάντα υπ' όψι ότι ή αλήθεια δέ βρίσκεται πάντοτε άπ' όλο τό ένα μέ-ρος και τό άδικο άπ' όλο τό άλλο κι' ότι κανένα πρόβλημα, όσο-δήποτε μικρό ή μεγάλο, δέ θα δείξει όταν τό εξετάζετε όλες τίς θετικές ή αρνητικές πλευ-ρές του άπό τήν αρχή ως τό τέλος. Τό αποτέλεσμα στό ό-ποιο θα φτάσετε μέ τήν εξέ-ταση αυτή είναι ότι θα ξέρετε μέ σαφήνεια τί ακριβώς θέλε-τε. Άλλοίως θα προχωρήτε ψη-λαφητά και θ' άπογοητευτήτε.

● Τό επάγγελμα

*Αν ή κοινωνική σας θέσι σας υποχρεώνη νά εργάζεστε, διαλέξτε τήν άπασχόλησί σας έχοντας υπ' όψι τί θα πρέπει νά περιμένετε άπ' αυτήν και ταυτόχρονα παίρνοντας τήν ά-πόφασι νά επιμείνετε στήν προσπάθειά σας μέ όρεξι και θέλησι. Μην αρχίζετε δέκα δου-λειές στήν τύχη, ακολουθώντας τά γούστα τής στιγμής, όπως κάνουν πολλές, λέγοντας πως όταν ήθελες νά είσαι δουλεια δέν σας άρέσει είστε έλευθεροι νά τήν αλλάξετε (κι' αν ακόμα πα-ραδεχόμαστε πως αυτό είναι α-λήθεια). Όλα τά επαγγέλμα-τα, ακόμα και τά πιο απλά και τά πιο άσχημα, μπορούν μέ μάς δάσουν πλούσιες ίκα-νοποιήσεις, ήθικές και υλικές. Μπορεί ν' αρχίσετε άπό μία τα-πεινή μοδιστρώλα και νά γί-νετε διευθύντρια ενός μεγάλου οίκου μόδας. Ένας άνδρας

μπορεί ν' αρχίση σάν έπ'όλες κλητήρας και νά γίνη διευθύν-της επιχειρήσεως. Στίς περ-πτώσεις αυτές και σέ άπειρά άλλων παρομοίων, τό μυστικό τής επιτυχίας είναι φανερό: νά ξέρουμε τί θέλουμε. Και φυσί-κά ύπομονη κι' επιμονή.

● Ο σύζυγος

*Όλες σας θα γνωρίσετε με-ρικές κοπέλλες, που, μοιολόγι-έχουν πολλά προσόντα, σωμα-τικά και ήθικά, δέ καταρτώ-νουν νά παντρευτούν, μένοντας γεροντοκόρες, άσπου στό τέλος καταλήγουν νά δεχτούν έναν άν-δρα που δέν αξίζει και πολλά πράγματα, μόνο και μόνο γιά νά βγούν άπό μία άνυπόφορη κατάσταση. Ο λόγος είναι ή πλούσιατος: Οί κοπέλλες αυ-τές δέν ξέρουν τί θέλουν, κατά συνέπεια δέν αποφασίζουν νά διαλέξουν έναν άρραβωνιστικό που νά τόν κρατήσουν δεμένο ως ή στιγμή του γάμου. Ο ένας δέν τους κάνει γιά τόν άλφα λόγο, ό άλλος δέν τους άρέσει γιά τόν βήτα. Γιά τόν τρίτο ύπάρχει ή ίδια άδεδαιό-τητα, οί ίδιοι δισταγμοί και ή ίδια άναστατώνεται. Μία μέρα ή Μάρτζορι θυγατήρ μέ τόν Μπίλ ό οποίος τής μιλεί πολύ γιά τόν άδελφό του Νόελ. Μία άλλη μέ-ρα πηγαίνει περίπατο μέ τόν Γου-όλντ, ό οποίος τήν αγαπάει, αλ-λά αυτή δέν νοιώθει τίποτα γι' αυτόν. Στήν έπιστροφή τής ή Μάρτζορι έχει μία σκηνή μέ τήν ήτέρα της.

● Τό σπίτι

*Όταν θέλησετε νά ανοίξετε σπίτι γιατί παντρευτήκατε και πρόκειται νά δημιουργήσετε οί-κογένεια, ή ύστερα άπό και-κοποσά που γνώρισα στό γυ-μνάσιο κερδίζουν τώρα τή ζωή τους... Έσεις θέλατε νά συ-νεχίσω τίς σπουδές μου!... — Άγάπη μου, και δέ-βαια θέλαμε νά πάς στό κολ-λεγίο. Ο μπαμπάς σου κι' έ-γώ θέλουμε τά παιδιά μας νά έχουν όλα όσα εμείς δέν εί-χαμε, και νά γίνουν αυτό που εμείς δέν μπορέσαμε νά γί-νουμε. — Η Μάρτζορι άρχισε τότε μέ πάθος τή συζήτησι. Γιά νά γίνη ήθοποιός, χρειαζόταν τήν πείρα που θ' άποκτούσε στό Σάουθ Γουίντ. Άλλά ή κυρία Μόργκενστερν είχε άποφασί-σει νά πάρη τήν πιο έννευρι-στική στάσι. — *Ηθοποιός; Ένας καλός σύζυγος και παιδιά—νά τί θα εύχεσαι μέσα σ' ένα—δύο χρόνια, όταν θα μάθης τί ση-μαίνει νά σέρονεσαι γύρω άπ' τό Μπρόντγουαϊ! — Βλέποντας τό όργισμένο πρόσωπο τής κόρης τής, διά-στηκε νά προσθέσι: — *Ισως και νά γελιέμαι, ίσως και νά είσαι μία και-νούργια Έθελ Μπάρουερ. Θαυμάσια! *Ας τό παραδε-χτούμε! Μήπως ή Έθελ Μπάρ-ουερ είχε ανάγκη νά πάη σ' ένα μέρος σάν τό Σάουθ Γου-

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗ-ΓΟΥΜΕΝΟ: Η Μάρτζορι έρω-τεύεται τόν Νόελ Άλμμαν. Τήν ή-μέρα τών γενεθλίων τής, που έ-γινε δέκα έννέα χρονών, πήγε έ-ξω άπό τό σπίτι του και έμεινε εκεί είκοσι λεπτά μέ τήν έλπίδα νά τόν δει. Όλη τήν άνοιξη τόν διειρευνά και γεμίζει κόλλες χαρτί γράφοντας ακυρία Νόελ Άλμμαν. Ένα βράδυ ή Μάρτζο-ρι συναντά στό βάλτρο τόν Νόελ, ό οποίος μόλις που τή θυμόταν ά-πό τό καλοκαίρι. Ο Νόελ τής φερνεται άπλάς ευγενικά, ενώ αυτή άναστατώνεται. Μία μέρα ή Μάρτζορι θυγατήρ μέ τόν Μπίλ ό οποίος τής μιλεί πολύ γιά τόν άδελφό του Νόελ. Μία άλλη μέ-ρα πηγαίνει περίπατο μέ τόν Γου-όλντ, ό οποίος τήν αγαπάει, αλ-λά αυτή δέν νοιώθει τίποτα γι' αυτόν. Στήν έπιστροφή τής ή Μάρτζορι έχει μία σκηνή μέ τήν ήτέρα της.

11

11

Ένα θλιμμένο και κοροϊ-δευτικό συγχρόνως χαμόγελο έσπινε στα χείλη τής κυρίας Μόργκενστερν.

— Συγκρίνεις τόν έαυτό σου μέ μένα;... Έγώ κέρδι-ζα τή ζωή μου άπ' τά δεκα-πέντε μου χρόνια! *Όταν έγι-να δεκαοχτώ, τά χέρια μου ή-ταν πιο σκληρά άπ' ό,τι θα είναι τά δικά σου όταν θα γίνης γίνης πεινήτα!

— Γιατί μου τά λες όλ' αυτά; Μετανοώνεις που πή-γα στό κολλέγιο; Πολλά κο-ρίτσια που γνώρισα στό γυ-μνάσιο κερδίζουν τώρα τή ζωή τους... Έσεις θέλατε νά συ-νεχίσω τίς σπουδές μου!...

— Άγάπη μου, και δέ-βαια θέλαμε νά πάς στό κολ-λεγίο. Ο μπαμπάς σου κι' έ-γώ θέλουμε τά παιδιά μας νά έχουν όλα όσα εμείς δέν εί-χαμε, και νά γίνουν αυτό που εμείς δέν μπορέσαμε νά γί-νουμε.

— Η Μάρτζορι άρχισε τότε μέ πάθος τή συζήτησι. Γιά νά γίνη ήθοποιός, χρειαζόταν τήν πείρα που θ' άποκτούσε στό Σάουθ Γουίντ. Άλλά ή κυρία Μόργκενστερν είχε άποφασί-σει νά πάρη τήν πιο έννευρι-στική στάσι.

— *Ηθοποιός; Ένας καλός σύζυγος και παιδιά—νά τί θα εύχεσαι μέσα σ' ένα—δύο χρόνια, όταν θα μάθης τί ση-μαίνει νά σέρονεσαι γύρω άπ' τό Μπρόντγουαϊ!

— Βλέποντας τό όργισμένο πρόσωπο τής κόρης τής, διά-στηκε νά προσθέσι:

— *Ισως και νά γελιέμαι, ίσως και νά είσαι μία και-νούργια Έθελ Μπάρουερ. Θαυμάσια! *Ας τό παραδε-χτούμε! Μήπως ή Έθελ Μπάρ-ουερ είχε ανάγκη νά πάη σ' ένα μέρος σάν τό Σάουθ Γου-

MARTZORY MORNINGSTAR

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

ίντ γιά νά επιτύχη; *Όταν εκεί-νη ήταν δεκαεννιά χρονών, τέ-τοιο μέρος δέν υπήρχε! Αυτό δέν τήν έμπόδιζε νά γίνη μία μεγάλη ήθοποιός.

*Αφού είπε ακόμα μερικά έ-πιχειρήματα, που ή κυρία Μόργκενστερν τ' άπέριξε ά-μέσως, ή Μάρτζορι, δήλωσε:

— Καλά, αλλά δέν βλέπω τί μπορείς νά κάνης γιά νά ν' έμπόδισης. Κι' άπώ στο Σάουθ Γουίντ, κι' αυτό είναι όλο!

— Κι' αν σου τό άπαγο-ρέψω;

— Δέν έχει σημασία! Πρέ-πει νά σκεφτώ τή σταδιοδρο-μία μου. Δέν μπορώ νά τήν παρατήσω επειδή έχεις προ-καλήσει γιά τίς κατασκήνώ-σεις παραθερισμού...

Κατάληκτα, ή κυρία Μό-ργκενστερν κύτταξε τήν κόρη τής χωρίς νά πη τίποτα, και μέ κάποιο άθελο σεβασμό. *Ηταν συνηθισμένη στίς φωνές και στίς σοβαρές δηλώσεις τής Μάρτζορι. Άλλά δέν εί-χε δη ποτέ αυτή τήν άποφο-ριστική και ήρεμη στάσι. Εί-

πε λοιπόν προσεκτικά:

— Ο μπαμπάς σου θα ή-ακριβώς τήν ίδια γνώμη μ' έ-μένα!

*Η Μάρτζορι άποκρίθηκε, μέ τήν ίδια επιφύλαξι:

— Νομίζω πως μπορώ νά συζητήσω μαζί του. Μαζί σου, δέν μπορώ!

— Κι' αν συμφωνήση μαζί μου;

— Θα πάω στό Σάουθ Γουίντ.

— Καλά. Κι' έπειτα;

— Έπειτα;

— Δέν τελειώσες τίς σπου-δές σου.

— Τό ξέρω.

— Έλπίζεις πως θα ξανα-γυρίσ' στο σπίτι, θα τρώς στό τραπέζι μας, θα ντύνεσαι άπό μας, σά νά μη συμβαίη τίποτα;

— Μαμά, μήπως θέλεις νά πής πως δέ θα μέ αφήσης νά ξαναπατήσω στό σπίτι σου;

*Έπειτα άπό μία στιγμή δι-σταγμού, ή κυρία Μόργκεν-στερν άποκρίθηκε:

— Έσύ ή ίδια δηλώνεις πως είσαι μία γυναίκα άνε-

ξόστη, πως τό μόνο που λο-γαριάζεις είναι ή σταδιοδρο-μία σου. Δέ χρειαζόσαι τίς συμβουλές μας και τίς γνώ-μες μας. Δέ θα πρέπει λοιπόν νά χρειαζόσαι ούτε τή βοή-θεια μ'—

*Η Μάρτζορι, μέ κατάχλωμο πρόσωπο, κυττούσε τή μητέ-ρα τής κατάματα. *Έπειτα α-πό ένα λεπτό, χωρίς νά πη τίποτα, άρχισε νά χαμογελά:

— Γιατί χαμογελάς; *Αν βλέπης τίποτα τό άστείο στή συζήτησί μας, πές τό μου νά γελάσω κι' εγώ!

*Υπήρχε στή φωνή τής κυ-ρίας Μόργκενστερν ένας πολύ έλαφρός δισταγμός.

*Η Μάρτζορι έννοιωσε σάν έ-νας φυλακισμένος που, άκού-μπώντας πάνω στήν πόρτα του κελλιού του, τήν αίσθανε-ται ν' άνοιξη κάτω άπ' τό βάρος του και, παραπατών-τας, βρίσκεται στό φώς τής ημέρας και στήν έλευθερία.

— Δέ χρειαζόμαι τή βοή-θεια σας, μαμά, φωνάζει. Θυ-μάσαι που μου είπες πως μία μέρα θα κατέλθω νά γίνω χρή-σιμη σέ κάτι; *Ε, λοιπόν, εί-μαι χρήσιμη! Έξω γραφομη-χανή και στενογραφία. *Αξίζω δεκαπέντε δολάρια τήν έβδο-μάδα. Δέν είναι πείρα, αλλά ό Θεός ξέρει πόσες κο-πέλλες ζούν μ' αυτά τά χροί-ματα! Ποτε θέλεις νά φύγω, μαμά;

*Η κυρία Μόργκενστερν ή-ταν σάν άποσβολωμένη. *Η Μάρτζορι τής έδωσε ένα λε-πτό καιρό γιά νά βρή μία ά-πάντησι. Καθώς όμως εκείνη δέ μιλούσε, χείδεψε στοργικά τό μπράτσο τής μητέρας τής.

— Πεινώ, αγαπημένη μου μαμά, δήλωσε. Πάω νά πλύ-νω τά χέρια μου!

*Και βγήκε άπ' τό σαλόνι, έ-πως θάβγαίνε άπ' τή σκηνή, μεγαλοσπεής, χαμογελαστή, άκούγοντας στό βάθος τής καρδιάς τής ζητωκραυγές άπ' όλες τίς μικρές Μάρτζορι του παρελθόντος...

ΧΥ Η ΜΑΡΤΖΟΡΙ ΣΤΟ ΣΑΟΥΘ ΓΟΥΙΝΤ

Η ΜΑΡΤΖΟΡΙ έφτασε στό Σάουθ Γουίντ ένα θαυμά-σιο άπόγευμα τού Ιουνίου. Κανένας αστυνομικός δέν τήν περίμενε γιά νά τήν έα-ναγορίση στή Νέα Υόρκη, κι' όταν άνοίξε τή θύρα της στό έύλινο σπίτι της—τό ή-διο όπου έμενε άλλοτε ή Κά-ριν Μπλάιζ—ή μητέρα τής δέν έσπρόδωλε άπό πουθενά... Τίποτα δέ θα είχε ξαφνιασει τή Μάρτζορι. *Η ήτα τής μη-τέρας τής, μετά τήν πρώτη τους φιλονικία γιά τό Σάουθ Γουίντ, δέν ήταν παρά προ-σωρινή. *Η κυρία Μόργκεν-στερν είχε γρήγορα ξαναβρή τίς δυνάμεις τής, κι' είχε ά-κολουθήσει ένα μήνα γεω-τός κνούγματος φιλονικίες, εί-ρονίες κι' έμπόδια. Άλλά, μία έβδομάδα πριν άπ' τήν ά-ναχώρησι τής Μάρτζορι, ή κυρία Μόργκενστερν άλλαξε άπότομα, κι' άρχισε νά δεί-χνη μία παράξενη ύποχωρητι-κότητα. Είχε στυνδέψει τήν κόρη τής στό ταξίς μέ πολύ καλή διάθεσι, κι' ενώ έκείνη

*Ένα στιγμιότυπον που μάς δείχνει μέ πόσην άπόλαυσιν πίνει τήν μύρα τής ή διάσημη στάρ Τζέην Μόνοφλιντ.

ἀνέβαινε τὰ σκολοπάτια τοῦ βαγονιού, τῆς φώναξε μάλιστα τὰ συνηθισμένα λόγια πού τῆς ἔλεγε πάντα ὅταν ἐφευγε, μισοκοροϊδευτικά, μισοσοβαρά: «Μὴν κάνεις τίποτα πού δὲ θὰ ἔκανα ἐγὼ ἡ ἴδια!» Κι' ἡ Μάρτζορ εἶχε ἀπαντήσει ὅπως πάντα: «Εὐχαριστῶ, αὐτὸ μοῦ ἀφίνει ἀρκετὸ περιθώριο!» Ἀλλὰ ἡ Μάρτζορ ἀναρωτιόταν τί διαβολικὸ σχέδιο τῆς εἰτοίμαζε ἡ μητέρα τῆς. Δὲν ἦταν στὴ φύσι τῆς κυρίας Μόργκενστερν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸν ἀγῶνα. Γι' αὐτὸ, ἡ φιλοσοφημένη τῆς καστερία τῶν τελευταίων ἡμερῶν φαίνονταν ἐξαιρετικὰ ὑποπτι...

Κι' ὁμως, ἡ Μάρτζορ δρισκετόταν στὸ Σάουθ Γουίντ! Ἀνοίξε τις βαλίτσες τῆς, περιμένοντας πάντα τὸ τηλεγράφημα, τὸ τηλεφώνημα, τὸ γέγονος πού θὰ τὴν ἔστελνε πίσω σπιτί τῆς. Ἀλλὰ τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔγινε. Ἐκίνησε γιὰ τὴν αἰθουσα συγκεντρώσεων, μ' ἕνα διβλίο κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο τῆς, καὶ κάθε τέταρτο τῆς ὥρας πού περνοῦσε, ἐνοίωθε μεγαλύτερη σιγουριά γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς. Στὸ μπάρ, ἀγόρασε ἕνα πακέτο τσιγάρα, γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ τῆς. Δὲν τῆς ἄρρεσε ἀκόμα νὰ καπνίγῃ, γι' αὐτὸ διάλεξε τὰ τσιγάρα τῆς μέντας πού κάπνιζε ὁ Γουόλνι. Διασχίζοντας τὴν προαίτια, μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα, ἐνοίωσε πὼς ἦταν πιά τελείως ἐνήλικη.

Ἡ ἔξαψι τῆς ἔπεσε λιγάκι μπροστά στὴν ἐγκαταλείμμενη ψιττὴ κατασκευῆς. Στὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα χειμῶνα ἐρημίας, τὸ Σάουθ Γουίντ δὲν ἦταν πιά τὸ γοητευτικὸ μέρος πού εἶχε δῆ, ἕνα χρόνο πρὶν, στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ἡ πηγὴ στὸ κέντρο τῆς προαίτιας ἦταν ξεραμένη, κι' ὅλα τὰ κτίρια χρειάζονταν βάψιμο. Στὰ χειμωνιάτικα, ὀνειροπολήματα τῆς, ἡ Μάρτζορ ἐβλεπε τὴν προαίτια σὰν ἕνα οὐράσιο κῆπο, τίς βελανιδιές σὰ γέφυρες γίγαντες, τὴν αἰθουσα τῶν ἐσοτῶν σὰν ἕνα ἀπ' τὰ σαλόνια τοῦ Ράβιν Σίτυ... Ἀλλὰ ἡ προαίτια, τὰ δέντρα εἶχαν κανονικὲς διαστάσεις, κι' ἡ αἰθουσα τῶν ἐσοτῶν δὲν ἦταν πορὰ μιά μεγάλη σιταποθήκη, μ' ἕναν ψευτικὸ μοντέρνο ὀβελοειδὸς, πού εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως...

Τότε ὁ Νόελ Αἰρμαν δῆλκε ἀπ' τὸ γραφεῖο τῆς κατασκευῆς, τὴν εἶδε, καὶ προχώρησε πρὸς τὴν προαίτια. Ἀδύνατος, μὲ τὰ χουστὰ του μαλλιά, τὸ ἀριμονικό του δῆμα, καὶ τὸ μαῦρο του πουλδέρ μετ' ὅλο τοῦ γιᾶκα, πού φαίνονταν νὰ εἶναι τὸ ἐμβλημα τῶν καθηκόντων του, δὲν εἶχε χάσει, αὐτὸς τουλάχιστον, τίποτα ἀπ' τὴ γοητεία του.

— Γειά σου, Μάρτζορ! Ἡρθες ἐπιτέλους; Καλωσόρισες!

— Εὐχαριστῶ, Νόελ. Πὼς πάει ἡ παραστάσι αὐτοῦ τοῦ Σαββατοκύριου; Μπορῶ νὰ βοηθήσω σὲ τίποτα;

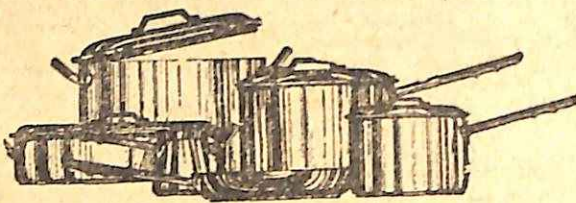
— Ὁχι, ὅλα εἶναι ἑτοιμα. Εἶναι μιά τιποτένια ἐπιθεώρησι. Ἀρκεστήκαμε νὰ συγκεντρώσουμε μισοὶκά παλιά κομμάτια. Δὲ θὰ εἶναι οὔτε διακόσιοι ἀνθρώποι ἐδῶ ἄκουα. Μήπως ἔχεις κανὲν τσιγάρο γιὰ μένα;

— Ἀλλὰ ὅταν ἐκείνη τοῦ ἔδωκε τὸ πακέτο, τῆς τὸ ξανάδωσε ἀμέσως πίσω: — Θεέ μου, κι' ἐσὺ ἐπι-

Μια ακόμη κατάκτησις τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας τὰ νέα ἡλεκτρικὰ μαγειρικὰ σκεῦη

“ΑΤΛΑΣ”
Ἀπὸ καθαρὸν Ἀλουμενίου

Θαῦμα κατασκευῆς, ἐμφανίσεως καὶ ἀντοχῆς.

ΠΡΕΣΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ὍΛΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΓΕΙΡΙΚΩΝ ΣΚΕΥΩΝ

“ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ” Φ. ΦΛΑΝΤΙΝΗΣ & ΣΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ-ΜΟΣΧΑΤΟ

ΤΗΛ. 482.423

σης: Ἐσὺ κι' ὁ Γουόλνι! Ἡ νέα γενεὰ ἔχει ἀλήθεια διεφθαρμένα νοῦστα... Ἐδεῖξε μὲ τὸ δάχτυλό του τὸ διβλίο πού εἶχε κάτω ἀπ' τὸ μπράτσο τῆς:

— Τί διαβάσεις; — Γρήγορα, τοῦ ἔδωσε τὴν «Πολιτεία» τοῦ Πλάτωνος, χαρούμενη πού ἔτσι θὰ ἐπανόρθωνε τὸ μοιραῖο λάθος πού εἶχε κάνει ἀγοράζοντας τὰ τσιγάρα τοῦ Γουόλνι.

Διάβαζε πραγματικῶς τὴν «Πολιτεία». Λίγον καιρὸ ἀφ' οὗ ὁ Μπίλνι Αἰρμαν τὴν πληροφοροῦσε πὼς ὁ ἀδελφὸς του ἐνδία φερόταν γιὰ τὴν φιλοσοφία, ἀρχισε ἀμέσως νὰ δανεῖζεται φιλοσοφικά διβλία ἀπ' τὴν διβλιοθήκη, ἀκριβῶς ὅπως, τὴν ἐποχὴ πού ὁ Τζώρτζ Ντρομπς ἦταν θεὸς τῆς, τῆς εἶχε φανὴ φυσικὸ νὰ διαλέξῃ τὴν βιογραφία ὡς κύριο θέμα στὸ κολλέγιο. Ἡ Βιογραφία τὴν ἐπληττε τώρα θανάσιμα. Ἀντίθετα, ἡ φιλοσοφία τῆς φαινόταν ἕνα ἐνδιαφέρον κι' εὐκόλο θέμα.

Ὁ Αἰρμαν ζώρωσε τὴ μύτη του, καὶ τὸ βλέμμα του πέρασε ἀπ' τὸ διβλίο στὴ νέα.

— Ἐργάζεσαι κιόλας γιὰ τίς φθινοπωρινὲς σου ἐξετάσεις;

— Ὁχι, ἀλλὰ εἶναι γιὰ ἀπλή ἀνάγνωσι.

— Ἀπλὴ ἀνάγνωσι, ὁ Πλάτων;

— Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον...

— Γιατί δὲ διαβάσεις καλὴν τέρα κανένα καλὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα;

— Τῆς ἔδωσε πίσω τὸ διβλίο.

— Ὅ,αὐτὸ ἤθελα πολὺ. Ἀλλὰ νομίζω πὼς τὰ διάβασα ὅλα.

— Ἐκείνος ἔτριψε τὸν ἀγκῶνα του καὶ τῆς χαμογέλασε μ' ἐνδιαφέρον.

— Μήπως εἶδες τὸν ἀδελφὸ μου, τὸν Μπίλνι, τώρα τελευταία;

— Δὲν τὸν βλέπω τὸν ἀδελφὸ σου!

— Τοῦ εἶχε ἀπαντήσει κάπως ξερά, ἀλλὰ τὸ πατρικὸ ὄφος

πού εἶχε πάρει γιὰ νὰ τὴν ὥστη τῆς ἔδινε στὰ νεῦρα.

— Πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια, ὅταν ἦμουν πρωτοετῆς φοιτητής, εἶχαμε κι' οἱ δυὸ τὴν ἴδια παρέα. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

— Τὴν κῦτταζε, χαϊδεύοντας τὰ χεῖλη του μὲ τὸ δάχτυλό του.

— Ἰσως μποροῦμε νὰ σὲ νοσηματοποιήσουμε στὴν ἐπιθεώρησι. Ἐλα.

Τὰ περισσότερα παλιά πρόσωπα ἦταν ἐκεῖ. Ὁ Κάρολος Ρίνγκελ, παχὺς καὶ χλωμός, δρισκετόταν ἐπάνω στὴ σκηνή καὶ φώναζε διαταγὰς σὲ κάποιον πού ἦταν στὰ παρασκηνία. Οἱ ἡθοποιοὶ ἦταν καθισμένοι ἐδῶ κι' ἐκεῖ, πᾶν στὸ παρκὲ τῆς αἰθουσας, καὶ πολλὰς ἀπ' τίς γυναῖκες ἐπλεκαν. Τὸ ζευγάρι πού εἶχε χορῆφι τὸ ροῦμπά τὸ περασμένο καλοκαίρι, χόρευε κοντὰ στὸ πιάνο ἕναν ἰνδιάνικο χορὸ. Ὁ πιανίστας ἦταν ὁ ἴδιος—θάλαβε μάλιστα κανεὶς πὼς κάπνιζε πάντα τὸ ἴδιο τσιγάρο καὶ πὼς εἶχε τὰ ἴδια γένεια πάντα στ' ἀξυρίστα μάγουλά του. Ὁ Νόελ σύστησε τὴν νέα σ' ὅλους μὲ τὸ ὄνομα Μάρτζορ Μόργκενστερν. Ἐκείνη δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὸν διορθώσῃ. Ἐπειτα, τὴν πῆρε κοντὰ σ' ἕναν κοντόχοντρο ἀνθρώπο, τὸν Πάντλες Πόντελ, τὸν κωμικὸ. Ὁ Πάντλες πῆρε τὴν Μάρτζορ στὸ βάθος τῆς αἰθουσας καὶ τὴν εἶδε ἕνα ἀστεῖο σκέτος.

— Δὲν εἶναι παρὰ μιά σκηνὴ ξενοδοχείου, ἀγαπητή μου, τῆς εἶπε, καὶ τῆς παρουσίασε τὴν σκηνὴ μὲ κινήσεις τῶν χειρῶν.

— Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ λὲς ὅτι σοῦ περνάει ἀπ' τὸ κεφάλι. Κάνουμε τὸ ταξίδι τοῦ γάμου μας... κλ.τ.κ., κλ.τ.κ., δὲν ἦταν ὡραῖος γάμος, ἢ κάτι τέτοιο, ἐπιτέλους μόνοι, καὶ τὰ λοιπὰ...

— Ὅταν τῆς εἶπε τὸ κεντρικὸ ἀστεῖο, πού ἦταν ἀρκετὰ σκόιν, ἡ Μάρτζορ εἶνε κατα-

κόκκινη κι' ἔτ. ἰτα ἔβλεπε τὰ γέλια.

— Ἐπείσαν τὸ σκέτος στὴν πίστα τοῦ χοροῦ γιὰ τὸν Νόελ.

Ὁ Γουόλνι Ρόγκεν ἦμπε στὴν αἰθουσα ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ πού ἀρχίζαν, καὶ κάθισε σταυροπόδι κοντὰ στὴν καρδέλα τοῦ Νόελ. Σχεδὸν ἀμέσως ἀρχισε νὰ μιλάει σοβαρὰ στὸν Νόελ, πού μόλις τὸν ἀκούσε, σήκωσε τὸ χεῖρ του:

— Σταματήστε... Μάρτζορ, ἔχεις καμμία ἀντίρρηση νὰ παίξεις αὐτὸ τὸ σκέτος;

— Ἀντίρρηση; Μὰ ὅχι!

— Δὲν εἶναι ἐκεῖ τὸ ζήτημα, Νόελ, εἶπε ὁ Γουόλνι. Τὸ ζήτημα εἶναι πὼς δὲν μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ τὸ ἀστεῖο. Εἶναι πάρα πολὺ ὡραία στὴ σκηνή. Πάρα πολὺ εὐγενική...

Ὁ Πάντλες προχώρησε κοντὰ τους.

— Αὐτὸ μὲ ἀνησυχεῖ κι' ἐμένα, Νόελ. Ἡ Μάρτζορ μοιάζει σὰν μικρότερη μου ἀδελφή, κι' αὐτὸ σκετὸν τὸ ἀστεῖο... Κεραυνοβολώντας τὸν Γουόλνι μὲ τὸ βλέμμα, ἡ Μάρτζορ ἀνασφώνησε:

— Ἀκούστε, μ' ἀρέσει πολὺ νὰ παίξω αὐτὸ τὸ ρόλο! Σὰς παρακαλῶ, ἀς συνεχίσουμε!

Ὁ Νόελ κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ χαμογυρῆθηκε:

— Δὲν εἶμαι πολὺ σὲ φόρμα σήμερα. Εὐχριστῶ Γουόλνι. Μάρτζορ, δὲ θὰ παίξῃς αὐτὸ τὸ ρόλο. Ὅ,αὐτὸν κα-

ποῖαν ἄλλη γιὰ νὰ παίξῃ αὐτὴ τὴν περιόχη σκηνῆς.

Ἡ Μάρτζορ δῆλκε ἀπ' τὴν αἰθουσα μὲ μεγάλη δῆματα. Αἰσθανόνταν ταπεινωμένη, ὀργισμένη. Ὁ Γουόλνι δοκίμασε νὰ τῆς μιλήσῃ, ἀλλὰ ἐκείνη πέρασε μπροστά του χωρὶς νὰ τὸν κυττάξῃ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

χορῆφι μὲ τὸ πόδι τοῦ γάλου.

— Θεῖε, θεῖε! Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!

Ἐτρεξε, σκαρφαλώνοντας ἀνάμεσα στὶς μαργαρίτες καὶ στὸ ψηλὸ χορτάρι.

— Τί κάνεις ἐδῶ, θεῖε;

— Τί γίνεσαι, Μόντζερ; Περίμενε, ἔρχομαι σὲ σένα.

Ἐδῶ πέρα δὲ μυρίζει καὶ πολὺ ὡραία... Περίμενε, περίμενε, κατεβαίνω.

Σταματήστε καὶ τὸν περίμενε. Ὁ θεὸς πλησίασε, μ' ἕνα πλατὺ χαμόγελο, σκουπίζοντας τὸν ἰδρώτα ἀπ' τὸ κατὰκόκκινο πρόσωπό του:

— Ὁραία ἐκπληξί, εἰ;

— Ἐκπληξί; Δὲν μπορῶ νὰ συνέλθω...

— Μόντζερ, δὲν θὰ πῆς τίποτα, εἰ; Ὅ,αὐτὸν κα-

ποῖαν ἄλλη γιὰ νὰ παίξῃ αὐτὴ τὴν περιόχη σκηνῆς.

Ἡ Μάρτζορ δῆλκε ἀπ' τὴν αἰθουσα μὲ μεγάλη δῆματα. Αἰσθανόνταν ταπεινωμένη, ὀργισμένη. Ὁ Γουόλνι δοκίμασε νὰ τῆς μιλήσῃ, ἀλλὰ ἐκείνη πέρασε μπροστά του χωρὶς νὰ τὸν κυττάξῃ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

τίποτα νὰ γράφει μὲ τὴν ἑλκε πίδα νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ δωμάτιο ἦταν ἐκεῖ.

Ἦταν μόλις τέσσερις, ἕμεναν δύο ὥρες ἀκούα ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ. Κατεβυθι-

ρα—δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνῃ τίποτα... Γιὰ κείνη, εἶναι πάντα Παρασκευὴ βράδυ στὸ Μπρόνξ, πού πρέπει ὁ θεὸς νὰ προσέξῃ τὸ μωρὸ τῆς. Καὶ τί μ' αὐτὸ; Νομίζει πὼς θὰ σοῦ χαλάσω τὴν εὐχρηστίσιν σου, Μόντζερ; Διασκεδάσε, ἀγάπη μου, ἐγὼ δὲ βλέπω τίποτα! Εἶμαι ἀπασχολημένος στὴν κουζίνα.

ήλικας στο Μπρόνξ κι' απ' την υπαλαφνή εφηβεία της στο Χάντερ, έναν κόσμο όπου θα μπορούσε επιτέλους να βρεθεί βοήθεια, μόνιμη, ελευθερωτική απ' τους γονείς της! Με μια λέξη, ήταν ο κόσμος της Μάρτζου Μόονινγκσταρ. Ήταν κιόλας άκοιτος που η κατασκήνωση είχε χάσει το μεγαλείο της, που την είχε μεταχειριστή σαν άμελητα ποσότητα, και την είχαν συστήσει με τ' όνομα Μάρτζου Μόονινγκσταρ. Να που τώρα έμπαινε στη μέση κι' ο θείος, σέρνοντας πίσω του τη μαύρα άλυσίδα των παλιών θλιβερών αναμνήσεων. Ή Μάρτζου ένοιωσε το βάρος αυτής της αλυσίδας στο πόδι της, σά να την είχε δέσει το άρρωστο χέρι της υπέρτατης. Ήταν φοβερό...

— Θέε μου! Πάλι βρέχει! είπες μια φωνή δίπλα της. Αναπήδησε. Ο Γκορτς στεκόταν πίσω της, επιθεωρώντας το μούσο ουσανό, γυρνώντας το φανάρι του στην πλατφόρμα του χεριού του, με το ίδιο σατανικό ύφος που είχε και το περασμένο καλοκαίρι. Ασφαλώς, το Σάουθ Γουίντ επιδρούσε παράξενα επάνω του.

— Αναρωτιέσαι πότε στο διάβολο θα τελειώσουν οι ρυτίδες το υπονιάτισμα! Καταλαβαίνεις πώς βρέχει δεκατέσσερις μέρες συνεχώς; Φώναξε αυτή την τελευταία έρωτική υπερώα στα μαύρα της Μάρτζου.

— Συγγνώμη, έκανε εκείνη. Την κύτταζε ανοιγοκλείνοντας τα βλέφαρα, σά να είχε μιλήσει καμιά πέτρα.

— Πώς; Τι είπες; — Κύριε Γκορτς, σάς ζητώ συγγνώμη. Λυπάμαι που σάς ενοχλώ... δεν είναι τίποτα σπουδαίο.

— Τι; Τι; — Ο θείος μου... πλένει τα πιάτα, βλέπω.

— Ποιος; — Α, ναι, ο γέρο Σάμ! Έ, λοιπόν; Και γιατί όχι; Του άρεσε καλύτερα να κραδίζει εικασμένες δαλλάρια την εβδομάδα παρά τίποτα. Στη θέση του, θα έκανα το ίδιο.

— Μόνο πού... Νά... είναι σκληρή δουλειά! — Φυσικά. Αυτός είναι ο λόγος που τον πληρώνω.

— Είναι... είναι γέρος, κύριε.

— Γέρος αυτός; Ή υπέρτα σου μου είπες πώς είναι πιο δυνατός από μένα! Δεν τον έχω δει ποτέ στην κουζίνα.

Έχω την εντύπωση πως μαλάκων καλοπερνάει εκεί πέρα. Ο μάγειρας μου είπες πως τρώει για δέκα! Θα πρέπει μάλιστα να του πω και καμιά λέξη γι' αυτό. Δε διευθύνει κανένα αγρόκτημα για να παχαίνει γουρουνιά. Και τώρα, τ' είναι αυτό που σε δυσχεραίνει; Γιατί μου κάνεις όλη αυτή την ιστορία;

Ή Μάρτζου ζάρωσε. — Νά... σκέφτηκα μόνο... Δεν ξέρω πιά... αφού εκείνος το θέλει.

Ο Γκορτς απομακρυνόταν κιόλας προς τη διευθυνσι του γραφείου του.

— Έπειτα από λίγα λεπτά, ή τη συνήθεια κάλεσε τη Μάρτζου. Ένω η Μάρτζου περιεμενε, με το άκουστικό στο χέρι, μια σκέψη της ήρθε: «Αν εγώ τη μαλάκωσα επειδή έστειλε το θείο εδώ χωρίς να μου τη

Λόγια μεδυτικά δάν μουσική...

Είναι πολύς καιρός που δεν σάς έχουν κάνει κομπλιμέντα για το δέρμα σας; Τότε για κυττάξετε στον καθρέπτη σας μήπως αρχίζει ή επιδερμίδα σας και χάνει τη δροσιά της. Αν ανακαλύψετε στο μέτωπο, γύρω στα μάτια και το στόμα μικρές - μικρές ρυτίδες ή αν το δέρμα του λαιμού αρχίζει και χαλαρώνει, τότε ΠΡΟΣΟΧΗ ή ωμορφιά σας κινδυνεύει!! Καλά θα κάμετε να την προστατευσετε με την Κρέμα Τοκαλόν.

Ή Κρέμα Τοκαλόν με Μπισσέλ, σφίγγει τους χαλαρούς πόρους κατά τον ύπνο. Ή Κρέμα Τοκαλόν ημέρας προστατεύει το δέρμα, το διατηρεί μόνιμα απαλό και βελούδινο.

Για λίγες εβδομάδες περιποιηθήτε με Κρέμα Τοκαλόν πρωί και βράδυ το δέρμα σας και θα δείτε τι κομπλιμέντα δ' αρχίσουν ξανά να σάς κάνουν.

πή, θα με ρωτήση: «Μήπως είχα σκοπό να μας κούψης αυτά που κάνεις;»

Προσπαθούσε να βοηθήσει, αλλά αποστομωτική απάντησε, όταν άκουσε τη φωνή της μητέρας της. Αφού βεβαίωσε την κυρία Μόργκενστερντ πως ήταν καλά και πως η κατασκήνωση ήταν περίφημη, η Μάρτζου έπαι:

— Μου έτοιμασες μια πραγματική έκπληξη!

— Ποιά έκπληξη; ρώτησε ή κυρία Μόργκενστερντ, χωρίς να καταλαβαίνει.

— Τον Σαμψών... Αισιάν.

— Ω, το θείο. Πώς είναι;

— Πολύ καλά.

— Τόσο το καλύτερο. Πές του πολλούς χαιρετισμούς.

— Δε νομίζεις πως θα μπορούσε να μου το είχε πει πως θα ήταν εδώ;

— Δεν σου το είπα!

— Ξέρεις πολύ καλά πως όχι!

— Α, ίσως, νομίζω πως αποφασίστηκε την εβδομάδα που ήσουν φοβερά απασχολημένη με τις εξετάσεις σου. Δε σε στενοχωρεί που είν' εκεί, δεν είναι έτσι;

— Είναι λιγάκι άργα για να με ρωτήσης.

— Γιατί; Μήπως είχες σκοπό να μας κούψης αυτά που κάνεις;

— Σου τα έχω κιόλας κούψει, αποκρίθηκε ή Μάρτζου. Έχω μια περιπέτεια με τον Γκορτς απ' το Μάριο! Πώς νομίζεις πως πέτυχα αυτή τη δουλειά;

— Μην κάνης την έξυπνη!

— Πλένει πιάτα.

— Πόιος;

— Ο θείος.

— Πώς; Όχι... Είναι φύλακας

— Όχι τώρα πιά. Κραδίζει γούμπα πλένοντας πιάτα. Θέλει να αγοράσει ένα ωραίο δωρό για το γονακί του.

— Έπειτα από κάποια σιωπή, ή κυρία Μόργκενστερντ έπαι:

— Καταλαβαίνω πως αυτό δεν είναι πάρα πολύ εύκολο στο για σένα. Ένας θείος που πλένει πιάτα... Θα του γράψω να γυρίσει στη θέση του φύλακα.

— Άφησέ τον ήσυχο. Δεν υπερείς πια να κάνης τίποτα, μαμά.

— Γιατί είσαι τόσο κακόκακη; Μια απ' αυτές τις μέρες θα είσαι πολύ ευχαριστημένη επειδή θάχης το θείο κοντά σου...

— Είναι σίγουρη πως γι' αυτό το λόγο τον έστειλες εδώ, μαμά... Για να μ' ευχαριστήσει.

— Τι θέλεις να κάνω, Μάρτζου; Γιατί τηλεφωνήσες; Μη πως θέλεις να του γράψω να γυρίσει πίσω; Δεν έχεις παρά να το πής...

Κύλησαν πολλά δευτερόλεπτα. Θα ήταν δύσκολο για τη Μάρτζου, σ' οποιαδήποτε περίπτωση, να υποχρεώσει το θείο να φύγει απ' το Σάουθ Γουίντ. Αλλά τώρα που είχε δη τη χασιά του και την υπερφανεσία του επειδή κραδίζει χορήματα, ήταν αδύνατο.

— Ευχαριστώ, μαμά, δεν άξιζει τον κόπο. Σκέφτηκα μόνο πως θα ευχαριστήσουν να μάθης πως είναι καλά και πως όλα πηγαίνουν θαυμάσια.

— Είναι ενθουσιασμένη, αγάπη μου.

— Τόσο, το καλύτερο. Να μου φιλήσης το μπαμπά.

Απ' τη στιγμή που ή Μάρτζου συνήθισε στα δύο πολύ δυσάρεστα γεγονότα — πως ήταν ακόμα ή Μάρτζου Μόργκενστερντ, και πως δεν υπήρχε πιθανότητα να γυρίσει στο Νόελ Αϊρμαν (τουλάχιστο όχι άμεσα) — το ήθικό της αναπτέρωξε κι' άρχισε να διασκεδάζει στο Σάουθ Γουίντ. Δεν έβλεπε καθόλου το θείο. Όταν συναντιόντουσαν τυχαία, χαμογελούσαν, έλεγαν γρήγορα μερικά ευγενικά λόγια, κι' αυτό ήταν όλο. Οι δοκιμές στο θέατρο ήταν διασκεδαστικές, ακόμα κι' αν έπρεπε να ακούγεται στο να σηκώνει τις γούμπες της μαζί με τ' άλλα κορίτσια του μπαλέτου. Άρχισε μάλιστα να δρίσκει κάποια ευχαρίστηση και στη δουλειά του γραφείου της, απασπώντας πότε-πότε απ' τον Γκορτς ένα μουγγρητό επαινον.

Κάθε μέρα, ή όμη της κατασκήνωσης καλύτερευε. Απ' την πρώτη Ίουλιου, έπειτα από μια εβδομάδα λιακάδας, το συντριβάνι έτρεχε, ή κληή ήταν κουρεμένη, τα κτίρια ήταν κάτασπρα και χρυσά. Στα γήπεδα έπαιζε ένα χαρούμενο πλήθος από νεαρούς Νεο-Υρκέζους. Ή πελατεία του Σάουθ Γουίντ ήταν ποικιλομορφική. Μερικά κορίτσια μιλούσαν με τη γλώσσα προφορά του Μπρούκλιν ή του Μπρόνξ, και μερικοί άντρες ήταν άκοιτοι αγρόκοι. Αλλά οι περισσότεροι οικότροφοί έμοιζαν άκοιτοι με τους νέους που ή Μάρτζου είχε κάνει, παρόλα σ' ήλη της της ζωή. Έτραγαν, χέριαν, έπιναν, έπαιζαν όλα τα παιχνίδια με πολύ κέφι. Αν το μέρος αυτό ήταν τα Σάουθ, φαινόταν πάλιν να είναι χαρούμενα. Σάουθ, όπου

το τένις και το γκολφ είχαν αντικαταστήσει τις περισσότερες άκοιτιες. Ή Μάρτζου παρατήρησε πολλά ζευγάρια που φλέτταραν μέσα στις βάρκες και κάτω απ' τη βεράντα, στο φως του φεγγαριού. Αλλά ή στάση τους δεν ήταν ιδιαίτερα ενοχλητική. Ίσως οι φοβερές άκοιτιες να γίνονταν στο παρκ, αλλά, φαινομενικά, όλα ήταν φυσικά, εύθυμα κι' ευχάριστα στο βλέμμα. Ή Μάρτζου έχασε γρήγορα κάθε περιέργεια για τους πελάτες.

Το Σάββατοκύριακο της 4ης προς την 5η Ίουλιου, ήρθε στο Σάουθ Γουίντ ένας τραγουδιστής, ο Πέρου Μπάρον, για ν' ανυψώσει το επίπεδο των ζευγαριών. Ήταν ένα είδος διασημότητας δεύτερης κατηγορίας, αρκετά ωραίος νέος, τριαντάπεντε περίπου χρονών, που είχε μια κίτρινη καντίλα με κινητή κουκούλα, ένα τεράστιο καμπαλό παλτό και περιορισμένη αντίληψη. Έρωτεύθηκε τη Μάρτζου απ' την πρώτη στιγμή που την είδε, στο γραφείο της κατασκήνωσης.

Όλο το Σάββατοκύριακο τη φλέτταρε, χορεύοντας μόνο μαζί της, πηγαίνοντας την περίπατο με τη βάρκα ή με το αυτοκίνητο. Ή πιό θεαματική του χειρονομία ήταν να της στείλει απ' τη Νέα Υόρκη δυο δωδεκάδες τριαντάφυλλα, που έφτασαν την Παρασκευή το βράδυ με φορτηγό άφου διέτρεξαν περισσότερα από εκατόν έξι χιλιόμετρα.

Αν δεν ήταν απελπιστικά ξετρολ-λαμένη με τον Νόελ Αϊρμαν, ή Μάρτζου ίσως να είχε κατακτηθεί απ' όλα αυτά, αλλά όπως είχαν τα πράγματα, ήταν κολλημένη, κι' άφου ή Μπάρον τη μεταχειριζόταν ευγενικά, και χάρι σ' αυτόν, οι μετοχές της στην κατασκήνωση ανέβηκαν, δαχτόν το φλέρτ του με συγκατάβαση.

Το πραγματικό θέμα της τοπής που έπαιρναν τα πράγματα ήταν ο Γουόλυ Ρόνκεν. Αναστέναζε, παρσπερόταν, άναβε, έκνευριζόταν. Δεν έγραφε πιά. Έφευγε απ' την αίθουσα στη μέση των δοκιμών. Ή Μάρτζου, που όλες αυτές οι επιδείξεις τη στενοχωρούσαν, δοκίμασε να ηρεμήσει τον Γουόλυ με φιλοφρονήματα, με λεπτότητες... Τού έλεγε πως θαύμαζε αυτά που έγραφε, τού ζητούσε να τη χορήσει, αλλά εκείνος την άπαυθε με σκοτεινή περφόανεια.

Στο τέλος μιας δοκιμής, ένα Σάββατο απόγευμα, ο Αϊρμαν, με αδιάφορο ύφος, προχώρησε προς τη Μάρτζου, που εκείνη τη στιγμή φορούσε ένα πουλόβερ.

— Βιάζεσαι να φάς; Τι θα λες για κανένα ποτό προηγούμενο;

— Ευχαριστώ.

Ήταν ευχαριστημένη που το πουλόβερ έκρυβε το πρόσωπό της κι' έπινγε τον ένθουσιασμό της φωνής της. Ής εκείνη τη στιγμή, ο Αϊρμαν δέν της είχε δείξει το παραμικρό ενδιαφέρον, ακόμα και την ώρα των δοκιμών, όπου περιόζονταν να την μετακινή στη σκηνή σά μια κορόλλα, ή να της δίνη οδηγίες που άρχιζαν απ' το αναπόφευκτο «αγάπη μου», που χρησιμοποιούσε διάφορα για όλες τις γυναίκες του θεάτρου.

Κάθισαν κοντά στο παράθυρο. Ο ήλιος βασιλεύε, χρυ-

σαφένιος, πάνω στην κατακοκκίνη λίμνη. Οι προβολείς δεν είχαν ακόμα ανάψει, και μία βιολετιά ομίχλη έσκιαζε την πρασιά και τ' άσπρα κτίρια. Ο Αϊρμαν ήπιε μια μεγάλη γουλιά απ' το κοκτέιλ του.

— Αυτή είναι ή καλύτερη στιγμή της ημέρας, ψιθύρισε. Έμεινε σιωπηλός μερικά λεπτά, κυττάζοντας τη Μάρτζου με το ειρωνικό του χαμόγελο.

Ήταν τόσο άνωτέρως της, σκεπτόταν εκείνη. Κι' όμως, ή θέα του παραμορφωμένου μπράσσο του, καθώς ήταν άκουμπισμένο στο τραπέζι, την έκανε να αισθάνεται ένα κύμα τρυφερού σίκτου.

Έκείνος άνοιξε να παρατηρή την κατεύθυνση του βλέμματός της και ρίχτηκε προς τα πίσω, με τα μπράτσα στου ρωμένα, λεπτός και παραμυθένιος μέσα στο μαύρο πουλόβερ του.

— Υποθέτω πως θα ξέρης ότι ο Γουόλυ φθείρει την καρδιά του για σένα...

Καθώς εκείνη δεν άπαντούσε, εξακολούθησε:

— Μένουμε δίπλα-δίπλα. Έρχεται στο δωμάτιό μου δυο φορές, την ημέρα, σέρνον-

τας τα πόδια του, και πρέπει ν' άκούω τους θρήνους του... Ή Μάρτζου πήρε ένα τσιγάρο απ' το πακέτο του Νόελ, που ήταν άκουμπισμένο στο τραπέζι, και το άναψε. Για μια στιγμή, το μισοσκόταδο του μπρά φωτίστηκε από ένα κίτρινο φως.

— Δεν είσαι φλύαρη, Μάρτζου...

Χωρίς να πη τίποτα, εκείνη τράβηξε μια ρουφηξιά απ' το τσιγάρο της, κυττάζοντας τον μέσα στα μάτια.

— Θα παραδεχτής, δέβαινα, πως μια κίτρινη καντίλα και τριαντάφυλλα σταλμένα από εκατόν πενήντα χιλιόμετρα είναι ένας σκληρός συναγωνισμός για ένα φοιτητή. Αλλά έχεις άδικο, ξέρεις. Ο Γουόλυ έχει ταλέντο. Ο Μπάρον είναι μια όμορφη απομίμηση του Μπίγκ Κρόσμπι. Μην άφηνεις τον εαυτό σου να θαυμάπνεται επειδή αυτός ο ήλιθιος ρίχνει απ' το παράθυρο τα λίγα δαλλάρια που κερδίζει. Όλοι οι τραγουδιστές έτσι είναι!

— Συγγνώμη, Νόελ, αλλά τί σε άφορά αυτό;

Τα μάτια του Αϊρμαν μεγάλωσαν κι' άρχισαν να δαχύνουν στίβες:

— Με άφορά, γιατί με ενδιαφέρει το ήθικό του προσώπικού! Άγαθό πολύ τον Γουόλυ... Άλλάστε, είναι καλός στη δουλειά του και με βοηθάει πολύ. Δε θέλω να χάσω το ήθικό του!

— Καταλαβαίνω.

Έπειτα από μια καινούργια σιωπή, πρόσθεσε:

— Μαύ φαίνεται πως είναι καλύτερο να ξεκαθαρίσω τα πράγματα. Πρέπει να σου βγάλω τη λανθασμένη ιδέα που έχεις στο κεφάλι!

Έκείνη εξακολούθησε να καπνίζει, με άργες κινήσεις. Ή παρουσία του Νόελ δέν την έκανε πια να τ' άχνη, αντίθετα μάλιστα, την αναζωογονούσε. Είχε το συναίσθημα πως είχε φτάσει σε μια δύσκολη στροφή της ζωής της, κι' ήξερε πως θα την έπαιρνε μαλακά.

— Κι' εγώ αγαπώ τον Γουόλυ. Το ξέρω πως έχει ένα έρωτικό πάθος για μένα. Αυτό είναι δυσάρεστο. Αλλά δεν είναι απ' τα πράγματα που κάνουν τον άνθρωπο να πεθάνει. Ούτε κι' ο Γουόλυ πρόκειται να πεθάνει. Έκείνο που με παραξενεύει, και μ' ενοχλεί λιγάκι, είναι που φαίνεται να πιστεύεις πως υπάρχει κάποια ειδική ανάμεσά μας. Είμαι ένα χρόνο και κάτι μεγαλύτερη απ' τον Γουόλυ, Νόελ. Έκείνος είναι δεκαοχτώμιση χρονών, κι' εγώ είμαι σχεδόν είκοσι.

— Όσο για τον Πέρου Μπάρον, αυτός δε λέει παρά καλά λόγια για σένα κι' αυτό με κάνει ν' αναρωτιέμαι ποιος απ' τους δυο σας είναι ο ήλιθιος.

Ο Νόελ φάνηκε κατάπληκτος. Έπειτα, όμως, έβαλε το γέλιο.

— Καλά, λοιπόν! Ο Γουόλυ είναι δεκαοχτώμιση χρονών κι' εσύ πλησιάζεις τα είκοσι. Υποθέτω πως, απ' την δική σου την άποψη, άνήκετε σε διαφορετικές γενιές. Αλλά, πές μου, δέν ήσουν με τον Γουόλυ στην πρώτη ής επιθεωρήσής του;

— Φυσικά, μου είχε ζητήσει να τον συνοδεύσω, κι' είμαι περήφανη γι' αυτό. Τον θαυμάζω όσο κι' εσύ. Είναι εξαιρετικά έξυπνος. Βγήκαμε κι' αργότερα μερικές φορές μαζί. Ζηλεύω την κοπέλα που θ' αγαπήσει πραγματικά και που θα παντρευτή, αλλά το ξέρω πολύ καλά πως αυτή δεν θα είμαι εγώ. Θα το καταλάβει κι' εκείνος αυτό, μια απ' αυτές τις μέρες. Ίσως και την επόμενη εβδομάδα... Ένοιωσα κι' εγώ κάποτε μεγάλα πάθη που έσβυσαν πιο γρήγορα από κάμα.

Ο Νόελ κούνησε το κεφάλι, χαϊδεύοντας το πάνω χέλος του με το δάχτυλό του.

— Πολύ καλά, Μάρτζου, είμαι ευχαριστημένος που σου έκανα αυτή τη συζήτηση. Έσ' άκούω τα παρσμένα του Γουόλυ με λιγότερη συμπάθεια από δω κι' έμπρος. Αλλά πρέπει να πω, για ελαφροντικό του, πως μεγάλωσες πολύ γρήγορα απ' τον παρασμένο χρόνο, ενώ εκείνος εξακολουθεί να προσπαθεί να βγεί απ' τ' αλγό του. Υπάρχει μια στιγμή που τα κορίτσια αλλάζουν άπιστευτα... Καλά! Δε θα σε ξεαναπολόγησα σχετικά με το Γουόλυ, και σου ζητώ συγγνώμη για τα σχόλιά μου για τον Πέρου Μπάρον. Συμφωνώ! Πάμε τώρα να φάμε!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

Η ΝΕΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ ΣΚΟΝΗ ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ ΣΕΡΦ

Τό νέο θαυματουργό Σέρφ σάς δίδει την καθαρότερη, τή λευκότερη πλύση απ' όλα. Τό Σέρφ ξεπλένει κάθε ακαθαρσία και την πιο δυσκολόβγαλη. Άγοράστε τδ νέο Σέρφ σήμερα.

ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ δίδει μαζί τά ΔΥΟ!

30-SUR 70 GR-5027-50

ΕΝΑ ΟΜΟΡΦΟ ΖΑΚΑΡ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

■ Το πλεκτό μας αυτό είναι ένα από τα ωραιότερα στο είδος του και μόνο με τα φημισμένα ευρωπαϊκά πλεκτά θα μπορούσε να συγκριθεί. Είναι αλήθεια πως χρειάζεται για να πλεχτεί αρκετή επιτηδειότητα αλλά και υπομονή. Σας συμβουλεύουμε όμως να μη διστάσετε να το πλέξετε και να είσαστε βέβαιες πως με πολύ λιγώτερα χρήματα θα έτοιμάσετε ένα θαυμάσιο πλεκτό μοντέλο.

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμμ. μαλλί. Πενγκουέν Άλπεν ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα μαύρο. 300 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο και από 100 γραμμ. πράσινο και κόκκινο. Βελόνες Νο 2½ και 3. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1 + 1π = 1π καλή 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζακάρ = πλέξετε ζέρσευ, σύμφωνα με τα σχέδια που σας δίνουμε.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 34π επί 40 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτότερες βελόνες 153π με το μαύρο μαλλί και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Αρχίστε το ζακάρ σύμφωνα με το σχέδιο 1. Την κλωστή σας, όταν έρθει να πλέκετε με αυτό το γλώμμα να την αφήνετε τεντωμένη στο πίσω μέρος του πλεκτού. Κατόπιν επαναλάβετε τις 20 βελόνες του ζακάρ Νο 2 επί 5 φορές ενώ ταυτοχρόνως θα προσθέτετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 16η βελόνα από 1π (6 φορές). Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 6π, 4π, 3π (2 φορές), 2π και 1π. Όταν θα αρχίσετε τις μασχάλες θα πλέξετε 6 βελόνες άσπρο και κατόπιν το σχέδιο 3 του ζακάρ, προσέχοντας να τοποθετήσετε ένα σχέδιο ακριβώς στη μέση. Κατόπιν θα πλέξετε πάλι 3 βελόνες άσπρο και θα επαναλάβετε αντίστροφα το ζακάρ του σχ. 1. Όταν θα πλέξετε τις 3 άσπρες βελόνες θα προσθέσετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 4η βελόνα από 1π (5 φορές). Για να κάνετε το σχέδιο 1 αντίστροφα θα αρχίσετε από την τελευταία βελόνα και θα καταλήξετε στην πρώτη. Αφού τελειώσετε και αυτό το ζακάρ θα

συνεχίστε με το μαύρο μαλλί και θα πλέκετε λάστιχο 1+1π. Όταν θα πλέξετε 1 εκατ. μετά το τέλος του ζακάρ θα αφήσετε τους μεσαίους 7π να περιμένουν και θα πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά, αφήνοντας άλλους 5π να περιμένουν προς τη μεριά του ντεκολτέ. Κατόπιν θα κλείσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές) και 1π (3 φορές). Αφού πλέξετε 2 εκατ. μετά από το τέλος του ζακάρ, αρχίστε να σχηματίζετε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 3π (16 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 146π και πλέξετε ακριβώς όπως και για την πλάτη έως το σημείο που θα αρχίσετε τις μασχάλες, όποτε θα κλείσετε κάθε 2η βελόνα από 5π, 3π (2 φορές), 2π και 1π (2 φορές). Επίσης όταν θα κλείσετε στον πάροισμο του λαιμού δεν θα κλείσετε πόντους, αλλά θα πλέξετε συνέχεια και όταν τελειώσουν οι ώμοι θα αφήσετε όσους πόντους έμειναν να περιμένουν.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 79π με το μαύρο μαλλί και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν βάλετε τις χονδρότερες βελόνες και πλέξετε με τη σειρά τους τα ζακάρ όπως και από μπροστίνο. Και

στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέτετε κάθε 6η βελόνα από 1π (18 φορές), ενώ θα επαναλαμβάνετε 6 φορές τις 20 βελόνες του ζακάρ Σχ. 2. Κατόπιν θα κάνετε το ζακάρ Νο 3 ενώ ταυτοχρόνως θα σχηματίζετε και το στρουγγύλεμα του μανικιού κατά τον εξής τρόπο: Δεξιά θα κλείνετε κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π και ταυτοχρόνως θα κλείνετε αριστερά πάλι κάθε 2η βελόνα από 3π και 2π. Ύστερ θα κλείσετε και στις 2 μεριές από 1π (20 φορές), 2π (2 φορές), 3π (2 φορές), 4π (3 φορές), 5π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

Πλέξετε και το αριστερό μανίκι όμοια αλλά αντίστροφα.

ΕΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια προσεκτικά από την ανάποδη με υγρό πανί. Ράψτε τις πλαγιινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια, πάρτε στις βελόνες χωρίς κεφάλι τους πόντους του ντεκολτέ που είχατε αφήσει να περιμένουν και σπλώστε από 29π σε κάθε πλάγι. Πλέξετε τώρα στρουγγύλα 10 εκατ. λάστιχο 1+1π και κλείστε. Διπλώστε το γιακά στη μέση και ράψτε την άκρη του στο μέσα μέρος με κρυφές βελονιές.

X. K.

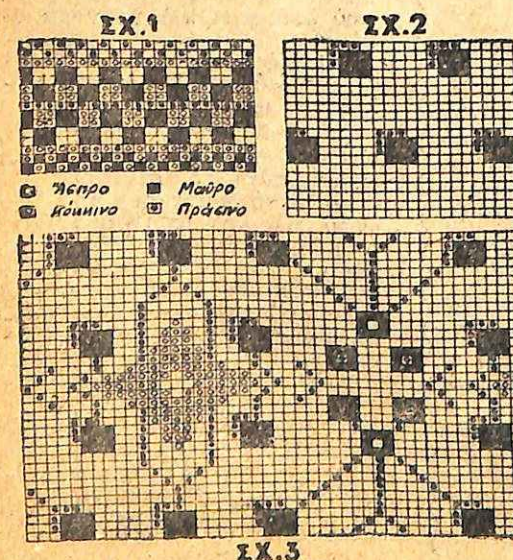

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Μοτίφ για νυχτικά και κομπιναιζόν

ΚΑΘΕ γυναίκα που ενδιαφέρεται να είναι περιποιημένη, πρέπει εκτός από την εξωτερική της εμφάνιση να φροντίζει και για τα εσωτερικά της. Ομορφα κεντημένες κομπιναιζόν και νυχτικά με λεπτό φεστονάκι, είναι δείγματα κομψότητας και καλού γούστου. Κεντήστε αυτά τα ωραία σχέδια που σας δίνουμε στα εσωτερικά σας από λεπτό περκάλι ή κρέπ ντε σιν παστέλ χρώματος, με άσπρο μολινέ D.M.C.

Τα πουά γίνονται με τη βελονιά 1, τα φύλλα και τα κλαδιά με πισώβελονιά (σχ. 2) ή γαζάκι (σχ. 3) και το τελείωμα του λαιμού και της μασχάλης θα κεντηθεί φεστονάκι (σχ. 4). Το ύφασμα φυσικά θα κοπεί σύμφωνα με το κέντημα. Σε άσπρο φόντο μπορείτε να χρησιμοποιήσετε χρωματιστές κλωστές: ροζ Νο 776 ή 353, σιέλ Νο 813 ή 519, κίτρινο Νο 745 ή 744, πράσινο Νο 955 και θα έχετε τα ωραιότερα αυτά μοτίφ για νυχτικά και κομπιναιζόν.

ΠΑΛΤΑ ΤΟΥ 1958

1 Παλτό από ύφασμα χονδρό πιέ ντε πούλ, άσπρόμαυρο. Είναι ριχτό με σμόκιν γιόκα και κουμπώνει με δυο μεγάλα κουμπιά. Τσέπες μεγάλες τοποθετημένες λοξά και μανίκια ίσια.
2 Το παλτό αυτό κλείνει μ' ένα μόνο κουμπί κάτω από το στρογγυλό γιόκα του. Μανίκια ζαпонέ με μανσέτες. Έμπρός έχει δυο κοψίματα που σχηματίζουν λίγο ψηλά δυο τσέπες ψεύτικες.
3 Παλτό ριχτό έπτά όγδοα από χοντρό φανταζή ύφασμα. Μανίκια ραγκλάν γρούα και με μανσέτες. Κουμπώνει ψηλά με τρία κουμπιά κι έχει στρογγυλό γιόκα από γούνα άληθινή ή ήμιτασιόν.
4 Μοντέρνο παλτό ίσιο με τλάτη λίγο φλού που τη συγκροτεί μία ζώνη με δυο κουμπιά. Γιόκας γούνινος. Μανίκια με άρκετά χαμηλή μανικοκόλλησι.
5 Παλτό σε κλασική ίσια γραμμή, σταυρωτό. Ό γιόκας του είναι έργασμένος με πικύρ καθώς και οι πάνι που σκεπάζουν τις κλειστές του τσέπες.

Η Γῆ

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ του σχήματος της γῆς άπασχόλησε από τα παλαιότερα χρόνια τόν άνθρωπο. Από έλλησι γεωγράφων γνώσεων ό κάθε λαός θεωρούσε τη δική του τη χώρα σαν τό κέντρο της γῆς. Οι άρχαιοι Έλληνες νόμιζαν σαν κέντρο της γῆς τόν Όλυμπο, οι Άσσύριοι κι οι Βαβυλώνιοι κι οι Έβραίοι τήν Έρουσαλήμ.

• Οι Ίνδοι

Οι Ίνδοι πίστευαν πως η γῆ ήταν ήμισφαίριο που στηριζόταν πάνω στα κεφάλια τεσσάρων έλεφάντων που κι αυτοί έμεναν επάνω στη ράχι μιάς χελώνας. Γενικά πίστευαν ότι η χελώνα δεν στηριζότανε πουθενά, αλλά επέπλεε στην επιφάνεια του παγκοσμίου ωκεανού. Οι πιο μορφωμένοι Ίνδοι έδιναν τήν εξήγησι πως τα παραπάνω ζωάκια είναι συμβολικά και σημαίνανε οι μὲν τέσσερις έλεφάντες τά τέσσερα σημεία του ορίζοντος, ή δε χελώνα τήν αιώνιότητα.

• Οι Έλληνες

Ό φιλόσοφος Άναξίμανδρος που έζησε τό 600 π.Χ., πίστευαν τη γῆ σαν κύλινδρο που μόνο ή επάνω επιφάνειά του ήταν κατοικημένη. Τό ίδιο πίστευαν και ό Λεύκιππος, ό Δημόκριτος κι ό Άναξαγόρας. Ό Άναξίμανης πρόσθετε πως ή γῆ υποβάσταζόταν από ένα στρώμα συμπετυκνωμένου αέρα. Οι Πλάτωνας θεωρούσε τό σχῆμα της γῆς έξάεδρο.

• Οι Αιγύπτιοι

Κατά τούς Αιγυπτίους ή γῆ έμοιαζε με γυναίκα πλαγιασμένη και σκεπασμένη με φύλλα, ό δε ούρανός με μία άκόμη γυναίκα πλαγιασμένη και σκεπασμένη με άστέρια. Δυό καράβια που φέρανε τόν ήλιο, που άνέτελλε και έδυε, έκινούντο επάνω στο σώμα της γυναίκας-θεάς. Στο κέντρο στεκόταν ό θεός Μάων και κρατούσε τήν ισορροπία του σύμπαντος!

• Ό Στράβων

Ό Στράβων που ήταν ένας από τούς μεγαλύτερους γεωγράφους πίστευε ότι ή γῆ ήταν σφαιροειδής, αλλά άκίνητη και κέντρο του σύμπαντος. Τά άστέρια και τό φεγγάρι τά θεωρούσε σαν μετέωρα, που σχηματίστηκαν από τις άναθυμιάσεις της θάλασσας. Πίστευε άκόμη πως κανένα άλλο μέρος του κόσμου δεν τό κατοικούσαν άνθρωποι, έκτός απ' τόν γνωστό στην άρχαιότητα κόσμο.

• Οι Χριστιανοί

Κατά τό 535 μ. Χ. ό Κοσμάς που έπωνομάστηκε Ίνδο πλεύστης, διακήρυξε πως ή γῆ ήταν τετράγωνη και γερά τειχη στηρίζανε τόν ούρανό. Σύμφωνα με τη θεωρία του τό κατοικημένο τμήμα της γῆς ήταν τετράγωνο, που περιτοιχίζε-

"ΟΡΙΖΟΝ"

Η "ZINNIA"

σας προσφέρει ένα πλήρες και φυσικό μακιγιάζ ΟΜΟΡΦΙΑΣ και ΥΓΕΙΑΣ

• ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ "ZINNIA"

ΝΤΕΜΑΚΙΑΓΙΑΝ - ΛΑΚΤΟΡΟΖ

Καθαρίσατε τό πρόσωπο και τό λαιμό σας πρωί και βράδυ με τό μοναδικόν ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ "ZINNIA", και ιδιαιτέρως πριν αρχίσετε τό μακιγιάζ σας. Τό ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ "ZINNIA", καθαρίζει, τσάνει και ξεκαυράει τήν επιδερμίδα.

• ΛΑΝΟ - ΚΡΕΜ "ZINNIA"

Βάλτε εν συνεχεία στο πρόσωπο και τό λαιμό σας άρκετην ποσότητα ΛΑΝΟ - ΚΡΕΜ "ZINNIA", και καμτε ελαφρών μασάζ μέχρις ότου άπορροφηθή τελείως από τό δέρμα. Η ΛΑΝΟ ΚΡΕΜ "ZINNIA", τρέφει, τσάνει και όμορφύνει τήν επιδερμίδα, άπαραίτητη βάση για τό μακιγιάζ.

• ΜΕΙΚ - ΑΠ "ZINNIA"

Απλώσατε όμοιόμορφα στο πρόσωπο και τό λαιμό σας μικράν ποσότητα ΜΕΙΚ - ΑΠ "ZINNIA", στο γούνα που σας πηγάζει. Τό ΜΕΙΚ - ΑΠ "ZINNIA", σε σας εξασφαλίζει ένα τέλειο και φυσικό μακιγιάζ για όλην τήν ήμεραν, και σε σας χαρίζει θερμά βελούδινα, απαλά και ματ.

• ΠΟΥΔΡΑ "ZINNIA"

Πουδραρισθήτε με ΠΟΥΔΡΑ "ZINNIA", χτυπώντας τό πομπόν στο πρόσωπο χωρίς να τρίβετε. Η ΠΟΥΔΡΑ "ZINNIA" προφυλάσσει τό δέρμα και τό διατηρεί όμορφο και ματ. Στρώνει εύκολα εις όλα τα δέρματα και διατηρείται επί του προσώπου.

• ΚΡΑΦΙΟΝ "ZINNIA", 24

Βαψετε τό χείλη σας με τό ΑΝΕΣΤΗΛΟΝ ΚΡΑΦΙΟΝ "ZINNIA". Θα γίνουν πιο άφραδα και θα προφυλαχούν από τας καιρικές μεταβολάς. Τό ΚΡΑΦΙΟΝ "ZINNIA", είναι ΑΝΕΣΤΗΛΟΝ, ΑΠΑΛΟΝ και ΑΒΛΑΒΕ.

ΣΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ "ZINNIA", Ακαδημίας 8, τό επιστημονικόν προσωπικόν του κέντρου μας (δερματολόγος - Αισθητικοί) θα εξετάσουν δωρεάν τό δέρμα σας και θα σας δώσουν χρήσιμες συμβουλές για τήν όμορφή σας. Επίσης θα λάβετε τό δελτίον της όμορφιάς και δείγματα των προϊόντων "ZINNIA".

Zinnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ταν από νερά που είσωρμούσαν από τέσσερις κόλπους. Πέρα από τόν ωκεανό υπήρχε άκόμη μία ήπειρος, ή όποια κάποτε ήταν κατοικημένη. Σ' αυτή τη θεία τοποθετούσε τόν Παράδεισο. Μετά τό άμάρτημα του Άδάμ, οι άπόγονοι του έμειναν στα παράλια αυτής της ήπείρου ως τόν κατακλυσμό, όποτε με τήν Κιβωτό ήρθαν στη

σημερινή γῆ. Ό Κοσμάς υποστήριζε ότι ό θεός που δημιούργησε τη γῆ δεν τη στηρίζει πουθενά, αλλά τήν κρατούσε με τήν θείκή του δύναμη.

• Τόν 8ο αιώνα

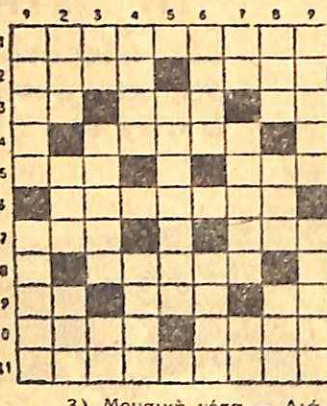
Κατά τόν 8ο αιώνα, ή γῆ είχε σχῆμα αύγου. Έπειδή όμως οι

άνθρωποι δεν μπορούσαν να καταλάβουν πως στηριζόταν τό αύγό, παρίστανε αυτό τό αύγό μισοβυθισμένο μέσα στα νερά τών ωκεανών. Τό μισό, επάνω από τά νερά, του αύγου, έπαιτελούσε τόν κόσμο. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή κυκλοφορούσαν και χάρτες που ήταν σε χρήση επί δυο περίπου αιώ-

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

● Το σταυρόλεξο
Οριζοντίως:

- 1) Έμφανισ.
- 2) Χάθηκε για ένα μήλο — Είναι τα μοντέρνα ανδρικά μαγιό.
- 3) Γράμμα — Μέτρο.
- 4) Μας θυμίζει την φράση 'Ελένη'.
- 5) Μας περιβάλλει.
- 6) Έλληνικό βουνό.
- 7) Μονάς χρόνος — Σκακιστικός όρος.
- 8) Τ' αεφαιστάται παι θία δεν έχουν.
- 9) Μουσική νότα — Τέως αεροπορική εταιρία — Γράμμα.
- 10) Ο Τούρκος στρατηγός που κατέλαβε στα 1458 την Αθήνα — Βρωμιά.
- 11) Αυτός ο σίτος είναι όνομαστός.

Καθέτως:

- 1) Άλλη ονομασία του μαργαριταριού — Πρόχειρο τετράδιο.
- 2) Ρήμα που θέλει... φωνή — Κρίσιμη ηλικία — Χρονικό επίρρημα.

● Το τραίνο

Ένα τραίνο κατεβαίνει το ένα τρίτο των επιβατών που στον πρώτο σταθμό και παίρνει 24 άλλους επιβάτες. Στον δεύτερο σταθμό κατεβαίνει τους μισούς απ' όσους είχε μέσα και παίρνει άλλους τρεις. Όταν έφθασε στο τέταρτο σταθμό κατεβαίνει όλους τους επιβάτες. Με πόσους επιβάτες είχε ξεκινήσει από την αφετηρία το τραίνο;

● Οι καραμέλες

Ένας περιπτερούχος άγοράσε 100ν αριθμό από τρία είδη καραμέλες: τέ-

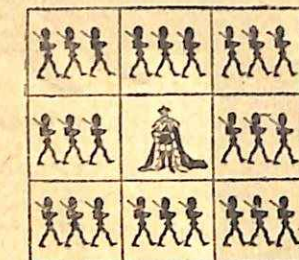
σερις στη δραχμή, πέντε στη δραχμή κι' έξη στη δραχμή. Της έπούλησε όλες πέντε στη δραχμή κι' έχασε απ' αυτή τη δουλειά 4 δραχμές. Πόσες καραμέλες είχε αγοράσει;

● Ο βασιλιάς κι' η φρουρά του

Ένας βασιλιάς έβηκε με τη φρουρά του από 24 στρατιώτες για κυνήγι κι' έμεινε μερικές μέρες σ' ένα έξοχικό σπίτι. Το σπίτι είχε ένενά δωμάτια κι' ο βασιλιάς έμεινε στο κεντρικό, τοποθέτησε όμως έτσι τους στρατιώτες του

ώστε να είναι από 9 σε κάθε πλευρά του σπιτιού. Έπειδή όμως η παραμονή του βασιλιά έκει παρατείνονταν, οι στρατιώτες σκέφτηκαν να έρουν έναν τρόπο να ηγαλίνουν στο χωριό να διασκεδάσουν, χωρίς να παίρνει είδησι ο βασιλιάς, που έκανε έπιθεώρησι κάθε βράδυ. Πράγματι, την πρώτη βραδυά το έσκασαν 4, τη δεύτερη βραδυά αντί να το σκάσουν κάλεσαν τέσσερις φίλους τους χωριάτες στο σπίτι να γλεντήσουν. Την τρίτη βραδυά κάλεσαν 8 κι' έτσι όλοι έγιναν 32, την τέταρτη κάλεσαν 12 φίλους τους κι' έγιναν 36 και την πέμπτη έμειναν 18 γιατί οι 6 τώσανον για το χωριό.

Τώρα παρά το ότι ο βασιλιάς έκανε κάθε βράδυ έπιθεώρησι εύρισκε σε κάθε πλευρά πάντοτε ένένα στρατιώτες. Έτσι ούτε πήρε καν μυρουδιά τί γινόταν γύρω του.

Πώς τα κατάφεραν οι στρατιώτες;

● Το μολύβι και οι πένες

Ένας μαθητής αγοράζει τρεις δωδεκάδες μολύβια και πέντε δωδεκάδες πέννες. Κάθε πένα κοστίζει τα διπλάσια από κάθε μολύβι. Αν αγοράση τρεις δωδεκάδες πέννες και πέντε δωδεκάδες μολύβια θα κερδίσει 6 δραχμές από το λογαριασμό. Ποιά ήταν η τιμή των μολυβιών και ποιά των πεννών;

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πώς καλλιεργείται Ο ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΣ

ΕΝΑ σπάνιο ανθοκομικό δενδράκι, σάν θάμνος, ο χειμώνανθος δεν καλλιεργείται στην Ελλάδα. Πολύ σπάνια τον βλέπουμε κατά το χειμώνα ν' ανθίζει, ενώ όλα τα γύρω του φυτά κοιμούνται ναρκωμένα. Είναι δε και φυτό που προσαρμόζεται εύκολωτα και στο κλίμα, αλλά και την ατμόσφαιρα. Στα ψυχρά μέρη άρκεσεται σε χώμα έλαφρό, στα ήλια το κοινό χώμα του κήπου του είναι άρκετο.

Αγαπά πάντοτε τα μέρη, που βλέπει ο ήλιος, αλλά και τα συχνά ποτισματα κατά το καλοκαίρι.

Ο χειμώνανθος δεν άποστέρνει κανέναν τρόπο πολλαπλασιασμού. Είναι πολύ δολικός. Άριστος τρόπος είναι με το σπόρο και τις παραφυάδες (κολλόριζα). Ακόμη και με καταβολάδες. Στο χειμώνα τον παρατηρείται το έξης: 'Η παραφυάδα, δεν είναι παρά ένα μίσχουμε με τη διαφορά ότι έχει μερικές ριζούλες. Έν τούτοις, αν κόψετε ένα μίσχουμε, χωρίς ριζούλες δε θα πάση. Ο πολλαπλασιασμός του με το σπόρο, αν και είναι ο φυσικότερος τρόπος, που πολλαπλασιάζονται τα 2)3 τών φυτών, στο χειμώνα είναι δύσκολωτατος. Πρό πάντως στα δικά μας κλίματα δεν επάνει. Η ελάσθησι του είναι ανώμαλη, αλλά και αν έλκασθη, αναπτύσσεται το φυτό με πολύ μεγάλη δυσκολία και άργησιν. Απεναντίας ο πολλαπλασιασμός του είναι εύκολωτατος με παραφυάδες. Τόν 'Οκτώβριο είναι η εποχή που πίνουν οι παραφυάδες, αλλά και ως το Φεβρουάριο, είναι δυνατό το επάσιμν. Οι καταβολάδες πρέπει ν' άρχισουν τόν 'Οκτώβριο, αλλά καλύτερα να γίνουν τόν 'Ιανουάριο, όταν είναι ανθισμένο το φυτό.

Ο χειμώνανθος είναι φυτό που κλαδεύεται από τώρα ή μάλλον, όταν άρχισουν τα πρωτόβρια για να γεννηθούν νέα κλαδιά γιατί τα άνθη του θγαίνουν από δίχρονον κλωνάρι. Έν τούτοις και τόν 'Ιανουάριο ακόμη, όταν άνθισεν, μπορούμε να τον κλαδέψουμε. Απλάση άφαιρούμε τα ανθισμένα κλαδιά του έκτος θέσεα από εκείνα που χρειάζονται για να σχηματισθώ. Τα κλαδέμα αυτό, όταν γίνη με κάποια έπιμέλεια, άποκτούμε πολλά νέα κλαδιά, τα όποια θ' άνθισουν τόν επόμενον χρόνον.

Ο χειμώνανθος είναι δενδρύλλιο λεπτό, πολύ κλαδο, κομμητικό και άνθισεν προτού έλασθήσουν τα φύλλα του.

Πατρίδα του είναι η 'Ιαπωνία και ανακαλύφθηκε από τους Εύρωπειους κατά το 1766. Τα άνθη του είναι πολύ μυρωδάτα και τα άρωμα φυλά του κομούν τόν κήπο—και πότε; όταν το κρύο γυμνάση του κήπου από κάθε όμορφο.

Εισήχθη στην Αθήνα πρό 80 ετών και καλλιεργήθηκε στο Βοτανικό Κήπο. 'Η καλλιέργεια του όμως μεταδίδεται πολύ σιγά. Γι' αυτό ελαχίστα φυτά και άνθη χειμώνανθου υπάρχουν τόν 'Ιανουάριο στα άνθοπωλεία, τα όποια γίνονται άναρπάστα.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ:

● 'Ηρθε η εποχή που πρέπει να ένδιαφερόμεται για την περιποίησι του κήπου σας. Τώρα γίνονται τα σκαφίματα, τα κομμηματα και γενικά οι άπεντομώσεις του κήπου. Το χώμα έστι να πη το νερό τών βροχών και να άρισθώ. Είναι δυνατόν να φυτέψετε κρεμμυδάκια, άνθη, μερικά ραπανάκια και μαρούλια. Όταν τα άφαιρέσετε θα φυτέψετε άνθη.

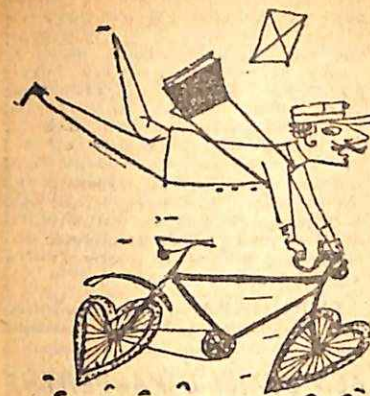
● Εάν έχετε σκυιές και έχουν προσβληθώ από την ματόμειρα ή κηροπλάστη, ένα έντομο άπαισι με καβούκι, που κολλάει και πάνω στα σκυά, να πάρете μια λινάτσα, να τη θουτήσετε μέσα σε πετρέλαιο και με το χέρι ύπομονητικά να τριψετε τα προσβλημένα μέρη από τόν κηροπλάστη. Θα έλκσφαισθώ και θα άκαλλάξη το δένδρο από τη βρωμιά του.

● Εάν έχετε πορτοκαλιές ή ξυνά στον κήπο σας, να τα ποτίσετε από δω και πέρα δυο φορές την έβδομάδα και αν δητε ότι οι μύτες ξεράθηκαν βάλετε έναν άνθρωπο με κοφτερό φαλλίδι να κόψη όλα τα ξερά κλαδάκια και να τα κάψη άμέσως και επί τούτου και όχι να τα πετάξη κάπου, γιατί είναι άρρωστα και πιθανόν να κολλήσουν και τα άλλα ξυνά. Είναι μια άρρωσθεια που λεγεται κορυφοξήρα, άρρωσθεια άνθησι που έληται κατά ξυνόδενδρα, όταν δεν προληφθώ.

● Κόψετε όλα τα ξερά κλαδιά από τα πελαργόνια, τις θερβίνες, τη ματζουράνα και τη γαρφαλιά με φαλλίδι κοφτερό και δώσετε άερα στο φυτό άφθονο. Έτσι με το ποτίσμα θα άναεωθώ και θα άνθισή έκ δεύτερου. Προσέτετε πολύ τις τριανταφυλλιές σας. Το άφθονο νερό, το καθαρό, σμα τους είναι άπαραίτητα, γιατί άλλωθς θα έλασθουν. Νερό πολύ, θέλουν κι' οι άναρριχώμενοι θάμνοι.

● Όπου υπάρχει άρκετη σκόνη και σκονίζονται τα λουλούδια να καταβρέχετε και τα φύλλα με νερό, έκτος του βασιλικού.

ΕΜΜ ΑΝΑΣΗΣ
Γεωπόνος

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΓΙΟΥΜΙ — "Αν γράψης και του ζήτησης τις φωτογραφίες σου θα καταστρέψης την καλή εντύπωση που θα έχη από τη σχέση σας. Νομίζω πως πρέπει να του γράψης πόσο η διακοπή αυτή σου κόστισε. Πόσο σου είχαν γίνει άπαραίτητα τα γράμμάτια του. Παράκαλεσε τον να σου πη αν έχη κάποιο λόγο και γενικά, να του έκφρασης τα περάποντα σου σε τρυφερό τόνο. Μπορεί να το κάνει για να σε δοκιμάση. Κι' έσθ άφού τόν άγαπάς πρέπει να έκδηλωθης.

ΚΑΛΟΝΗ — Να στείλεις τη φωτογραφία σου στο σπίτι. Προσάθεσε να μην άνοιξης άλληλογραφία με τόν άλλον. Τα γράμμάτια σου τα ζητάς άργότερα. Και μ' αυτόν μην έσφαλέςαι πολύ. Να είσαι έπιφυλοκτική. Μη του στέλνεις γράμματα σε τριτους.

ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΤΟΝ ΑΓΑΠΩ, Φ. — Προσάθεσε να τόν βλέπης σ' άραία διαστήματα κι' από λίγο για να συμείδσης την κατάστασιν. Να μην κάνης ούτε να δέχης άδωρα πολύτιμα. Μικροπρογινάσκια, φθάνει να διαλεγε να με γούστο και ναχουν κάποια πρωτοτυπία. Τιποτα πάντως άτομικής χρήσεως ή πρώτης ανάγκης.

ΝΑΝΑ Κ.Μ. — Να μη λάθης ότι οφει ούτε τα σχολία του κόσμου ούτε κανέναν άλλον, παρά να ρωτήσης την καρδιά σου. Θα είσαι εύχρηστική κοντά του μ' αυτό το φυσικό ελάττωμα που έχει; Φαντάζεσαι να μωρσίσης να τόν άγαπήσης; Σε κέψου το καλά όλα κι' άποφάσισε. Έγώ δεν είμαι δυνατόν να σου δώσω πάνω σ' αυτό κατηγορηματική συμβουλή.

ΡΟΜΥ—ΚΑΡΑ — Το ότι άρχισες ήδη να διερωτάσαι αν σ' άγαπά αληθινά αυτό είναι μια άπόδειξις ότι δεν σου είναι άδιάφορος. Μπορείς να δείξης περισσότερο ένδιαφέρον γι' αυτόν κι' έκείνος θα καταλάξη. Όσον άφορα για την ελκικρίνεα τών αισθημάτων του θα φανή γρήγορα. Έσθ έπιβάλλεται νασαι πάντα έπιφυλοκτική μαζί του.

ΖΗΛΕΥΩ ΚΑΙ ΥΠΟΦΕΡΩ — Κάνεις πολύ άσχημα να ζηλεύεις και να τόν κάνης σκηνές. Δε θα κερδίσης τίποτα, αντίθετα θα τόν απρώξης γρήγορα στην άγκαλιά της. Με το να τη ζηλεύεις είναι σαν να παραδέχεσαι πως είναι πραγματικά καλύτερη από σένα και φοβάσαι μην την προτιμήση. Σε συμβουλεύω λοιπόν να πνήξης αυτό το είδους τα αισθήματα κι' αν ύποφέρης να μην το δείχνης. Να μη ζητήσης να τη δώξης. Να αντίμετοπιζής το ζήτημα με φαινομενική άδιαφορία. Γιατί αν την άγαπάς και να τη δώξης θα τη βλέπη άλλου. Μάλλον παίζει. Προσάθεσε να μη γίνης όμως τα παιχνίδια του έσθ.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΕΡΡΑΝΟ — Να έν-

θαρρήνης μια συνάντησι μαζί του. Άφισέ τον να δης τι θα σου πη και κατόπιν να του πης όσα συνέβησαν και πόσο σε λυπήσε ή συμπεριφορά του. Όλα αυτά σε τόνο λίγο ψυχρό. Πάντως έχεις δικαίωμα να του ζητήσης μια έξηγησι και να ξεκαθαρίσης την κατάστασι. Αν πραγματικά έχη κάποια άλλη στο μυαλό του να σου το πη καθαρά να κανονίσης κι' έσθ τόν έαυτό σου. Άφού τόν περάσει ή άδιαφορία σου να του φέρεσαι ψυχρά κι' άδιαφορα κι' ίσως να συνέλθης.

ΑΝΕΡ — Είναι λυπηρό πως η μη σωστή αντιμετώπισι άρισμένων καταστάσεων από την οικογένεια δημιουργεί τόσες δυστυχίες. Τώρα δετι έγινε ένινε. Προσάθεσε να δώξης κάθε λύση και μελαγχολία από μέσα σου. Βρίσκεισαι στην ώραιότερη ηλικία. Έχεις όλη τη ζωή μπροστά σου. Θά συναντήσης κάποιον άργότερα που θα σου δώση την αληθινή εύτυχία. Μόνο μη είσταις. Πίστευε στον έαυτό σου και στη ζωή. Τα περισσότερα κορίτσια περνούν από τέτοιες άπογοητεύσεις.

Η ΜΥΡΤΩ
Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΜΙΑ ΧΩΡΙΚΗ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ. — Ν' άγοράσετε λούτρ λιτασιών (ύφασμα με τόν πήχυ) και να γαρνίρετε το παλτό σας. Στο δείγμα ταιριάζει μάλλον το μαρόν. Νομίζω ότι θα γίνη πολύ καλό. 'Η τσάντα σας πρέπει να ταιριάζει με τα παπούτσια, καθώς και τα γάντια.

ΒΟΥΛΑ Μ. — Να κάνετε ένα παλτό ριχτό που φοριέται θαυμάσια και με πλακέ πιπούτσια. Μπορεί να είναι και τουαλέτα έφ' όσον το ύφασμά του θάναι κατάλληλο.

Ξ. ΑΡΓΥΡΑΚΗ. — Σας άπάντησα ιδιαίτερος.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ — Να δώσετε να σας πλέξουν ένα πολύ φαρδύ λάστιχο να βάλετε στη θέση και μ' αυτό θα μακρύνη άρκετά. Το λάστιχο στη μέση είναι πολύ της μόδας και γαρνίρει έφέτος και φορέματα από ύφασματα. Δεν πειράζει που θα διςφέρη το μαλλί. Μπορείς να φορέσεις χρωματιστή κομνηζόν ή και μαύρη, όπως συνήθιζεται τώρα. Μπορείς να βάλετε και μια πολύ φαρδιά ζώνη ντραπέ από μαύρο αστέν για να σκεπάση τη φάσα που θα σας δώση το άπαιτούμενο μακρος σε περιπτώσι που δεν θα σας άρεση το λάστιχο.

ΚΑΜΕΛΙΑ. — Το νυφικό γίνεται από νταντέλα και φοριέται άργότερα σε χορό. Άπό κρέπη γαρνιρισμένο με νταντέλα ή έσλάν τούλινα, τα όποια φεύγουν άργότερα. Να δητε πολλά σχέδια και να διαλέξετε έκείνο που θα σας έξυμνηρηται καλύτερα. Δώρο: η νύφη δεν προσφέρει, αλλά δέχεται μόνο. Τώρα αν είναι έθιμο στην ιδιότητα σας πατρίδα, διαλέξετε δώρα άνάλογα με τα οικονομικά σας και τις προτιμήσεις τών προσώπων που θα τα δέχθουν. Άπό τόν περιορισμένο αυ-

τόν χώρο είναι άδύνατον να σας άποδείξω. Όσο για τη γκαρνταρόμπα σας πρέπει να έχετε ένα παλτό που κι' είναι τουαλέτα, που δεν είναι άπαραίτητο να είναι μαύρο. Δυο ταγιέρ, μια χονδρή ζακέτα, φούστες, μπλουζές, ένα μάλλινο φόρεμα σπόρ, ένα μάλλινο άπογευματινό, ένα άμμιγιέ μεταξώτο κι' ένα κοκτέιλ. Αυτά είναι τα έστικά, μπορείτε όμως να κάνετε και κανένα δυο άνάμυλ που ν' άντικατοστήσουν τα άνα φορέμα και το ταγιέρ.

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

...ΠΛΕΚΤΩΝ

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΓΥΑΛΟΥ, Πύργος. — Εύχρηστώ σας άπάντησε και πάλι, αλλά και πάλι έπιμένουμε να κυτάξουμε στην όδηγησι του πλεκτού που άναφέρετε και είδοκα στο πως πλέκονται τα μπροστινά. 'Η μπροντορνα με το πουά αν ντε ρι είναι πλεγμένη χωριστά και θα ένωθώ άφού πλεχθώ τα ύπόλοιπα μπροστινά. Άκούου- θέσετε κατά γράμμα τις όδηγίες μας. Μη μεπερδέσθε νομίζοντας ότι θα άρχισετε από το κάτω μέρος με το πουά ντε ρι. Δε πλέξετε το μπροστινό κάπως στρουγυλά σαν μολυβό και θα είναι κοντήτερο από την πλάτη κατά τα 8 εκ. του πουά ντε ρι. Το πουά ντε ρι το κάτω με αυτό πουά ντε ρι ένωθώ και πλεχθώ συνέχεια. Έλλπίζουμε τώρα να το πλέξετε με εύκολία. Εάν έξσκο- λυθώτε να έχετε άπορία στείλετε μας τη διεύθυνσι σας να σας στείλουμε το σκίτσο.

Χ. Κ.

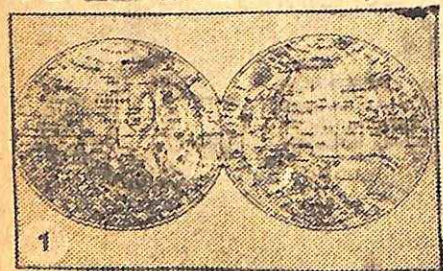
..Διακοσμητού

ΤΟΥΛΑ ΠΑΠ, Πάτρα. — Εόχα ριστώ για τα καλά σας λόγια. Σας άπάντω με τη σειρά τών έρωτημάτων σας: α) Το μπάρ έα έχη διςτάσεις: ύψος με τα πόδια 90 πόντους (ύψος ποδιών 40 πόντους και σώματος 50), πλάτος 80 πόντους και βάθος 40. Στις ίδιες άναλογίες μπορεί να γίνη αν δεν έχετε χώρο άρκετο αντί 80 πόντους πλάτος 60 β) Ένα κινέζικο σαλόνι μπορεί να άποτελήται κυρίως από έναν καναπέ, δυο πολυθρόνες, έναν ή δυο έσκιμώ, διακοσμητικό παραβάν, τραπέζια ψηλά κοντά στο παραβάν με πορτατίφ και ένα χαμηλό μπροστά στον καναπέ, μια έτα- ζερουλά, ένα κινέζικο φανέρι ή πολυφωτο και μια έπιτρα για τα σχετικά έπιμπελο. Όλα αυτά ε- ξαρτώνται φυσικά από το χώρο που διαθέτουμε. γ) Τα έπιπλα της κρεατοκάμαρας είναι προτιμότερο να γίνουν από κελεμπές λουστραρισμένο στο φυσικό του χρώμα. Το δωμάτιο αυτό θα φωτισθώ από δυο βενιέζες πάνω στα κομοδίνα και μια πλαφονέρα στη μέση με διακοπή άλλε- ρετούρ. δ) Στα παραβάν της κρεατοκάμαρας τοποθετήστε σουαζέ σκέτο και στο σαλόνι ύφασμα και σουαζέ.

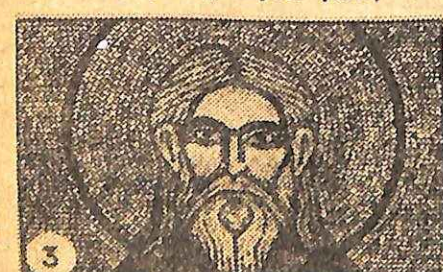
Κ. Π. — Το χώλ σας είναι πολύ στενόμακρο και θα πρέπει να χωρισθώ τουλάχιστο νοητά. Ένας τρόπος κατάλληλος για την περιπτώσι σας είναι να τοποθετήσετε κάθισμα προς τόν τοίχο που δεν έχει κομψώματα και στο μέσο περίπου αυτού — αυτό έσπα- ράται από τη λειτουργία του σπιτιού σας — ένα είδος έισιθής- κης- παραβάν, που θα άποτελείται από ένα σώμα με ντουλάπια και άνοιχτά ράφια. Αυτό θα στηρίζεται πάνω σε έδλινα ποδάρικα που θα φθάνουν μέχρι το ταβάν. Το πλάτος έδλιων ή έσοχη από τόν τοίχο πρέπει να είναι τόση ώστε να άφηνη ένα πέρασμα τουλάχιστο 80 πόντους. Έτσι το χώλ χωρισθώ σε δυο χώρους, τους όποιους μπορούμε να φτιά- ξουμε σαλονάκια τοποθετών- με προς το βάθος έναν καναπέ με μια ή δυο μινιόν πολυθρόνες, με ένα τραπέζι και στον μπροστά χώρο δυο πολυθρόνες μόνο με το άπαραίτητο τραπέζι.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ 17 — Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια και σας άπαντώ: α) Χώλ: Τοποθετήστε μό-

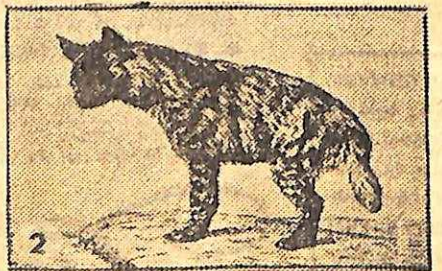
ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ;

1. Είναι γνωστό ότι και οι πιο τέλειοι γεωγραφικοί χάρτες δεν είναι άπολύτως άκρίβεις. Ξέρετε γιατί;

3. Τα μωσαϊκά είναι φτιαγμένα από μικρές χρωματιστές πέτρες. Ξέρετε όμως γιατί ώνομάσθησαν μωσαϊκά;

2. 'Η δαιγα είναι αιμοδόρο κι' άγριο ζώο. Όμως έπιτίεται μόνο σε άκίνδυνα ζώα. Μήπως ξέρετε γιατί;

4. Συνηθίζουμε να τραβούμε τ' σότι σ' έναν που δεν μας άκούσε. Μήπως ξέρετε πως προήλθε ή συνήθεια αυτή;

Κάθε γυναίκα μπορεί να αποκτήσει τα ωραιότερα λαμπερά ματιά.

Η Κρέμα θλεφαριδίων **Sabrina** μεγαλώνει και δυναμώνει τις αδύνατες κινήσεις και σφαιρικές βλέφαρες.

Τό Ριμμελς **Sabrina** διατηρεί τις θλεφαρίδες ευρισμένες προς τα επάνω καθ' όλην την διάρκεια της ημέρας.

Τό μολύδι φρυδιών **Sabrina** συμπληρώνει την γραμμή της γυναικείας ομορφιάς σας.

Ματιά λαμπερά σαν άστέρια με **Sabrina**

Όχι θλίψη ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΝΥΧΙΑ **VITALONG** ΑΛΛΗΛΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΟΝΥΧΩΝ

- Τό VITALONG μεγαλώνει, δυναμώνει το αδύνατο σπασμένο νύχι.
- Τό VITALONG διατηρεί τον σχηματισμό της ΚΕΡΑΤΙΝΗΣ και το νύχι σας δεν θα σπάει, δεν θα ραγίζει, δεν θα ξεκολλούει.
- Τό VITALONG διατηρεί ΜΑΚΡΥΑ νύχια υγιή και θα αντέχουν εις όλην σας διαρκείαν της αεικρινούς και του χρόνου.
- Αρτημονοεισται, πριν δράσει από το δέρμα.

ΣΤΑ ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Π. ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ 3

νο με κωνοσάλα στο βάθος δεξιά με καθρέπτη και δύο έσοκα. Η θάλασσα των κουρματιών με τις επιπλέοντες να τοποθετηθούν με πολυθρόνες. Σαλόνι: Τοποθετήστε απέναντι της εισόδου, στον τυφλό τοίχο, τον καναπέ. Δεξιά τη μία πολυθρόνα και αριστερά και κάθεται προς αυτόν ένα μπάρ-σερβάντα. Απέναντι και αριστερά την άλλη πολυθρόνα (διαγωνίως προς την πρώτη). Δεξιά της εισόδου του σαλονιού τοποθετήστε το μπροστινό. Δίπλα στο μπροστινό τη μία κορεκτοπολυθρόνα και την άλλη στη θέση του παραθύρου. Μπροστά στον καναπέ ένα τραπέζι αρκετά μεγάλο στενόμακρο και ένα ατομικό τραπέζι και στην μοναχική πολυθρόνα. Τοποθετήστε ένα χαλί μεγάλων διαστάσεων στη μέση. Στο χαλί ένα μακρόστενο χαλί στη μέση.

ΛΟΥΝΑ. Νέα Σύμωρη. — Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σαλόνι: Τοποθετήστε στην εσοχή μεταξύ παραθύρου - φωταγωγού και συρτής πόρτας τον καναπέ σας. Απέναντι απ' τη συρτή πόρτα τις δύο πολυθρόνες με ένα τραπέζι και ένα λαμπανταίρι πίσω από τη μία πολυθρόνα. Απέναντι από τον καναπέ και δίπλα στην μαλακονόπορτα το μπάρ. Μπροστά στον καναπέ το τραπέζι 0,86Χ0,50. Δύο αλλικές πάνω απ' τον καναπέ και ένα κάδρο. Χώλ: Καναπέ άλλου τύπου σε απλή γραμμή στον τοίχο κάθεται προς την μαλακονόπορτα. Απέναντι του δύο πολυθρόνες κοντά στη συρτή πόρτα με ατομικά τραπέζια. Αριστερά της εισόδου μία μινιόν πολυθρόνα και δίπλα το ραδιόφωνο. Δεν συμφωνώ με την ιδέα του καθρέπτου στο σαλόνι. Λουτρό: Έρσιος συνδυασμός είναι μαύρα πλακάκια στον τοίχο, λευκά μαρμαρα στο πάτωμα με φάσα μαύρη και λευκά είδη υγιεινής και εξαρτήματα.

ΞΕΝΙΑ ΔΗΜ. — Νέα Έλεστια. — Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Εάν δεν σας είναι τελείως απαραίτητη τα μπασουλινάκια να τα αποφεύγετε. Είναι αντισυμβατικά. Προτιμήστε απλούς χαμηλούς καναπέδες με μαξιλάρια στο κάθισμα και την πλατή. Στο κενό που αφήνουν οι καναπέδες όταν τοποθετηθούν κάθεται ο ένας προς τον άλλο μπορείτε να τοποθετήσετε ένα τετράγωνο τραπέζι με ράφι, το οποίο θα αρχίσει από το ύψος του καθίσματος του καναπέ. Πάνω σ' αυτό τοποθετήστε το ραδιόφωνο. Συμπληρώστε το χώλ σας με δύο-τρεις πολυθρόνες σε μοντέρνο στυλ και τα ανάλογα τραπέζια. Στο σαλόνι τοποθετήστε σκεπαστά καθίσματα που είναι θορακά και όχι καταθλιπτικά. Προκειμένου να σας επισκεφθεί τηλεφωνήστε μου στο 874-620.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...δικηγόρου

ΛΕΥΚΟ ΚΡΙΝΟ, Λάρσα.—Για να σας δώσω μία κάποια γνώμη στο έρωτά σας έπρεπε να γνωρίζω πάρα πολύ καλά το παιδί. Αφού όμως δεν το γνωρίζω διόλου, δεν μπορώ να σας πω τίποτα. Μία μόνο σύσταση σας κάνω: να μη βελήσετε ποτέ σείς να ακολουθήσει την επιστήμη της δικής σας έκλογής, αλλά να αφήσετε ελεύθερο κι' ανεπηρέαστο το παιδί να διαλέξει εκείνη που του άρεσει. Εκείνοι που μπορούν να έχουν ούθεντική γνώμη για την επιστήμη που πρέπει να διαλέξει ο άνεπιός σας, είναι οι καθηγητές του. Αυτούς να συμβουλευθείτε.

ΔΗΜ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος

Έλ. Βενιζέλου 33, τηλ. 33.426

...συντάξεως

ΑΠ. ΠΕΤΚΑΝΑ, Θεσσαλονίκη. — Το άρθρο σας καλό, αλλά ακατάλληλο για το περιοδικό μας. Σας ευχαριστούμε.

Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗ. — Το ποίημά σας δείχνει ότι μπορείτε κάτι να φτιάξετε, αλλά πρέπει να διαβάσετε πολύ προηγουμένως για να μάθετε την τεχνική του στίχου.

Θ. Δ. — Γράψτε στην έδω πρεσβεία της Αυστρίας. Πιθανόν να σας πληροφορήσουν.

Γ. Γ. Γ. — Δυστυχώς δεν έχουμε τη διεύθυνση του επαγγελματικού συμβούλου που είχε γράψει τα σχετικά άρθρα στο περιοδικό μας. Επειδή όμως η κόρη σας είναι ακόμα μικρή, ξαναγράψτε μας άργότερα, μήπως τυχόν των θροών.

...άνδρόκομου

ΑΝΩΝΥΜΟΝ. — Τα κρογγέλα και οι άκτινες που δεν ανήσαν ακόμη, δεν είναι οι καιροί τους. Πρέπει όμως να ξέρετε, ότι το φαινόμενο είναι συνηθισμένο. Συμβαίνει να είναι παλαιά οι έσοδοι και ξεβρασμένοι, πολυκαίρι-σμένοι και να δώσουν μία φορά άνθη ή και καθόλου. Θέλουν αντικατασταθούν με νέους. Η γεροντική σας τριανταφυλλιά, αν δεν ξεφυλλίσει από τη δυνατή βροχή, υποτίθεται ότι η είναι σε χάρμα τελείως άπαχο και δεν αντέχει το τριανταφυλλό. Η της έχετε πάρει πολλές κοπριές και με τις βροχές η και τα συχνά ποτισματα οι θρεπτικές ουσίες είναι πολλές και όταν ανέλθουν προς τα πάνω ξεφυλλίζουν τα τριανταφυλλία. Αν αυτές οι δύο περιπτώσεις δεν υπάρχουν, σας παρακαλώ να παρατηρήσετε τα φύλλα, μήπως υπάρχουν μαύρες ή καστανές κηλίδες, ώστε η αιτία είναι η αρρώστια. Ξαναγράψτε με υπογραφή όμως και όχι ανωνύμως.

ΚΙΚΗ ΑΞΗ. — Σας ευχαριστώ για τα φιλόφωνα λόγια σας. Η γαρβένια σας είναι άρρωστη ή από σκουλήκια. Η έχει σπασί-ριζες γιατί το χώμα της είναι ακατάλληλο. Είχα γράψει για τη γαρβένια σε προηγούμενο φύλλο. Χρειάζεται αντικατάστασης του μ-γματος με καθαρό καστονόχλωμα και όχι ανακατεμένο με χώμα πλατάνου ή πεύκου, γιατί η τα-νίνη, φέρνει ανεπανόρθωτες κατα-στροφές στις ρίζες. Θα το ανακατέψετε με 3½ μέρη καστον-όχλωμα, 1 μέρος ψιλή άμμο ποτα-μίας, 1/2 μέρος σκόνη έλαιοκάρ-θου που κοκκινισμένη. Μη ποτί-ζετε πολύ γιατί στη γαρβένια τα πολλά ποτισματα σπίζουν τις ρί-ζες. Να ποτίσετε μόνον όταν δι-ψάση. Η αντικατάστασης του μ-γματος θα γίνει τον άλλο μήνα με προσοχή. Διαβάστε το άρθρο μας για τη γαρβένια και αν έ-χετε αμφιβολίες πωθενά, να μας ξαναγράψετε.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΛΙΑΝΑ. — Ποτέ δε συμβουλεύω να ξαναβρίνι μία γυναίκα τις ρι-ζες του προσώπου της για να μη φαίνονται και προπαντός τις ρι-ζες του άνω χειλούς, γιατί το ό-ζυζεν μόνο του ή μαζί με άμ-μωνία σε ύγρο ή σκόνη, πάντα δυσωμνών τις τρίχες και τις κά-νει να φαίνονται τελικά πολύ πιο αντίστοιχες. Μόνο η ριζική απο-τρίχωση θα σας απαλλάξει από το αντίστοιχικό χιούσι του άνω χειλούς.

ΧΟΥΡΜΑΔΙΑ. — Για να μη βρή-τε την κρέμα που μου ζητάτε στα φαρμακεία σημαίνει πιθανώς ότι η εν λόγω κρέμα δεν έχει εισα-χθεί στην Ελλάδα. Άλλα όμως κρέ-μες για την εξάλειψη των λεκέ-δων συνιστώνται πάμπολλες κατά καιρούς. Δεν μπορώ όμως να σας συστήσω μία κρέμα που δεν γνω-ρίζω. Για να απαλλαγείτε από τους λεκέδες του προσώπου — ε-άν αυτό είναι δυνατόν να επιτευ-χθεί στην περίπτωση σας — πρέ-πει να με επισκεφθείτε 7-8 μ.μ. για να σας δώσω μία υπεύθυνη συμβουλή για την θεραπεία που θα ακολουθήσετε.

ΝΟΡΑ. — Πρέπει το ταχύτερο να εξασκηθεί η κόρη σας, που παρουσιάζει μία αδεσπασμένη κύ-φωση της σπονδυλικής στήλης, α-πό ειδικό ορθοπεδικό γιατρό. Εί-ναι ένδεχομένο εκτός από τις ει-δικές ασκήσεις που θα σας υπο-δείξει ο γιατρός, να χρειασθεί να της γίνει και εσωτερική θεραπεία. Μην το αμελήσετε.

Μ. Σ. Κέρκυρα. — Τα χείλο-ειδή είναι συνηθώς συνθέσεις έλ-γχειρήσεων από λαϊκό, που γίνον-ται ακόμα και για αισθητικούς σκοπούς. Γι' αυτό η έγχειρησις στο λαϊκό για την καλύτερη μι-κράς υπάρχουσας ούλης πρέπει πάντοτε να γίνεται με συνδυασμό άκτινοβολίας με ακτίνες Χ. Σε

σας δεν έγινε αυτό και γι' αυτό το λόγο πιθανώς να ανεπτυχθεί η νέα «χειλοειδής» και χειρότερη της πρώτης ούλη. Τώρα προς το παρόν δεν επιτρέπεται νέα έγχει-ρησις. Θα προβείτε σε προκατα-ρκτική θεραπεία με ακτινοβολίες Χ. Για να επιτύχουν όμως όλα αυ-τά πρέπει να αποταθείτε σε πο-λύ πεπεισμένο ακτινοθεραπευτή γιατρό. Εάν έλθετε κάποτε στην Αθήνα θα προσπαθώ να σας εοήθησα όσο μπορώ για την πε-ρίπτωσή σας. Δυστυχώς από μα-κριά δεν μπορώ να κάνω τίποτα περισσότερο.

ΓΚΡΙΝΙΑΡΑ. — Την κρέμα που σας συνέστησα για το κοκκινίω-μα

ΔΕΝ ΘΤΑΙΕΙ Ο ΚΑΘΕΡΠΗΣ

Αν κομμάτι φορά κυτταχί-τε στον καθρέπτη και διαπι-στώσετε πως δεν είσαστε όπως θα θέλατε να είσαστε, μην τα βάλετε με τον καθρέπτη σας. Το σφάλμα είναι δικό σας. Έχετε παραμελήσει τον ε-αυτό σας.

Αν παίρνετε λίγη μαγιά της μύρας ΦΙΕ κάθε ημέρα μπορείτε ν' ανακτήσετε νεανί-κη εμφάνιση, γιατί η μαγιά της μύρας περιέχει άφθονες βιταμίνες και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να καθαρίσουν το αίμα και ν' αν-ανεώσουν τον οργανισμό σας. Ρωτήστε οποιονδήποτε γιατρό για να μάθετε τι δέζει για τον οργανισμό σας ή μαγιά της μύρας.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ «LADAS» ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35 ΤΗΛ 32.692 ΔΕΧΕΤΑΙ: Απο 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

PASSAP

Και σπέρνεται και θέρ-ζεστε μόνο με PASSAP

Εργαζόμενοι μέσα στο σπίτι με μία ηλεκ-τρική PASSAP ενοικιάσι-μη αρκετό εισόδημα ώστε να μη χρειάζεστε να βγείτε έξω από το σπίτι για να εργασθείτε.

Αγοράστε σήμερα την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ PASSAP

Η μόνη της που σπονδαίνει μηχανή χειροκίνητη με 201 βελόνες σε μικρό μέγεθος. Η μόνη που μπο-ρεί να λείπει οτι πραγματικότη-τα από το πιο κοντινό ως το πιο μακριά χειροκίνητο.

Τμήματικής μηχανής Σας 2.950

ΑΠΟΚΟΝΙΣΤΕ 10 ε-τών και αποσπείρατε το PASSAP από τον ανταγωνισμό. Η PASSAP σάς ενοικιάζει και θα σας αποσπείρατε τον ανταγωνισμό περιγράφει τον μηχανισμό.

της μύτης έπρεπε να τη θάζετε χωρίς καμμία έντριση. Με το τρί-ψιμο που κάνετε ερεθίζεται περισ-σότερο τα ήδη διασταλμένα λεπτά «τριχοειδή» αγγεία του δέρματος. Πάντως έχετε υπ' όψη σας ότι α-πό τη μόνιμη κατάστασή του κο-κκινίσματος δε θεραπεύεται ίσως, παρά μόνο με ακτινοβολίες ακτι-νών Χ από πολύ πεπεισμένο α-κτινοθεραπευτή γιατρό. Δε συ-νεβούλευσα ποτέ από τη δική μου στήλη τη χρήση «δυνατού» σαπουνι-ού. Άντιθετα συμβουλεύω το σασπουνίωμα μία έως δύο φορές το μήνα με σαπουνί που να περιέχει λαυλίν. Μπορείτε κάλλιστα να ντεμακιγιάρσετε το θράδυ με πα-ραφινέλαιο, το οποίο θα απομα-κρύνετε ακολουθώντας έστω και με-γάλο νερό. Σας συνιστώ την το-κωτική κρέμα «Κολντίν» για κά-θε περίπτωση τώνωσης του δερ-ματος του προσώπου. Για τη δι-ορθωση της μέσης σας πρέπει να κάνετε μία ειδική ζώνη, που να εφορμίζει στο σώμα σας και να σφιγγει έμπρός προοδευτικά με κορδόνια. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει, καθώς και όλα τα άλ-λα που μου ζητάτε, παρά όταν έλθετε στην Αθήνα και με έπι-σκεφθείτε.

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΠΕ-ΛΑΓΟΥΣ. — Σας συνιστώ κατ' άρχην για την περίπτωση σας, την κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευ-τηρίου. Μαζί θα σας αποσταλούν χρονομέτρως οδηγίες για την εν-γένει περίπτωση και διατηρητική του δέρματος του προσώπου σας. Από ότι κατάλαβα δεν παρου-σιάζετε αρκετή μέση ώστε να φα-νεί ο σχηματισμός της λεκάνης. Βλέπετε σχετικά στην αμέσως α-νωτέρω απάντησή μου για την α-νάγκη της προμηθείας μιας ειδι-κής ζώνης που μέσα σε 6 μήνες περίπου θα αναδιομορφώσει μόνι-μα τη μέση σας στην ανάλογη περιφέρεια και θα συντελέσει ώ-στε να εισχωρήσουν προς τα μέ-σα τα τόξα των έλευθέρων πλευ-ρών που από τη γυμναστική πι-θανώς πέταξαν προς τα έξω. Άλ-λά για όλα αυτά καθώς και τό-σα άλλα που με ρωτάτε, θα μπο-ρέσω να σας βοηθήσω αποτελε-σματικά, καθώς καταλαβαίνετε και σεις, μόνον όταν έλθετε στην Αθήνα.

ΣΟΥΛΑ, ΚΑΙΡΟ. — Έφ' δ-σον η μεγάλη περιφέρεια της λε-κάνης οφείλεται στο σχηματισμό του σκελετού, δεν είναι δυνατόν να γίνει τίποτα. Για το κοκκινί-σμα στη μύτη και πρόσωπο που μάλλον χαρακτηρίζεται σαν έκζε-μα, συνιστώ και σε σας τη μό-νη ριζική θεραπεία που είναι η ακτινοβολία με ακτίνες Χ. Αυτό όμως θα το κάνετε αργότερα, ό-ταν τελειώσετε το σχολείο και ό-ταν ταξιθεθείτε στην Αθήνα του-λάχιστο, αν όχι στην Αμερική. Γιατί πρέπει να σας αναλάβει ο-πεύθυνος πολύ ειδικευμένος ακτι-νοθεραπευτής γιατρός. Έν τώ με-ταξύ φροντίστε να είστε ευκό-λως «Εφ' δσον σας είναι δύσκο-λο να προμηθευθείτε την τοκωτική κρέμα «Κολντίν», η κρέμα Με-λ-πών που μεταχειρίζεσθε είναι πο-λύ καλή.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Αθηνάϊκων και Χειρουργικών Θεραπευτηρίων Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38, Τηλέφ. 611.009

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΤΣΑΟΥΣΗ. — Λυπούμαι πο-λύ που η περίπτωση σας δεν εί-ναι της αρμοδιότητάς μου. Σας συνιστώ να εξετασθείτε από έναν καλό ορθοπεδικό, ο οποίος και να αναλάβει τη θεραπεία σας.

ΓΙΑΣΕΜΙ. — Να παίρνετε ένα κουφέτο Έκουάνη μεσημέρι και θράδυ προ του φαγητού επί 15 ή-μέρες. Και να κάνετε επί τρείς μήνες τρείς ένεσεις Προζώνον το μήνα ανά μία ένεση ημέρα που

ημέρα. Τις ένεσεις να τις άρχι-σετε μία εβδομάδα προ της περι-όδου σας.

ΜΑΙΡΗ. — Παραβλέψτε λιγάκι. Γιατί αν τον ξεσηπώσετε δε εί-ναι χειρότερο. Να φροντίσετε να περιποιηθείτε τον έαυτο σας καλύ-τερα και να είστε περισσότερο τρυφερή απέναντι του για να τον κερδίσετε. Τα κλάματα σας και οι άπειλές αυτοκτονίας τον απο-μακρύνουν μάλλον περισσότερο. Μη νομίζετε ότι θα τον συγκινή-σετε εάν του λέτε ότι έξ υπαιτιό-τητός του έγιναν νευρασθενική. Νομίζω όμως ότι προ παντός άλ-λου προέχει το ζήτημα της υγεί-ας σας. Εάν πράγματι έχετε πα-ρορμηνία προς αυτοκαταστροφή, να σπεύσετε να κάνετε μερικά η-λεκτροσόκ. Διότι στην άγχώδη μελανχολία τα ηλεκτροσόκ δίνουν θαυμάσια αποτελέσματα.

ΒΟΥΛΑ Μ. — Σας απάντησα ή-δη. Η έξασθερση σας μπορεί α-φοά να έχη συνδυαστικές σχέσεις. Η γεροντική αμνησία της για-γιάς σας δεν θεραπεύεται.

ΝΕΟΠΑΝΔΡΗ. — Αφήστε τα μάγια και τα κόρνια και να πά-τε τον άντρα σας σε νευρολόγο να κάνει θεραπεία. Δεν είναι σπα-νία η περίπτωση αυτή και πολύ συχνά μάλιστα παρουσιάζονται τέ-τοιες νευροψυχικές καταστάσεις. Σπανίως πρόκειται περί πραγμα-τικής οργανικής ανικανότητας. Τις περισσότερες φορές η άδυναμία οφείλεται σε ψυχολογικά αίτια. Δε σας συνιστώ να πάρετε διε-γερτικά φάρμακα, τα οποία έ-κτός του ότι είναι επιβλαβή, δε φέρουν και κανένα αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να ντρέπεσθε ούτε σεις ούτε ο άν-τρας σας. Είναι ζήτημα θεραπείας μιας συνήθους νευροψυχικής κα-τάστασης.

ΡΙΡΙΚΑ. — Μία κουταλιά Πα-σινεβρόλ μεσημέρι και θράδυ προ του φαγητού θα σας κάνει καλό. Έπίσης να κάνετε και κάθε έβδο-μάδα μία ένεση Περκορτέν των 25 χλγρ.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

ΤΟΥΛΑ. — Να παίρνετε δύο δι-σκία Έστινύλ, των 0,02 χιλιο-στών ημερησίως άμέσως μετά την περίοδο επί 15 ήμέρες και εν συ-νεχεία μέχρις ότου έλθει η περίο-δος δύο διακία Προλουτόν Ο των 25 χιλιοστών. Η θεραπεία θα συ-νεχιστεί επί τριμήνου.

Α. Ζ. Μ. — Ο χρόνος που πα-ρήλαθε άφ' ότου παντρεύτηκετε δεν είναι άρκετός για ν' άρχίσετε ν' άνησυχήτε, που δεν κάνετε ακό-

μη παιδί. Ός προς τα άλλα να παίρνετε τρείς της ημέρας από 40 σταγόνες Ιντραίτ Μαρρόν Ντιν. Τοπικώς δε να βάζετε αλοιφή Νου περκινά, πρωί-θράδυ και να πλένετε με χλιαρό νερό έπειτα από κάθε έκκένωσι.

Α. Β. Γ. Ν. Κ. — Τ. Α. — Νο-μίζουμε ότι άδικώς εσσανίζεσθε με ζοφερές σκέψεις. Να είστε θέ-σαιο πως δε σας έχει συμβεί τι-ποτε κι' ούτε χρειάζεται καμμία εξέταση.

ΠΟΝΟΜΕΝΗ 16. — Θα πρέ-πει να επιβληθείτε στον έαυτο σας. Αυτό είναι το εσικώτερο. Χωρίς αυτοκυριαρχία κάθε προσπάθεια είναι καταδικασμένη σε άποτυχία. Μπορείτε υποδοθητικώς να παίρ-νετε 2 διακία ημερησίως Σανα-λεπαι ή Λαρυκακίλ.

Β. Μ. Ν. Δοξάτο. — Θα πρέ-πει να κάνετε ύπνονη. Σιγά-σι-γά θα προσαρμοσθείτε. Μπορείτε να παίρνετε 4 διακία Θελυγκάν ημερησίως και να κάνετε 2 ένε-σεις την εβδομάδα από το ίδιο φάρμακο. Θεραπεία τουλάχιστον διμήνου.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Κ. Π. Α. 10. — Άμέσως μετά την περίο-δο να κάνετε ένεσεις Αθολακίνη των 10.000 μονάδων από μία την ήμερα έβδομικώς, 4-5 τών άρι-θμών και 10 ήμέρες προ της ά-ναμενομένης περιόδου. 4-5 ένε-σεις Άκρινης των 10 χιλιοστών ά-πό μία την ήμερα έβδομικώς. Θε-ραπεία τριμήνου. Για το άλλο ζή-τημα να κάνετε ό,τι συνιστώμε και στη «Β.Μ.Ν. Δοξάτο».

ΒΟΥΛΑ Μ. — Ελπίζω πάντα ύ-πάρχουν. Να παίρνετε άμέσως με-τά την περίοδο επί 15 ήμέρες 2 διακία Έστινύλ των 0,02 χιλιο-στών και εν συνεχεία μέχρις ότου έλθουν συνήθους νευροψυχικής κα-τάστασης.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΙΡΗ, Ν. Ίωνία. — Είμαι κι' έγώ σύμφωνος με τον γιατρό σας. Κρίνω μάλλον περιττό να κάμε-ν ηλεκτροκαρδιογράφημα και θα προτιμούσα να υποβληθείτε σε μία συστηματικότερη κύρια «άντινε-ρική» άς πούμε, προσθέτοντας λί-γες ένεσεις Κολταϊρωμίνης π.χ. στα φάρμακα που παίρνετε. Η Καλμουερίνη με το Μπελεργκάλ είναι ο καλύτερος συνδυασμός για την περίπτωση σας. Και κυρίως υγιεινή ζωή, έκδρομους στο ύπαι-θρο, καλό φαγητό και φιλοσοφία. Για ό,τι άλλο θέλετε τηλεφωνήστε μου στο 615.760, δεν θα με κου-ράσετε.

Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΡΟ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ ΔΩΡΕΑΝ

ΓΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΙΚΩΝ 1957—1958 ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ Ν. ΕΥΤΥΧΙΔΗ

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 19

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΤΕ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

ΔΙΑ ΓΛΥΚΑ ΚΑΙ ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

Σόδα Ι.ΓΙΩΤΗ

ΑΡΑΣ

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ **Sarko**

Παρασκευασμένα επί τη θά-σει των τελευταίων επιτεύ-ξεων της διαχημείας. Έφάμιλλα των καλύτε-ρων Εύρωπαϊκών. — Έρμου 21 - Τηλ. 20.887 —

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ **Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ** ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8 Ακαδημίας 78 Τηλ 25 226

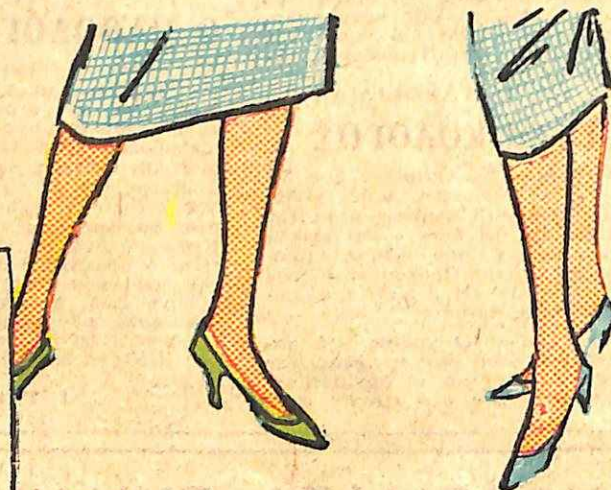
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΑΜΕΣ ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΟΝΗ - ΑΝΔΥΝΗ ΡΙΖΙΚΗ 100% **ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ** ΕΣΤΗΤΙΟΝ ΜΟΔΕΛΟΣ **Μ. ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ** ΦΑΡΜΑΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68-69

1 Παλτό από τουρν. Γίνεται ριχτό με κλασικά πέτα και γιακά λίγο ξεχειλωτό. Έχει χαμηλή μανικακίλη και μία πλάτ στα μανίκια. Φοριέται με ζώνη πρην, χωρίς το απόγευμα.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ

2 Πολύ σίκ ανσάμπλ από τρούα πίες. Φούστα ίσια στενή με μικρή κουφόπια πίσω χαμηλά. Η θέστα είναι φλού με μία πλάτ γύρω στο λαιμό και στο ανοίγμα, η οποία μπορεί να γίνει από βελούδο ή λούτρ αν θέλετε να έχετε εμφάνιση πιο αμυγλιέ. Παλτό ριχτό επτά ούδα σε φαρδιά λίγο γραμμή, χωρίς γιακά, ζαπνέ με μία κουφόπια πίσω που συγκρατείται χαμηλά από μία μαρτεγκάλ. Είναι ένα πολύ κατάλληλο ανσάμπλ για κάθε νέα που επιθυμεί να είναι «μέσα στη μόδα».

9 Μοντέρνο πλεκτό πουλόβερ ριγέ. Στο λαιμό έχει όρθιο γιακάκι μ' οριζόντια ρίγα καθώς και κάτω απ' τις μασχάλες. Κουμπώνει πίσω

9

7 Ένα χαρακτηριστικό της φετινής μόδας είναι οι μεγάλοι ντραπέ και ξεχειλωτοί γιακάδες. Όμοιος γιακάς για ταγιεράκι, όρθιος.

8 Στην εικόνα μία κινητή εσάρπα από ύφασμα καρό. Κουμπώνει σε ταγιέρ φλού

3 Το καπέλο από ύφασμα συνηθισμένο πολύ φέτος. Στην εικόνα καπέλο κλός από τουρν, γαρνιρισμένο με γκρό κορδέλα. Το καπέλο αυτό μπορείτε να το κάνετε μόνοι.

4 Πάνω από μία ίσια φούστα κάνετε μία φαρδιά φούστα-ποδιά η οποία μπορεί να είναι ανοικτή εμπρός και μαζεμένη σε σαλβάρι κάτω. Γίνεται από το ίδιο ύφασμα αλλά και από διαφορετικό. Έτσι, ένα απλό φόρεμα μετατρέπεται σε αμυγλιέ.

5 Έδω γίνεται η ίδια μεταμόρφωση μόνο που η φούστα διαφέρει. Γίνεται ίσια, φαρδιά με πολλές σούπλες. Άνοιχτή, με ανοίγμα στο πλάι.

10

11

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΓΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

14

14 Μοντέρνο ανσάμπλ τρούα πίες. Η κακάκι ή το καρντιγκάν όπως τη λέμε είναι φλού μ' ένα ιδιότροπο ντεκολτέ γαρνιρισμένο με ένα στενό φυτίλακι. Τα μανίκια είναι κοντά ζαπνέ. Εμπρός στη μέση έχει μία πλάτ γαζωτή με μία μεγάλη ψευτική κουμπότρουα και κουμπι. Η ζακέτα είναι κοντή φλού με δύο πέντες εμπρός. Έχει ζαπνέ μανίκια τρούα καρ. Μεγάλο γιακά, ξεχειλωτό. Κουμπώνει μ' ένα κουμπι κι έχει την ίδια γαρνιτούρα με δύο πλάτ εμπρός όπως και η θέστα. Φοριέται με ένα καπέλο μπερέ από το ίδιο ύφασμα το οποίο και κοντά ή τρούα καρ γάντια. Το απόγευμα συνοδεύεται με μία μικρή τσάκ και με γάντια εναρμονισμένα, μακρά.

12 Η εσάρπα είναι συνεχής το λαιμό και πέφτει πίσω στον δυο περ λούτα από κάτω.

13 Μπλούζα ζαπνέ με ντεκολτέ ξεχειλωτό. Στε τσάκ ελαφρό ντραπέ.

■ Ο Μπόμπ δεν μπόρεσε να σηκωθεί, γιατί τόν πονούσε το πόδι του.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Τα δυο νεαρά αδέρφια Έβελυν και Μπόμπ Πάλμερ μένουν στο Λονδίνο, σε μία φτωχική πεισιτογλή, της οποίας η ιδιοκτήτρια τους μεταχειρίζεται σαν υπηρέτες επειδή οι γονείς τους, περιδεύοντες καλλιτέχνες, έχουν πάψει από καιρό να στέλνουν χρήματα. Μία μέρα εμφανίζεται ο οικόγενεακός τους φίλος, ο νάνος Τόμυ, ο οποίος τους λέει ότι συνάντησε τους γονείς τους στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας και τους δίνει χρήματα για να πάνε να τους βρουν. Τα παιδιά μπαίνουν σ' ένα καράβι για τη Σιγκαπούρη. Όταν φτάνουν τους ληστεύουν τα χρήματα που τους είχε δώσει ο Τόμυ. Βρίσκονται μόνα τους σε μία ύπαιθρο συνοικία. Τους πλησιάζει ένας σωματώδης ναυτικός, ο οποίος τους ρωτάει τι τους συμβαίνει.

3ον Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ είχε συμπαθητική φυσιογνωμία και η Έβελυν του εξιστόρησε τα γεγονότα:

— Ερχόμαστε με το καράβι από το Λονδίνο, κύριε. Μόλις αποβιβάσθηκαν, ένας άνθρωπος προθυμοποιήθηκε να μας οδήγησε στο πρακτορείο για να δώσουμε εισιτήριο για την Αυστραλία. Μας έφερε σ' αυτήν εδώ τη συνοικία. Ξαφνικά δρεβήκαμε μέσα σ' έναν κανυά. Χτύπησαν τον αδελφό μου και του πήραν το πορτοφόλι με τα χρήματα που είχε στην τσέπη του παντελονιού του. Μου φαίνεται πως ο αδελφός μου έχει σπάσει το πόδι του. Τι να κάνουμε; Είμαστε πολύ δυστυχισμένοι.

— Για πές μου, είπε ο ναυτικός. Είσαι βέβαιη ότι όλα συνέβησαν έτσι;

— Απολύτως. Φαίνεται πως κάποιος είχε αντίληψη πάνω στο καράβι ότι είχαμε χρήματα μαζί μας και σκηνοθέτησε αυτόν τον κανυά για να μας ληστεύει.

— Ντροπή να κλέβουν παιδιά! Για κύταξε, μικρέ, μπορείς να περπατήσεις;

— Ο Μπόμπ προσπάθησε να σηκωθεί μα δεν τα κατάφερε.

— Καλά θα σε πάρω εγώ στα χέρια μου. Άκουστε, με λένε Στόρμ.

— Ο γιγαντώσιμος ναυτικός έσκυψε και πήρε στην αγκάλια του σαν πούπουλο τον Μπόμπ και ρώτησε:

— Λοιπόν, πού θα πάμε;

— Δεν ξέρω, είπε η Έβελυν. Νομίζω πως τον αδελφό μου πρέπει να τον δει ένας γιατρός. Κι' έπειτα, πρέπει να ειδοποιήσουμε την αστυνομία.

— Ο Στόρμ στραβομουτσούνιασε.

— Την αστυνομία... ά, ναι, άς το κουβεντιάσουμε! Θα πρέπει να περιγράψετε εκεί τα χαρακτηριστικά εκείνου που σας έκλεψε.

— Αυτό θα είναι πολύ δύσκολο, είπε η Έβελυν, γιατί είχε πολύ κοινή φυσιογνωμία. Έμοιαζε με χιλιάδες ανθρώπους που βλέπουμε γύρω μας.

— Θα είναι χαμένος κόπος. Θα σας πικράνουν, θα σας δώσουν να υπογράψετε χοιρίτσα, θα σας χασημερήσουν και στο τέλος δεν θ' ανακαλύψουν τίποτα.

— Προχωρούσαν προς το λιμάνι.

— Για σταθήτε, συνέχισε ο ναύτης, στο Σίδνεϋ δεν πηγαίνατε;

— Ναι, είπε ο Μπόμπ.

— Και το καράβι μου εκεί πηγαίνει.

— Σας επανυπακούω ότι δεν έχουμε πια χρήματα! Είπε η Έβελυν. Και δεν έχουμε ούτε και τη διεύθυνση του φίλου

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Περιπετειώδες εικονογραφημένο ανάγνωσμα για τα παιδιά σας

μας στο Λονδίνο, που θα μπορούσε να μας βοηθήσει.

— Ο Στόρμ έμεινε για μία στιγμή σκεπτικός και ύστερα είπε:

— Άκουστε! Υπάρχει ένας τρόπος να βγείτε από τη δύσκολη θέση... Αύριο το καράβι μου θα φύγει για τη Νέα Καλιδονία... Θα περάσουμε από το Σίδνεϋ. Τα έχω καλά με τον καπετάνιο και έλπίζω να μην αρνηθώ να σας πάρω αν του το ζητήσω.

— Μά... ξέρετε ότι δεν θα μπορούσαμε να πληρώσουμε, επέμενε η Έβελυν.

— Να πληρώσετε τί; Θα φάτε, όπως όλο το πλήρωμα, παστά ψάρια και μπαγιάνες. Το κυριώτερο θάνατο να φτάσετε. Θα ταξιδεύετε με μία κυρία που πηγαίνει σ' ένα χαμένο νησί.

Τα λόγια αυτά έδωσαν θάρρος στον Μπόμπ, που αγκάλιασε τον Στόρμ και τον φίλησε στο μάγουλο.

■ Ο Στόρμ πήρε τον Μπόμπ στα χέρια και κατέβηκαν στο λιμάνι.

— Πόσο κωλός είσατε, κύριε! του είπε.

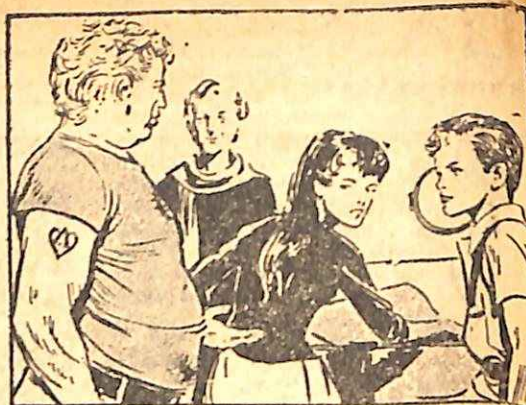
— Έλα, έλα! Ξέρω από παιδιά. Έχω ξέρω. Λοιπόν, εν τάξει;

— Μας προσφέρετε, κύριε μία μεγάλη υπηρεσία, είπε η Έβελυν. Πώς μπορούμε ν' αρνηθούμε;

— Κατέβηκαν στο λιμάνι και έπιβιβάστηκαν στο πλοίο. Ο Στόρμ άφησε τον Μπόμπ στο κατάστρωμα και πήρε κατά μέρος τον καπετάνιο. Κουβέντιασε μαζί

■ Ο γιγαντώσιμος ναύτης είχε συνομιλία με τον πλοίαρχο.

■ — Δυστυχώς, παιδιά μου, πρέπει να κατεβήτε κι' εσείς στο νησί! του είπε.

του χαμηλόφωνα αρκετή ώρα. Στο κατάστρωμα δρισκόταν και η κυρία, που τους είχε πη ο Στόρμ. Ήταν ντυμένη στα μαύρα και δε γύρισε καθόλου να δει τους νεοφερμένους.

Σε λίγο γύρισε κοντά στα παιδιά ο Στόρμ και τους ανήγγειλε:

— Τα κανόνισα. Ο καπετάνιος είπε μονάχα ότι δεν θα φτάσετε γρήγορα στο Σίδνεϋ...

— Είμαι βέβαιη ότι θα κάνουμε ένα πολύ ευχάριστο ταξίδι, είπε η Έβελυν... Η νέα όμως στο βάθος του έαυτού της ήταν ανήσυχη.

*

Ο Στόρμ βρήκε για τον Μπόμπ ένα ήσυχο μέρος και τον εγκατέστησε εκεί. Κατόπι ειδοποίησε την Έβελυν ότι η κυρία με τα μαύρα ζητούσε να τη γνωρίσει. Η Έβελυν πήγε στη καμπίνα της. Ήταν η ίδια η κυρία που είχε γνωρίσει στο καράβι που έρχοντοσαν από το Λονδίνο. Ήταν η κυρία που πήγαινε να συναντήσει στην τάφο. Με τη στάση της έδωσε στην Έβελυν να καταλάβει ότι δεν ήθελε μεγάλες οικειότητες... Η Έβελυν θυμήθηκε πολύ στις ελευθέρες της σκέψεις, ενώ ο Μπόμπ υπέφερε από το πόδι του. Οι γονείς τους, που θα είχαν ειδοποιηθεί από τον Τόμυ, θα τους περιμέναν και θα ανησυχούσαν, που δεν θα τους έβλεπαν να έρχονται.

Πέρασαν αρκετές μέρες. Το καράβι έκανε συχνά σταθμούς σε λιμάνια για ν' αφήνει εμπορεύματα και να φορτώνει άλλα. Όσο περνούσε ο καιρός η Έβελυν γινόταν όλο και πιο ανήσυχη.

Μετά το λιμάνι της Νουβίας η γρηά κυρία άρχισε τις προετοιμασίες της.

— Θα κατέβω στο άλλο νησί, που λέγεται Γκουμγκουμέα, είπε στην Έβελυν. Εκεί πέθανε ο γιος μου τον περασμένο χρόνο. Δίσασα πολύ προτού αποφασίσω να κάνω αυτό το ταξίδι, αλλά...

— Έκείνη τη στιγμή μπήκε στην καμπίνα της γρηά κυρία ο Στόρμ. Το πρόσωπό του ήταν αναστατωμένο:

— Λυπούμαι πολύ για σας... τους είπε. Συμβαίνει νί... Νά... Ο καπετάνιος έδωσε εντολή ν' αλλάξουμε πορεία...

— Δε θα πάμε στο Σίδνεϋ; ρώτησε με αγωνία η Έβελυν.

— Τι; Δε θα με αποβιβάσετε στη Γκουμγκουμέα; είπε η γρηά κυρία.

— Λυπούμαι πολύ... ο καπετάνιος...

— Δε μ' ενδιαφέρει τί λέει ο καπετάνιος σας! φώναξε οργισμένα η γρηά κυρία. Πλήρως θα εισιτηρίο μου κι' αν χρειαστή τα πληρώσω κι' άλλα, μα έχω την απαίτησι να με πάτε στη Γκουμγκουμέα.

— Καλά, είπε ο Στόρμ, θα πάω να μιλήσω του καπετάνιου.

Έφυγε και ξαναγύρισε έπειτα από λίγο. Είχε πάλι τη στενοχωρημένη έκφρασι:

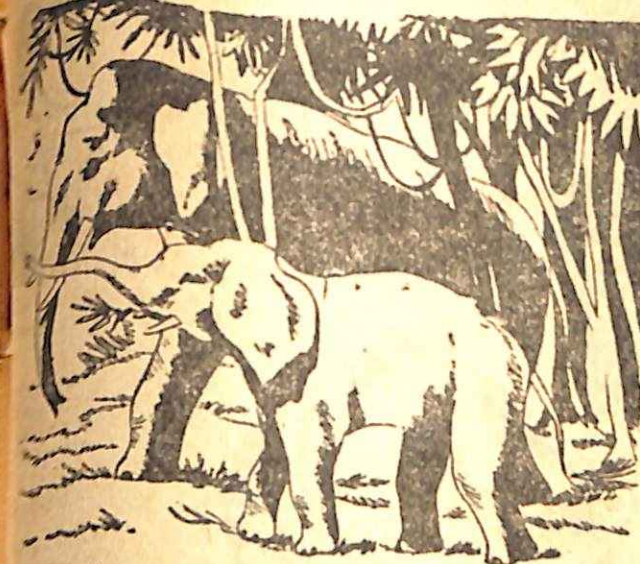
— Καλά, κυρία μου, είπε, θα σας πάμε στη Γκουμγκουμέα.

Και γυρίζοντας προς τα παιδιά πρόσθεσε:

— Το κακό είναι ότι θα πρέπει κι' εσείς να κατεβείτε σ' αυτό το νησί.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ Πρώτη φορά είχε γεννηθεί άσπρος ελέφας.

Μπίμπο, ο άσπρος ελέφας ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΜΕΓΑΛΗ άναστάσις και μεγάλη συζητήσι εκείνο το βράδυ στο δάσος: ο άσπρος ελέφαντας που γεννηθή ήταν άσπρος. Μάλιστα άσπρος. Όλοι οι άλλοι ελέφαντες ήταν γκριζοί. Του άσπρου ελέφαντα είχε γεννηθεί ο Μπίμπο. Ο Μπίμπο — είσι λοιπόν — ήταν ένα άσπρον ζώον. Δεν έκανε πολλή παρέα με τους άλλους ελέφαντες που έτρεχε μοναχό του στο δάσος. Αυτός δεν ήθελε καθόλου στη μητέρα του που φοδόναν τον τυχόν του συμβή.

Ένα άραιο πρωί, που τραγουδούσαν τα πουλιά στα δέντρα, οι ελέφαντες τράβηξαν γιά το ποτάμι για να πιουν νερό. Μπήκαν στο νερό και άρχισαν με τις προδοσκίδες τους να περιλουζούνται. Ο Μπίμπο όμως δεν είχε καθόλου δρεζί για μπάνιο και μόλις είδε τη μητέρα του στο ποτάμι τότε πηδήξε στο δάσος.

Έτρεχε ανάμεσα στα δέντρα και τους βράχους με τα άρτια χεράκια αρώματα λουλούδια.

Δώ και κεί ο Μπίμπο σιγανούσε κανένα φέρι που σήκωνε το κεφάλι του για να τον χαίρηται. Ο Μπίμπο ανησυχούσε γιατί ήταν ένα άσπρον ζώον, δεν συμπαρόυσε όμως πολύ τα άλλα ζώα.

Τού άρεσαν περπατάει και ν' αντλήσει νερό. Οί τίγρεις και οι λύκοι τον χτυπούσαν

καμιά φορά με την ουρά τους, δεν τον ένοιαζε όμως τον Μπίμπο γιατί είχε χοντρό δέρμα και δεν πονούσε.

Άστειες είναι οι μαϊμούδες που ύνεδοκατέβαιναν σαν τρελλές πάνω στα κλαδιά γάζοντας μικρές στιγγιές φωνές όταν περνούσε το ελεφαντάκι.

Ναι, ο Μπίμπο είχε πολλούς φίλους στο δάσος κι' έτρεχε ανάμεσα στα δέντρα χωρίς να νοιάζεται ούτε αν θα του συνέβαινε τίποτα ούτε αν θα χανε το δρόμο του.

Στο τέλος έφτασε στην όχθη μιας λίμνης και κεί είδε πολύ περίεργα πράγματα. Κάτι ζώα, που στεκόντουσαν στα πισια τους ποδια κι' έμοιαζαν με μαϊμούδες, υπαινόδγαν σαν κάτι τεράστιες πέτρινες φωλιές. Όπως καταλαβαίνετε τα περίεργα ζώα ήταν άνθρωποι και οι πέτρινες φωλιές, σπιτία. Παραξεμένος ο Μπίμπο πλησίασε περισσότερο για να δει καλύτερα.

Ξαφνικά, άκούστηκε μία δυνατή κραυγή. Ο Μπίμπο τρόμαξε και βέλησε να φύγει, μα ήταν άρκα πιά. Τον είχαν περικυκλώσει πολλά από αυτά τα περίεργα ζώα.

Ο Μπίμπο σήκωσε την προδοσκίδα του ψηλά στον αέρα κι' άρχισε να φωνάζει καλώντας σε βοήθεια. Μα η μητέρα του ήταν μακριά και δεν τον άκουσε.

Κάτι το βαρύ κα' το σκληρό έπεσε πάνω στο κεφάλι του Μπίμπο. Τό ελεφαντάκι είχε αίχμαλατιστή. Πάλαψε για να ελευθερωθώ μα δεν τα κατάφερε. Ήταν δειμένο γαρά με άλυσίδες.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Καθίστε σε μία καρέκλα, τοποθετήστε το ένα χέρι σας πάνω στο κεφάλι σας και πιέστε το αρκετά δυνατά. Ζητήστε κατόπιν από ένα φίλο σας να σας το τραβήξει προς τα επάνω σιγά - σιγά, όχι απότομα. «Τίποτα το εύκολότερο», θα πη ο φίλος σας, όταν δώσε δικιμάση θα δει πως δεν είναι καθόλου εύκολο... Καί θα χρειαστή να προσπαθήσει πάρα πολύ για να πετύχει κάτι.

ΤΟ ΠΙΣΤΟ ΣΚΥΛΙ

Στην αγγλική πόλι Καϊμπριτζ ζούσε μία φορά ένας γιατρός, που είχε ένα μεγάλο σκύλο. Όταν πήγαινε περίπατο, ο γιατρός έπαιρνε πάντοτε μαζί του το σκύλο του. Έπειτα από έναν τέτοιο περίπατο, ο γιατρός γύρισε σπίτι του χωρίς αυτό όμως, ο γιατρός παρατήρησε ότι είχε χάσει ένα δεματάκι με σπουδαία γράμματα. Για το σκύλο δεν ανησυχούσε γιατί ήξερε ότι θα γύριζε όμως του στο σπίτι. Στενοχωρέ-

με από δώ, είπε ο Μπίμπο.

Η μητέρα του έφερε γύρω τη μάντρα μα δεν βρήκε κανένα πέρασμα. Στο μεταξύ έζητησαν από το θόρυβο οι άνθρωποι: «ού μαχαραγιά, οι οποίοι όμως όταν είδαν την εξαγριωμένη ελεφαντίνα έτρεξαν να εξαφανιστούν. Η μητέρα του Μπίμπο, όταν είδε και άποείδε ότι δεν θα μπορούσε να βγάλει το παιδί της αλλοίως από τη μάντρα πήρε όλο κι' έπρεσε πάνω στον τοίχο. Μία τεράστια τρύπα άνοιξε στη μάντρα και βγήκε από μέσα ο Μπίμπο. Η μητέρα του το φίλησε το χαϊδεύει, κι' ύστερα το πήρε και φύγανε.

Από τότε ο Μπίμπο δεν άπομακρύνεται από τη μάνα του.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

Θηκε όμως τρομερά για τα γράμματα.

Την επομένη αποφάσισε να ξανακάνη την ίδια διαδρομή της προηγούμενης ημέρας τυχόν εύρισκε τα γράμματα.

Όταν περπάτησε έξη χιλιόμετρα είδε το

σκύλο του. Το ζώο καθόταν δίπλα στο πακέτο με τα γράμματα. Ο πιστός σκύλος είχε μείνει εκεί όλη τη νύχτα για να τα φυλάξει.

ΚΑΒΟΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΡΙΑΣ

Σε μερικά νησιά της Νοτίου Αμερικής υπάρχουν κάπου κάπου κάβουρα που χρησιμεύει για...

δαρόμετρο. Το δασκαλό αυτό του κάβουρα, όταν πρόκειται να δρέξει, αρχίζει να κοκκινίζει. Κανονικά το δασκαλό αυτό είναι άσπρο. Τώρα, πως επηρεάζεται από την εξωτερική υγρασία, τη στιγμή που βρίσκεται στη μέρα στο νερό, είναι άγνοστο.

Έξ' άλλου, στα τροπικά νησιά υπάρχουν «καβούρια της στεριάς» που ζουν πάντα στα βουνα, σε σχισμές από βράχους. Τα καβούρια αυτά δεν διαφέρουν από τους συγγενείς τους της θάλασσας. Η μόνη διαφορά είναι ότι περπατούν ξηρά.

Όποιο δέ έμπόδιο και αν συναντήσουν το ανεβαίνουν και περνούν από την άλλη μεριά. Άκόμα κι' ένα σπιτί αν βρεθώ.

ΤΑ 2 ΠΑΙΧΝΙΔΙΑΡΙΚΑ ΧΡΥΣΟΨΑΡΑ

Προσπαθήστε να βρείτε τη λύσι σ' αυτό το λαβύρινθο χωρίς να χρησιμοποιήσετε το μολύβι σας. Θα δυσκολευτήτε λίγο, μα θα είναι πιο διασκεδαστικό.

Τα δυο χρυσόψαρα που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

3ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

4ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

5ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

6ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

7ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

8ον

Το χρυσόψαρο που βλέπετε πετάχτηκαν παίζοντας, έξω από τη γυάλα τους. Τώρα, βεβαια, θέλουν να γυρίσουν πίσω. Μπορείτε να τα βοηθήσετε να εαννοιωτούν; Κιτάξτε όμως με το μάτι το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΞΥ:
22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΙ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΖΩΔΙΟ: ΤΟΞΟΤΗΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ: ΖΕΥΣ
ΣΥΝΓΟΜΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

ΤΟ ΖΩΔΙΟ αυτό το κυριαρχεί ο πλανήτης Ζεύς. Τα πρόσωπα συνεπώς που έχουν γεννηθεί υπό αυτό υπόκεινται και στους επιρροασμούς του πλανήτη Διός. Τα πρόσωπα αυτά έχουν μεγάλη διαίτησι, έχουν το δώρο της προφητείας και σπάνια πέφτουν έξω, όταν ακολουθήσουν ό,τι το μέλλον τους, τους υπαγορεύει. Γενικά είναι πρόσωπα μαλακά, αγαπάται, έχουν πολλές συμπαινώσεις, κλείνουν δε προς τη συμπόνια και το καλό. Η ευνοητική ευθυμία που έχουν, αλλάζει συχνά και χωρίς καμιά συγκεκριμένη αιτία μετατρέπεται σε κατάθλιψη και πικρία. Τα πρόσωπα αυτά έχουν, γενικά, ένα ευερέθιστο ταμπεραμέντο, είναι κοχλάζοντα και θυμωτά, αλλά καθησυχάζουν δύναντο γρήγορα, γίνονται συμβιβαστικά και δεν κρατούν καμία. Στους τρόπους τους είναι εύθεις, ανεξάρτητοι και παρταίοι.

Τα πρόσωπα που γεννήθηκαν υπό το ζώδιο του Τοξότη και γειμάτα από ελπίδες ευχρηστικότητα πολύ με το τι-

ποτα, θίγονται όμως πολύ εύκολα, παρεξηγούν άμεσως και θυμώνουν. Τις αποφάσεις τους τις παίρνουν ανάλογα, με τα αισθήματα που θα κυριαρχήσουν μέσα τους εκείνη τη στιγμή. Αγαπούν την ομόνοια και την ειρήνη, όταν όμως αισθανθούν τον εαυτό τους να απειλείται, γίνονται πολύ επιθετικοί, ανακατευονται στις διαφορές των άλλων και αφήνουν την ησυχία κατά μέρος.

Είναι ευφρόδεις κι' έχουν ακατάσχετη κλίση προς τις τέχνες, εν μέρει δε και στην επιστήμη, στη μουσική και στις έρευνες. Έχουν επιχειρηματικότητα, βλέπουν μακριά, είναι τίμιοι, τακτικοί, στα χρηματικά δε ζητήματα αν και προσέχουν και τα μετρούν όλα, δεν είναι εξηταδελόντες. Τους μεταξύ των καλύτερων τύπων είναι δύσκολο να τους καταλάβει κανείς, επειδή τους συναντάς ποτέ στο ένα άκρο και ποτέ στο άλλο. Τα πρόσωπα αυτά ποτέ φαίνονται εξαλλα και ποτέ μετριότητα, ταυτόχρονα δε ευαίσθητα και πολύ ευπαθή στις ψυχικές μεταπτώσεις. Συμβαίνει συχνά να είναι κλειστά

Η αξία της ραπτομηχανής PFAFF
οφείλεται εις την εξαιρετικήν της
ποιότητα, την εύκολον χρήσιν της,
την απάλλαγήν από οϊανδήποτε
έπισκευήν και την απαρύμιλλον
εξυπηρέτησιν της πελατείας της.
Η μηχανή P A F F διευκολύνει
το ράψιμον και φέρνει παντού χαρά.

P A F F - γνωστά από το 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ P A F F (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

Αντιπροσωπεύει εις όλες τας πόλεις της Ελλάδος

και χέμευθα πρόσωπα, παρά τη δραστηριότητά τους και να γεννιούνται έτσι στα περιβάλλοντά τους πολλά ερωτήματα. Αν τιλαμβάνονται σωστά και γρήγορα που εύρισκεται ο κίνδυνος ή η δυσκολία σ' ένα πρόγραμμα, ή κρίσις τους δε είναι καθαρή και σωστή.

Προσέχουν πολύ και επηρεάζουν το περιβάλλον τους, προς νέες ιδέες και προς νέους τρόπους ζωής. Έχουν φλογερά πάθη, τα οποία όμως καταπορεύονται και τα κυριαρχούν χωρίς στη συνέσει τους. Αγαπούν την εργασία και ασχολούνται ευχαρίστως με τις δουλειές τους. Τα ελαττώματά

τους είναι μια υπερβολικότητα που έχουν, μια ανησυχία μια κάποια παραφορά και μια τρομαρτή αγάπη στην ανεξαρτησία.

Εκεί όπου τα πρόσωπα του ζώδιου Τοξότη, παρουσιάζουν μια αστάθεια ζωής και δυσκολίες και αβεβαιότητα κατά τα πρώτα τους χρόνια και μέχρις ότου γίνουν μεσόκοποι, παρατηρεί κανείς ότι κατά το υπόλοιπο του βίου τους αποκτούν ένα αρκετά μεγάλο εισόδημα, ένα καλό επάγγελμα και μια καλή θέσι γενικά.

Έχουν λίγα αδέρφια και αδερφάδες, ασχολούνται όμως μ' αυτά συχνά. Αν και τα συγγενικά τους εν γένει περιβάλλοντα τους υτέκονται καλά, στο πατρικό σπίτι παρουνισιάζονται ιστορίες, που τακτοποιούνται όμως τελειωτικά. Τα παιδιά τους είναι λιγοστά, δεν τεκνογονούν πολύ, ασχολούνται όμως και με ξένα παιδιά.

Ασθενείες που παρακολουθούν όσους έχουν γεννηθεί υπό το ζώδιο Τοξότης είναι: ρευματισμοί, ισχυαλγίες, τάσις προς ασθένειες των λαιμών και των αυτιών, βρογχικά και σπασμούς. Το ζώδιο Τοξότης φέρνει για τα ζευγάρια πολλές σχέσεις και πολλές γνωριμιές, μια δε από τις γνωριμιές αυτές ημπορεί να εχη ευχάριστα επακόλουθα για το επάγγελμα και την υλική τους ζωή. Ο επαγγελματικός τους βίος είναι, κατά τα πρώτα χρόνια έντονος, αργότερα όμως γίνεται ήσυχος και ευχάριστος.

Από μια γενικότερη άποψη θα μπορούσε να πη κανείς ότι τα πρόσωπα αυτά διατρέπουν στη ζωή τους και ιδιαίτερα στις επιστήμες, όταν επιδοθούν σ' αυτές. Υπάρχει πάντως η τάσις να σχηματισθούν σε ανώτερα επίπεδα, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Στο ζώδιο Τοξότης υποτάσσονται: οι πέτρες ρουμπίνι και τουρκόαζ, ο αριθμός 4, τα χρώματα καφέ, κίτρινο και γαλάζιο και η ημέρα Πέμπτη.

ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
MANTAM ZANET

Οδός Θεμιστοφάνους και Πειραιώς
Αριθ. 1, Τηλέφωνον 52-940

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ (ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΣΜΟΙ:

- 1) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ. 2) ΕΔΕΜ - ΣΛΙΠ. 3) ΡΩ - ΟΚΑ - ΑΙ. 4) ΤΡΟΙΑ. 5) ΑΗΡ - ΚΑΙ. 6) ΒΕΡΜΙΟΝ. 7) ΜΗΝ - ΜΑΤ. 8) ΕΟΡΤΗ. 9) ΛΑ - ΤΑΕ. 10) ΟΜΑΡ - ΛΕΡΑ. 11) ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) ΠΕΡΑ - ΜΠΟΛ. 2) ΑΔΩ - ΗΒΗ - ΑΜΑ. 3) ΡΕ - ΤΡΕΝΕ - ΑΗ. 4) ΑΜΟΡ - ΟΤΡΑ. 5) ΚΟΥΜΑΡΑ. 6) ΤΣΑ - ΤΕΛΙ. 7) ΑΛ - ΑΚΟΜΗ - ΕΚ. 8) ΜΙΑ - ΑΝΑ - ΠΡΟ. 9) ΑΠΙΔΙ - ΤΡΙΑΣ.

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Σκίνησε με 141 επιβάτες. Έφ' όσον έφθασαν στο τέρμα 62 και ξέρουμε ότι στον δεύτερο σταθμό κατέβασε τους μισούς από τους είχε και πήρε άλλους τρεις, οι μισοί απότοι έπρεπε να είναι 59 (62-3). Άρα είχε ξεκινήσει από τον πρώτο σταθμό με 118 (59+59). Ξέρουμε όμως ότι στον πρώτο σταθμό είχε πάρει 24 από προηγούμενους είχε κατέβει το 1)3. Συνεπώς τα 2)3, αν αφαιρέσουμε τους 24 από τους 118 είναι 94. Άν τα 2)3 ήταν 34, τα 3)3, όλοι δηλαδή, οι επιβάτες όταν το τρένο ξεκίνησε ήταν 94+47 (47 είναι 1)3 δηλαδή 141.

ΟΙ ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

240 καραμέλες από κάθε είδος. Γιατί ο κατώτερος αριθμός που μπορεί να διαιρεθώ με το 4, 5 ή 6 (έφ' όσον αγοράσε ίσον αριθμό καραμέλες) είναι ο 60. Άρα ο περιπτεριστής πρέπει να είχε αγοράσει 60 καραμέλες ή πολλαπλάσιο του 60 από κάθε είδος. Άν αγοράσε 60 από κάθε είδος θα πλήρωσε 15 δρχ. για κείνες που είχαν 4 στη δραχμή, 12 για κείνες που είχαν 5 στη δραχμή και 10 για κείνες που είχαν 6 στη δραχμή, δηλαδή 37 δρχ. συνολικά για 180 καραμέλες. Άφου τις πούλησε όλες προς 5 στη δραχμή θα εισέπραξε 36 δραχμές κι' έχασε έτσι 1 δραχμή. Έπειδή όμως έχασε 4 δραχμές θα πρέπει να είχε αγοράσει 4Χ60, δηλαδή 240 από κάθε είδος.

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ.

1. Έπειδή είναι αδύνατο να αναπαράστησουμε με ακρίβεια σ' ένα επίπεδο μια σφαιρική επιφάνεια.
2. Έπειδή τα μπροστάνά πόδια της είναι πιο μακριά από τα πίσω κι' έτσι την καθιστούν ανισοκατανομή και συνεπώς να παλίσση.
3. Οι Ρωμαίοι αποκαλούσαν την άρχαία αυτή τέχνη εβους.

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΚΙ' Η ΦΡΟΥΡΑ
Νά πώς ετοποθετούντο κάθε ράβδου οι στρατιώτες και χειροδού-

4	1	4	8	3	8	1	7	1	9		3	4
1		1	3		3	7		7	9	9		
4	1	4	2	3	1	1	7	1	9		4	3

σαν το βασίληα, που όπως κι' αν μετρούσε τις πέντε θραυές καθε πλευρά εύρισκε 9 στρατιώτες.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 14-27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Χρησιμοποιήστε το προσεχές μέλλον για να καταστήσετε ένα σχέδιο, σύμφωνα με το οποίο πρέπει να κανονίσετε τις εργασίες σας. Προσέξτε να μη δείξετε διασυνή και μη προβείτε σε καμία ενέργεια αν δεν σκεφτήτε πάρα πολύ.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Απριλίου): Μη διστάσετε να ζητήσετε τη βοήθεια ενός προσώπου που στέκεται πιο ψηλά από σας. Καλό είναι να στηρίξετε στις δικές σας δυνάμεις, αλλά επίσης ωφέλιμο είναι να δεχτήτε και ξένη βοήθεια.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θα μεσολαβήσει ένα διάστημα που δε θα σας προσφέρει αυτό που περιμένετε. Αυτό όμως δε θα πη ότι δε θα το αποκτήσετε. Άπλως πρέπει να έχετε υπομονή αλλά και πίστι ότι κάποτε θα το επιτύχετε.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ιουνίου): Μη διστάσετε να καταβάλετε ακόμη μεγαλύτερο κόπο. Σκεφτείτε ότι κάθε τι που θα επιχειρήσετε τώρα θα έχει αποτελέσματα που θα κρατήσουν για πολύ περισσότερο χρόνο, πράγμα αρκετά σπαταρά

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ιουλίου): Θα σας παρουσιαστεί μία ευκαιρία πραγματική, φτάνει μόνο να μπορέσετε να ενεργήσετε όπως πρέπει και ιδίως στην κατάλληλη στιγμή. Η στάση σας και η επένδυσή σας μπορεί να φέρει κέρδη.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Νομίζετε πως αυτό που δίνει τις προσωρινές ευχαριστίσεις είναι κάτι που αξίζει. Η στάση σας όμως έπρεπε να είναι διαφορετική και να λάβετε υπ' όψιν σας τον εαυτό σας μ' και τους άλλους.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Θα δεχτήτε ένα πρόσωπο που θα σας δώσει μεγάλη χαρά και ικανοποίηση. Θα μιλήσετε μαζί του για διάφορα ζητήματα οικονομικά και αισθηματικά και θα λάβετε αποφάσεις μεγάλης σημασίας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Οκτωβρίου): Θα ακούσετε μία είδηση που θα σας χαροποιήσει. Δεν αφορά έσας προσωπικά, αμέσως αλλά δεν αποκλείεται από αυτό να δημιουργηθεί μία αφορμή για να ανακινηθεί ένα εντελώς δικό σας ζήτημα.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Μη μένετε χωρίς να έχετε μία απασχόληση. Κυτάξετε γύρω σας και παρατηρήστε τι είναι αυτό που θέλει να πάρει μία άλλη θέση απ' αυτήν που έχει έως τώρα και δε μπορεί όμως να αξιοποιηθεί.

Αιγώκερας

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Πρέπει να έχετε το θάρρος της γνώμης σας και να αδιαφορήσετε για την εντύπωση που θα προκαλέσετε στους τρίτους. Φτάνει η στάση σας αυτή να είναι μέσα στο περιθώριο του δικαίου.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ιανουαρίου): Μην ενεργήτε με επιπολαιότητα. Δεν πρέπει να καταπιάνεστε με ζητήματα σοβαρά αν δεν είσατε βέβαιη πως θα μπορούσατε να ανταπεξέλθετε. Η προσπάθειά σας είναι πάντως πολύ έπαινετη.

Τέλειος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Οι έντυπιακές πράξεις όταν δεν έχουν δυνατό έρεισμα δεν κροίτνε πολύ. Όπως ανάβουν έτσι εύκολα σβήνουν χωρίς ν' αφήσουν κανένα ίχνος από το πέρασμά τους. Μην τις ζηλεύετε, λοιπόν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Απριλίου): Είσατε πολύ συμπάσης στο περιβάλλον σας και η εργασία σας αναγκωρίζεται. Στον αισθηματικό τομέα μην περιμένετε αμέσως καμία έντυπιακή επιτυχία, αν και δε θ' αργήσετε να επιτύχετε και εκεί, καταβάλλοντας ένα μικρό κόπο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Άνοιξε λίγο την ψυχή σας και δεχτήτε τις τόσες χαρές που μάς προσφέρει η ζωή. Μη βλέπετε όλα τα πράγματα με το πρίσμα της μελαγχολίας. Να είσατε βέβαιη πως έχουν και πιο καλή πλευρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουνίου): Είσατε έτοιμη να παρασυρθείτε από ένα γεγονός που έχει δημιουργήσει θόρυβο. Θα είναι καλύτερα να εξετάσετε μόνη σας όλα τα σχετικά και κατόπιν να κάνετε τις κρίσεις και παρατηρήσεις σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουλίου): Μη σας απασχολή αποκλειστικά ο αισθηματικός τομέας, γιατί με το να δίνετε σ' αυτό το σημείο όλες σας τις σκέψεις, παραμελείτε τις άλλες σας υποθέσεις που και αυτές θα παίξουν το ρόλο τους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Δε δείχνετε στο περιβάλλον σας την αγάπη που πρέπει να έχετε για το πρόσωπα που ενδιαφέρονται για σας. Δε θ' αργήσετε να τους χρεοωστήτε και να ζητήσετε την ειλικρινή βοήθειά τους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Πρέπει να άφοσιωθείτε περισσότερο σ' αυτούς που έχετε υποχρέωση να φροντίσετε και να αγαπήσετε. Παίξετε ένα διπλό ρόλο που δεν μπορεί να σας οδηγήσει σε ένα ήρεμο και σίγουρο λιμάνι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Οκτωβρίου): Πρέπει να βοηθήσετε και σεις να διαμορφωθεί η κατάσταση κατά ένα τέτοιο τρόπο, ώστε η καλύτερη πλευρά να είναι προς το μέρος σας. Μην αφήνετε να περνά ο καιρός χωρίς να δημιουργήτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Πάντα να δημιουργήτε ευχάριστες συνθήκες γιατί τέτοιος είναι ο χαρακτήρας σας. Από τις δυσκολίες μην επηρεάζεσαστε αλλά κυτάξετε πως θα μπορούσατε όσο μπορείτε να την προσπεράσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Θα διακριθείτε στην εργασία σας αλλά και η οικονομική σας κατάσταση θα βελτιωθεί σημαντικά. Προσέξτε να κάνετε καλή τοποθέτηση των χρημάτων σας και να μην αφήσετε να σας παρασύρουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιανουαρίου): Θα γίνετε αφορμή να λάβει ένα ζευγάρι μία μεγάλη χαρά. Σεις θα πρέπει ύστερα να απομακρυνθείτε και να μη περιμένετε την ανταπόδοσή των υπηρεσιών που προσφέρατε μόνο και μόνο από αγάπη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Θα αποχωρήσετε για λίγο ένα πολύ αγαπητό σας πρόσωπο. Ο χωρισμός όμως αυτός θα είναι σύντομος. Χωριστά από αυτό το ταξίδι αυτό θα είναι αρκετά σημαντικό και για τους δύο σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Θα δρήςτε κατανόηση και αναγνωρίσι των προσπαθειών σας. Δεν πρέπει όμως ούτε στιγμή να σας εγκαταλείψετε η καλή θέληση και η επιμονή γιατί δεν είναι εύκολη σε όλους μας πάντοτε η επιτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Απριλίου): Θα πρέπει διαρκώς να επιδιώκετε το καλύτερο και να μην αγκισθώ στα μικρά οφέλη που έχετε ως σήμερα. Επιδιώκετε να έχετε και κέρδη ήβκα που στην περίπτωση σας αξίζουν περισσότερο, ακόμη και από τα διάφορα υλικά κέρδη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Μη σκέπτεστε εγωιστικά. Μη φοβηθείτε να δείξετε στοργή και αγάπη. Με τον τρόπο αυτό μπορείτε να επιτύχετε πολλά περισσότερα πράγματα από όσα θα είχατε με μία στάση ψυχρή και περήφανη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ιουνίου): Από το λίγο που έχετε καταφέρει δεν θ' αργήσετε να φθάσετε στο περισσότερο και τελικά να επιτύχετε τέλεια. Χρειάζεται όμως επιμονή, υπομονή και προπαντός καλλιεργημένη και όρθη κρίσις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ιουλίου): Μη θέλησετε να επιβάλετε ασυζητητί τη γνώμη σας. Και σε αυτή την περίπτωση αλλά και σε πολλές άλλες πάρτε και τη γνώμη ενός άλλου προσώπου με μεγαλύτερη κρίσι και πείρα από σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Έχετε δυνατό χαρακτήρα και θα μπορέσατε να φτάσετε γρήγορα σε ένα εύριστο αποτέλεσμα που θα σας χαρίσει ήρεμιά και σιγουριά. Αγωνιστήτε όσο μπορείτε και φροντίστε να μη δειλιάσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Έχετε εμπνεύσει ένα αισθηματικό και ευγενές. Η δική σας στάσις και συμπεριφορά θα διαμορφώσει το δρόμο που θα ακολουθήσει και θα δείξει αν θα κρατήσει ή πρόκειται να σβύσει γρήγορα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Οκτωβρίου): Μην αμφιβάλλετε και μη δημιουργήτε ζητήματα εκεί που δεν υπάρχουν. Και αν έχετε μία υποψία μη την εξωτερικεύσετε αλλά έχετε την ήρεμιά και την υπομονή να περιμένετε μία σαφή απόδειξη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Πρέπει να έχετε χέρι δυνατό για να κρατήσετε την εύτυχία κοντά σας. Επειδή ακριβώς αγωνιστήκατε πολύ για να την φθάσετε, τώρα πρέπει να τη διατηρήσετε με όλα τα μέσα τα οποία διαθέτετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Κάνετε πάρα πολύ καλά που δεν σκέπτεσθε μόνο τον εαυτό σας. Να είσατε βέβαιη πως η στάσις σας αυτή και τα αισθήματά σας θα αναγνωριστούν από το περιβάλλον που επιθυμείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ιανουαρίου): Δείχνετε ανυπομονησία μεγάλη. Δεν είναι και τόσο εύκολα τα πράγματα να έρχονται πάντα όπως τα θέλουμε. Σεις ειδικά δεν έχετε κανέναν απολύτως λόγο να παραπονήστε για την τύχη σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Ο ψυχικός σας παράγων θα παίξει ρόλο αποφασιστικό. Θα πάρτε μία απόφαση εφαιρικά σύμφωνα με την ψυχολογική σας διάθεση της στιγμής εκείνης. Πάντως δεν πρόκειται να σας βλάψει καθόλου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Κάθε αρχή και δύσκολη, αλλά έσείς έχετε θέληση και θα επιτύχετε χωρίς να αναγκαστήτε να παλαίψετε σαν τους άλλους, με τη μικρή τους τη θέληση. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΜΥΘΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ

ΚΕΝΤΗΜΕΝΑ ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

ΜΕ ΤΑ ΜΟΤΙΦ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΜΥΘΙΚΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ, ΘΑ ΚΕΝΤΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ. ΣΕ ΟΙΕΛ ΦΟΝΤΟ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΤΕ ΚΟΤΟΝ ΠΕΡΛΕ D.M.C. ΜΠΛΕ No 826. ΚΑΝΟΝΙΣΤΕ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΣΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ ΠΕΝΤΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ 20Χ20 ΕΚΑΤ., ΘΥΓΑΛΤΕ ΜΙΑ ΚΛΩΣΤΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΜΠΛΕ ΚΕΝΤΗΣΤΕ ΤΗ ΘΕΛΟΝΙΑ Ι ΩΣΤΕ ΤΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΑ. ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ ΘΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΟ ΟΚΟΥΡΟ ΜΠΛΕ ΚΑΙ ΤΗ ΕΛΛΕΙΨΗ 2. ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΝΙΣΤΟΝΤΑΙ (ΟΧ. 3), ΟΙ ΦΤΕΡΕΣ ΚΑΙ Η ΟΥΡΑ ΛΟΞΑΝΕΒΑΤΟ (ΟΧ. 4) ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟ ΜΠΛΕ. ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ 6 ΥΓΑΛΤΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΛΟΝΙΑ Ι ΚΕΝΤΗΣΤΕ ΜΙΑ ΣΚΟΛΙΑ ΜΠΛΕ ΚΛΩΣΤΗ. ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΚΕΝΤΗΣΟΥΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΕΝΤΗΣΘΟΥΝ ΣΕ ΑΣΠΡΟ ΦΟΝΤΟ. ΓΙΝΟΜΕΝΟ ΜΠΛΕ ΚΑΙ ΘΑΛΕΤΕ ΣΤΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ ΑΣΠΡΑ ΑΠΛΙΚΕ ΚΑΙ ΝΑ ΚΕΝΤΗΣΕΤΕ ΕΚΕΙ ΕΠΑΝΩ ΤΑ ΜΟΤΙΦ ΤΩΝ ΜΥΘΙΚΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΜΑΤΙΑ. ΕΠΙΣΗΣ ΘΑ ΑΠΛΙΚΑΡΕΤΕ ΜΙΑ ΑΣΠΡΗ ΜΠΛΕ ΚΛΩΣΤΗ ΣΤΟ ΤΕΛΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟΥ.

